

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૩૭

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જ્ઞાનચક્રોત્સવ જ્ઞાપિત્રો

વિષય ઇતિહાસ : ૨૨૧

(સોઠ ખ. રૂ. કામાવાજો ઇનામનો રેસાલો.)

જરતોસ્તી જવાહિરો

યાને

અરો પેગામ્બર સપિતમાન જરતોસ્તની પવિત્ર
ગાથાવાણીમાંથી, તેમજ પાક અવસ્તા
વાણીમાંથી ચુંટી કહાડેલા

નેકી અને નીતિ શિખવનારા, ફિલસુફી
અને વિધાનું જ્ઞાન કરનારા, સંસાર
વહેવારની શિખામણુ આપનારા

યુનંદા ફકરાઓ,

તેમના તરજુમા સાથે

લેખા કરનાર

પાહલનજી બરજોરજી દશાઈ.

તે “તારીખે શાહાને ઇરાન” વગેરેના કર્તા.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

૧૩૭

રાહનુમાએ 'માજ્હયસ્તાન સભાની મારફતે

શેઠ ખરશેદજી રૂસ્તમજી કામાજીએ
આપેલાં રૂ ૧૨૫) નાં ધનામનો
આ નિબંધ

એ સમાની પરવાનગીથી છપાવી પ્રગટ કીધો છે.

મુખ્યધ :

શ્રી જ. ન. પીલીત પારસી ઑરફનેજ કેપતન
પ્રિંટીંગ વર્ક્સ.

૧૯૦૧ ઇસ્વી. ૧૨૭૧ યજ્ઞદેજહી.

આ રેસાલા વિશે ખોલાસો.

રાહનુમાએ માજદયસ્નાન સમાની કારોબાર
મંડળી હસ્તક શેક ખરશેદજી રસ્તમજી કામાએ
નીચે જણાવેલાં નામ અને વિગત સાથનો એક
ધનામનો રેસાલો લખાવી માંગ્યો હતો:—

“અશો જરતોસ્તની શાગેદી : યાને પેગામ્બર
સાહેબનાં ફરમાનોમાંનાં થોડાં થોડાં જરતોસ્તીએને
દરરોજ વાંચવાને તથા મનન કરવાને બની આવવા
માટે વર્ષના ૩૬૫ દાહાડામાંના દરેક દાહાડાનાં નામની
મતલબને વધતાં યા આછાં બંધબેસતાં આવે એવાં
ફરમાનો અવસ્તાવાળીમાંથી ટાળવી કાઢાડી, તેમને
બારે મહિનાના દરેક રોજની નીચે લાગુ પડે એવી
રીતે ગોડવીને એક સંગ્રહ બનાવવો.

“મી૦ અર્નેસ્ટ એમ. બાઉડને ‘The Imita-
tion of Buddha, Quotations from Bud-
dhist Literature for each day in the year’

એ નામનો એક નાનો ગ્રંથ ૧૮૬૧ નાં સાલમાં પ્રગટ
કાઢ્યો છે તેની ધોરણ ઉપર આ રસાલો લખવો, પાખ
લખનારે અવસ્તાવાળીમાંના અસલ ફકરા ગુજરાતીમાં
એક સફા ઉપર ઉતારી લઈ સામેના સફા ઉપર
તેમના ઇમેજ અથવા ગુજરાતી તરજુમા આપવા.

“રસાલો આવતા માર્ય માસની આખરી
સુધીમાં ઉપલી સભાના આંનરરી સેક્રેટરી મી०
પાહલનજી બરજેરજી હેસાઈ ઉપર મોકળી આપવો.
અને ઠરાવેલી કમિટી જે નિબંધ પસંદ પડશે તે
લખનારને રૂ. ૧૨૫ નું ઉપલું ઇનામ મળશે.”

ઉપલી સભાની કારોબાર મંડળીને આ બાબત-
માં બે રેસાલા મળ્યા હતા, જેમની તપાસ
કરીને એરવદ કાવસજી એદલજી કાંગાએ રિપોર્ટ
કરતાં નીચે મુજબના વિચારો જણાવ્યા હતા:—

“જત તા० ૩ જી આગસ્ટ સને ૧૯૦૦ ના
પત્ર સાથ “અશો જરતોસ્તની શાગેર્દી” બાબે
લખાઈ આવેલા બે રીસાલા તપાસવાને માટે તમે

સાહેબે મારી ઉપર મોકલીઆ હતા તે મેં બારી-
કાથી તપાસીઆછે અને તેનો રીપોર્ટ નીચે
મુજબ લખી જણાવતી રજૂ લેઉં છું.

“ એ બે રીસાળાઓમાં “અર્ધુષ્ધો વાક્ષ
યાહિ વેરેશ્રજ્ઞસ્તેમે ”વાળી નીશાનનો રીસાલો
સરસ નીવડ્યો છે. એના લખનારે રીસાળાની
બધી શરતો પુરી પાડીછે. શરતમાં જણાવીઆ
મુજબ આપણા મહીનાઓના દરરોજના મથાળાં
હુંદલ, બની શકીઉચ તેમ, બંદબેસતા અવસ્તા
તેના અર્થ સાથે આપીઆ છે. એથી ઉત્તરુ એ
રીસાળાના બીજા લખનારે અવસ્તાના ફકરા
મુદલ આપીઆ નથી, તથા અંગ્રેજી બાર મહી-
નાની દરેક તારીખના મથાળાં હુંદલ અવસ્તામાં
આવેલા ફકરા તથા વાક્યોના ફક્ત અંગ્રેજી
તરજુમા આપીઆ છે. ધાર્યામેળે એ લખનારે
માંગેલી શરત ઉપર ધેઆન આપીઉ નથી.

“ અનુબંધો વાલ્યુ યાહિ વૈરેશ્વરસ્તેમો ” ની
 નીશ્ચાનવાળા લખનારે, જોકે બની શકી હો તેમ,
 દરરોજને મલતા તથા તેને બંધબેસતા અવસ્તા,
 તેના અર્થ સાથે આપવાની કોશિશ કરીધી છે,
 તોપણ કેટલેક ઠેકાણે અવસ્તા તેના રોજને અનુ-
 સરતા નથી.....સેવટે, એ રીસાળો ઠેરવેલાં
 ઈમાનને માટે લાએક જણાયો છે; પણ એલતે-
 માસ કરંદું કે, છપાવા આગમ્ય, લખનારે એક
 વખત ફરીથી, આખો રીસાળો બારીકાથી જોઈ
 જવો, કારણ કે, તેમાં સુધારો કરવાને માટે
 જગા નીકળશે એમાં તો શક નથી.”^૧

મજકુર રિપોર્ટ મુજબ પરીક્ષકે પસંદ કરેલા
 રેસાલાવાળા તખલ્લુસનું પરિમિતું ઉમેડતાં કારો-
 બાર મંડળીને સમાના આનરરી સેક્રેટરી મીં

૧ પરીક્ષકની આ લલામણ મુજબ લખનારે
 પુરેપુરો અમલ કરીયા છે.

પાહલનજી બરજેરજી દેસાઈનું' નામ જણાયાથી તેમને ઉપહું રૂ. ૧૨૫) નું ઇનામ આપવામાં આવ્યું છે.

હાલમાં જરતોસ્તીઓમાં ધર્મ કેળવણી બાબે ચર્ચા ચાલુ છે તે દરમિયાન આ રેસાલો છાપી પ્રગટ કરવાનું દરસ્ત જણાયાથી તેમ કરવાની પરવાનગી મીં પાહલનજીને કારોબાર મંડળીએ ખુશીથી આપી છે.

ખ. રૂ. કામા,

રાહનુમાએ માજદ્યસ્નાન સભાની કારોબાર મંડળીના સરનશીન.

દીપ્તિઓ.

આજે સુધરેલી દુનિયાના ધર્મ સુધારકો સર્વથી ચઢતે દરજ્જેની નીતિનું શિક્ષણ લોકોને આપવાને આતુર જણાય છે. એ માટે ઉત્તમમાં ઉત્તમ શિક્ષણની શોધ ચાલે છે અને પુરાણ મંજ્રીઓનાં દફતરોના સદા ઉચલાવવામાં આવે છે. વળી આ સુધરેલી પ્રજા ઉગમણ બણીના પુરાણ ધર્મોનાં ભાષણો પૈસા ખર્ચીને સાંભળવા લાગી છે. એવા એ ધર્મોનાં પુસ્તકો તેમને હાથ લાગ્યાં છે, જેમાંથી ઉત્તમ નીતિના અનેક સખકો મલી આવેલા મનાય છે. આ ઉંચે દરજ્જેનાં શિક્ષણને વધારે મોતેબર મરતમે એમ મલ્યો છે કે તેઓમાં માણસજાતને બહુજ નમ્ર થવાની જગજગ તાકીદ ફરમાવી છે. જાતબાધઓ તરફ સખી રીતે વર્તવાનાં આવાં કીમતી ફરમાનોને લીધેજ નહિ, પણ

માણુસજ્જતથી ઉતરતાં પ્રાણીઓ બણી દયા દેખાડવાના હુકમો આપેલા છે તેથી પણ આ પુરાતન મજહબોને દયા અને સખાવતના ઉત્તમ કાનુન ઉપર રચાયેલા ગણી માન આપવામાં આવેછે. આ બેમાંનો એક ધર્મ કાંઈપણ ચેતન શક્તિ ધરાવનારાં પ્રાણીઓ તરફ, ત્યારે બીજો તમામ જનનદાર પશુ, પંખી, જળચર અને જંતુ તરફ દયાળુ થવાનો બોધ કરેછે, અને તેમ કરવાની ઇનસાન જાતની ફજ શિખવે છે.

હવે આવા ઉત્તમ બોધ શિખવનાર ધર્મો વિરૂધ બોલવાનું કાંઈ નથી. પણ સઘળે ઠેકાણે નમ્રતા વાપરવા અને અધીજ બાબતમાં દયા દેખાડવાનું શિક્ષણ આપનારા ધર્મો તરફથી દૂરઅંદેશ ઇનસાનનું દિલ ઉઠતું જાય છે. આ દૂરઅંદેશીઓ કહેછે કે દયા અને સખાવત ઉપર રચાયેલા ધર્મો આલમના હૃદમાં સઘળો ફાયદોજ કરતા હાય

એમ નથી. તેઓ, અને આજની વિદ્યા સાથે
 ધર્મને સરખાવી જોઈ અનુમાન બાંધનારાએ
 કહેવા માંગે છે કે ખરો ઉત્તમ ધર્મ તો તે કે જેનો
 પાયો દયા અને સખાવત જોડે ધનસાદ્ ઉપર
 રચાયો હોય. જે મજબૂતમાં ધનસાદનું શિક્ષણ
 પુરતું ન હોય તે ઝાઝો ફાવે નહિ. આ વાત ખરી
 છે કે સર્વથી શ્રેષ્ઠ અને સર્વથી નેક વિચારો અને
 ફરમાનો આપનાર મહા પુરૂષો તેવાજ ઉત્તમ ગુણો
 ધરાવનારા હોવા જોઈએ; અને ઉપલા બંને ધર્મોના
 સ્થાપકોના ઉત્તમ ગુણોની આજે સુધરેલી આલમ
 સ્તુતિ ગાય તેમાં નવાઈ નથી. પણ ઉત્તમમાં ઉત્તમ
 જો એકલી દયા અને સખાવતનો કાનુન હોય તો
 ધનસાદના હિસ્સા વિના તે અધુરો સાબેત થશે.
 માણસને જો નેકીના રસ્તા ઉપર મુકવાની ધર્મની
 ફર્જ હોય તો ધનસાદ તર્ફના પ્યાર વિના નેકીના
 મેહલના દરવાજા ઉંઘડાવાના નથી. દયા અને

સખાવતનો અમલો ધનસાફ વિના અધુરો છે. જોટલામાટે ઉત્તમમાં ઉત્તમ ધર્મની શોધ કરવી હોય તો જેનો પાયો દયા અને સખાવત જેડે જોઈતા ધનસાફ ઉપર રચાયો હોય તેવા ધર્મની તે થવી જોઈએ. ઉપલા સુધરેલી દુનિયાના દરઅદેશીઓનું કહેવું એજ ભાવાર્થ ધરાવે છે અને ધર્મસુધારા માટે આતુર દરેક જાણસુ પણ એવાજ અભિપ્રાય ઉપર આવીને અટકવા માંગે તો તેમાં અજબ થવાનું નથી.

આમ છે ત્યારે ધનસાફ ઉપર પોતાનો મૂળ પાયો બાંધનાર મજ્જહિમની શોધ થવી જોઈએ. અને એ શોધ કરવાનું કામ આજે મુશ્કેલ નથી. એ મજ્જહિમ મજ્જહિમની જરતોસ્તી છે. દુનિયાના એ હજારથી બાવીશ શો વરસ જોટલા પુરાણો ઉપર ઇશારો કરેલા દયા અને સખાવતનું શિક્ષણ આપનારા બંને મજ્જહિમો આગમજ જે વધારે

પુરાણો મજ્જહિમ સ્થાપીત થઈ ચુક્યાં હતાં તે
 જરતોસ્ત્રી મજ્જહિમ છે, કે જે દુનિયાની અચરતી
 વચ્ચે પોતાની ઉપર ગુજરેલા અસંખ્યાત ગજબો
 હતાં લેવાતી ભોગવતો આજ સુધી બચેલો છે. કેયાની
 પાદશાહ ગુસ્તાસ્પની મદદથી હજરત જરતોસ્ત્રે
 સ્થાપેલો આ સર્વથી પુરાણો હયાત ધર્મ યુરોપ
 અને અમેરિકાના મજ્જકુર દૂરઅંદેશીઓના માંગવા
 મુજબના ઇનસાફનાં કાનુન ઉપર રચાયેલો છે.
 અગરજો એવા ઇનસાફી કાનુન ઉપર રચાયેલા
 મજ્જહિમનીજ ખોળમાં નવી સદીની ધર્મસંબધી
 ફિલસુફી માર્ગ લેવા માંગતી હશે તો તેને માટે
 કોઈ નવા પેગમ્બરે જન્મ લેવાની અગત્ય માલુમ
 પડવાની નથી, કેમકે તે અગત્ય જરતોસ્ત્રનો
 ચારથી પાંચ હજાર વરસનો પુરાણો મજ્જહિમ પુરી
 પાડી શકે એમ છે. એમાં માણસ જાત તર્ફ સર્વદા
 દયા અને સખાવતથીજ વર્તવાનાં ફરમાનો શોધવા

જનારને બલનાર નથી, કેમકે તેવાંજ સધળાં ફરમાન
 દુનિયાને ફાયદાને બદલે નુકસાન કર્તા થઇ પડવાનો
 સંભવ છે. પણ એમાં તો ઇનસાફ અને ઇનસાફ
 જાખજાખ નજર આવશે. બહુ વિચારો, બહુ બોલો,
 બહુ કરો—તેનો બદલો આ દુનિયાનાં સુખ અને
 પેલી દુનિયાનાં નિર્વાણમાં મળશે ; ખુરં વિચારે-
 ખુરં બોલો, ખુરં કરો—તેને બદલો આ જોહાના
 નાં સંકટ અને પેલી જોહાનનાં પશ્ચાતાપમાં મળશે.
 સારાં નરસાંનો ઇનસાફ થશે અને શેવટે નેકીની
 ફત્તેહ થશે. નેકી અને બદી વચ્ચે સર્વદા ઝગડો
 ચાલું રહેશે, પણ અંતે નેકીજ ફાવશે. માણસ
 જાતની છે ; તેની આગળ બે રસ્તા ખુલ્લા છે :
 એક બલો, બીજો ભુલો. એ બેમાંથી જે તે
 પસંદ કરશે તે મુજબનો તેનો ઇનસાફ થશે ; તે
 મુજબનું પરીણામ તેને હાંસેલ થશે. બલાંનું
 બહુ, ખુરાંનું ખુરં.

આ સઘળું જરતોસ્તનો મઝ્દુન શિખરે છે.
 પણ આ તો મરણ પછીના ઇનસાફની વાત થઈ.
 પણ જીંદગી દરમિયાન ઇનસાફ ક્યાં છે ? બદ
 માણસને મારી બખ્શવી કે સજાએ પુગાડવો ? એ
 બાબે જરતોસ્ત આપણને એમ સમજાવવા માંગે
 છે કે જેથી કામ બને તેનો ઇનસાફથી તોલ
 થાય છે, અને દાદાર તે ઇનસાફ કરે છે. તે
 પોતાના એકજ ખોદા હોરમજદથી જાણવા માંગે છે
 કે જુદા, ઠગારા, રાસ્તીથી નારાજ, અને નેકીના
 વધારાથી નાખુશ માણસોને હું કેવી રીતે દૂર
 કરું ? (ઇજાં હા ૪૪, ફા ૧૩). વળી તે
 જાણવા માંગે છે કે જુદાઈને તોડવા, બદ માણસોને
 પાયમાલ કરવા, અને કાવત્રાં તથા દગાબાજીનો
 ફેલાવો અટકાવવા માટે ઠગાઈને રાસ્તીના હાથમાં
 તેની લાયક સજાને માટે કેવી રીતે આપું ?
 (૪૪-૧૪). આ રીતે દુષ્ટ માણસોને મારી હટાડવા

અને સજ્જ કરાવવાની ખાહેશ રાખીને જરતોસ્ત
તે માટે હોરમજ્જદની મદદ માંગે છે.

પણ તેના માંગેલા ઇનસાફની હદ એટલીજ
દીસતી નથી. અગરજો કોઇ વધારે મોટા તકસીર-
વાર હોય તો તેને તો તે જીંદગીથી ગગડાવી
નાખવા માંગે છે (૪૬-૫); અને ખરેખર પોતાના
એક મોટા દીન દુસ્મનની શેકસ્ત જરતોસ્ત
પોતાની નેકીની ક્ષતેહને માટે ઇચ્છે છે. તે અર્જ
ગુજારે છે કે હું તો નેકીના તરીકાથી બેદિલ
થયલાઓને રાસ્તીની મારફતે રાજી કરવા ઇચ્છું
છું, તોપણ મારા સાથી જોરેમંદ દુસ્મન
(બેન્દ) મારી સામે થયા કરે છે માટે મારી નેક
મનશનીથી હું તેની હાર શોધું છું (૪૮-૧). અહીં
ત્યારે યુરામાં યુરા માણસને થકી લાયક સજ્જ
અપાયલી આપણુ જોઇએ છીએ, અને તે
જરતોસ્તી ઇનસાફનો તરીકો દેખાડે છે.

એ રીતે આ તેમજ પેલી દુનિયામાં જર-
તોસ્તી દીન ઇનસાફથી નેકી અને બદીનો બદલો
અપાવવા માંગે છે. જરતોસ્ત પોતાને થકી
રાસ્તી અને નેક વિચારની અખ્શિશ માંગેછે
(૨૯-૧૧), એવી મતલબથી કે દીનના ફેલાવાને
થકી પોતે લાયક થઈ શકે. એક વાર હોરમસ્પદ-
ની પસંદગી પોતાની ઉપર ઉતર્યાં પછી જરતો-
સ્ત તન મનથી દીનના ફેલાવાનાં કામ ઉપર
મંડ્યો, કેન્ને દીનની સ્તુતિ તે ધણાજ થોડી
શબ્દોમાં કરે છે. પોતાના જમાનાની સઘળી
મોજુદ દીનોમાં તે તેને સર્વોત્તમ ગણે છે, અને
ખુબીમાં જણાવે છે કે એ દીનનો મદાર રાસ્તી
ઉપર બાંધેલો હોવાથી તે માલ મિલકતને આપાદ
કરે છે, અને સંપૂર્ણ મનશનીના કલામાંથી
બરપુર હોવાને લીધે તે માણસ જાતને સદાચારી
અને નીતિવાન કામો કરવાને શક્તિવાન બનાવેછે
(૪૪-૧૦).

સદાચારી અને નીતિવાન માણસનો સદા
 જય છે, એ સાચો સિદ્ધાંત આજ કાલનો નહિ
 પણ જરતોસ્તના જમાના જેટલો જુનો છે. એ
 અશો પેગામ્બર પોતે ધનસાફની લગામ પરવર-
 દેગારને સોંપતાં કહેછે. કે તું સાહેબે સદ્ગુણી
 માણસને માટે સુખાકારી અને અમર્ગી મુકરર કીધાં
 છે, અને તેવા માણસને તું હર વકતે શક્તિ અને
 જોર બખ્શે છે (૪૫-૧૦). સારાં નરસાંનો
 ધનસાફ કરનાર હોરમજદ પોતે છે (૨૯-૪),
 એમ તો જરતોસ્ત જાણના ફરમાવી જાયછે.
 સારાં નરસાં વચે તે કેવડો મોટો તકાવત સમ-
 જાવી જાયછે તે આ ઉપરથી જણાશે:—જે કોઈ
 દુષ્ટ માણસને મદદ કરે તેને જુરો સમજવો; તથા
 જે નેકને મદદ કરે તેને નેક જાણવો (૪૬-૫).
 એજ ઉત્તમ નિયમને તે વળી તરતજ આ શબ્દો-
 માં પાછો સમજ પાડે છે કે—જે કોઈ દુષ્ટ ને માટે

ધણે સારો તે પોતે દુષ્ટ છે; જેને માટે રાસ્ત પ્યારો તે પોતે રાસ્ત છે (૪૬-૬). એજ તરીકા ઉપર તે બાપોકાર જણાવે છે કે—દુષ્ટને માટે હું એક જોરાવર દુશ્મન અને રાસ્તને માટે એક જબરો પ્રુશંહાલી આપનાર થવા ઇચ્છુ છું (૪૩-૮).

અહીં પાછો ઇનસાફનો કાનુન આવી ઉભો રહે છે; અહીં કાયદા મુકરર થાયછે. અને ઇનસાફના એ કાયદા ક્યાંથી આવ્યા ? પેગામ્બર સાહેબના આ શબ્દો છે કે—“અએ હોરમજદ ! એ પ્રમાણેના સૌથી પહેલા કાયદા તે મુકરર કીધા છે (૪૬-૬). આ ઇનસાફી કાયદાઓમાં ખુરા અને ભક્ષા વચ્ચેના મોટા તફાવત વિશે વારંવાર સમજણ આપવાની જરતોસ્તે જરૂર વિચારી છે, કેમકે તે ફરીફરીથી ફરમાવે છે કે શેવટે “ખુરાને માટે શિક્ષા છે,” પણ “જે કોઈ રાસ્તીને પેકો આપે છે તેને માટે સુખાકારી છે”

(૫૧-૮); વળી “અએ હોરમજદ ! બને દુનિયાઓમાં પાપીને તું શિક્ષા કરેછે અને નીતિવાનને તું સુખ આપેછે” (૫૧-૯).

આ રીતે ઇનસાફના કાનુનવાળો જરતોસ્તનો પુરાણો મજહબ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામનાં ત્રણ મૂળ પગથિયાંઓ ઉપર રચાયેલો છે (લા ૧૦, ૧૨, ૪૦). સચાઈ અને નેક મનસ્વીને તેણે ઉત્તમમાં ઉત્તમ નેકી ગણી છે, અને તેમને જ એખિતયાર કરીને બીજાઓને તે એખિતયાર કરવા ફરમાવ્યું છે (૨૮-૧૧; ૨૯-૧૧; ૪૮-૧૧; ૫૧-૨). જરતોસ્ત જેટલું ફરમાવી ગયો નથી તેટલું તે દાખલાથી સમજાવી ગયો છે. કહેવું એક અને કરવું બીજું, એ તેનો તરીકો ન હતો; તેમજ કરવું કે નહિ, તે સવાલ બાબુએ રાખીને સવળું ખાલી ફરમાવી જવાના પણ તેનો તરીકો દીસતો નથી. તે જેટલું જખરદસ્તીથી માન્ય

કરાવતો નથી, તેટલું પોતાનો દાખલો આપીને તે મુજબ ચાલવાનું આડકતરી રીતે તે શિખવે છે. તે બાપુકાર રાસ્તી અને નેક મનસ્વીનું રણ-શિગડું ટુંકા ખાલી બકબકારો નહિ કરતાં પોતે રાસ્તી અને નેક મનસ્વીને પસંદ કરી એખિતયાર કરે છે, અને એ ઉત્તમ નીતિઓથી પોતાને અને આલમને ફાયદા હાંસેલ થતા જણાવે છે (૨૮-૨; ૪૯-૩). એથી ઉલટા ચાલિયે તો ઉલટુંજ બને છે તેથી તે કહે છે; અને આમ કહીને પછી એ એમાંથી શું એખિતયાર કરવું તે પોતાનું સાંભળનારાઓની મુનસરી ઉપર તે રાખે છે (૩૦-૨). તોપણ તે તેમને જાળજા એતવે છે કે નેકનો અંજામ નેક અને બદનો બદ છે (૪૭-૧, ૪).

જરતોસ્ત પોતાની ધરાની કોમનેજ સંવા-પરી ગણી જતો નથી. ન્યાત જાતના તફાવત જેવું તે સમજી કે સમજાવી ગયો નથી. તેણે

પોતાનો ધર્મ સમજાવ્યો ત્યારે નેકી અને બદીના
 જે બે રસ્તા બતાવ્યા તે એકલા ધરાનીઓને માટેજ
 ન હતા. તેણે દરેકને પોતાની મજા ઉપર છોડી
 દીધો છે. ધનસાનને હોરમજદે અકલ બખ્શેલી છે,
 માટે તેણે તે અકલનો ખર્ચ કરીને પોતાની મજા
 પડે તે માગે એખિતયાર કરવાનું જરતોસ્તે
 ફરમાવ્યું તે એકલા ધરાનીઓનેજ માટે ન હતું.
 તે લો અકલનો રૂડો ખર્ચ કરનારને પસંદ કરી
 ગયો છે, અને તેવા રૂડા અકલમંદો તેને તુરાન
 જેવા દેશના ક્રિયાન જેવા ખાનદાનીઓ પણ
 જણાયા છે, જેમનું નામ દધને તે તેમની રાસ્તીની
 સ્તુતિ કરી ગયો છે (૪૬-૧૨). આ ઉપરથી
 જણાય છે કે જેખી હમદીન કે જુદદીને ભલી
 મનસ્વીથી રાસ્તી એખિતયાર કીધી તે જરતો-
 સ્તી દીનના તરીકા મુજબ ચાલ્યો છે, અને તેટલા
 માટે તે ગોયા જરતોસ્તીજ છે, અને તેથી તે
 ભલાં ધનામને લાયક થયો છે.

માણસ જાત તર્ફની ખરી, દયા તે આ છે.
હમદીનને માટે બેહસ્ત અને જુદદીનને માટે
દોજખ—એ જરતોસ્તના સખી મજહબનું ફર-
માન નથી

રાસ્તીથી સર્વ નેકા છે ; રાસ્તીની અંતે
ફતેહ છે (૫૧-૧૩) ; માટે રાસ્તીની જરતોસ્તે
જાળજા તારીફ કીધી છે. રાસ્તીની બખ્શેશ
પોતે હર પળ માંગીને અંતે તે હાંસેલ કીધી
છે ; રાસ્તી હાંસેલ કરવાની બીજાઓને શિખા-
મણુ દીધી છે ; રાસ્તીના પાયા ઉપર પોતાની દીન
રચી છે, એટલુંજ નહી પણ હોરમજદની પાદ-
શાહી પણ રાસ્તી અને નેક મનસ્વીને લીધેજ
કાયમ રહેલી તે જણાવે છે (૪૮-૯ ; ૩૧-૬).
તે ફરમાવે છે કે હોરમજદની પરસ્તેશ રાસ્તી
ઉપરજ આધાર રાખે છે (૪૮-૧) ; અને નેક
મનસ્વીનાં ફળ દાખલ સજ્યતા, બક્તિ, સખાવત,

પવિત્રાર્થ, ઉદ્યોગ, દિયાનતદ્દરી, અને ખીજન લગ્નરો
સહગુણો જન્મ પામે છે, કે જે સર્વને જરતોસ્તે
વખાણ્યા છે. એ રીતે જે મજ્જહ્યનો પાયો
રાસ્ટી અને નેક મનસ્વી ઉપર હોય તે આ સર્વ
સહગુણોનાં જવાહિરોથી શણુગાર પામેલો સામેત
થવા જોઈયે. તે જવાહિરોના મોટા ભાગનો આ
પુસ્તકમાં સંગ્રહ કરેલો છે.

જરતોસ્તે સધળીજ કિસમનાં માણસ જાતને
પસંદ કીધા નથી, તેમ તેણે સધળી કિસમનાં
ઉતરતાં પ્રાણીઓને કપૂલ રાખ્યાં નથી. જેમ
નેકીના માર્ગ ઉપર ચાલનારાઓને તેણે બલા
બદલાનાં છનામથી પોતાની દીન તર્ફ ખેંચ્યા
છે, તેમ જે પશુઓ માણસ જાતનો વિશ્વાસ
મેલવી તેને માટે ઉપયોગી સામેત થયેલાં છે
તેવાં સર્વ જોશ્વદોને આખાદ રાખવાનું તે શિખવી
ગયો છે, તેમની ખરાબી કરનારાઓને ખુરા ગણી

ગયો છે (૪૮-૬), અને તેમનું પોપણ કરવા
 માટે માણસે મહેનત કરવીજ જોઈએ એમ
 ખુલ્લું ફરમાન આપી ગયો છે (૪૮-૫). ઇજરતેમાં
 ગાય બગદ જોડે ઘોડાનું નામ પણ જોવામાં
 આવેછે, કે જેમની પરવશી કરવાની તેમના
 ધણીઓની ફર્જ બતાવેલી છે (૧૧-૧,૨).
 વળી વંદીદાદમાં જતજતના કુત્રાઓની પરવ-
 રશીની બિના આવી છે (પરગ૦ ૧૩). એ
 રીતે માણસે પોતાથી ઉતરતાં ખરાં ઉપયોગી
 પ્રાણીઓ તર્ફ દયા કરવાનો કાનુન જરતોસ્તનો
 મજબૂબ શિખવી જાય છે; અને ખરેખર જે
 પ્રાણીઓ માણસને ઉપયોગી ન હોય તેમની
 પરવરશી કેવી રીતે થઈ શકે? ફાડી ખાનારાં
 પ્રાણીઓ, જેઓ માણસનો જીવ લેછે તેમને તો
 જરતોસ્તે દુષ્ટ માણસો સાથે સરખાવ્યાં છે, અને
 બનેથી નેક અને રાસ્ત માણસે દૂર નાસવા

જાણવ્યું છે (૫૪૦૩૪-૯). વળી ખીજાં ઇનસાનને માટે નુકસાનકારક હોય એવાં જંતુઓનો માણસે પોતાના બચાવને ખાતર નાશ કરવાનું જરતોસ્તી મજહબે ગુનાહભરેલું નહિ ગણતાં જરતું જાહેર કીધું છે : એટલેજે જેઓ માણસને માટે, તેનાં વફાદાર ઉપયોગી પશુઓને માટે, ખેતીવાડી તથા બલી સંસારી જીંદગીને માટે, નાશકારક હોય તેમને તેઓ નાશ કરતાં અટકાવવા અને મારી કહાડવા અને નાશુદ્ધ કરવાનું જરતોસ્તી ધર્મનું શિક્ષણ છે.

અહીં પાછો ઇનસાફનો કાનુન જળવાયોછે. પશુઓ અને જંતુઓ થયાં માટે તેઓ આપણી એકસરખી દયાને લાયક કરતાં નથી; પણ જેમ દુષ્ટ માણસો સજ્જને લાયક છે તેમ ફાડીખાનારાં પશુ અને નુકશાન કરનારાં ખરફસ્તરો પણ સજ્જને લાયક છે. એ રીતે જે ઇનસાન તેમજ

હવાન હોરમજદની પેદાયશને કામદો કરનારાં હોય તેમને બલાં ગણી ધનામ અને પરવરશીને લાયકનાં ઠરાવ્યાં છે, અને તેમ કરીને દયાનો કાનુન જાળવ્યો છે; પણ તેજ વકતે જે ધનસાન અને હવાન પેદાયશની હાનિ કરતા હોય તેમને ખુરાં ઠરાવીને તેમનાં ખુરાં કામથી વેગળાં કરવા સજાને લાયક ગણ્યાં છે, અને એમ કરીને ધનસાફના વધારે મોટા કાનુનને જાળવ્યો છે.

અને ખરેખર આજના એલમ અને ફિલસુફીના જમાનામાં આ બેવડો કાનુન—ધર્મમાં ધનસાફ અને દયાનો બેળ—વાસ્તવિક જણાયા વિના રહેશે નહિ. આંખ મીચીને ખુરા તફ્ફ બલાઈ બતાવવામાં આયદેહ આલમને લાજ દશે નથી; પણ આંખ ઉંઘાડી રાખીને બલાને બલાઈનો બદલો આપવાનું અને ખુરાને ખુરાઈની સજાએ પહોંચાડવાનું ફરમાન દુરસ્ત અને દરોબસ્ત દીસે છે. એમ હોવાથી

માણસને ખુરે માર્ગે જતાં મોટા અટકાવ નડેછે;
 બચ તેની સામે આવીને ઉભું રહેછે; પોતાનાં
 ફેલનાં ફળ આકેષત ખાવાં પડશે એવી ધાસ્તીથી
 કોઈની મદદ કે રોસ્તેગારી ઉપર મદાર બાંધવાનું
 તેને ફાવતું નથી. આજે મરાય એટલી
 બદીની મજબૂત મારી લેા, કેમકે કાલે તો આપણને
 બચાવી લેવામાં આવનાર છે, એવા ખિયાલની
 ગેરહાજરીમાં માણસને સુધરવાની ઘણી વધી
 રાખી શકાય છે; પણ માર્ગ કીધેલુંજ મારી સાથે
 આવવાનું, અને તેજ મને ઉગારવાનું યા હુખાડવાનું,
 એવી તાકીદનાં ફરમાન. (૪૭-૨,૫; ૪૯-૧૧;
 ૫૧-૧૩) જોઈને માણસ એકદમ અને યાહોમ
 બદી તર્ફ દોરવાતો નથી, પણ આકેષતની સજ્જને
 થકી ઘણો ડરે છે. એ બીક તેની આ ગેતીની
 તેમજ આવતી મીનોઈ જીદગીને થકી ઘણી
 ગુણુકારી છે. એ બીકને લીધે તે આડો જતો

અટકે છે, ભક્તી મનસ્વી અને રાસ્તી એખિતયાર કરતાં શિખે છે, અને પોતાની આજની હાલત તથા આવતાં ભવિષ્યને સમારે છે.

એ સંધ્યું જરતોસ્તનો મજહબ શિખવે છે, અને એટલાજ માટે જરતોસ્ત પોતાના જમાનાની મોજુદ દીનોમાં પોતાની દીનને સર્વથી ઉત્તમ જણાવી ગયો છે. બીજી દીનો વિશે યુનોએરાનો એક શબ્દ પણ આ ઠેકાણે બોલવાનો નથી ; માત્ર એટલીજ યાદ એકવાર ફરીથી આપીને આગળ ચાલવાનું છે કે ફક્ત દયાનાજ કાનુન ઉપર રચાયેલી દીન તર્ફ નારાજ થનારાઓ ઇનસાફના કાનુનવાળી દીનની માંગણી કરવા નિકળ્યા છે તેમને દોષ નથી દીનની શોધમાં જવું નહિ પડે એવી એક અતિ પુરાણી દીન તેમની આગળ જાહેર છે, અને તે જરતોસ્તની દીન છે, જેનો મદાર દયા અને દયાથી પણ વધારે ઇનસાફના મજબૂત પાયા ઉપર રચાયેલો છે.

જરતોશ્તનો મજહબ ખીજ વધારે અને
 જાતજાતની ખુશીઓ ધરાવે છે, પણ તે સર્વના
 સંબંધમાં લંબાણ કરવાની મારી મતલબ નથી.
 એ મજહબ ફિલસુફીનું તત્વ પણ ધરાવે છે.
 સપેનામીનો અને ગનામીનો નામની બે એકેકથી
 ઉલટી શક્તિઓની એકેકથી ઉલટી અસરો
 (૩૦-૩, ૪, -૫) છતાં બંને શક્તિઓ એકેકને
 મદદ કરનારી છે, અને તોપણ એ બેમાંની
 જે દુનિયાની આખાદી કરનારી અને શેવટે નેકીની
 ફતેહ કરી આપનારી છે, તેનીજ તર્ફ મન લગા-
 ડવાનું જરતોશ્તનો મજહબ શિખવે છે. મર્જનું
 છુટાપણું વાપરવાનો ઇનસાનનો હક તે ના પાડતો
 નથી, કેમકે સાઈ નરસું પસંદ કરવાનું માણસની
 મર્જ ઉપર રાખીને તે તેને ખોદાએ નિર્માન
 કીધેલાં સુખ દુખના વિચારથી દૂર રાખે છે.

વળી આ મજહબ નીતિથી ભરપુર છે.

જરતોસ્તની પવિત્ર ગાથાવાણી તમામ નીતિના
 શબ્દોથી ભરેલી છે. અવસ્તાવાણીમાં જામજન નેક
 મનસ્વી, નેક ગવસ્વી અને નેક કુનસ્વીના કલામે
 મન ઉપર બલાઈ અને પવિત્રાઈના છાપ બેસાડ-
 તાજ જાય છે. ગાથાનો આવો એક એક વાક્ય
 એક એક નીતિ-પાઠ શિખવે છે. દુનિયાનું તમામ
 ડહાપણ તેમાં સમાયતું છે. બંદગીને તેમાં અવ-
 સ્યની ગણેલી છે, અને તેથી વળી ગાયનરૂપી
 બંદગી છે (૩૪-૨; ૫૦-૮). આદમીજાતે
 પોતાના પેદા કરનારની બંદગી તો કરવીજ
 જોઈએ, કારણકે તે બંદો છે—પેદા કરનાર તર્ફ
 બધાયતો છે; અને વળી બંદગીથી પોતાના કિર્તાર-
 ને રાજ કર્યા બાદ તેણે તેનાથી કાંઈ બખ્શેશ
 પણ માંગવી જોઈએ—કાંઈ મોરાર પણ ચાહવી
 જોઈએ—કાંઈ ફરિયાદની દાદની ખાહેશ પણ દેખા-
 ડવી જોઈએ. આદમ તે સધળું માંગે છે; તે તમામ

સુખ, દોલત, ઇજ્જત, તનદુરસ્તી, ફર્જન્દ, સાહેબી,
 વગેરે માંગે છે. જરૂરતોસ્તબી ખોદાની બંદગી
 કરવાને કમૂલ થાય છે, તે બંદગીનો પ્રકાર જાણવા
 અને શિખવા અહાય છે, ખોતાના તનમાં શક્તિ
 હોય ત્યાં સુધી તે તે સાહેબની બંદગીનાં ગાયનો
 ગાયા કરવાનું માથે લે છે; તે તો છેક ગરોથમાન
 બેહસ્ત સુધી ખોદાતાલાની કીર્તિનાં ગાયનો ગાવા
 અને પુગાડવાનું જાહેર કરે છે (૪૯-૧૨; ૫૦-૪;
 ૭, ૧૧; ૫૧-૬). અને એ સવળાને થકી તે
 બખ્શેશ માંગે છે; પણ તે કેવી બખ્શેશ ? ઉપર
 કહી તેવી તમામ જાતનાં સુખની તે બખ્શેશ
 નથી. તે તો ખોતે માથે ઉઠાવેલાં સહાસ કંમે
 (યાને દીનના ફેલાવા) માટે જોઈતાં કુવન અને
 મજબૂતીની બખ્શેશ છે; તે તો રાસ્તી અને નેક
 મનસ્ની હાંસેલ કરવાની બખ્શેશ છે; તે તો કુદ્રતની
 રચનાની બખ્શેશ હાંસેલ કરવાની બખ્શેશ છે;

તે તો સૂર્ય મંડળ સંબંધી, દુનિયાની માયા સંબંધી, નેકી અને બદીની લડત સંબંધી સઘળું જ્ઞાન મેળવવા માંગે છે; તે તો પોતાની મુશ્કેલી વેળા હોરમજ્જદનાં સ્મરણની, શત્રુના દોર વેળા કામ કરવાની શક્તિ અને હિમતની બખ્શેશ માંગે છે (૪૩-૧૦; ૫૦-૯, ૧૦; ૫૧-૧૮, ૨૧; ૫૩-૧), અને રાસ્તી અને નેક મનસ્નીનેજ પોતાની દોલત ગણે છે.

એટલુંજ નથી. જરતોસ્ત પોતાની નેક મનસ્ની અને રાસ્તીને લીધે હોરમજ્જદ તરફથી બખ્શેશ દાખલ ખુશહાલી માંગે છે અને કહે છે કે મારાં મનમાં હોરમજ્જદની ખુશહાલી છે (૩૨-૧). તે પોતાની નેક મનસ્નીથી પોતાનાં માથે ઉઠાવેલાં દીનના ફેલાવાનાં કામને પાર પાડવા માટે (૩૩-૬) લાંબી જીંદગી માંગે છે (૩૩-૫). વળી તે તો રાસ્તી અને નીતિના જે માર્ગમાં દાદાર હોરમજ્જદ

રહેછે ત્યાં જવા, તેની ભેટ લેવા, તેની દોસ્તીમાં
ભેળાવાની. બખ્શેશ માંગેછે (૩૩-૫).

અને આ કિસમની આદમગ્રાહનું બહું
કરવા માટેની સર્વ બખ્શેશો માંગવા અને મેળ-
વવા છતાં જરતોસ્ત ધુલી જતો નથી. તે
મગરૂરીથી તદન ખાલી દીસેછે. તે નમ્રતાનું
સ્વરૂપ માત્ર છે. તેને તેની માંગેલી મોરારોમાંનાં
બે સર્વોત્તમ મોરારો તો મળેલી જણાયછે; જેવી
કે—હમેશ સુધીની સારી સુખવાસી છંદગી;
અને પ્રથમ જેઓ તેના શત્રુ હતા તેઓએ શેવટ
તેની દીન કબૂલ રાખી. (૫૩-૧.) અને એ
રીતે પોતાની મોટાઇ સામેત થયા છતાં જરતો-
સ્ત શેવટ સુધી નમનતાઈ અને સહ્યતા અમિતયાર
કરી રાખેછે; તે શેવટ સુધી પોતાના પેદા કર-
નારનો પીછો છોડતો નથી; તેની પાસેથી કાંઈ
ને કાંઈ ખબરદારી મેળવવાની આર્જુ રાખે છે;

પોતાનાં દરેક કામને થકી તે હોરમજ્જદની દયા માંગેછે (૩૩-૧૧). તે પવિત્રાઇ શોધેછે, પોતાની સહ્યતાને લીધે કુવત, અશોષને લીધે હિમત અને જોર, અને નેક મનસ્વીને લીધે સરદારી માંગેછે (૩૩-૧૨). અનેક ઠેકાણે તે હોરમજ્જદની મદદ અને દોસ્તી ઇચ્છે, અને પોતાની રાસ્તી તથા નેક નૈયત ઉપર પોતાની માંગણીનો આધાર બાંધેછે. પોતાના આ અને બીજા એવાજ અનેક સદગુણોથી હથિયાર બંધ થઈ તે હોરમજ્જદના ગરીબોને આત્રા આપવા માંગેછે (૩૪-૫). પોતે કોણુ ઉપર પોતાનો મદાર બાંધી બાહર પડ્યોછે તે તો તે અનેક ઠેકાણે કહી ચુક્યોછે, અને તેમ એક ઠેકાણે એકવાર ફરીથી તે આ મુજબના સમુદાનોમાં પોતાનું રક્ષણ શોધેછે કે—“ અએ રાસ્ત ! તારા સિવાય બીજા કોઈને હું ઓળખતો નથી, માટે અમોને તું બચાવ ! (૩૪-૭).

જરતોસ્ત ખગોળવિદ્યાનું કેટલેક દરજ્જે જ્ઞાન ધરાવતો હોવો જોઈએ. તે આ પૃથ્વીને અનેક ફેંકાણે ગોળ અને ફરતી જણાવેછે (૩૪-૧૪; ૪૪-૬); દાદર હોરમજદે સર્વ આકાશી ગોળાઓના માર્ગ (orbit) મુકરર કીધેલા તે સમજી શક્યોછે; ખોરશેદની રોશની અને ગર્મીની ખુબી તેને માલુમ હોય એમ જણાય છે (૪૪-૫); ચંદ્રની વધઘટ બાળે પણ તે ખબરદારી ધરાવતો લાગે છે (૪૪-૩); અને આકાશમાં દેખાતા તારાઓ અને ગ્રહો, સૂર્ય અને ચંદ્ર, એ સર્વ ફરતા ગોળાઓ છે, એવી તેની માહિતગારી સાબેત થાયછે (૪૪-૫).

આ સંદર્ભે ગાથાવાણી ઉપરથી જાહેર થાયછે. જરતોસ્તના બનાવેલા પાંચ ગાથાનાં પવિત્ર ભણતરો આજ સુધી જળવાઈ રહેલાં છે, તેમાં ઉપર દર્શાવ્યા મુજબનાં જવાહિરો પ્રકાશ

આપેછે. તેજવાહિરોનો મોટો સંગ્રહ આ નાની
 ક્રેતાબમાં ભેગો કીધો છે. ઇજ્જતને (૫૭-૨૦)
 મુજબ ગાથા ઉપરાંત “પાપો” અને “પદ-
 રિગાઓ” નામનાં ભણતરો હયાત હતાં. ખુદ
 હયાત ગાથા ઉપરથી, ખુદ પેગામ્બરના પોતાના
 શબ્દો ઉપરથી, આ અટકળને ટેકો મળેછે. તે
 પોતાના મૂળ આધાર અને એકના એક સાહેબને
 આ શબ્દોમાં વિનવે છે કે—“મારાં દિલના ઉભ-
 રાનાં કવિતારૂપી ગાયનો, જે પુરતી રીતે જણાયલાં
 છે, તે સાથે આજેજીથી મારા બંને હાથો ઉંચા
 કરીને, અએ હોરમજદ, તને હું મળવા ઇછુંછું.”
 (૫૦-૮). અહીં જરતોસ્ત એવું દેખાડે છે
 કે આજની બાકી રહેલી મોજુદ ગાથાવાણી ઉપ-
 રાંત તેનાં દિલના ઉભરા દર્શાવનારાં બીજાંબી
 ગાયનો હતાં, કે જે તેની હયાતીમાં સારી પેઠે
 જાણીતાં હતાં. બંદગીનાં તે ગાયનો આજે

હસ્તીમાં નથી. અગરજો તે સર્વ આજ હયાત
હોત તો તે ઉભરાઓમાં ખીજા કેવા કેવા નેકીના
કીમતી નીતિ પાઠો આપણને શિખવાના મળત !

પણ તે નવા ખજાનાની ગેરહાજરીમાં
આજે જે કાંઈ છે તે પોતેજ એટલું બધું કીમતી
છે કે તેને આપણાં હૃદયમાં સંગ્રહી રાખવાથી
આપણી જીદગીનું સાર્યક બરાબર થઈ ચુકેલું
ગણાય. પણ મોજાદ ગાંધાવાણીમાં અ
ખજાનો એવો તો ગુપ્ત લીધો છે કે તે એકજ
વક્તે જોતાં નજર આગળ ખુલ્લો પડી શકતો
નથી, અને ટુંકી જીદગી દરમિયાન હજારો
કામો અને રોકાણોને લીધે જાંજળમાં વિંટળાયેલો
જરતોસ્તી એ બેમૂળ ખજાનાની ખુખી જાણવા
માટે ઘણો વક્ત ફાજલ પાડી શકે નહિ એ
બનવાજોગ છે. એટલામાટે જો એ જવાહિરોને
છુટ પાડી એવી રીતે રજુ કરવામાં આવે કે

જેથી ગમે એવો દુનિયાદાર માણસ પણ તેમને
એક નજરે જોઈ લઈ શકે, તેમની ખુબીઓ
જાણી શકે, તેમના કાયદા પોતાનાં જગરમાં
દાખલ કરી શકે, તો તે જરતોસ્તીઓને બક્તિભાવથી
ભણવા, છાતીમાં ગોખવા અને મનમાં યાદ કરવાનાં
કામમાં મોટી મદદનાં થઈ પડે તેમાં શકં નથી.

સચાઈની સચાઈ યાને સર્વથી શ્રેષ્ઠ રાસ્તી
ઉપર જોણે પોતાની દીનનો પાયો રચેલો તેવા
મહાન પેગામ્બર સુપિંતમાન જરતોસ્તના સત
વચનો બામે લખાયલા આ અદના નિબંધના
સંબંધમાં હવે થોડાએક સમુનો લખવાની જરૂર
છે. રેસાલા માટેની શર્તોને અનુસરીને અમત્ર
કરવાની બંનતાં સુધી તજવીજ કીધી છે. દર મહિના-
ના ત્રીશ રોજનાં નામોવાળા ઇજ્ઞદ અમશાસ્પદોનાં
નામ, કામ અને નીતિગુણોને મળતા આવે એવા
ફકરાઓ ગાયા, ઇજ્ઞસ્તે, વીસ્પરદ, વંદીદાદ, અને

ખોરદેહ અવસ્તામાંથી ચુંટી કહાડયા છે, અને તેમના તરણુમા એ ફકરાઓની નીચેજ આપ્યા છે. એમ છતાં ઇજદોના સંબંધમાં લાગુ પડતા ફકરાઓ જોઈતી સંખ્યામાં મળ્યા નથી, તેથી તે ખૂટ નીતિને લાગતા અને ઉત્તમ બોધથી ભરપુર એવા બીજા કીમતી ફકરાઓથી પુરી છે.

૩૬૦ દહાડાને લગતા ફકરાઓ આ રીતે ટાળવી કહાડયા ઉપરાંત ગાથાના દિવસો માટેના પાંચ ફકરા વિશેષ આપીને આખાં વરસના ૩૬૫ દહાડા પુરા કીધા છે. પણ ચાર વરસે એક દિવસ વધે છે તેનેથી હવે જલદીથી પાર્સી આલમે ગણતરીમાં લેવો પડશે, એમ સમજીને ૪ થો વરસના ૩૬૬ મા દિવસને લગતો ફકરોથી ગોઠવ્યો છે.

આ સઘળા ફકરાઓ અવસ્તાવાણીના જુદાજુદા ભાગો મધેથી ચુંટી કહાડયા છે, અને તેમને બનતાં સુધી દુકા લેવાની નેમ રાખી છે.

તેમ છતાં કેટલાક ફકરા લાંબા થયા છે, કેમકે તેમને તોડી નાખવામાં ખોટું થાય અને જોષ્ટી મતલબ પાર પડે નહિ. તોપણ ટાઈ ટાઈ ફકરાઓમાં એકનીએક વાત ફરીફરીથી આવેલી હોવાથી નુકતાં મુકીને તેમને ટુંકા કરવા પડ્યા છે, કે જેમ કીધાથી અર્થનો અનર્થ નહિ થતાં એર મતલબ ઝટ સમજ પડી જાયછે. આ ફકરાઓમાં બનતાં મુધી ગાથાના ફકરાઓને સર્વોપરી ગણીને તેમનો બની આવ્યો એટલો વધારે જથ્થો લીધો છે. તોપણ અવસ્તાના બીજા ભાગે મધેના ઉત્તમ ફકરાઓને તેટલામાટે પડતા નાખવામાં આવ્યા નથી.

આ સર્વ કલામેના અર્થનો આધાર એરવદ કાવસજી એદલજી કાંગાએ બનાવેલા ગાથાના, ઇજરને તથા વીરપરદના, વંદીદાદના અને ખોરદેહ અવસ્તાના તરજુમાઓ ઉપરથી લીધો છે. ખરેખર તરજુમે તો લગભગ એજ કાબેલ

શિક્ષાગુરના શબ્દોમાંજ ઉતારી લીધો છે, તોપણ
 ચોકસ ઠેકાણે ઇમારતખંદીના સુધારાને અર્થ
 અથવા શબ્દ રચના બેવડાઈ ગયાથી 'ગુચવાડો
 થતો દૂર કરવાને અર્થ, આ અદના કલમે કાંઈક
 છુટ લીધી છે, જેને માટે આ ઠેકાણે દરગુજર
 ચલાવામાં આવે છે. વળી કોઈ કોઈ ઠેકાણે તરણુમે
 બોલેબોલનો લેવા જતાં આપણી જ્ઞાનમાં તે
 સ્પષ્ટ નહિ સમજતાં વાંચનારને અર્થરહિત લાગી
 જાય છે, માટે આપણા કાબેલ એરવદ સાહેબે
 પોતેજ આપેલા બોલાસાડપી મતલબ (para-
 phrase) ને અર્થની જગાએ ઉતારી લેવાનું
 દુરસ્ત લાગ્યું છે. લખનારે લીધેલી આ છુટ છતાં
 પણ દરેક તરણુમાનો આધાર મારા આ કાબેલ
 ઉસ્તાદના મજકુર ગ્રંથોનેજ આભારી હોવાથી
 દરેક પાને તેમની મદદનો સ્વિકાર કરવાની ફરજ
 અદા કરવામાં આવી છે.

એ રીતે આ ગ્રંથમાં મારો હિસ્સો ધણો
 અદના છે. જે કાંઈ થયું છે તે પવિત્ર અવસ્તા
 વાણીનાં તમામ ભણતરોનો ગુજરાતી ભાષામાં
 સહી અને શુદ્ધ તરજુમો કરનાર દાખલ પ્રખ્યાત
 થયલા મજ્જકુર કાબેલ એરવદ સાહેબના કીમતી
 ગ્રંથોને આધારે તૈયાર થયું છે. હું કાંઈ અવસ્તા
 ભાષાનો અભ્યાસી નથી, તો જોકે મારા એજ
 કાબેલ મિત્રની ઉસ્તાદગીરી હેઠળ મુદ્દલાં શીરોજ્જ
 મદ્રેસામાં થોડાંક વરસો સુધી અવસ્તા ભાષાનો
 થોડોક અભ્યાસ કરવાનું હું માન ધરાવું છું.
 આમ હોવાથી અગરજો આ ગ્રંથમાં કાંઈ ભૂલ-
 ચુક જણાય તો તે માટે આગમજથી દરગુજર
 ચાહું છું.

મુંબઈ, તા. ૨૯ મી ઑગસ્ટ ૧૯૦૧.

પાહલનજી બરજોરજી દસાઈ.

દર રોજ અને હર પળે

ભાષુવાની તથા મનન કરવાની

સર્વથી ઉત્તમ બંદગીઓ.

સર્વથી ઉત્તમ બંદગીઓ:

૧ લી—અહુનવર.

અવસ્તા.

યથા અહ વધર્યો અથા

રતુથ અપાત્ સીત્ હયા;

વંધહેઉથ દશદા મનંધ્રહો

બ્યઓયનનાંમ્ અંધહેઉથ મશદાઇ;

ખ્યથ્રેમ્યા અહુરાઇ આ વિમ્

દ્રેગુખ્યો દદત્ વાસ્તારેમ્.

અર્થ.

જેવી હોરમજ્જદની ઇચ્છા છે તેવીજ ઇચ્છા
ભલું કામ કરનારે કોઈખી અશોધનાં કામના
સંબધમાં રાખવી;

ભલાં મનની બખ્શેશ આં દુનિયામાં
હોરમજ્જદને લગતાં કામો કરનારાઓને મળેછે;

જે ધણી ગરીબ લાચારોની પાસ્યાની
કરનાર થાયછે, તે હોરમજ્જદને તમામ ખલકતોના
પાદશાહ ગણીને તેમ કરેછે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઝ્ઝની, સર્કે ૨.

૨ જી—અપેમ.

અવસ્તા.

અપેમ વોદ્ધ વહિસ્તેમ અસ્તી;
 ઉસ્તા અસ્તી; ઉસ્તા અહ્માઇ
 હ્યત્ અપાઇ વહિસ્તાઇ અપેમ.

અર્થ.

રાસ્તી સૌથી સરસ નિયામત છે; રાસ્તી
 સુખ છે; રાસ્તીનું સુખ તે શખ્સને મળેછે, કે
 ને સૌથી સરસ રાસ્તીનાં કામે કરવામાં અશો
 (આગેવાન) છે.

૩ જી—જનઓથ.

અવસ્તા.

જનઓથ અહુરહે મજદાંઓ !...દાધ્યાવ-
સ્તીંમ્ હત વસ્તા ફરપોતેમેમ્ ; સ્તઓમિ અમેમ્.

અર્થ.

દાદાર હોરમજદની ખુશનુદી થાઓ !.....
રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની જે ખાહિશ છે તે
ખીજી સર્વ ખાહિશો કરતાં ઘણીજ ચહડતી છે.
રાસ્તીને હું વખાણું છું.

[ખોરો અવો ખા માએની, સૌ ૮

જરતોશ્તી જ્વાહિરો.

કરવરદીન મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

અત ય્વા મેન્ગહી પોઉર્વીમ મજદા યેજ્ઞમ્ સ્તોષ

મનંધા,

વંધેઉશ્ પતરેમ્ મનંધો હ્યત ય્વા હેમ્ અખમધની

હેન્ઝમેમ્

હધથીમ્ અપહ્યા દાંમીમ્ અંધેઉશ્ અહુરેમ્

બ્યઝોયનઝેપૂ. [ઈજ્જને, હા ૩૧, કકરો ૮

અર્થ.

અઝે હોરમજદ ! જ્યારથી તને મારી
આંખમાં મેં રાખ્યો છે ત્યારથી હમેશાં સર્વથી
પહેલો, પાક મનસ્વીથી પરસ્તેશ કરવાને લાયકનો,
બલાં મનનો પિતા, રાસ્તીનું ખરું મૂળ, તથા
આ દુનિયાનાં (તમામ) કામો ઉપર સાહેબી
બોગવનાર તરીકે તને મેં ગણ્યો છે.

[માયા બા માઝેની, સદે ૩૯.

કરવરદીન મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

વંધેઉશ મન્ગેઉશ બ્યઓજનાઇશ મજ્જદાઓ
અહુરો.

[ઈજ્ઞ, હા ૪૫, ૨૦ પ.

વંધૂહેઉશ દજ્જદા મનંધૂહો બ્યઓથનનાંમ
અંધૂહેઉશ મજ્જદાઈ.

[ખોરદ્દેહ અવસ્તા.

અર્થ.

નેક મનસ્તીનાં (યાને નીતિવાન) કામેને
સીધે દાદાર હોરમજ્જદ હાંસેલ થશે.

[ગાથા બા માઝ્મીની, સં ૧૩૬.

ભલાં મનની બખ્શેશ આ દુનિયામાં
હોરમજ્જદને પસંદ પડતાં કામે કરનારાઓને મળેછે.

[ખોરદ્દેહ અવસ્તા બા માઝ્મીની, સં ૩

કરવરદીન મહિનો—અહીં બે હેરત રોજ.

અવસ્તા.

વહિસ્તા ઇસ્તિથ સાપી જરથુસ્ત્રહે
સ્પિતામંદ્યા યેજ હોઇ દાત આયમ્મા,
અપાત હયા અહુરો મજદાઓ
યવોઇ વીરપાઇ આ દ્વિધેવીમ્,
યએયા હોઇ દએન સસ્કેન્યા દએનયાઓ
વંધુયાઓ ઉપધા બ્યઓયનાયા.

[ઇજ્ઞ૦, હા ૫૩, ક૦ ૧.

અર્થ:

સપેતમાન જરતોસ્તને દાદાર હોરમજ્જદે
બ્યારે તેની રાસ્તીને લીધે નીચલી બે બપ્શેશો
આપી ત્યારે તેની સર્વે મુરાદ પાર પડી:—(૧)
હમેશ સુધીની સુખી જીંદગી, અને (૨) જેઓ તેને
પહેલાં દુખ દેતા હતા તેઓ તેની બલી દીનના
વચનો અને કામો જાણવાની ખાહેશ બતાવવા લાગ્યા.

[ગાથા બા માએની, સં ૨૨૬.

ફરવરદીન મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

યે વાઝો અપા ઉફયાની મનસ્યા ગેહૂ અપઝોઉર્વીમ્
મજદાંમ્યા અહુરેમ્ યએષખ્યો ખ્ષથ્રેમ્યા અધ્વજ-
ઓન્વમ્નેમ્
વરેદધતી આર્મધતિશ આ-મોધ રફ્રાધ જવેંજ
જસતા.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૨૮, ૩૦ ૩.

અર્થ.

જેની પૂર્વે ખીજે કોઈ નહિ એવા અએ
તું અહુરમજદા તારી કીર્તિનાં ગાયન હું ગાઉં
હું, કે જેનાથી રાસતી અને ભલું મન તથા આ-
બાદી આપનારી સંપૂર્ણ મનસ્વી અને બેહસ્તનું
સુખ મળે છે. અએ સાહેબ ! મારી ખુશહાલીને
માટે મારી આરાધનાઓ તરફ તું આવ !

[ગાજા બા માએની, સં ૫—૬.

ફરવરદીન મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

ક્રો સ્પેન્તા આર્મધતે અપા દઝેનાઝો ફદખ્ષયા.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૩, ક્ર૦ ૧૩.

યત્ત નેમો વોદ્ઝ અધવીમ્ અત્પઝેષેમ્ નધરે
હાંમ-વરેતિથ, ફુજ્જે વારેશ્મ દારેસ્ત.

[સરોશ યસ્ત હાદોખ્ત, ક્ર૦

અર્થ.

અઝે સંપૂર્ણ મનસ્ની ! રાસ્તીની મારફતે
તું મને દીનનાં ફરમાનો શીખવ.

[માયા બા માઝ્ઝેની, સં ૮૦.

જે બંદગી ભલી, ખરાં દિલથી કીધેલી,
તથા બદ નિષ્ઠાથી દૂર છે, તે બંદગી માણસને
માટે એક બંચાવ છે, અને દરજ્જને મારી હટા-
વવા માટે એક દાલ છે.

[ખિરદેહ અવસ્તા બા માઝ્ઝેની, સં ૨૨૪.

ફરવરદીન મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

ઉસ્તા અહ્મદ યહ્યાઉ ઉસ્તા કહ્યાઉચીત
વસે-ખ્ષયાંસ મજ્દાઓ દાયાત અહુરો
ઉતયૂધતી તેરીશી.

[ઇબ્ન હા ૪૩, ૧૦ ૧.]

અર્થ.

સુખાકારો તે શખ્સને હોળે કે જેનાથી
બીજાઓને સુખ પહોંચે છે ! પોતાની મરજી
પ્રમાણે રાજ્ય કરનાર હોરમજ્દ તેને તનહુસ્તી
અને કુવત બખ્શાળે !

[ગાયા બા માએની, સ૦ ૬૬.]

કૂરવરદાન મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

મજ્જદાઓ દદાત અહુરો હર્વિતો અમેરેતાતસ્યા,
બૂરોઘશ આ અષખ્યાયા ખાપઘથ્યાત ખ્વશ્ચહ્યા

સરો,

વંધેઉશ વજ્દુરે મનંધો યે હોઘ મર્ધન્યૂ ખ્યઓથ-
નાઘશ્યા ઉર્વથો. [ઈજ્ઞ૦, હા ૩૧, ૩૦ ૨૧.

અર્થ.

જે શખ્સ પોતાના બધા વિચારથી તથા
બધાં કામોથી હોરમજ્જદનો દોસ્ત બનેછે તેને
તે સાહેબ પોતાની ખુશીથી તનદુરસ્તી અને
અમરપણું બખ્શશે, તેમજ આખાદીની, અશો-
ધની, અને હકુમતની સરદારી તથા બધાં મનનું
સુખ આપશે.

[ગાથા બા ખાએની, સં ૫૦.

કરવરદીન મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

પછરિ ગએથે ખખ્ખાવતો વહામે મજદા
ગરોખીશ સ્તૂતાંમ. [ઈજ્જો, હા ૨૪, ૩૦ ર.

વસસ્ય તૂ અહુરમજ્જદ ! ઉસ્તાય ખખ્ખએશ
હવનાંમ દામનાંમ.....ખખયમ્નેમ્ અપવનેમ્
દાયત ; અખખયમ્નેમ્ દ્રવન્તેમ્. [ખારદેહ અવસ્તા.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદ ! તારે લાયકની બંદગીની
મારફતે તથા તારી કીર્તિ ગાનારાંએનાં ઈશ્વરી
ગાયનોની મારફતે, હું (એવું ઇચ્છું છું કે)
તારી નજદીક પહોંચું ! [ગાયા બા માએની, સં ૮૩

અએ હોરમજ્જદ ! તું તારી પેદાયશો ઉપર
તારી મરજી પ્રમાણે તથા સુખથી રાજ્ય ચલાવ....
તું અશો માણસને રાજ્ય કરનારો કેરવ ; પાપી
માણસને નાહ રાજ્ય કરનારો કર.

[ખારદેહ અવસ્તા બા માએની, સં ૪૨.

ફરવરદીન મહિનો—આદર રોજ

અવસ્તા.

આતર્શ વોધ મળદાઓ અહુરલા અહી
મધન્યેકશ વોધ અલા સ્પેનિસ્તો અહી.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૬, ૬૦ ૩.

દુઝવરેનાધશ વએષો રાસ્તી તોધ નરેપીશ રઝશ,
અએપસા દેહત-અરેતા પેષો-તનવો. કુ અપવા

અહુરો, યે ધશ

જ્યાતે ઉશ હેમિથ્યાત વસે-ઈતોધશ્યા.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૫૩, ૬૦ ૯.

અર્થ.

અએ આતશ ! હોરમજ્જદની તું એક નિશાન
છે. તું તે મીનો સાહેબની સૌથી સરસ વધ્ધિ
કરનાર નિશાન છે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વોમ્પરદનો તરજુમો, સં ૧૧૩—૪.

અએ હોરમજ્જદ ! ખોટા એતકાદવાળાઓને લીધે
દીન ઉપર ફિદા થયલા તારા ધમગુરુઓને સંકટ
વેઠવું પડે છે. રાસ્તીની હાની કરનારાઓ નજી નેઈને
ગુનેહગાર થાય છે. એવો રાસ્ત સરદાર ક્યાં છે કેજે
તેવા બદ શખ્સોનાં છુટાપણાંનો તેમજ જીંદગાનો
નાશ કરી શકે ? [ગાથા બા માએમી, સં ૨૩૬—૩૭.

કરવરદીન મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

યામ્ અરેદ્રીમ્ સૂરામ્ અનાહિતામ્,
પેરેથૂ-ક્રાકામ્, બએપજ્યામ્, વીદએવામ્, અહુરે-
ત્કએપામ્, ગએથો-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્,
પએતો-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્, દંધુ-ક્રાધનામ્
અપઓનીમ્.

[અઘ્દીસૂર નિયાએશ, ૬૦ ૨.

અર્થ.

અઘ્દીસૂર નામની નદી, જે નિર્મળ, બહોળી
વહેતી, તનદુરસ્તી આપનારી, ગલીચી તથા
રોગને દૂર કરનારી, દુનિયાને સ્વચ્છ રાખવાની
હોરમજદની નેમને બર લાવનારી, ... દુનિયાને
આબાદ કરનારી અશેા, માલ મિલકતને વધાર-
નારી અશેા, તથા દેશોને આબાદ કરનારી
અશેા છે તેને હું વખાણું છું.

[ખોરદ્દેહ અવસ્તા બા માએની, સં ૬૩.

કરવરદીન મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

અગ્નેષ્ટાંમ અત તોષ ક્રેહર્ષેમ ક્રેહર્ષામ
આવગ્ને-દયમહી મજ્જદા અહુરા ધમા રગ્નોચાગ્નો
અરેજિસ્તેમ અરેજેમનાંમ અવત યાત દ્વૈરે અવાચી.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૬, ક. ૬.

અર્થ.

અગ્ને હોરમજ્જદ ! ખુલંદ રોશનીઓમાંની
આ સર્વથી ખુલંદ રોશની, જેને ખોરશેદ કહેછે,
તેને શરીરોમાંનાં તારાં સૌથી સોહામણું શરીર
દાખલ અમો જાહેર કરિયે છિયે.

[ઈજ્ઞ. તથા વીરૂપ. નો તરજુમો, સ. ૧૧૪.

ફરવરદીન મહિનો—માહોર રોજ.

અવસ્તા.

નેમો માઝ્મોંઘૂહાઈ ગઝ્મો ચિથ્રાઈ !

કે યા માઝ્મો ઉખ્ખ્યેઘતિ નેરેસઘતિ થવત ?

[માહ જોખ્તાર નિયાઝ્મશ, ફકરો ૧ તથા ૪.

અર્થ.

ગાય ગોસ્પંદોનું તોખમ રાખનાર માહતાખને
નમાજ હોજો !

અય દાદાર ! તારા સિવાય ખીજો કોણુ છે
કે જોનાથી માહતાખ વધે છે તથા ઘટે છે ?

[જોરદેહ અવસ્તા બા માઝ્મની, સર્કે ૫૬ તથા ૫૭.

ફરવરદીન મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

યજ્ઞઘ ષોઘથ્રહે બખ્તારેમ્ તિશ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્.
[તીર ચરત, ફકરો ૧ લો.]

હનએમાયા જએમાયા મબદદા અહુરા,
થાહ્લી રફનહી દરેગાય અએપાયા થ્વા એમ-
વન્તસ્યા ખુયમા, રપોઘશ્યા તૂ ને દરેગેમ્ય,
ઉસ્તાયા, હાતાંમ હુદાસ્તેમા.

અર્થ.

ખેતરોમાં વરસાદની બખ્શેશ કરનાર
તેસ્તર સેતારાને હું યાદ કરું છું.

[ખાર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૨૧૬.]

અએ હોરમજદ, તારી યાદમાં ખુશહાલી
મેળવવામાં લાંબી જીંદગીને અમે લાયક થઈએ તથા
(અમારી એ નેક મોરાદમાં) અમે ફતેહ પામીએ!
તારી ઉપર પ્રીતિ રાખનારા તથા હિમત બાંધનારા
અમે થઈએ! હયાતી ભોગવનારાઓમાં અય સૌથી
ડહાપણવાળા સાહેબ! લાંબી મુદત સુધી તુંએ
અમેને આબાદીથી ખુશહાલ કરવા જોઈએ.

(ખાર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૧૮૫.)

કરવરદીન મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મન્દદધાતાંમ્ અપઓનીમ્
યજ્ઞમધદે; દ્ર્વોપસ્વાંમ્, દ્ર્વો-સ્તઓરાંમ્, દ્ર્વો
ઉર્વથાંમ્, દ્ર્વો-અપેરેનાયુકાંમ્, પોઊર-સ્પષ્ટીમ્
દૂરાત્, પથન ખાથવન દરેધો-હખેદ્રયન.

[ગોશ ચરત, કરો ૧ લો.

અર્થ.

પશુઓને તનદુરસ્તી આપનાર, બાર બર-
દારી જાનવરોને તનદુરસ્તી આપનાર, દોસ્તોને
તનદુરસ્તી આપનાર, બચ્ચાંને તનદુરસ્તી આપ-
નાર, દૂર વેરથી પુરતી રીતે નેગેહેબાની રાખનાર,
બહોળી રીતે સુખાકારી આપનાર, તથા લાંબા
વક્ત્ર સુધી દોરતી ધરાવનાર, હોરમજ્જદના પેદા
કીધેલા શૂરા તથા અશો દ્રવાસ્પ (યાને ગોશ
ઈજ્જદ) ને અમેા યાદ કરિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઓની, સર્ગ ૨૪૮.

ફરવરદીન મહિનો—દુધમેહુર રોજ. અવસ્તા.

કથા થ્યા મજદા ખળઓપાધ અહુરા?

[ઈજ્ઞ ૬૧ ૪૬, ૩૦ ૧

હુખ્યઓ તેમાઈ ખાત ખ્યઓમ,

અહત હત અધખી-દેમહિયા, ચીખમહિયા,
હીનમહિયા હત મજદાધ અહુરાઈ, અપાધયા
વહિસ્તાધ.

[મોટી હપ્તન ચરત, કહેા ૧, ફકરો ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ! કેવી રીતે હું તને ખુશહાલ
કરું?

[ગાથા બા માઝ્મી, સં ૧૪૩

પાદશાહી સર્વોત્તમ પાદશાહ હોરમજ્દને
ખચીત હોળે! હોરમજ્દ જે પોતે સૌથી ઉત્તમ
અરોઘજ છે તેની તરફ અમો મન લગાડયે છિયે,
તેને પાદશાહ દાખલ કબુલ રાખિયે છિયે, તથા
તેને અમો પોતાનો પેદા કરનાર કરીને ગણિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઝ્મી, સં ૧૭૫

ફરવરદીન મહિનો—મેહર રાજ.

અવસ્તા.

મિથ્રેમ વોઉર-ગઝોયઝોધતીમ યજ્ઞમઈદે...
અહુરેમ ગુફ્રેમ અમવન્તેમ દાતો-સઝોદ્રેમ
વ્યાપ્તેમ વહો સેદેધુદેમ બેરેજન્તેમ અપ-
હુન્રેમ તનુ-માંથ્રેમ બાણુશ-અઝોજંધુદેમ રથ-
ઝેશ્તાંમ.

[મેહર ચરત, ફકરો ૨૫.

અર્થ.

સૃષ્ટિની હકુમત ધરાવનાર મેહર ઇજદ
કે જે સાહેબી ભોગવનાર, વખણાયલો, હિમતવાન,
ઇતસાફનો ફાયદો આપનાર, અન્ગુમનમાં બેસનાર,
આરાધનાથી રાજ થનાર, ખુલંદ દરજ્જાનો,
રાસ્તીનો નેક માર્ગ બતાવનાર, માંથ્રના તન-
વાળો, જ્ઞેરેમંદ બાણુવાળો અને લડવૈયો છે તેને
અમે વખણીયે છીએ.

[ચરત બા માઝેની, સદે ૭૦

ફરવરદીન મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

યસ્તે વીરપે-મજિસ્તેમ્ સેરઓષેમ્ જખયા
અવંધાને. [ઈજ્જ૦, હા ૩૩, ક્ર૦ ૫.

ઇમા આત્ ઉખ્ધા વચાઓ, અહુરા મજ્જદા,
અષેમ્ મનયા વહેલા ક્રવઓચામા; ધ્વાંમ્ અત્
અઓષાંમ્ પછત્યાસ્તારેમ્યા ક્રદખ્ખતારેમ્યા દદેમધદે.

[મોટી હપ્તન ચરબ, ક્ર૦ ૯

અર્થ.

અઓ હોરમજ્જદ ! બધાંમાં સૌથી શ્રેષ્ઠ
તારા સરોશને મારી મદદને માટે હું અર્જ કરીને
બોલાવું છું. [ગાથા બા માઝ્ઝની, સ. ૭૨

અઓ હોરમજ્જદ ! અશોધને ધ્યાનમાં રાખીને
આ (માત્રવાણીના) વખણાયલા કલામેને વધારે
સારી રીતે અમે જાહેર કરિયે છિયે. તે કલામેના
સાંભળનાર તથા શિખવનાર તરીકે તને અમે
મુકરર કરિયે છિયે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઝ્ઝની, સ૦ ૧૭૬.

ફરવરદોન બહિનો—રશને રોજ.

અવસ્તા.

આતશ્ મિથ્રેસ્ય રખ્નુશ યજ્ઞમદદે.

[વીસ્પરદ, હા ૧૬, ક્રો ૧.

આઅત પઓધરીમ્ ફ્રમ્ઓમિ નરેમ્
અપવનેમ; યેજિ પઓધરીમ્ ફ્રમ્ઓમિ નરેમ્
અપવનેમ્ ધમત્ રખ્નવો રજિસ્ત, ધમત્
અમેપએધખ્યો રપેન્તએધખ્યો, યો અસ્તિ
મધન્યવનાંમ્ યજ્ઞતનાંમ્, નધયોનામનાઓ તાઓ
બૂજત નરેમ્ અપવનેમ્. [ખોરદાદ યસ્ત, ક્ર. ૩.

અર્થ.

આતશના જેવા નૂરમંદ રશને ધજ્જદને
અમો વખાણિયે છિયે. [ધજ્જશને બા માઝેની, સં ૨૧૦.

સૌથી પહેલાં રાસ્ત માણસને હું પસંદ
કરું છું; રાસ્ત માણસને એટલામાટે હું પસંદ
કરું છું કે તેને સૌથી સાચો રશને ધજ્જદ, તથા
અમશાસ્પદો અને મીનો ધજ્જદો બંધાવે છે.

[ખોરો અવ૦ બા માઝેની, સં ૨૦૪.

કરવરદીન મહિનો—કરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

જરથુસ્ત્રહે સિપતામહે ઇધ અપઓનો
અપીમ્ય ક્રવપીમ્ય યજ્ઞમઘદે ; વીરપએચ ઇધ
અપઓનો અપીમ્ય ક્રવપીમ્ય યજ્ઞમઘદે; વીરપાઓ
ક્રવપયો અપઓનાંમ્ યજ્ઞમઘદે.

[વીરપરદ, હા ૧૬, ૬૦ ૨]

અર્થ.

સપેતમાન અશો જરતોસ્તની અશોષને
તથા તેનાં કરોહરને આ જગાએ અમે યાદ
કરિયે છિયે. દરેક અશો માણસની અશોષને
તથા તેનાં કરોહરને આ જગાએ અમે યાદ
કરિયે છિયે. અશો લોકોનાં તમામ કરોહરને
અમે યાદ કરિયે છિયે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીરપ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૧૧

ફરવરદીન મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજ્ઞતનાંમ જ્યો-
તેમો ?.....વેરેશ્વરો અહુરધાતો.

[બેહરામ યજ્ઞત, કરદો ૧.

અપહ્યા આઅત્ સધરી, અપહ્યા વેરેજેને,
કહ્યાધયીત હાતાંમ જીજિષાંમ વહિસ્તાંમ આદા
ઉબોધખ્યા અહુખ્યા.

[હસ્તન યજ્ઞત, કં ૧, કં ૮.

અર્થ.

મીનો ઇજ્ઞદોમાં સૌથી ધણો ફતેહમંદ
કોણ છે ?.....હોરમજ્ઞદનો પેદા કીધેલો બેહ-
રામ ઇજ્ઞદ.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઝેની, સં ૨૯૬.

રાસ્તીની સરદારીમાં તથા રાસ્તીના અમ-
લમાં રહીને હયાતી ભોગવનારાઓમાંનો કોઈ
શખ્સ અગરજો બેઉ દુન્યામાં સૌથી ઉત્તમ
જીંદગી ગુજારવા ચાહતો હોય તો તેણે સખી થવું.

[ખોરં અવં બા માઝેની, સં ૧૭૫.

કરવરદીન મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ત મોઢ દાઢદી અહુરા હત્ત મજ્જદા
રપેન્ તવા.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૫૧, ક્ર૦ ૮.

પધતિ-અસ્તી ગેઉથ વયહેહેય, હથવતહેય
પધતિં હમેરેથનાંમ્, વહિસ્તેમ્ યજ્ઞતેમ્ યજ્ઞમધદે.

[રામ યશત, ક્રકરો ૧.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદ! જે કાંઈ તને ખુશહાલી
આપનાર હોય તે તું મને આપ.

[ગ્રાથા બા માઝેની, સ૦ ૨૧૯.

તે સવોત્તમ વાએ અથવા રામ ઇજ્જદને
અમેા માન સાથ યાદ કરિયે છિયે, એવી
મકસદથી કે તે અમારી તરફની જીવામ તથા
બંદગીની ભેટ કબૂલ રાખીને, તેના બદલામાં
દુશ્મનોને એકદમ દાખી નાખવાનું કુવત્ત તે
અમેાને બખ્ષશે.

[યશત બા માઝેની, સક્રે ૨૬૮.

કરવરદીન મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

વાતેમ્ સ્પેન્તેમ્ હુધાઓંધ્રેમ્ યજ્ઞમધદે.

[ખીરશેદ નિયામ્નિશ.

વોદ્ધ ધ્વા મનંધ્રુહા, વોદ્ધ ધ્વા અપા,
વંધ્ધુયાઓ ધ્વા ચિસ્તોદ્ધશ ખ્યઓયનાધસ્ત્યા,
મયેખીસ્ત્યા પદારિ-જસામધદે.

[ગ્રાહી હસ્તન યસ્ત, ક૦ ૨, ક૦ ૪.

અર્થ.

વૃદ્ધિ કરનાર સારી પેદાયશના પવનને અમો
વખાણિયે છિયે.

[ખીરશેદ અવસ્તા બા માઝ્મિની, સ૦ ૨૨.

અય હોરમજ્જદ! બલાં મનની મારફતે,
બલી અશોધની મારફતે, બલાં ડહાપણનાં કામો
તથા સખુનોની મારફતે અમો તેને પહોંચિયે છિયે.

[ખીર૦ અવ૦ બા માઝ્મિની, સ. ૧૭૭.

ફરવરદીન મહિનો—દેવદીન રોજ.

અવસ્તા.

મધ્યો થવા સાંસ્રાધ વેરેને અહુરા !

[ધ્વનિ, હા ૪૬, ૩૦ ૩.

કસેઉશચીત ના અપાહુને કાયે અંધત

ધસ્વાચીત હાંસ પરઓશ અક્રો દ્રેવાઈતે.

[ધ્વનિ, હા ૪૭, ૩૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! મને બોધ દેનાર તરીકે
હું તને પસંદ કરું છું.

[ગાથા બા માઝ્મની, સં ૧૪૫

અએ હોરમજદ ! અશો માણસને રાજી

રાખવા સાર કોઈપણ રાખસ થોડીજ ચીજની

હાજતમાં હોય છે, પણ દુષ્ટ માણસને રાજી

રાખવા સાર એક ખુરો માણસ શક્તિવાન

હોવા છતાં તેને ઘણી ચીજની જરૂર પડે છે.

[ગાથા બા માઝ્મની, સં ૧૬૭.

ફરવરદીન મહિનો — દીન રોજ.

અવસ્તા.

આસ્તુયે દઘ્નેનાંમ્ માજદયસ્નીમ્ ફસ્પાયો
એધ્રાંમ્ નિધારનધથિષેમ્ ખએત્વદથાંમ્ અષઓ-
નીમ્ યા હાધતિતાંમ્યા યૂષ્યેધંતિનાંમ્યા
મજિસ્તાયા વહિસ્તાયા સ્ત્રએસ્તાયા યા આહ-
ધરિશ જરથુસ્ત્રિશ.

[ઈજ. હા ૧૨, ક. ૯

અર્થ.

ભલી માજદયસ્ની દીન, કેજે તકરારને
દૂર કરનારી, હથિયારનો ઉપયોગ નહિ કરાવનારી,
દોસ્તી અને સલાહ સાથે રહેવાને શિખવનારી,
અને રાસ્ત છે તેની હું વખાણુ કરું છું. હાલમાં
જેટલી દીનો મોજુદ છે, અને હવે પછી જેટલી
થશે, તેઓમાં સૌથી મોટી, સૌથી સરસ, અને
સૌથી ઐશ્વર્ય જે છે તે હોરમજદી જરંતોસ્તી દીન છે.

[ઈજ૦ તથા વીરપ૦ નો તરજુમો, સફ ૭૮.

ફરવરદીન મહિનો—અશીશવંધ દાજ.

અવસ્તા.

અપીમ્ વંધુહીમ્ યજ્ઞમધદે, ખ્ષોધત્નીમ્
ભેરેજ્ઞધતીમ્ હુરઔધામ્, હુયજ્ઞતામ્ ખનત-
અપ્રામ્ અમવધતીમ્ દાતો-મઔકામ્ બઔષ-
જ્યામ્ પેરેથ્વીરામ્ સૂરામ્. [અશીશવંધ યજ્ઞ, ફકરો ૧
ન્માનહે ન્માનો-પત્નીમ્ અપવનેમ્ અપહે
રતૂમ્ યજ્ઞમધદે. [અવસરધરેમ ગૃહ.

અર્થ.

ઝળકાટવાળી, ખુલંદ દરજ્જાની, ખુબસુર્ત, ઘણી
આરાધનાને લાયક, ખણખણ કરતાં પૈડાંની ગાડીમાં
સવાર થનારી, હિમત આપનારી, સુખાકારી બખ્શ-
નારી, તનદુરસ્તી બખ્શનારી, પેહલવાનના જેવું પુરતું
કુવત આપનારી તથા બહાદૂર અશીશવંધને અમો
યાદ કરિયે છિયે.

[યજ્ઞ બા માઝેની, સફે ૩૦૭

ધરની અશો ધરધણિયાણી જે અશોઈની સર-
દાર છે તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખેરદેહ અવસ્તા બા માઝેની, સફે ૧૦૨.

કરવરદીન મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા—વીરપત્ય વૈર્સ્ત સ્યઓથન યજ્ઞમધદે
વર્સ્તય વરેખ્યન્નય.

[ઇબ્ન, હા ૭૦, ૬૦ ૭.

વંધુહીસ્ય અધાઓ વંધુહીસ્ય અપયો,
હુપઉર્વાઓ વહેહીશ અપરાઓ રાસેન્તીશ દરેધો—
વારેથ્મનો, યથનો મહિસ્તાઓસ્ય વહિસ્તાઓ-
સ્ય સ્ત્રએસ્તાઓસ્ય અપયો એરેન્વન્તે.

[ઇબ્ન હા ૫૨, ૬૦ ૩.

અર્થ—તમામ સારાં કીધેલાં કામો જે આગળ
કરવામાં આવેલાં છે અને હવે પછી કરવામાં આવશે
તેમને અમે વખાણિયે છિયે.

[ઇબ્. તથા વીરપ. નો તરજુમો, સં ૧૭૧.

સારાં સખાવતનાં કામો, સારાં રાસ્તીનાં કામો,
કેળે ધણાંજ ચઢતે દરજ્જેનાં તથા વધારે ભલાં છે,
તથા જે પાછલથી મદદે પહોંચનારાં અને લાંબો
વકત સુન્ની બંચાવ કરનારાં છે, તેઓને અમે વખા-
ણિયે છિયે, એવી મતલબથી કે તેઓથી સૌથી મોટી,
સૌથી સરસ અને સૌથી શ્રેષ્ઠ અરોંધ અમોને મળે.

[ઇબ્ન તથા વીરપં નો તરજુમો, સં ૧૨૪.

ફરવરદીન મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

તાઇશ જી-નાઓં બ્યઓથનાઇશ બ્યેન્તે યએષૂ
 અસ પધરી પોઉરબ્યો ઇથ્યેન્તે,
 હત અસ અઓળ્યાઓ નાઇધ્યાઓંધેમ્ શ્વહ્યા
 મજદા આસ્તા ઉર્વાતહ્યા
 યોઇ નોઇત અપેમ્ મઇન્યન્તા, અએઇબ્યો
 દૂધરે વોદ્ અસ મનો.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૪, ૩૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! તારી દીનનાં ફરમાનોનો
 ઇનકાર કરનાર શખ્સ પોતાના કરતાં વધારે
 નબળા ઉપર ફાવી શકેછે, કારણકે તે ઇનકાર
 કરનાર પોતાનાં તે કામોથી અમેને બિવાડે
 છે, કેજે કામોમાં ઘણાઓનો નાશ સમાયલો છે.
 એવા બિધેલા શખ્સો રાસ્તી ઉપર ધ્યાન આપતા
 નથી, અને તેઓથી નેક મનસ્વી વેગળી રહેછે.

[ગાથા બા માએની, સં ૮૮-૮૯.

ફરવરદીન મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

ધમાંમ્ આઅત્ જામ્યજમધદે, યા
નાઓ બરધતી.

[મોટી હપ્તન યશત, કરદો ૪.

નેમખ્યામહી, ઇપૂધધામહી, થ્વા મજદા
અહુરા; વીસ્પાધશ થ્વા હુમતાધશ, વીસ્પાધશ
દૂપ્તાધશ, વીસ્પાધશ વૈસ્તૌધશ યધરિ-જસામધદે.

[મોટી હપ્તન યશત, ક૦ ૨, ક૦ ૫.

અર્થ.

આ જમીન, જે આપણને પોષણ આપે-
છે, તેને અમે વખાણીએ છીએ.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ૦ ૧૭૭.

અય હોરમજદ! તને અમે નમિએ છીએ;
અમે તારા કર્જદાર છીએ. તમામ નેક વિચારો-
થી, તમામ નેક સખુનોથી, તથા તમામ નેક
નેક કામોથી અમે તારી નજદીક પહોંચીએ છીએ.

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૧૭૮.

ફરવરદીન મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

મજિસ્ત માંથ્ર, મજિસ્ત વેરેજય, મજિસ્ત ઉર્વધથ્ય, મજિસ્ત હધથ્યાન્વેરેજય, મજિસ્ત વીન્દધથ્ય, દઝેનયાઓ માજદયસ્નોઈશ યજમધદે.

[રપિથ્વન ગેહ.

અર્થ.

માજદયસ્ની દીનના સૌથી ચઢતા માંથ્ર, જે અસર કરવામાં સૌથી શ્રેષ્ઠ, કામ બળવવામાં સૌથી શ્રેષ્ઠ, રાસ્ત કામ કરવામાં સૌથી શ્રેષ્ઠ, તથા મતલબ હાંસેલ કરવામાં સૌથી શ્રેષ્ઠ છે તેમને અમે યાદ કરિયે છિયે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઝ્મીની, સ૦ ૧૧૧.

ફરવરદીન મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

વીરપેમ્ય અસ્મનેમ્ યજ્ઞમઈદે, વીરપેમ્ય
સ્ત્રેઉસ્ય માઝોંધેમ્ય ધૃરેય યજ્ઞમઈદે, વીરપ
અનધ રઝોયાઝો યજ્ઞમઈદે.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૭૧, ૩૦ ઇ.

અર્થ.

તમામ આસ્માનને.....તમામ સેતારાઓને,
માહતાબને તથા ખેરશેદને.....તમામ બેહદ
રોશનીઓને અમો વખાણીયે છિયે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીરપ૦ નો તરજુમો, સં ૧૭૪.

અર્દીએહરત મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

અપાઅત્યા હયા વંધેઉસ્યા મનંધો,
વંધેઉસ્યા ખપથાત્ સ્તઓતાર્ઠશ ધ્વા અહુરા
સ્તઓતોધખ્યો અધમી ઉખ્યા ધ્વા ઉખધોધખ્યો
યસ્ના ધ્વા યસ્નોધખ્યો.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૩૫, ૩૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! તારી અશોધ, ભલી
મનસ્તી, તથા સારી પાદશાહીને લીધે તારી સ્તુતિ
ખીજી બધી સ્તુતિઓમાં વધારે ચઢતી છે, તારી
કીર્તિનાં ગાયનો ખીજાં બધાં ગાયનો કરતાં
વધારે ચઢતાં છે, તથા તારી આરાધના ખીજી
બધી આરાધના કરતાં વધારે ચઢતી છે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીરપ૦ નો તરજુઓ. સ૦ ૧૧૨.

અદીબેહુશ મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

મજૂદા અપા ખખ્ખાકેમ વારેમ ખખ્ખોષેમ્નો
તત મોઘ ખતેઉશ મનઘસ્યા વીચિથેમ્.

[ધજી ૯૧ ૪૬, ૧૦ ૧૮

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! રાસ્તીની મારફતે તારી
ખાહેશ તૂમ કરવા હું ઇચ્છું છું. મારી અકલ
તથા મનસ્વીનો ઠરાવ એજ છે.

[ગાથા બા માએની, સં ૧૫૯—૬.

અર્દીબેહુશત મહિનો—અર્દીબેહુશત રોજ.

અવસ્તા.

અપેમ વોહૂ વહિસ્તેમ અસ્તી, ઉસ્તા અસ્તી,
ઉસ્તા અહ્લાઇ હત અપાઈ વહિસ્તાઈ અપેમ.

[અપેમ વોહુ.

અપેમ અત વહિસ્તેમ યજમઈદે, હત
સ્રએસ્તેમ, હત રપેન્તેમ અમેપેમ, હત
રઓયંધૂવત, હત વીસ્પા વોહૂ.

[ઇજ્જ૦, હા ૩૭, ૩૦ ૪.

અર્થ.

રાસ્તી સૌથી સરસ નિયામત છે; તે સુખ
છે: સુખ તે શખ્સને માટે છે, કેજે સૌથી સરસ
રાસ્તીને વાસ્તે અશો છે.

[ખારદેહ અવસ્તા બા માગ્યેની, સ૦ ૧

અર્દીબેહુશત, કેજે સર્વથી સોહામણો તથા
નૂરમંદ અમશારપંદ છે, તથા વળી જે સઘળી
નિયામત છે, તેને અમે વખાણિયે છિયે.

[ઇજ્જ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૧૫-

અર્દીબેહરત મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

અત તેંગ દ્રેગ્વાઓ ચેંગ અષહ્યા વજૂદ્રેંગ પાત
ગાઓ ફોરેતોઇશ પોઇથહ્યા વા દખ્ખેઉશ વા'
દુજ્જોઆઓ હાંસ ખાઇશ ખ્યઓથનાઇશ અહેમુસ્તો-
યસ્તેમ્ ખ્ખથાત મજ્જદા મોઇથત જ્યાતેઉશ વા,
દ્દો તેંગ ફો-ગાઓ પથમેંગ હુચિસ્તોઇશ ચરાત.
[ઈજો, હા ૪૬, ૨૦ ૪.

અર્થ.

ખરાબ કુવતવાળો તથા પોતાનાં બદ કામો-
થી જીંદગીને પાયમાલ કરનારો પાપી શખ્સ સચાઇના
મદદગારોને તથા શેહેરનાં તેમજ દેશનાં ગાય દોરોને
ફરવા હરવાથી અડચણ કરે છે; માટે તેવા દુષ્ટ
માણસને જે કોઇ તેની સત્તા ઉપરથી યા જીંદગીથીજ
ગંગડાવી નાખે છે, તે શખ્સ ગાય દોરોને તથા
સારાં ડહાપણના માર્ગોને મોકળાં કરે છે.

[ગાથા બા માઝ્ઝિની, સં ૧૪૫—૪૬.

અર્ધાંબેહરત મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

...હુપ્રતુશ સ્પેન્તાંમ્યાં આર્મંઘતીમ્ દાંમીમ્
વીદ્યાઓ હિયાંગ અપહ્યા.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૪, ક. ૧૦.

ઇજ્ઞાઓ, યઓસ્તયો ફેરસ્તયો, આર્મંતયો,
વંધુહીમ્ આખીશં આશીમ્, વંધુહીમ્ ઇષેમ્,
વંધુહીમ્ આજ્ઞાધતીમ્, વંધુહીમ્ કસસ્તીમ્,
વંધુહીમ્ પરેન્દીમ્ યજ્ઞમઇદે.

[મોટી હુપ્તન યસ્ત, ક૦ ૪, ક૦ ૨.

અર્થ.

સારી દાનેશવાળો શખ્સ સંપૂર્ણ મનસ્વી-
ને રાસ્તીનું ખરું મૂળ જાણે છે.

[ગાયા બા માયની, સ૦ ૯૦.

સુખાકારી, પવિત્રાઇ, વૃદ્ધિ, સંપૂર્ણ મનસ્વી,
તેની સાથે વળી ભલી ઇચ્છા, ભલી આખાદી,
ભલી શિખામણ તથા ભલી ચંચળાઇને અમો
વખાણિયે છિયે. [જાર૦ અવ૦ બા માયની, સ૦ ૧૭૮.

અર્દાબેહુશત મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

હઉર્વતાતો રથ્વો ચાર્થયાઓ હુષિતોઘથ.

[ખોરદાદ યશ્ત.

અત ક્ષો વંધેઉશ વહોના અધખી-જમ્યાત
યે નાઓ એરેજ્જુશ સવંધો પથો સીષોઘત
અહ્યા અંધેઉશ અસ્તવતો મનંધસ્યા
હધથ્યેંગ આ-સ્તીશ યેંગ આપએતી અહુરો.

[ઈજ્જ૦, હા ૪૩, ક. ૩.

અર્થ.

ખોરદાદ ફસલને ખરાખર વક્ત ઉપર લાવનારો
સરદાર છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા ખા માઝેની, સર્કે ૨૦૨.

જે શખ્સ આ હાડમંદ અને પેલી મીનોઘ
દુનિયા—કેજે મોજુદ દુનિયા તર્ફ હોરમજ્જદ
રહે છે તે—ના ફાયદાના રાસ્ત માર્ગો ખતાવી શકે
તે માણસ પોતે કીધેલાં બલાંના કરતાં વધારે
બહુ હાંસેલ કરો !

[ગાથા ખા માઝેની, સ૦ ૧૦૦—૧૦૧.

અદ્દીબેહસ્ત મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

યેહ્યા સવા ઈષાઓન્તી રાદંધો
 યોધ-જી જવા અઓંધરેયાં જ્વન્તિયા;
 અમેરેતાધતી અપાઉનો ઉર્વા અએષો;
 ઉતયૂતા યા નેરાંશ સાદ્રા દ્રેગ્વતો.

[ઈજ્જો હા ૪૫, ૧૦ જ.

અર્થ.

સખાવત કરનારા અશો માણસો જેઓ
 હાલ હયાત છે, જેઓ આગળ થઈ ગયા, અને
 જેઓ હવે પછી થશે તેઓ તે (હોરમજ્જદ)થી
 ખચીત ફાયદો ઈચ્છે છે. તેવા અશો માણસનું
 રવાન બેહસ્તનાં સુખની ખાહેશ રાખનારું હોયછે,
 પણ પાપી માણસોને તો સખ્ત પિડા ખમવી
 પડે છે.

[ગાથા બા માઓન્તી, સં ૧૩૧.

અદર્શિએહરત મહિનો—દેખાદર રોજ.

અવસ્તા.

યે વહો વંધેઉશ વજ્રદે. યરયા હોઇ વારાઇ રાદત,
અહુરો ખ્ષપ્થા મજ્દાઓ અત અહ્માઇ અકાત અખ્યો,
યે હોઇ નોઇત વીદાઇતી અપેમે અંધેઉશ ઉર્વએસે.

[ઇજ્જો, હા ૫૧, ૩. ૬.

અર્થ.

જે કોઇ હોરમજ્જદને ખુશહાલ કરવા થકી
તેને ભેટ સાથે આરાધે છે તેને તે સાહેબ
પોતાની સર્વશક્તિથી સારાંના કરતાં વધારે સાફ
આપે છે. વળી જે કોઇ તેની ભક્તિ કરતો નથી
તેને દુનિયાની છેક આખેરીમાં (યાને ક્રેયામતને
દહાડે) ખરાબના કરતાં વધારે ખરાબ ખચીત
આપશે.

[ગાથા બા માઝિની, સ. ૨૦૭.

અર્ધીબેહુશત મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

આતરેમ્ સ્પેન્તેમ્ યજ્ઞમધદે તખ્મેમ્ હન્તેમ્
રથએસ્તારેમ્.

[ઈજ્ઞ૦, હાંડર, ક. ૮.

અહ્યા ઇવા આશ્રો વેરેજ્ઞેના પઓઉર્યે પધરિ-
જસામધદે, મજ્ઞદા અહુરા ઇવા ઇવા મઈન્યૂ
સ્પેનિસ્તા.

[મોટી હસ્તન યશત, ક૦ ૨, ક૦ ૧

અર્થ.

વૃદ્ધિ કરનાર, જોરાવર, રોશ્ન તથા બદીની
સામે લડનાર આતશને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઈજ્ઞસ્તે તથા વીસ્પરદનો તરજુમો, સ. ૧૫૨.

અય સૌથી વૃદ્ધિ કરનાર મીનો હોરમજ્ઞદ !
આ આતશની મારફતે સૌથી પહેલાં તુંને અને
તુંનેજ અમો પહોંચિયે છિયે.

[ખેર૦ અવ૦ બા માઝ્ઝેની, સ૦ ૧૭૬.

અર્દીબેહુશત મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

અતઃ દ્વે મજદા ઇબ્નયા આબુધીતિશ્યા,
યે દઅેનાંમ્ વોદ્દ સાસ્તો મનંધા.

[ઈબ્ન૦, હા ૪૯, ૧૦ ૫.

અર્થ.

અએ હોરમજદ, જે કોઇ માજદયસ્ની
દીનને નેક મનસ્નીથી શ્રેષ્ઠ ગણે છે તે પોતેજ
પુણ્ડળપાણુ અને આબાદી છે.

[ગાથા બા માએની, સ. ૧૮૪.

અર્ધીબેહુશત મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

ઉજ્જયર ઉજ્જિર ફૂરેખ્યએત અઉર્વત અરપ...
રઓખ્ખનેમ્ કેરેનવાહિ દામર્દ.

[વંદીદાદ, પરગરદ ૨૧, ૩૦ ૫

અર્થ.

અએ તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદ,.....તું
ઉગ ! કે પેદાયશોમાં તું રોશની કરે !

[વંદીદાદનો તરજુમો, સં૦ ૩૩૦

અર્ધબેહુશ મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

તત્ માઓંધૂહેમ્ પઠતિવચ્ચેનેમ્, તત્ માઓંધૂહેમ્ પઠતિ-વીસેમ્, રઓખ્ખેનેમ્ માઓંધૂહેમ્ અધવિ-વચ્ચેનેમ્ રઓખ્ખેનેમ્ માઓંધૂહેમ્ અધવિવીસેમ્, હિસ્તેન્તિ અમેપાઓસ્પેન્ત અરેનો દારયેધન્તિ, હિસ્તેન્તિ અમેપાઓસ્પેન્ત અરેનો બખ્ખેન્તિ, જામ્ પઠતિ અહુરધાતામ્.

[માહબોખ્ખતાર નિયાચ્ચેશ.

અર્થ.

જ્યારે તે અંધારીના ચંદ્રને હું જોઉં છું તથા તે અંધારીના ચંદ્રને કબૂલ રાખું છું, જ્યારે રોશન ચંદ્રને હું જોઉં છું તથા તે રોશન ચંદ્રને હું કબૂલ કરું છું, ત્યારે અમશાસ્પંદો ઉભા રહે છે, તેનાં ખોરેહને ટકાવી રાખે છે; ત્યારે અમશાસ્પંદો ઉભા રહે છે, અને હોરમજ્જદની પેદા કીધેલી જમીન ઉપર તે ખોરેહને પાંચરી નાખે છે.

[ખોરદ્દેહ અવસ્તા બા માઝ્ઝની, સ. ૭૭.

અર્દાબેહુશત મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

જાઓઆખ્યો તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્
ખરેનાંધુહન્તેમ્ યજ્ઞમધદે, રામપયનેમ્ હુપયનેમ્,
અઉરૂષેમ્ રઓખ્ખનેમ્ ક્રાદેરેસ્ત્રેમ્ વ્યાવન્તેમ્,
અએપજીમ્ રવોદ્ધઓધ્મનેમ્ ખેરેજન્તેમ્, દૂરાત
વ્યાવન્તેમ્ બાનુખ્યો રઓખ્ખિનખ્યો અનાહિ-
તએધખ્યો.

[તીર ચરત, ૩૦ ર.

અર્થ.

ચળકાટવાળા, નૂરમંદ, રામશનીની બેઠક
રાખનાર, સારી બેઠક રાખનાર, કિર્મજી રંગના,
પ્રકાશતા, તરત નજરમાં આવી જાય તેવા,
મદદ કરનાર, તનદુરસ્તી આપનાર, ફરાખીથી
આગળ વધનાર, ખુલ્લું દરજ્જાના, પોતાના
ચળકાટવાળા તથા સાફ કિરણો મારફતે રાહ-
દારીને દૂર વેરથી મદદ કરનાર તેક્તર સેતારાને
કિયાની બેટોથી અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ખોરદેહુ અવસ્તા બા માઝ્યની, સ. ૧૨૬.

અર્દીબેહુશત મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

ચોઇ દુશ-પ્રથ્વા અએપેમેમ્ વરેદેન રામેમ્યા,
ખાઇશ હિન્નુખીશ પ્રુયસૂ અપ્રુયન્તો.

[ઇબ્બ, હા ૪૯, ક. ૪.

અર્થ.

જેઓ યુરી અકલથી તથા પોતાની
યુરી જાનથી ગુસ્સા તથા અદેખાઈને વધારે
છે, તેઓ ઉઘોગી માણસોમાં નકામાં હોયછે.

[ગાથા બા માએની, સ. ૧૮૩.

અદીબેહુશત મહિનો—દૃપમેહુર રોજ.

અવસ્તા.

ધથા આત્ યજમધદે અહુરેમ્ મજદાંમ્
યે ગાંમ્યા અષેમ્યા દાત્, અપસ્યા દાત્,
ઉર્વરાઓસ્યા વંધુહીશ્, રઓયાઓસ્યા દાત્,
જૂમીમ્યા વીસ્પાયા વોદ્.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૭, ૩૦ ૧.

અર્થ.

હોરમજદ, કેન્જેણે જાનવર તથા અનાજ
પેદા કીધાં, તથા પાણી અને સારાં ઝાડપાન પેદા
કીધાં, તથા (આસ્માનની) રોશનીઓ અને જમીન
તથા તમામ નિયામતો પેદા કીધી છે તેને અમે
આ પ્રમાણે આ જગાએ યાદ કરિયે છિયે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરબુમો, સદ્ ૧૧૪.

અર્દીબેહુશત મહિનો—મેહુર રોજ.

અવસ્તા.

નિજબયેમિ મિથ્રેમ વોહરગઓયઓઈતીમ
હુજએનેમ ખરેનાંધસ્તેમેમ જયનાંમ વેરેશ્વવસ્તેમેમ
જયનાંમ

[વંદી૦, પરગ૦ ૧૯, ૩૦.૧૫

મેરેન્યઈતે વીસ્પાંમ દઈધુહઓમ મધર્યો મિથ્રો—
દુખ્ષ, સિપતમ, યથ સતેમ કયધનાંમ અવવત
અવવ-જયિત

[મેહુર ચશત, ૩૦ ર.

અર્થ.

મેહુર ઇજદ, કેજે સૃષ્ટિની હકુમત ધરાવનાર,
સારાં હથિયાર ધરાવનાર, ક્તેહમાં સૌથી કીર્તિવાન,
તથા ક્તેહમાં દુશ્મનને ધણોજ મારનાર છે, તેની
હું તારીફ કરું છું. [વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૦૮.

અય સપેતમાન જસ્તોસ્ત ! ધાતકી કેઈ
તોડનાર શખ્સ તમામ દેશને ખરાબ કરે છે, તથા
એકશો દુષ્ટ માણસોના નેટલી તે અશો માણસને
હાનિ પહોંચાડનારો થાય છે.

[ચશત બા માએની, સ૦ ૫૭.

અદીબેહુશ મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

તખ્મહે હાંમ વરેતિવતો બાળુશ-અઓજધો
રથએસ્તાઓ કમેરેધોજનો દએવનાંમ વનતો
વનઇતીશ વનઇતિવતો અપઓનો વનતો વનઇતીશ
વનઇન્તીમ્ય ઉપરતાતેમ યજમઇદે, યાંમ્ય
સ્તઓપહે અબ્યેહે...

[ઈજગ, હા ૫૭, ક્રો ૩૪.

અર્થ.

જોરાવર, બચાવ કરનાર, બાળુની કુવતરાળા,
લડવૈયા, તથા દેવોનાં માથાં ભાંજનાર સરોશ
ઇજદને, ફતેહથી ફટકો મારનાર સરોશની ફતેહને,
અને સાથી મોગી ફતેહ જે અશો સરોશ ઇજદની
છે તેને અમે વખાણીએ છીએ.

[ઈજગ તથા વીસ્પગ નો તરજુમો, સગ ૧૩૮

અદીબેહુશ મહિનો—રશને રોજ.

અવસ્તા.

રખૂમ રજિસ્તેમ્ યજ્ઞમધદે.

(ઈજ્ઞ૦ હા, ૬ ૩૦ ૬)

અસ્તવત્ અપેમ્ ખ્યાત્ ઉસ્તાના અઓઝો-
ધ્રુવત્.

(ઈજ્ઞ૦, હા ૪૩, ૩૦ ૧૬.)

અર્થ.

સૌથી સાચા રશ્નુ ઈજ્ઞદને અમેા યાદ
કરિયે છિયે.

(ઈજ્ઞ૦ તથા બીરુપ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૩૭)

રાસ્તી પૂર તેજ સાથ જોરાવર અને ક્રુતેહ-
મંદ થાઓ !

(માયા બા માએની, સફે ૧૧૨)

અર્દીબેહુશત મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

આયેસે યેસ્તિ આક્રવણિ અહુરહે મજ્ઞ-
દાઓ. અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્ મત વીસ્પાખ્યો
અપઓનિખ્યો ક્રવણિખ્યો યાઓ મધન્યવનાંમ્
યજ્ઞતનાંમ્. આયેસે યેસ્તિ આક્રવણિ ગયેહે
મરથ્નો જરથુસ્ત્રહે સ્પિતામહે કવોઈશ વીસ્તાસ્પહે
ધસત-વાસ્ત્રહે જરથુસ્ત્રોઈશ મત વીસ્પાખ્યો
અશઓનિખ્યો ક્રવણિખ્યો યાઓ પઓધર્યનાંમ્
ત્કએષનાંમ્.

(ઈજ્ઞ૦ હા ૨૩, ૩૦ ૨.)

અર્થ.

હોરમજ્ઞદનાં તથા અમશાસ્પદોનાં ફરોહરોને,
તથા સાથે મીનો ઇજ્ઞદોનાં તમામ અશો ફરોહરોને
ઇજ્ઞશનેમાં હું યાદ કરું છું. ગયોમર્દનાં, સપેતમાન
જરતોશ્તના વડા બેટા એસદવાસ્તરનાં ફરોહરોને,
તેમજ પોર્યોદકેશી લોકોનાં તમામ અશો ફરોહરોને
ઇજ્ઞશનેમાં હું યાદ કરું છું.

(ઈજ્ઞ૦ તથા વીસ્પરદનો તરજુઓ, સદ્રે ૧૦૧.)

અર્દીબેહુશત મહિના—બેહુરામ રોજ.

અવસ્તા.

વેરેશ્વરેમ્ અહુરધાતેમ્ યજ્ઞમધદે, અર્ષો-
કરેમ્, મર્ષો-કરેમ્, ક્રષો-કરેમ્, ક્ષપ્તેમ્,
ક્ષાયએનેમ્

(બેહુરામ યશત, ૩૦ રંદ.

અર્થ.

હોરમજ્જદનો પેદા કીયેલો બેહુરામ ધજ્જદ,
કે જે મદાન્ગી આપનાર, મોત લાવનાર, વધારે,
(ક્રિયામત) કરનાર, મજ્જ્યૂત વિચારનો, તથા સારાં
કુવતવાળો છે, તેને અમે યાદ કરિયે છિયે.

(જોરદેહુ અવસ્તા જાં માઝેની, સદે ૩૧૦

અર્દીબેહુશત મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

તા વે મજ્જદા પચોઉર્વીમ્ અહુરા આપાઘયેયા
.....દોષપા-મોઈ ઇસ્તોઈશ ખ્ષથ્રેમ્
ખ્ષમાકેમ્ વોહુ મનંધા વહ્માઇ દાઇદી સવંધો.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૫૧, ૬૦ ૨.

અવત આયપ્તેમ્ દશિદ-મે વયુશ યો ઉપરો-
કધ્યો, યથ અજેમ્ નિજનાનિ અદ્રહે મધન્યેઉશ
દાંમનાંમ્, નએચિશ અવત યો રપેન્તહે.

[રામ ચશત, ૬૦ ૩.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદ ! રાસ્તીને માટે તને
સૌથી પહેલા દરજ્જાનો હું ગણું છું. મારી
મુરાદનું હાંસેલ થવું તું મને બક્ષ ! નેક મનસ્વી
વાળી અમારી ભક્તિના ફાયદાની પ્રાપ્તિ તું આપ !

[ગાથા બા માઝેની, સં ૨૦૩—૪.

અય જોરેમંદ વાએ ઇજ્જદ, મને તું આ
મુરાદ બખ્ષ કે હું ગનામિનોની પેદાયશોને મારું.
પણ સપેનામિનોની પેદાયશને કોઇ નહિ મારે,

[ચશત બા માઝેની, સં ૨૬૯.

અહીં બેહુશત મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

અએતત તે વયો યજ્ઞમધદે, યત્ તે અસ્તિ
સ્પેન્તો મધન્યઓમ. [રામ યશત ૩

સ્પેન્તાંમ્ આર્મધતીમ્ વંધુહીમ્ વરેને
હામોધ અસ્તુ. ઉસ ગેઉશ સ્તુયે તાયાઅત્યા
હજંધુહત્યા. ઉસ માજ્ઞદ્યેસ્તિનાંમ્ વીસાંમ્ જ્યાના-
એન્ના વીવાપત્યા. [ઇજ્ઞ૦ હા ૧૨, ૬૦ ૨.

અર્થ.

અએ વાએ ઇજ્ઞદ ! તારો તે પવન કે જે
સપેનામિનોને લગતો છે તેને અમે યાદ કરિયે છિયે.
[યશત બા માઝ્ઞેની, સર્ગ ૨૬૯.

ભલી અને દૃઢિ કરનાર સભ્યતાને હું
પસંદ કરું છું; તે મારી યાઓ ! ચોરથી તથા
લૂટારાથી ગાય ગોશ્પદોને, અને નુકસાનથી તથા
પાણીની ટીપણીથી માજ્ઞદ્યસ્નાનોના મહોલ્લા-
ઓને દાદાર હોરમજ્ઞદની બંદગી કરીને હું
બંધાવું, એવો હું એકરાર કરું છું.

(ઇજ્ઞ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સં ૭૫.

અર્દીબેહુશત મહિનો—દૈનિક રોજ.

અવસ્તા.

યાંમ દાઓ મધન્યૂ આપાયા અપાયા
ચોઈશ રાનોખ્યા ખનુતેમ હત ઉર્વતેમ
અજ્ઞાન દૈનિકો.

[ઈજ ૬૩ ૩૧, ક ૩.]

અર્થ.

અએ મીનો હોરમજદ ! દીન આધાહ
દાનેશ્વરે અને દીનના લડવૈયાઓને જે સંપૂર્ણ
પુશહાલી તે જક્ષીછે તે અમારી તેજ તથા
રાસ્તીને લીધે તું અમેનેખી જક્ષ !

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૩૫.]

અર્હબેહુશત મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

અર્શતાતેમ્ યજ્ઞમધદે, વંધ્વિમ્ ક્રાદત
ગચ્છેથામ્ વરેદત ગચ્છેથામ્ સવોગચ્છેથામ્ યામ્
દચ્છેનામ્ માજદયસ્તીમ્.

[વીસ્પરદ, હા ૭, ૩૦ ૨

અર્થ.

દુનિયાની આગાદી કરનાર, દુનિયાની વૃદ્ધિ
કરનાર, અને દુનિયાને ક્ષાયદો કરનાર સત્યતા,
જે બધી માજદયસ્તી દીન છે, તેને અમે
વખાણીએ છીએ.

(ઈજ્ઞ૦ તથા વીસ્પ૦નો તરજુમો, સં ૧૯૪૦.

અર્દીબેહુશત મહિનો-અશીશવંધ રોજ.

અવસ્તા.

અહ્ય જ ઔથ્રે બરેસ્મનય અપીમ્
વંધુહીમ્ આયેસે યેસ્તિ, ખ્ષોધ્તીમ્, બેરેજ્ઘતીમ્,
અમવધતીમ્, હુરઔધામ્, આપરામ્.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૨, ૩૦ ૧૪.

અર્થ.

આ જોર તથા બરસમે કરીને નૂરમંદ,
બુલંદ, હિમતવાન, ખુબસુર્ત અને બરદાશ્ત કર-
નાર અશીશવંધને ઇજ્ઞસ્નેમાં હું યાદ કરું છું.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીરુપ૦ નો તરજુમો, સર્કે ૨૨.

અહીંબેહુશત મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

મધ્યો જળયા અષ્ટે વંધુયા અપી ગત તે.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૫૧, ૩૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! મારે માટે તો હું
રાસ્તીને વખાણું છું. તારી નેક દુઆથી મને
રાસ્તી હાંસેલ થાઓ !

[ગાથા બા માઝિની, સં ૨૧૦.

અદ્યોહિશ્વર મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

અસ્મનેમ્ ખન્વન્તેમ્ યજ્ઞમધદે, પઞ્ચોધ્યૌ—
દાતેમ્ , પઞ્ચોધ્યૌ—કૃથ્વરૂસ્તેમ્ ગએધથીમ્
ગએધથ્યાઓ સ્તોધથ.

[વીરપરદ, કરદો ૭, ૩૦ ૪.

અર્થ.

સૌથી પહેલાં પેદા કાંઈકેલો અને સૌથી
પહેલાં બનાવેલોં ચળકતો આસ્માન, જે ગેતીની
પેદાયશોમાં ગેતીને લગતો છે, તેને અમે વખા-
ણીએ છીએ.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીરપ૦ નો તરજુમો, સદે. ૧૨૫.

અદર્શિએ હુશત મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

નેમસેતે ગઓરપેન્ત, નેમસેતે ગઓશ
હુધાઓ, નેમસેતે ક્રાધેન્તે, નેમસેતે વરેધેન્તે,
નેમસેતે દાથો બપ્તેમ્ વહિસ્તાઇ અપઓને
અનજાંથાઇ અપઓને.

[વંદી, પરગ૦ ૨૧, ક્ર૦ ૧.

અર્થ.

અએ વૃદ્ધિ કરનારી,... સારી પેદાયશની,...
આખાદ કરનારી,... સૌથી સરસ, અને અશે
લોકોને તથા હવે પછી જન્મ પામનારાઓને
બાપ્શેશ આપનારી જમીન! તને નેમાજ હોજો !

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૨૮.

અર્દીબેહુશત મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ

અવરતા.

વે અસૂના વએદા ખરઘથ્યા વધન્ટ્યા
સ્ત્રવાઓ યે આઘથ અપેમ્ નિપાઓંધે મનસ્યા
વોદ્દુ યવએ તાઘતે.

(ઈજ્ઞ૦ હા ૨૮, ક્ર૦ ૧૦—૧૧.

અર્થ.

અએ સાહેબ ! મેં જાણ્યું છે કે તારા
ફતેહમંદ કલામો એજમતથી ભરપૂર છે. એ
કલામોની મદદથી રાસ્તીને તથા નેક વિચારને
મારી જીંદગીના છેડા સુધી હું નેગાહમાં રાખીશ.

[ગાથા બા માઝેની, સ૦ ૧૧

અર્દીબેહસ્ત મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા—વીરપેમ્ય અસ્મનેમ્ યજ્ઞમધદે
વીરપેમ્ય સ્ત્રેઉશ્ય માઝ્મંધુહેમ્ય ફૂરેય યજ્ઞમધદે
વીરપ અનઘ રઝાયાઝા યજ્ઞમધદે.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૭૧, ૩૦ દ.

અહ્યા મન્યેઉશ સ્પેનિસ્તહ્યા વહિસ્તેમ્
હિજવા ઉખધાઈશ વંધેઉશ એએઆનૂ મનંધો
આર્મતોદશ જસ્તોધખ્યા અઓથના વેરેજયત

[ઈજ્ઞ૦ હા ૪૭, ૩૦ ર.

અર્થ—તમામ આસ્માનને અમો વખાણિયે
છિયે; તમામ સેતારાઓને, માહતાબને તથા ખોર
શેદને અમો વખાણિયે છિયે. તમામ બેહદ રોશની-
ને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીરપ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૭૪.

ક્રાધખી શખ્સ પોતાની જખાન મારફતે
બોલેલા નેક સખુનોને લીધે, તથા બંને હાથો
વડે કીધેલાં બલી મનસ્તીનાં અને સખ્યતાનાં
નેક કામોને લીધે, તે સૌથી આખાદી કરનાર
મુત્તો હોરમજદનાં સવોત્તમ બેહસ્તનું સુખ
મેળવી શકે છે. [ગાથા બા માઝ્મની, સ. ૧૬૫—૬૬.

ખોરદાદ મહિનો—હોરમજ્જ રોજ.

અવસ્તા.

મહા મનોઇ અહુરહ્યા ઉર્વાજે મા મજ્જદાઓ.

(ઈજ્જ૦, હા ૩૨, ક. ૧.

કોઈત મે તત્ નામ ક્રતુધધિ, અપાઉમ્ અહુર
મજ્જદા ! યત્ તે અસ્તી મજ્જિસ્તેમ્ય, વહિસ્તેમ્ય,
સ્રઅસ્તેમ્ય, યાસ્કેરેસ્તેમેમ્ય, વારેથ્રધ્ન્યોતેમેમ્ય,
અઅેશજ્યોતેમેમ્ય, ત્યઅેષો-તઉર્વયાંસ્તેમેમ્ય,
દઅેવનાંમ્ મખ્યાનાંમ્ય.....યત્ માંમ્ નઅે ચિશ્
તઉર્વયાત્, નોઈત્ દઅેવો, નઅેધ મખ્યો, નોઈત્
યાતવો, નઅેધ પધરિકાઓ. [હોરમજ્જ યસ્ત, ક૦ ૫.

અર્થ—મારાં મનમાં હોરમજ્જદની ખુશહાલી છે.

(ગાથા બા માઝેની, સ૦ ૫૨.

અઅે અશો હોરમજ્જદ ! તારં તે નામ કે જે
સૌથી મોટું, સૌથી સંરસ, સૌથી શ્રેષ્ઠ, સૌથી વધારે
અસજ્જારક, ધણુંજ ફતેહથી મારનાર, ધણુંજ તન-
દુરસ્તી આપનાર, તથા દેવો અને માણસોની ખરાબી-
ઓને ધણુંજ તોડનાર છે તે નામ મને ખચીત કહે...
કે જેથી કરીને મને કોઈબી દુખ નહિ દે;—નહિ દેવ
કે નહિ માણસ, નહિ જાદુગર કે નહિ પરી.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઝેની, સ૦ ૧૫૨.

ખોરદાદ મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

અત્ રાતાંમ્ જરથુસ્ત્રો તન્વસ્યીત ખખ્યાઓ
 ઉસ્તનેમ્
 દદાધતી પર્વતાતેમ્ મનંધુહસ્યા વંધુહેઉશ મજદાધ
 ષ્યઓથનહ્યા અપાધ યાયા ઉખ્ધખ્યાયા સેરઓપેમ્
 ખખથ્રેગ્યા.

[ધજી, હા ૩૩, ૧૦ ૧૪.

અર્થ.

જરતોસ્ત પોતાનાં તનનો જન તથા નેક
 મનસ્વીની ઉત્તમતા હોરમજદને માટે ફિદા કરેછે,
 તેમજ પોતાનાં કામની સત્તા તથા દીનનાં કલ્યાણ
 માટેની તાબેદારી રાસ્તીને ખાતર ફિદા કરેછે.

[ગાથા બા માઝેની, સૌ ૮૨.

ખોરદાદ મહિનો—અર્ધીબેહુશત રોજ.

અવસ્તા.

રપેન્તા મહન્યૂ વહિસ્તાયા મનંધ્વા

હયા અપાત્ ખ્યઓધનાયા વચંધ્વાયા

અભાધ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા

મજ્જદાઓ ખ્યથ્રા આર્મધતી અહુરો.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૪૭, ૬૦ ૧.]

અર્થ.

રાસ્તીથી ઉત્પન્ન થતા સૌથી નેક વિચાર,
વચન અને કર્મને લીધે, હોરમજ્જદ આપણને
આત્માદી કરનાર મીનોની મારફતે સુખ તથા
અમરપણું તથા સંપત્તિ અને સંપૂર્ણ મનશ્ચી
બાખશે છે.

[ગાથા બા માઝેની, સં ૧૬૫.]

ખોરદાદ મહિનો—શેહેરેવર રોજ.
અવસ્તા.

યે વા ખપ્યાંસ અદાંસ દ્રીવા અયન્તેમ્
ઉર્વાતોષશ વા હુજેન્તુશ મિશ્રોષખ્યો વા
રખ્ના જ્યાંસ યે અપવા દ્રેગ્વન્તેમ્
વીચિરો હાંસ તત ક્રો ખએતવે મ્રુયાત
ઉજાઈયોઈ ઈમ્ મજદા પ્રૂન્યાત અહુરા.

[ઈજા ૬૧ ૪૬, ૬૦ પ.

અર્થ.

જેઓ શક્તિવાળા હોય તેઓએ ખુરા
માણસોને કદીપણ મદદ કરવી નહિ, યા તેઓ
તરફ કોઈ પણ રીતની દયા દેખાડવી નહિ. નેક
માણસોને પોતાના ખેશી તરીકે ગણવા. જે કોઈ
દુષ્ટ માણસને મદદ કરે છે તેને ખુરો સમજવો,
પણ જે કોઈ સદગુણી પુરુષને મદદ આપે છે
તેને નેક જાણવો.

[ગાથા બા માએની, સં ૧૪૭.

ખોરદાદ મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

વધૂરેઉશ. ખપથા મનંધ્હો અપા મત આર્મધતિશ
વખ્ખત;.
ઉત્યૂધતી તેવીધી તાધશ.

[ઈજો હા ૩૪, ૩૦ ૧૧.

અર્થ.

લંલુ' મન અને રાસ્તી એખિતયાર કરવાથી
સંપૂર્ણ મનસ્વીનો વધારો થાયછે; અને તેઓને
લીધેજ કુવત અને શક્તિ પણ હાંસેલ થાયછે.

[ગાથા બાં માએની, સં ૯૧.

ખોરદાદ મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

અહ્વાર્થ અંધૃહત્ વહિસ્તેમ્ યે મોષ વીદ્યાઓ
વઓયાત્ હધથીમ્
માંથ્રિમ્ ધમ્ હઉર્વતાતો અપહ્યા અમેરેતાતસ્યા,

[ધજ્જ, હા ૩૧, ૧૦ ૬.

અર્થ.

જે વિદ્વાન મને ખુલ્લી રીતે તનદુરસ્તી.
રાસ્તી, તથા અમરખણાંના માંથ્ર કહે' તેને સૌથી
સાર થજો.

[માયા બા માઓની, સૌ ૩૭.

ખોરદાદ મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

દાઘદી-મોઘ યે ગાંમ તપો અપસ્યા ઉર્વરાઓસ્યા
અમેરેતાતા હઉર્વાતા સ્પેનિસ્તા મધન્યૂ મજદા
તેવીપી ઉતયૂધતી મનંધૂદા વોહૂસેંઘહે.

[ઈજો, હા ૫૧, ૩૦ ૭.

અર્થ.

અએ ધણીજ આખાદી કરનાર મીનો
હોરમજદ ! તું કે જોણે જનવર, પાણી તથા
ઝાડપાન પેદા કીધાં છે, તે તું મારી નેક મનસ્વીને
લીધે તનદુરસ્તી તથા અમરપણું, શક્તિ, જોર
તથા ધર્મજ્ઞાન મને બખ્શ !

[ગાથા બા માએની, સં ૨૦૭—૮.

ખોરદાદ મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

આહા યાસા નેમંધ્રહા ઉસ્તા નજસ્તો રેફ્રહા
 મન્યેઉશ મજદાઓ પોઉર્વીમ્ સપેન્તહા આપા
 વીસ્પેંગ્ પ્યઓથના
 વંધ્રહેઉશ પ્રતૂમ્ મનંધ્રહો યા ખ્ખને વીપા જેઉશ્રા
 ઉર્વાનેમ્.

[ઈ. ૨૦ હા ૨૮, ૩. ૧.

અર્થ.

નમનતાઈથી ઉંચા હાથ કરીને સૌથી પહેલાં
 અણુદીઠ તથા આખાદી કરનાર હોરમજદનાં
 તમામ રાસ્તી બરેલાં કુમેને તથા બલાં મનની
 અકરને આ ખુશહાલીમાં હું માંગું છું, કે જેથી
 કરીને દુનિયાના આત્માને હું ખુશહાલ કરું.

[ગાથા બા માએની, સ. ૪.

ખોરદાદ મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

દાયાઓ મે આતર્શ પુથ અહુરહે મજ-
દાઓ.....એરેધ્વોજંગામ અખદ્ન્યામ શિષુમ
અસ્નામ્ય ખખ્દનામ્ય આસિતોગાતૂમ જધાઉરૂમ
તુથુપામ આસ્નામ કજન્તીમ કર્ષોરાજામ વ્યાખ્નામ
હામ રઓધામ દ્વાપામ આજોયુજેમ દ્વીરામ યા
મે ક્રાધયાત ન્મનિમ્ય વીસેમ્ય જન્તૂમ્ય દખ્યૂમ્ય
દંધુ સસતીમ્ય.

[ઈજ. હા ૬૨, ક. ૫.

અર્થ.

હોરમજદની તર્ફના અએ પાક કરનાર આતર્શ !
તું મને ખડે પગે ઉભા રહેવાની શક્તિ, દહાડો
તથા રાત મહીને એક તૃત્યાંસ ભાગ ઉંઘ, પોતાનાં
કામ ઉપર ઉસ્તવારી, અને ખખરદારી બખ્શ; તથા
વળી પોષણ કરનાર, જતી અકલવાળું, દુનિયામાં
સાહેબી ભોગવનાર, અનજનમનમાં ખેસનાર, સારી
દજલવાળું, સંકટમાંથી છુટકારો બખ્શનાર, પેહલ-
વાનોના જેવું જોરેમંદ, તથા ઘેરને, ખાનદાનને,
કરખાને, દેશને, તથા દેશના મજહુબને આબાદ
કરે એવું ઈર્જન્દ મને આપ !

[ઈજ. ૦ તથા વીરુપ. નો તરજુમે, સ. ૧૫૦-૫૧.

ખોરદાદ મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

યત હીશ અવિ કૃતયધતિ યત હીશ
અવિ કૃજગરધતિ અર્ધીસૂર અનાદિત.

[અર્ધીસૂર નિયામ્વેશ.

દઝ્યેનાંમ્ વંધુહીમ્ માજદયસ્તીમ્ યજ્ઞમધદે,
જરજદાધતીમ્ માંથ્રેમ્ સ્પેન્તેમ્ યજ્ઞમધદે, ઉષિ-
દરેથ્રેમ્ દઝ્યેનાંમ્ માજદયસ્તીમ્ યજ્ઞમધદે, વઝ્યે
ધીમ્ માંથ્રેમ્ સ્પેન્તેમ્ યજ્ઞમધદે.

[ઈજ્ઞ૦, હા રમ, ૧૦૬.

અર્થ.

જે જે ભાગો તર્ફ નિર્માણ અર્ધીસૂર
વહેછે તે તે ભાગોને તે આખાદ કરેછે.

[ખોરદેહ અવસ્તા ખા માઝેની, સ. ૮૪.

ભક્ષી માજદયસ્તી દીનને અમો વખાણિયેછિયે;
માંથ્રસ્પેન્ત તર્ફની મોહ્યતને અમો વખાણિયેછિયે;
માંજદયસ્તી દીનને હુશિયારીથી સમજવાનાં કામને
અમો વખાણિયેછિયે; માંથ્રસ્પેન્તની વિધાને અમો
વખાણિયેછિયે. [ઈજ્ઞ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ. ૧૦૫.

ખોરદાદ મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

ચો યજ્ઞધતે દ્વૈરે યત અમેષેમ રચ્ચેમ
અર્ચ્યત-અસ્પેમ, પઘતિસ્તાતેચ્ચે તેમધ્વહામ,
પઘતિસ્તાતેચ્ચે તેમસ ચિથ્રનાંમ દચ્ચેવનાંમ,
પઘતિસ્તાતેચ્ચે તાયુનાંમ્ય હજ્જસ્નાંમ્ય, પઘતિ-
સ્તાતેચ્ચે યાતુનાંમ્ય પઘરિકનાંમ્ય, પઘતિસ્તાતેચ્ચે
ધથ્યેજ્ઞધ્વહો મર્ષચ્ચિનાહે, યજ્ઞતે અહુરેમ મજ્ઞદાંમ.

[ખોરશેદ નિયાચ્ચેશ.

અર્થ.

અધારાંની,.....અધારાંની તોખમના
દેવોની,...ચોરો તથા લૂટારાઓની,...જાદુગરો
તથા પરીઓની,...અને મોતકારક નાશની સાં-
એ થવા માટે જે ધણી અમર, નૂરમંદ, અને
તેજ ધોડાવાળા ખોરશેદને વખાણે છે તે ગોયા
દાદાર હોરમજ્ઞદને વખાણે છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા ખા માચ્ચેની, સ. ૫૪.

ખોરદાદ મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

ઉજ્જયર ઉજિર માઓંધુહ ગઓચિથ્ર...
રઓખ્ખનેમ કેરેનવાહિ દામધ્વ.

[વંદી. પરગ. ૨૧, ક. ૯.

અર્થ.

અએ ગાયખળદનાં તોખમના માહતાખ !...
તું ઉગ ! અને પેદાયશોમાં તું રોશની કર !

[વંદીદાદનો તરજુમો, સં ૩૩૨.

ખોરદાદ મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રીમ્ સ્તારૈમ્ રઘ્વેવન્તેમ્ ખરેનંધુહન્તેમ્
યજ્ઞમધદે, યો પધરિક્ષાઞ્ચ તઉર્વયેધતિ, યો પધરિ-
કાઞ્ચાં તિતારયેધતિ. [તીર ચરત, ક. ૮.

વીવારેન્તિ વીવારાહુ નવ આશ્રશ નવ જાઘ્વે
નવ ઉર્વરાઘ્વો નવ યઘ્વેપજાઘ્વો નવત યઘ્વેપજ દેશ.
[વંદીદાદ, પરમ. ૨૧ ક. ૩.

અર્થ.

અળકતા તથા નૂરમંદ તેસ્તર સેતારાને અમે
યાદ કરિયે છિયે, કે જે (તારા ૩૫૧) પરીઓને
તોડેછે, કે જે (તારા ૩૫૧) પરીઓને ટાળેછે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઘ્વેની, સ. ૨૨૦.

વર્સાદની જગામાં વર્સાદ વસેછે તેથી તાજુ
પાણી, નવી જમીન, નવાં ઓરવરો, નવા તન-
દુરસ્તી આપનારા ઉપાયો, તથા નવા તંનદુરસ્તી
આપનારા રોપાઓની ખેતી થાયછે.

[વંદીદાદનો તરજુઓ, સ. ૩૨૬

ખોરદાદ મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા—વીરપ હુમત, વીરપ દૂખત, વીરપ
 ધૈર્વર્ત, બુઝોધો વર્ત; વીરપ દુસ્મત, વીરપ દુજૂખત,
 વીરપ દુજૂવર્ત, નોઇત બુઝોધો વર્ત. વીરપ
 હુમત, વીરપ દૂખત, વીરપ ધૈર્વર્ત, વહિસ્તેમ
 અંધૂહુધમ અપએત; વીરપ દુસ્મત, વીરપ દુજૂખત,
 વીરપ દુજૂવર્ત અચિસ્તેમ અંધૂહુધમ અપએત.
 વીરપનાંમય હુમતનાંમ દૂખતનાંમ ધૈર્વર્તનાંમ વહિસ્ત
 અંધૂહુધ. [ખોરદેહ અવસ્તા.

અર્થ—તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો, અને
 નેક કામો બુદ્ધિથી ઉત્પન્ન થયેલાં હોય છે; તમામ બદ
 વિચારો, બદ સખુનો, અને બદ કામો બુદ્ધિથી ઉત્પન્ન
 થયેલાં નથી હોતાં.

તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો, અને નેક કામો
 તે કરનારને બેહુશ તર્ક લઇ જાય છે; તમામ બદ વિચારો,
 બદ સખુનો, અને બદ કામો તે કરનારને દોળખ
 તર્ક લઇ જાય છે.

તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો અને નેક કામોને
 બદલો બેહુશ છે. [ખોરદેહ અવસ્તા બા માઝની, સં ૬૮.

ખોરદાદ મહિનો—દેપમેહુર રોજ.

અવસ્તા.

હુપ્પથો તેમાઇ બાચત્ ખપથેમ્ અહત્
હત્ અધખી દદેમહિયા ચિશ મહિયા હાંન્ મહિ-
યા હત્ મજદાઇ અહુરાઇ અપાઇયા વહિસ્તાઇ.

[ઇજ્ઞ૦ હા ૩૫; ૬૦ ૫

અર્થ.

પાદશાહી સૌથી સરસ પાદશાહ દાદાર
હોરમજદને ખચીત હોજો ! હોરમજદ કે જે
સર્વેત્તમ અશોઇજ છે, તેની તરફ અમે મન
લગાડિયે છિયે, તથા તેને અમારા પાદશાહ તરીકે
કબુલ રાખિયે છિયે, તથા તેને અમારો પોતાનો
કરીને ગણિયે છિયે.

[ઇજ્ઞ૦ તથા વીરપરદનો તરજુમો, સં ૧૧૧.

ખેારદાદ મહિનો—મેહર રોજ.

અવસ્તા.

મજદાઓ વએદા થે ઇમ્ દાતુ.....

નોઇત દીવજીઠવાઇ વીરપા-હિપસ અહુરો:

[ઇજા હા ૪૫, ૩૦ ૪.

મિથ્રેમ મા જન્યાઓ, સિપતમ, માયિમ્
દ્રવતત પેરેસાઓંધહે માયિમ્ ખાદ્યેનાત અપ-
ઓનત વયાઓ જ અસ્તિ મિથ્રો, દ્રવતએય
અપઓનએય.

[મેહર ચશત, ૩૦ ૨.

અર્થ.

હોરમજદ, કે જે તમામ બાબતો જાણુ-
નારો છે, તથા દરેક ચીજ જોનારો છે, તે કોઈથી
હઝાતો નથી.

[માયા બા માએનો, સં ૧૩૫.

અય સપેતમાન જરતોશ્ત ! તું હરમેજ
કોલ તોડતો ના, પછી તે કોલ તું ખુરા માણસ
સાથે કરે કે અશી હમદીન સાથે કરે; કારણ કે
ખુરા માણસ અને રાસ્ત માણસ, એ બંને સાચનો
કોલ એક સરખોજ છે.

[ચશત બા માએની, સં ૫૭.

ખોરદાદ મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

સ્રઓષેમ અપીમ હુરઓષેમ વેરેશ્ચાજનેમ
ક્રાદત ગએથેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદિ
યો વનનો કયધહે, યો વનનો કાધધ્યેહે, યે.
જન્ત દએવયાઓ દુત્તે અશ—અઓજ'ધૂહે
અદ્વમ મેરેન્ચો; યો હરેત આધિવ્યાખ્પ્તય વીરપ-
યાઓ ક્રવોધશ ગએથયાઓ.

[સરોશ હાદોખત, કરદો ૨, ૬૦ ૧૦

અર્થ.

પ્રુપસુર્ત, ક્રતેહમંદ, દુનિયાની વૃદ્ધિ કરનાર
તથા પવિત્ર અરો સરોશ ઇજદને અમો યાદ
કરિયે છિયે, કે જે દુષ્ટ માણસને મારનારો છે,
જે દુષ્ટ માણસને લગતાઓને મારનારો છે, જે
દુનિયાને ખરાબ કરનાર દેવી દરૂજને મારનારો છે,
તથા જે દુનિયાના તમામ વધારાની આબાહી
કરનાર તથા ચોકસી કરનાર છે.

[ખોરદાદ અવસ્તા ખા માએની, સર્ક ૨૬૯.

ખોરદાદ મહિનો—રશ્ને રોજ.

અવસ્તા.

અર્શ—ઉએપેમ્ બ્રાહિ યથ રબ્નુશ.

[આફરીને પેગાખર જરતોશત.

વચ અર્ધુખ્ધ યજ્ઞમધદે; સ્ત્રઓપેમ્ યજ્ઞ-
મધદે; આપીમ્ વંધુહીમ્ યજ્ઞમધદે; નધરીમ્
સંધુહેમ્ યજ્ઞમધદે; આખ્શતીમ્ હાંમ્—વધન્તીમ્
યજ્ઞમધદે; અસ્તરેતચ અમુયમ્ન યજ્ઞમધદે.

[વીરપરદ, કં ૭, કં ૧.

અર્થ.

રશ્ને ઇજ્ઞદના જેવા સાચા તરીકા પ્રમાણે
ચાલનારા થજો! [ખોરદેહ અવસ્તા ખા માએની, સં ૩૩૧.

સાચા ખોલાયકા સખુનેને અમો વખા-
ણિયે છિયે; અશે તાએદારીને અમો વખાણિયે
છિયે; ભલી પવિત્રાઇને અમો વખાણિયે છિયે;
હિમત આપનારી શિખામણને અમો વખાણિયે
છિયે; હુતેહમંદ દોસ્તીને અમો વખાણિયે છિયે;
દૃઢ હિમતને અમો વખાણિયે છિયે.

[ઇજ્ઞં તથા વીરપં નો તરજુમો, સં ૧૮૩—૮૪.

ખોરદાદ મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

અપઓનાંમ વંધુહુશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફવપયો
યજ્ઞમધદે.

[ખોરદાદ નિયામ્મશ.

નેમો ગેઉશ, નેમો ગયેહે, નેમો જરથુસ્ત્રહે
સ્પિતામહે અપઓનો ફવપેએ.

[ખોરદાદ નિયામ્મશ.

અર્થ.

અશો લોકોનાં ભક્ષાં, જોરાવર, તથા વૃદ્ધિ
કરનાર ફરોહરને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખોરદાદ અવસ્તા ખા મામ્મની, સં ૫૦.

ગાવ્યોદાદનાં ફરોહરને નમાજ હોજો !
ગયોમર્દનાં ફરોહરને નમાજ હોજો ! અશો સપેત-
માન જરથોસ્તનાં ફરોહરને નમાજ હોજો !

[તેજ, સં ૪૭.

ખોરદાદ મહિના—બેહેરામ રાજ.

અવસ્તા.

વસો ખપથો ખ્યાત અપવ, અવસો ખપથો
ખ્યાત દ્રવાઓ, ગતો હમિસ્તો નિજ બેરેતો, હય
સ્પેન્તહે મધન્યેહથ દાંમળ્યો વરતો અવસો ખપથો.

[ઈજ૦, હા ૮, ૩૦ ૬

અર્થ.

અથો માણસ પોતાની મરજી પ્રમાણે રાજ્ય
કરનાર થાઓ ! પાપી માણસ દુખમાં પડેલો,
સપેનામીનોની પેદાયશોમાંથી બહાર કહાડી મુકેલો,
નિષ્ફળ થયેલો, તથા પોતાની મરજી પ્રમાણે
હકુમત નહિ ચલાવનારો થાઓ !

[ઈજરને તથા વીસ્પરદનો તરજુઓ, સં ૪૭

ખોરદાદ મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

યે ઉર્વાનેમ્ મેન્ ગધરે વોદ્ધ. દંદે હથા મનંધ્રહા
અપીમ્યા પ્યઓયનનાંમ્ વીદુશ મજદાઓ અહુરહ્યા
યવત્ ઇસાઇ તવાયા અવત્ ખસાઇ અઓપે અપહ્યા

[ઈજ્ઞ૦ હા ૨૮, ૬૦ ૪.

અર્થ.

દાદાર હોરમજદને પસંદ પડતાં કામો કી-
ધાથી જે ઉત્તમ ફાયદા હાંસેલ થાયછે, તેથી
જાણીતો થઇને બલાં મનની મારફતે મારાં રવાન-
ને ગરોથમાન બેહસ્ત તરફ લઇ જવા, અને
જ્યાંસુધી હું શક્તિ ધરાવું છું અને કુવત રાખુ
છું ત્યાં સુધી રાસ્તીની ખાહેશમાં રહેવાને બીજા
ઓને શિખવવા ઇચ્છું છું.

[માયા બા માઝેની, સં ૬.

ખેરદાદ મહિના—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

નેમો વોહૂ, નેમો વહિસ્તેમ, જરથુશ્ત્ર ગએથાબ્યો
..... યત નેમો વોહૂ અધવીમ્ અત્પએષેમુ
નધરે હામ્-વરેતિથ, દુજ્ને વારેથ્મ દારેસ્ત.

[સરોશ હાલોખ્ત, કરદો ૧.

અર્થ.

અય જરતોસ્ત! દુનિયાનાં લોકોને માટે બંદગી
સારી છે, બંદગી સૌથી સરસ છે.....જે બંદગી
ભલી, ખરાં દિલથી કાઢેલી તથા બદ નિષ્ઠાથી દૂર
છે તે માણસને માટે એક બંચાવ છે, અને તે
દરજને હટાવનારી એક દાલ છે.

[ખેરદેહ અવસ્તા બા માઝની, સં ૨૨૩.

ખોરદાદ મહિનો—દેવદીન રોજ.

અવસ્તા.

ક્રો વાઓ ક્રએખ્યા મજદા અપેખ્યા મુધતે
યા વે પ્રતેઉશ ખખાકલા આ-મનધૂડા
એરેશ વીચિધાઈ.

[ઇજા, હા ૪૯, ૧૦ ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! તને હું ધણોજ પસંદ
કરું છું, કારણકે તારી હરવેસ્થ આઘાહ અકલના
વિચારની મારફતે રાસ્તી ફરમાવે છે કે ખરૂંજ
એખિતયાર કરવું.

[માયા બા માયેની, સં ૧૮૫

ખોરદાદ મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

હપ્પય અજેમચિત્ત યો જરથુસ્ત્રો ક્રતેમાં
ન્મનનાંમ્ય, વીસાંમ્ય, જન્તુનાંમ્ય, દ્યુખ્નાંમ્ય,
અંધ્રહાઓ દએનયાઓ અનુમતયએય અનુપ્તય-
એય અન્વર્તયએય, યા આહુધરિશ જરથુસ્ત્રિશ.

[ઈજા ૬૧ ૮, ૩૦ ૭.]

અર્થ.

આ દીન કેજે હોરમજદી જરતોસ્તી છે
તેના મત પ્રમાણે, તેના કલામ પ્રમાણે, તથા
તેનાં કામો પ્રમાણે ધરોના, મહોલ્લાઓના,
કસ્બાઓના, તથા દેશોના આગેવાનોને હું જર-
તોસ્ત રહેનુમાઈ કરીશ.

[ઈજા તથા ગેસ્પા નો તરજુમો, સ. ૪૦૭]

ખોરદાદ મહિનો—અશીશવંધ રોજ.

અવસ્તા.

નાઠરિકાંમ્ય અપઓનીમ્ યજ્ઞ મર્છદે, ક્રાયો-
હુમતાંમ્, ક્રાયો-હૂપ્તાંમ્, ક્રાયો-હૃસ્તીંમ્, હુશ-
હાંમ્ સાસ્તાંમ્, રતુ-પ્પથ્રાંમ્, અપઓનીમ્.

[અઘનિસદ્ધરંમ ગદ્.

અર્થ.

તે અશો નારીને અમો વખાણિયે છિયે,
કે જે વધારે નેક મનસ્વીવાળી, વધારે નેક બોલ-
નારી, વધારે નેક કામો કરનારી, પુરતી રીતે
સારી પેઠે શિખેલી, પોતાના ખાવંદની તાળેદાર,
અને સાચું બોલનારી છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માગ્ગેની, સં ૧૨૦^૩

ખોરદાદ મહિનો—આસ્તાદ રોજ

અવસ્તા.

હધથ્યાવર્તોમ્ હત વસ્ના ક્રપોતેમેમ્.

[ઇજ્ઞ૦, હા ૬૫, ક૦ ૧૪.

અનાધશ વાઓ નોધત અહુરા મજદા

અપેમ્યા યા નાઈશ જરનએમા

મનસ્યા હત વહિસ્તેમ્ યોધ

વે યોધયેમા દસેમે સ્તૂતામ્

યુજેમ્.

[ઇજ્ઞ૦, હા ૨૮, ક૦ ૯.

અર્થ.

રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની જે ખાએશ તે
ઘણીજ ચઢતે દરજજેની છે.

[ઇજ્ઞને તથા વીરુપરદનો તરજુમો, સ૦ ૧૬૦.

અએ હોરમજદા બલાં મનની અપ્રશેશ
મળવાથી તને, રાસ્તીને તથા સર્વોત્તમ વિચારને
અમે કે જેઓએ તમારી સ્તુતિની તાલીમમાં
કોશેશ કીધી છે તેઓ આજ્ઞેદે કરીશું નહિ.

[ગાથા ખા માઝેની, સ૦ ૧૦.

ખોરદાઃ મહિને—આસ્માન રોજ,

અવસ્તા.

.....દોષપા-મોષ ઇસ્તોષશ. ખપ્પથ્રેમ,
ખપ્પમાકેમ વોહ મનંધહા વહ્યાઇ દાઇદી સવંધહો.

[ઈજ્ઞં, હા ૫૧, ૨૦ ૨.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! અમોએ નેક મનસ્નીયા
કાંધેલી આરાધના માટેના ક્ષાયદાની પ્રાપ્તિ તું મને
આપ; મારી મુરાદનું હાંસેલ થવું તું મને બક્ષ !

[ગાથા બા મ.એની, સં ૨૦૪.

ખોરદાદ મહિનો—જ્યારે રોજ.

અવસ્તા—યો ઇમાંમ જામ અધવિ વેરેજ્યે.
 ઇતિ સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! હાવોય ખાજવો દપિનય
 દપિન ખાજવો હાવયય આંઅત અઓપ્ત ઇમ
 જાઓ નરે યો માંમ અધવિ વેરેજ્યેહિ હાવોય
 ખાજવો દપિનય દપિન ખાજવો હાવયય. ખાધ ઇધ.
 આફ્રસાનિ દંધુજ્યો ખાધ ઇધ અઓનિ ખેરેથે
 વીસ્પાઓ ખરેન્તીશ પર-ખરાંન હાંમ ખેરેથાંમ
 મરો યવહે.

[વંદી૦ પરમ૦ ૩. ૬૦ ૨૬—૨૭.

અર્થ—જ્યારે કોઈ શખ્સ ડાખી તથા જમણી
 બાણુથી, અને જમણી તથા ડાખી બાણુથી યાને
 ખાંને હાથે કોશેશ કરીને આ જમીનને ખેડે છે
 ત્યારે એ જમીન તે શખ્સને કહે છે કે “ અઓ
 માણુસ, તું કેજે ડાખીથી જમણી અને જમ-
 ણીથી ડાખી બાણુએ મને ખેડેજે, તેથી ખચીત
 અહીં તારા દેશમાં હું વધારો કરીશ; ખચીત
 અહીં ફળના આકારમાં હું આવીશ અને
 તમામ મેવા સાથનો તથા અનાજનો ખોરાક હું ઉ-
 પાંન કરી આપીશ.” [વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૨-૮૩.

બોરદાઢ મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

તેમ આજ્ઞૂતોંશ અહુરો માંથ્રેમ તપત
અપા હજાઓપો મજદાઓ ગવોધ ખખ્વીદેમ્યા
દ્વે ઉરપએધખ્યો રપેન્તો સારન્યા.

[જ્ઞ૦, હા ૨૬, ક૦ ૭.

અર્થ.

આખાદીના ચાહનાર હોરમજદે અશોધની
મારફતે આ માંથ્રવાણી બનાવી. વૃદ્ધિ કરનાર
હોરમજદે પોતે ખલકતને માટે આખાદી અને
સાચા માણસોને માટે નસીહતના કલામો બનાવ્યા.

[માથા બા માએની, સ૦ ૧૮—૧૯.

ખોરદાદ મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

તત્ મજદા તવા ખપથેમ્ એરેજેજ્યોષ
દાહી દ્રિગ્ઓવે વહ્યો.

[ઈજા ૬૧ ૫૩, ૩૦ ૯.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! ખચીત તારી પાદશાહી
એવી છે કે જેથી નેક જીંદગી ગુજરનાર ગરીબ
માણસને તેની નેકીના બદલામાં તું ખુલ્લું
દરજો બખશે છે.

[ગાથા બા માઝિની, સં ૨૩૭.

તીર મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

આચત્ર યથા તૂઠ અહુરમજદા મેંધ્રહાચા
વઝોચસ્યા દાઝોચસ્યા વરેચસ્યા યા વોહ અથા
તોષ દદેમહી અથા ચીશમહી અથા ધ્વા આધશ
યજમધદે અથા નેમખ્યામહી અથા ઈપ્રધધામહી
ધ્વા મજદા અહુરા !

[ઈજ્ઞ૦, હા ૧૩, ૩૦ પ.]

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જે કાંઈ સારું છે તે જે
મુજબ તેં વિચાર્યું, તેં જોલ્યો, તેં પેદા કીધું,
તથા તેં બનાવ્યું તેજ પ્રમાણેં અમે તને ગણિયે
છિયે, તેમજ તારી ખુબી પિછાનિયે છિયે, અને
તેમજ તને યાદ કરિયે છિયે. અએ સાહેબ !
એ પ્રમાણે અમે તને નમિયે છિયે, એ પ્રમાણે
અમે તારા કર્જદાર છિયે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સં ૮૦.]

તીર મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

...વોદ્ધ ઉખ્ધા કૃપી મનંધ્ધા.

...અપા અંધ્હેદ્ધ્ય અરેમ્ વએધાધ.

[ધ્રુવ, હા ૪૪, ૩૦ ૮.

અર્થ:

બધી મનસ્વીને માટે બંધગીની જરૂર છે;
આ દુનિયાનું સુખ રાસ્તીની મારફતે હાંસેલ
કરવા થકી બંધગી જરૂરની છે.

[ગ્રામા બા માએની, સં ૧૧૯.

તીર મહિનો—અર્દીબહેસ્ત રોજ.

અવસ્તા.

અત્થેંગ અપાઅત્યા વોધસ્તા વંધ્હેઉશ્યા દાયેંગ
મનંધ્હે.

એરેથેંગ મજદા અહુરા અએધબ્યો પેરેના
આપનાધશ કાંમેમ
[ઈજ્જો, હા ૨૮, ક્રો ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજદા! જેઓને બચાં. મનની
ખરી પેદાયશ તરીકે તે પિછાન્યા છે તેઓની
સાસ્તીના બદલા તરીકે તેમની ખાહેશ તું પુરે-
પુરી બર લાવં.

[માયા ખા માએની, સં ૬-૦.

તીર મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

યેં વા મોઘના ગેનાં વા મજદા અહુરા !
 દાયાત અંધ્રહેઉશ યા તૂ વોઘસ્તા વહિસ્તા,
 અપીમ્ અપાઘ વોહૂ ખપથ્રેમ્ મનંધ્રહા,
 યાંસ્થા હપ્પાઘ ખખમાવતાંમ્ વહ્માઘ આ,
 ક્રો તાઘશ વીસ્પાઘશ ચિન્વતો ક્રક્રા પેરેતૂમ્.

[ઈજ્જ, હા ૪૬, ક્રો ૧૦.

અર્થ.

અય હોરમજદ, જે કોઈ મદં યા ઓરત
 આ જીંદગીની સર્વોત્તમ બખ્શેશ જે ખચીત તે
 બજોલીછે તે મને આપે, તથા જે કોઈ રાસ્તીને
 ખાતરજ રાસ્તી એખિતયાર કરે, તેમજ બધી
 મનસ્નીથી પોતાની સત્તા અલાવે, તેઓને તારી
 કીર્તિ ગાવા તરફ હું માર્ગ બતાવીશ, અને તે
 સઘળાંઓને ચિન્વતપુલ પસાર કરાવી લઈ જઈશ.

[ગાથા બા માઝેની, સં ૧૫૧—૫૨

તીર મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા,

નેમો વોહુ, નેમો વહિસ્તેમ, જરથુસ્ત્ર !
ગચ્ચેથાખ્યો; તત્ દ્રવતો દ્રવતાંમ ઉર્વતો પધતિ-
દારેસ્ત; તત્ દ્રવતો દ્રવર્ધત્યાઓસ્ય અપિ, ઉપિ,
કરેન, ગવ, દરેથ, જક્ર, દેરેજવાન, પધરિ
નિર્વચેસ્તેમ

[સરોશ ચક્ત હાદોખત, કર્દે ૧.

અર્થ.

અચ્ચે જરતોસ્ત્ર ! દુનિયાનાં લોકોને માટે
બંદગી સારી છે; બંદગી સૌથી સરસ છે; તે
બંદગી દુર્વેદોમાંનાં જોરાવર દુર્વેદની સામે એક
બચાવ છે; તે નર તથા માદા દુર્વેદ (યાને દુષ્ટ
માણુસ અને બાપડી) ની આંખ, હુશિયારી, તથા
કાનને આસપાસથી ઢાંકી તાપ્પનારી, તથા તેમના
હાથ, પગ અને મહોડાં બાંધી લેનારી છે.

[ખોરદ્દેહ અવસ્તા બા માઝ્યની; સં ૨૨૪.

તીર મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

જૂવાનેમ્ અકરનેમ્ યજ્ઞમધદે, જૂવાનેમ્
દરેધો-અધાતેમ્ યજ્ઞમધદે. [ખોરદાદ નિયામ્નિશ-
અત હી અયાઓ ફવરેતા
વાસ્ત્વીમ્ અખ્યાધ પૂષુયન્તેમ્,
અદુરેમ્ અપવનેમ્ વંધહેઉથ
પૂષેન્વહીમ્ મનંધહો. [ઈજ્ઞ૦ હાં ૩૧, ૧૦ ૧૦.

અર્થ.

એકિનાર વકતને,.....લાંખી મુદત સુધીના
કરાવેલા વકતને અમે વખાણિયે છિયે.

[ખોરદાદ અવસ્તા બા. માઝેની, સં ૫૦.

બલો ઉધમ કરનાર તથા આળસુ જીંદગી
મુજોરનાર એ એમાંથી હોરમજ્જદની સંપૂર્ણ મન-
સ્ત્રીએ આ દુનયાના ફાયદાને સાર આપ્યાદી
કરનાર ખેડુતને રાસ્ત સાહેબ અને બલી મન-
સ્ત્રીનો વધારો કરનાર તરીકે પસંદ કીધો છે.

[ગાથા બા માઝેની, સં ૪૦-૪૧.

તીર મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

દાતા વે અમેરેતાઓરયા ઉતયૂર્ધતી હવિર્વતાસ
દ્રઝેનો.

[ઇજ્ઞ૦, હા ૩૩, ૧૦ ૮.

અર્થ.

અઝે દાદાર ! તારી મેહરખાનીની ભેટ
તરીકે આ દુનિયાનાં સુખની તથા પેલી દુનિયાનાં
અમરપણાંની જથુકની બખ્શેશ તું મને આપ !

[ગાથા બા માઝેની, સં ૭૬.

તીર મહિનો—દેવાદર રોજ.

અવસ્તા.

અઝોધજ્યો સસ્તે અહુરા યોઈ આપ્પાધ દદેન
જસ્તયો દુજેમ.

[ધજ્જ ૬૩ ૩૦, ૩૦ ૮.

અર્થ.

જેઝો જુદાઇને રાસ્તીના હાથમાં આપી
દે છે તેઓને તેમ કરવાની રીડી બુદ્ધિ તુંજ
શિખવેછે, અઝો સાહેબ !

[માયા બા માઝેની સં ૩૦-

તોર મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

ચે વા મોઘ યાઓ ગમ્મિથાઓ દમ્મદે અગ્ગેનંધુદે,
નોઘત અહ્વા મા આશ્રીશ બ્યઓથનાઘથ ક્રોસ્યાત;
પમલ્યઓગેત તા અહ્વાઈ જસોઘત હઓપેધહા,
તન્વેમ્ આ યા ઈમ્ હુજ્યાતોઈશ પાયાત
નોઈત હુજ્યાતોઈશ કાચીત મજ્જદા હઓપ વહા.

[ઈજ્જં, હા ૪૬, ૩૦ ૮

અર્થ.

જે કોઈ મારાં માત્ર મિલકતને હાનિ પહોંચા-
ડવા માંગેછે, તેના ગુસ્સાનો આતશ તેનાં ખરાબ
કામોને લીધે મને તો નુકસાન કરી શકશે નહિ,
પણ તેની કરણીનું ફળ દ્વેષથી તેનેજ આપવું
પડશે, કે જે તેનાં તનને દુખથી તો નહિજ
પણ સુખથી પરતાવા સાથે પાશ્રુ રાખશે.

[ગાથા બા માગ્ગેની, સં ૧૪૯—૫૦.

તીર મહિનો—આવાં રોજ

અવસ્તા.

માનયેન અહે.....દ્યેન માજદયસ્નીશ
નર્શ અપચોનો ક્રમેરેજ્ઞતિ વીરપેમ દુશ્મતેમ્ય,
દુજ્ઞપ્તેમ્ય દુજ્ઞવસ્તેમ્ય યથ વાતો દેરેજિ તદ્દ્યે
શ્વાપેમ દપિનાત પદરિ ક્રમેરેજ્ઞેઘતિ.

[વંદી૦, પરગ૦ ૩. ૬૦ ૪૨.

અર્થ.

જે પ્રમાણે દક્ષિણ તરફથી ધુન્કતો સખ્ત
પવન વાતાવરણને બધી તરફથી સાફ કરી નાખેછે,
તે પ્રમાણે માજદયસ્ની દીન અશો માણસનાં
તમામ ખરાબ વિચાર, વચન અને કામોને સાફ
કરેછે

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૮.

તીર મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

રઓચાઓ ખેંગ અસ્નાંમ ઉખ્યા અએઉશ.
ખમાકાઈ આપા વહાઈ મજદા અદુરા.

[ઈજ્જો, હા ૫૦, રૂ ૧૦.

અર્થ.

અએ અશો હોરમજદ ! સેતારા, ખોરશેદ
તથા દિવસ થવાની ખખર આપનાર, એ સવળા
રોચની આપનારા ગોળાઓ તારી કીર્તિ ગાવાને
માટે પોતપોતાની ગિદેશ ફરે છે.

[ગાથા બા માએની, સં ૧૬૮.

તીર માહનો—માહોર રોજ.

અવસ્તા.

યજ્ઞર્ધ માઓંધુહંતેમ્, ગઓંચિથ્રેમ્, બધેમ્,
રઓંવન્તેમ્ ખરેનંધુહન્તેમ્ અપ્નંધુહન્તેમ્
તક્નંધુહન્તેમ્ વરેચંધુહન્તેમ્, ખ્ખતાવન્તેમ્,
ધસ્તિવન્તેમ્ યઓંખ્ખિતવન્તેમ્, સઓંકવન્તેમ્,
ધંધરિમ્યાવન્તેમ્, વેદિવન્તેમ્, બધેમ્ બઓંપજેમ્.

[માહબોખ્ખતાર નિમાચ્ચેશ.

અર્થ.

ગાય ગોશ્પદોનું તોખ્ખમ રાખનાર માહ-
તાંબ, કેજે બખ્ખશેશ કરનાર, ચળકાટવાળો,
નૂરમંદ, પાણીવાળો, ગર્ભીવાળો, રોશનીવાળો,
મદદ કરનાર, સંપત્તિ બખ્ખશનાર, જોરાવર, કાયદો
કરનાર, લીલોત્રી આપનાર, આખાદી બખ્ખશનાર,
અને તનદુરસ્તી આપનાર ધજ્જદ છે, તેને હું
વખ્ખાણું છું.

[જોરદેહ અવસ્તા બા માઓંની, સં ૭૮.

તીર મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

વી આદ્યં યત્ જસઘતિ, સ્તીરો હિસ્તઘતિ
રામઘવિવાઓ હુયાધર્યાઓ અત્રિ દંધુહુશઃ કધ
અધર્યાઓ દંધુહાવો હુયાધર્યાઓ બ્રાઓન્તિ.

[તીર યસ્ત, ૬૦ ૯.

અર્થ.

તેસ્તર સેતારો હકત કેશ્વર જમીનમાં
ફરી વળેછે, અને ફળદ્રુપ દેશોને આપ્યાદ કરતો
તથા ખુશહાલી બખ્શતો ઉભો રહેછે, અને બોલેછે
કે ‘ધરાન સરજમીનના મુલુદો ક્યારે ફળદ્રુપ
થશે !’

[ખેર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૨૨૧.

તીર મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

ની અએષેમો ની-ધાતાંમ્, પધતી રેમેમ્
પધતી-રમેદ્દમ્.

યોધ આ વંધ્દેઉશ મનંધ્દો દીદ્ધજ્જેદુયે
અપા વ્યાંમ્.

[ઈજ્જ૦, હા ૪૮, કં ૭.

અર્થ.

જેઓ નેક વિચારના માર્ગને રાસ્તીની મા-
રફતે મજબૂતીથી પકડવા ઈચ્છેછે તેઓએ ગુરસા-
ના દેવને દાખેલો રાખવો જોઈયે, તથા મારા-
મારીને નાખુદ કરવી જોઈયે.

[ગાથા બા માએની, સં ૧૭૪-૭૫.

તીર મહિનો—દપમેહર રોજ.

અવસ્તા.

કેમ ના મજદા ! મવંછતે પાયુમ દદાત
 હિત મા દ્રેગ્વાઓ દીદરેપતા અએનંદુદે
 અન્યેમ શ્વહાત આશ્રયા મનંદુદર્યા ?
 યયાઓ ખોથનાઇશ અપેમ શ્રઓસ્તા અદુરા !
 તામ મોઇ દાંસ્ત્યામ દએનયાર્થ ક્રાવઓચા.

[ઈજ્જ૦, હા ૪૬, ૬૦ જ.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જ્યારે કોઈ દુષ્ટ માણસ
 કીનો લેવાને મારી ઉપર ડોળા કડકાવે ત્યારે મને
 તથા મારા લગતાઓને ઘરઆરનાં સુખ અને
 મનની શાંતિને લગતો ખયાલ તું સિવાય ખીજો
 કયો શખ્સ આપશે ? એ સુખ અને શાંતિથી
 અથ સાહેબ ! રાસ્તી વધેછે. તું સિવાય ખીજો
 કોઈજ પાસ્થાનો કરનાર નથી એવું જ્ઞાન અએ
 હોરમજદ ! દીનને માટે તું મને જાહેર કર.

[ગાયા બા માઝિની, સં ૧૪૮—૪૯.

તીર મહિનો—મેહર રોજ.

અવસ્તા.

અંકા વરના દ્રેગાઓ દિજવા આવેરેતો.

[ઈજા હા ૪૫, ૬૦ ૧.

અહાઈ નએમાઈ ઉજ-જસાઈતિ મિથો
અન્તો ઉપ-ત્તિસ્તો, યહાઈ નએમનાંમ મિથો.
દુખ્ખ, નએધ મધન્યુ પઈતિ-પાઈતે.

[મેહર વસ્ત, ૬૦ ૧૯.

અર્થ.

દુષ્ટ માણસ પોતાના ખરાખ તરીકા
તથા જાનને લીધે આડે માર્ગે ગયલો હોય છે-

[માયા બામાઝિની, સં ૧૩૩.

જે તર્ફ કોલ તોડનાર શખ્સ હોયછે તે
તર્ફ ગુસ્સે થયલો તથા દુખી થયલો મેહર ઇજદ
તેને શિક્ષા કરવા માટે જઈ પહોંચેછે, પણ તેને
પોતાનો મીનોઈ બચાવ આપતો નથી.

[યસ્ત બા માઝિની, સં ૬૬.

તીર મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

સ્રગ્ધોષેમ્ અપીમ્ હુરગ્રાધેમ્ વેરેથ્રાજનેમ્
ક્રાદત-ગગ્ધેયેમ્ અપવનેમ્ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે.
...યો હરેત અધન્યાખ્તય વીરપયાઓ ક્વોષશ
ગગ્ધેયયાઓ; યો અનવંધૂહધ્દેન્મો જગ્ધેનંધહ
નિપાધતિ મજ્ઞદાઓ દામાન્.

[સરોશ હાલોખ્ત, કરદો ર.

અર્થ.

પુનઃસુર્ત, ફતેહમંદ, વૃદ્ધિ કરનાર તથા
પવિત્ર અશોધના સરદાર અંશે સરોશ ધજ્ઞદને
અંમે વખાણિયે છિયે, ...કેજે દુનિયાના તમામ
વધારાની આબાદી કરનાર તથા ચોકાસી રાખ-
નાર છે; જે ઉંઘાયા વગર જગૃતપણુંથી હોર-
મજ્ઞદની પેદાયશોનું રક્ષણ કરેછે.

[જારદેહ અવસ્તા બા માઝની, ૨૩૦.

તીર મંહિનો—રશને રોજ.

અવસ્તા.

અત્યા અહ્માઈ વીરપનાંમ વહિસ્તેમ.

ખાથ્રોયા ના ખાથ્રેમ દધીતા.

[ઈજ્જ૦ હા ૪૩, ૩૦ ર.

નોઈત્ એરેજ્જેજ્જોઈ પ્રજ્યાઈતિ; નોઈત્ પ્રુ-

યેન્તે દ્રેગ્ગસ પધરિ.

(ઈજ્જ૦ હા ૨૬, ૩૦ પ.

અર્થ.

જે કીર્તિવાજો માણસ પોતાની કીર્તિને
જાળવી રાખી શકેછે, તેને સર્વમાં ખચીત ધણો
ભાગ્યશાળી જાણવો.

[ગાથા ખા માઝ્ઝની, સં ૯૬.

પ્રમાણિકપણાંથી જીંદગી ગુજારવામાં હાનિ
નથી; મહેનતુ માણસને ખુરા લોકની નજદીક
જવું પડતું નથી.

[ગાથા ખા માઝ્ઝની, સં ૧૭.

તીર મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

આયેસે ચેસ્તિ અવંઘહાઓ ક્રવપયો...યાઓ
અસ્મનેમ્ વીધારયેન્, યાઓ આપેમ્ વીધારયેન્,
યાઓ જામ્ વીધારયેન્, યાઓ ગામ્ વીધારયેન્,
યાઓ બરેથિશ્વ પુથ્રે વીધારયેન્, પછતિ વેરેતેઝે
અપર ધરિથ્યેન્તો.

[ઇજ્ઞ૦ હા ૨૩, ક્ર૦ ૧.

અર્થ.

જે ફરોહરો આસ્માનને, પાણીને, જમીનને,
ગાય દોરને અને માતાનાં પેટમાં બચાંને ટકાવી
રાખે છે, જોયી તે બચાં મરી જતાં બચે છે, તે
ફરોહરોને હું વખાણું છું.

[ઇજ્ઞ૦. બા માઝની, સં ૧૦૦.

તીર મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

અહાત મન્યેઉથ રારેખ્યેઈન્તી દ્રેગ્વન્તો,
મજ્જદા રપેન્તાત નોઈત ઈયા અપાઉનો.

[ઈજ્જ૦, હા ૪૭, ૩૦ ૪.

યદા અપોધથ મખ્યાઓ વસે ખખયા
અત હુદાનાઉથ ઈપિયાંસ ગેરેજ્જદાખ્યેમ્.

[ઈજ્જ૦ હા ૫૦, ૩૦ ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદા ! સપેનામીનોની ખરકતને
લીધે રાસ્ત માણસો નહિ પણ પાપી માણસો
દુખી થાય છે.

[ગાથા બા માઝેની, સ૦ ૧૬૭.

અએ હોરમજ્જદા ! જ્યારે મારી સત્યતાની
ખાહેશ ઉપર હું ઉસ્તવાર છું ત્યારે હું એવું
છહું છું કે એક નેક બુદ્ધિવાળા માણસની
માફક તારી તલખ કરનાર તથા તાબેદારીથી અર્જ
ગુજરનાર હું થાઉં !

[ગાથા બા માઝેની, સ૦ ૧૬૭.

તોર મહિનો—રામ રોજ

અવસ્તા.

અત્ર યે અકેમ દ્રેગ્વાધતે વયંધ્વા વા અત્ર વા.
મનંધ્વા.

જસ્તોધમ્યા વા વરેપધતી, વંધ્વાઉ વા ચોધ થધતે
અસ્તીમ.

તોધ વારાધ રાદેન્તી અહુરહ્યા જઓપે મજદાઓ.
[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૩, ૩૦ ર.]

અર્થ.

જે કોઇ પોતાના સખુનથી, વિચારથી, વા
બે હાથો વડે કીધેલાં કામથી દુષ્ટ માણસનું ખુર
કરે છે, અથવા જે કોઇ બીજા ધણીને તેના
બલાંને માટે નસીહત આપે છે, તે શખ્સ હોર-
મજદની મોહબતમાં પોતાના ધર્મસંબધી એતે-
કાદને માટે ગોયા ભેટ આપે છે.

[ગાથા બા માએની, સં ૬૯]

તીર મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

તેમ ને વોદૂ મત મનંદૂહા ચિખ્ખનુપો,
યે-ને ઉસેન ચોરેત રપેન્યા અરપેન્યા.

[છન્ન, હા ૪૫, ક. ૯.

યેંદૂહે હાતાંમ આઅત યસ્ને પધતી વંદૂહો,
મજ્જદાઓ અહુરો વઝેથા અપાત હયા, યાઓં-
દૂહાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમર્ધે.

[છન્ન હા ૧૮, ક. ૯.

અર્થ.

નેંક મનસ્તી સાથે હોરમજ્જદને અમો રાજી
રાખવા ઇચ્છિયે છિયે, કે જોણે અમારું બહુ
ચાહીને સુખ દુખ પેદા કીધાં છે.

[ગાથા બા માઝ્યની, સં ૧૩૯.

હસ્તી ભોગવનારાઓ મધેથી જે કોઈ
આરાધના કરવામાં વધારે બલો છે, તેનો જાણુ-
નાર અશોધને લીધે હોરમજ્જદ પોતે છે, તેઓ-
માંના નર તથા નારીઓને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખારં અવં બા માઝ્યની, સં ૧૨.

તીર મહિનો—દેવદીન રોજ.

અવસ્તા.

અહુરા!...અહ્યા અધા પોષ મત ખષયેહી.

(ઈજ્ઞ૦ હા ૪૪, ક્ર૦ ૧૫.)

તત યા પેરેઆ એરેશ-મોષ વઝોઆ અહુરા !

... ..

કા-મે ઉર્વા વોદૂ ઉર્વાપત આગેમત તા.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૪૪, ક્ર૦ ૮.]

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદ ! આ દુનિયામાં સધળાંઓની પારખાની કરનાર તરીકે રાસ્તી સાથે તુંજ રાજ્ય કરે છે.

[ગાયા બા માઝેની, સ૦ ૧૨૫.]

અએ હોરમજ્જદ ! હું તને પુછું તેનો તું મને ખરો ઉત્તર દેજે, કે—મારું રવાન કઈ ભલાઈ અથવા નેકીથી ખુશહાલી પામશે, કે જે કીધાથી તે પોતાની મુરાદ હાંસલ કરે ?

[ગાયા બા માઝેની, સ૦ ૧૧૮.]

તીર મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

સ્પયેષતિ જી...દ્યેન માજ્ઞદ્યસ્તિનશ નર્શ
આસ્તવનહે બન્દેમ્ સ્પયેષતિ દ્રઘોષેમ્ સ્પયેષતિ
યાતુ ધીમ્ સ્પયેષતિ અપવ ધીમ્ સ્પયેષતિ નસુસ
પયમ્ સ્પયેષતિ અનાપેરેથેમ્ શ્કયઞ્ચેનેમ્
સ્પયેષતિ દેરેજ્ઞનો પેરેથેમ્ પારેમ્ સ્પયેષતિ વીસ્પ
તા ણ્યઞ્ચેન યા ચિય વેરેજ્ઞયેષતિ.

[વંદી૦, પરમ૦ ૩, ૩૦ ૪૧-

અર્થ.

માજ્ઞદ્યસ્તી દીન પોતાની ઉપર એકીન
રાખનારુ માણસની બેડીને તોડી નાખે છે; તે
દમાઈ, જાદુઈ, અશોને મારવું, નસો દાટવો,
માફ નહિ થઈ શકે એવા ગુનાહનાં કામો, મુશ્કે-
લીથી અદા થાય એવું કર્મ, તથા તમામ ગુનાહ
બરેલાં કામોને કહાડી નાખી દૂર કરે છે.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૮.

તીર મહિનો—અશીશવંધ રોજ.

અવસ્તા—રજિસ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ
અપઓનીમ યજમધદે.

[ખારશેદ નિયામ્મશ.

વંધુહીસ્ય અધાઓ વંધુહીસ્ય અપયો,
હુપઉર્વાઓ વહેહીશ, અપરાઓ રાસેન્તીશ દરેધો-
વારેધમનો યથનો મજિસ્તાઓસ્ય વહિસ્તાઓસ્ય
સ્રએસ્તાઓસ્ય અપયો એરેન્વન્તે.

[૪૦૦, હા ૫૨, ૩૦

અર્થ—હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં અશો તથા
સૌથી સાચાં જ્ઞાનને અમેા વખાણિયે છિયે.

[ખાર૦ અવ૦ ખા માઓની, સ૦ ૫૦.

સારાં સખાવતનાં કામે તથા સારાં રાસ્તીનાં
કામે કેજે ઘણાંજ ચદતે દરજજેનાં તથા વધારે
બલાં છે, અને જે પાછલથી મદદે પહોંચનારાં
તેમજ લાંબો વકત સુધી ખંચાવ કરનારાં છે,
તેમને હું વખાણું છું, કેજે કીધાથી સૌથી મોટી,
સૌથી સરસ અને સૌથી શ્રેષ્ઠ અશોઈ અમેાને મળે.

[ખાર૦ અવ૦ ખા માઓની, સ૦ ૨૩.

તીર મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

આઓસ્યા હુદાઓંવો એરેશ વીખ્યાતા,
નોષ્ટ દુશ્વદાઓંવહે.

[ઈજો હા ૩૦, ૩૦ ૩.

અર્થ.

ખરાબ અકલ્પવાળાઓએ નહિ પણ જેઓ
સારાં ઉદાપણવાળા છે તેઓએજ રાસ્તી એખિતયાર
કીધી છે.

[ગાથા બા માએની, સં ૨૬.

તીર મહિનો—આસ્માન રોજ

અવસ્તા.

ઇવીજ્યથા મગેમ્ તેમ અત્ વે વયોઈ
અંદુલ્હતી અપેમેમ્ વયો.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૫૩, ૩૦ ૭.

અર્થ.

(પાપી વિચારની નાખુદીનાં) સહાસિક
કામને માટે (અએ જરતોસ્તીઓ!) તમે કમર
બાંધો; નહિ તો અફસોસ! અફસોસ! એ
પ્રમાણે આખર તમારું બોલવું થશે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૨૩૫.

તીર મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા:

યો ઇમાંમ જામ્ નોઈત અધવિ વેરેજ્યેઈતિ
 ...હાવોય બાજવોં દધિનય દધિન બાજવો હાવયય
 આઅત અઓખત ઇમ જાઓ નર યો માંમ નોઈત
 અધવિવેરેજ્યેહિ હાવોય બાજવો દધિનય દધિન
 બાજવો હાવયય બાધ ઇધ હિસ્તહિ અન્યેહે
 દૂરે સ્તયનો ખરેન્તીશ પેરેસ્મનંએષુય બાધ ઇવાંમ
 તરસ્ય આઓંધ્રહાનો સરસ્યન્તશ ખરેથાઓ
 બધ્યેઈન્તે તે આખ્ય બધ્યેઈન્તે યંએષાંમ દિમ
 ક્રાયો વોહનાંમ. [વંદી૦, પરગ૦ ૩, ૬૦ ૨૮-૨૯

અર્થ—જ્યારે કોઈ શખ્સ આ જમીનને બંને
 હાથે મહેનત કરીને ખેડતો નથી ત્યારે એ જમીન
 તે શખ્સને આ પ્રમાણે કહેછે:—અએ માણસ! તું
 કે જે મને નથી ખેડતો તો તું ખચીત ખોરાકની
 ભીખ માગનારાઓમાં લટકતો બીજાંઓને ખારણે
 ઉભો રહેશે, તથા લોકોનાં ખારણાં આગળ જ્યારે
 તું ખેઠેલો હશે ત્યારે ખચીત તને બાહેર ઉભો રાખીને
 પોતાની પુષ્કળ નિયામતમાંથી તારે માટે વાસી ખોરાક
 લાવી આપશે.

[વંદીકાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૩.

તીર મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા—નિજબયેમિ માંચો રપેન્તો ચો

અથ ખરેનાઓ.

[વંદી૦, પરમ૦ ૧૬, ૩૦ ૧૬.

યે જ આધથ નોધત ઉર્વાને

અવદાઓ અધબી-દેરેસ્તા વખ્યાઓ

અત વાઓ વીરપેંગ આયોધ

યથા રતૂમ આહુરો વએદા

મજદાઓ અયાઓ આંસયાઓ

યા અપાત હયા જવામહી.

[ઇજ૦ હા ૩૧, ૩૦ ૨.

અર્થ—વૃદ્ધિ કરનાર માંચવાણી જે પુરતી
રીતે નૂર બરેલી છે તેની હું તારીફ કરું છું.

[વંદીદાદનો તરજુઓ, મ૦ ૩૦૮.

અગરજો પહેલી નજરે કોઈ માણસ દીનની
આબત નહિ માને તો પાછલથી દેખતી સામે-
તીઓથી તેનો એતેકાદ વધારે મજબુત થશેજ,
અને અએ હોરમજદ ! તને બધાઓનો આવંદ
જાણીને દરેક જણ તારી આગળ આવશેજ.

[ગાથા બા માઓની, સ૦ ૩૪.

૧ દેવપરસ્તાના દેવતાઓનો.

તીર મહિના—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

કતારેમ્ અપવા યા દ્વેગ્વાઓ વા વેરેન્વધતે
મજ્જયો.....

જદી ને મજ્જદા અહુરા વંધ્હેઉશ ક્ષદખ્ષતા
મનંધ્હે.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૧, કં ૧૭.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદા! ભલાં મનની નિશાનીઓ
તું અમેાને જાહેર કર. આ ખેમાનું કયું વધારે
અદ્ધતે દુરજજેનું છે:— રાસત માણસ જે પસંદ
કરેછે તે, કેંદુષ્ટ માણસ જે પસંદ કરેછે તે ?

[માયા જા માએની, સ. ૪૬.

અમરદાદ મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

અત્થા મેઘદાઘ તપ્મેમ્યા સ્પેન્તેમ મજદા
હત તા કર્સ્તા યા -તૂ હશ્પી અવાઓ
યાઓ દાઓ અપીશ દ્રેગ્વાઘતે અપાકિનએયા.

[ઈજો, હા ૪૩, ૩૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! હું તને ખચીત સર્વ-
શક્તિવાન તથા આખાદી કરનાર ગણુતો રહીશ,
કારણકે તારા જે હાથથી પાપી તેમજ અશે
માણસને તું મદદ આપેછે તેજ હાથથી હું
તેઓ ઉપર આશીર્વાદ પાંથરેછે.

[ગાથા બા માઝ્મિની, સં ૧૦૧.

અમરદાદ મહિનો— બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

આદા જી અવા દુખે બવઈતી રકેન્દો સ્પયથલા,
 અત અસિસ્તા યઓજન્તે આહુપિતોઘથ વંધુહેઉથ
 મનંધુહો
 મજદાઓ અપખ્યાયા, યોઇ જજેન્તી વંધુહાઉ
 સવહી.

[ઈજ૦, હા ૩૦, ક. ૧૦.

અર્થ.

જેઓ ભલી કીર્તિમાં જન્મેલા છે, તેઓ
 જ્યારે ભલાં મન અને રાસ્તીને લગતાં હોરમ-
 જદનાં સારાં મુકામમાં શામેલ થાયછે, ત્યારે
 તામડતોખ નાશ કરનાર દરજતું જોર ખચીત
 તૂટી જાયછે.

[માયા બા માએની, સ૦ ૩૧.

અરમદાદ મહિનો—અર્ધબેહુશ રોજ.

અવસ્તા.

મધ્યો દાવોધ અર્ધાઓ અસ્તવતસ્યા હિત્યા
મનંદ્રહો

આયમા અપાત્ હયા યાદ્ય રપન્તો દધદીત
ખાત્રે.

[ઇજ્ઞ૦, હા ૨૮, ક. ૨.

અર્થ.

ઓ મહારાજાની સાહેબ ! હાડમંદ અને
મીનો એ બંને દુનિયાના તે કાયદાઓ તું મને
આપ કેજે રાસ્તીથી મેળવી શકાયછે, અને
જેઓની મારફતે પુશહાલી આપનારં સુખ
હાંસેલ થાયછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૫.

અમરદાદ મહિનો—શહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

યદા અપેમ્ જીવીમ્ અંધ્રેન મજદાઓસ્યા
 અહુરાઓંધ્રો,
 અપિયા આર્મષતી વહિસ્તા ઇષસા મનંધ્રદા
 મધ્યો ષષ્થેમ્ અઓઞ્જેતૈત્ર ચેલા વેરેદા વનએમા
 દુજેમ્.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૧, ૨૦ ૪.

અર્થ.

જ્યારે હોરમજદ અને તેના હાથ હેઠલન
 સરદારો પુરતી રીતે મેહરજાન હોય ત્યારે મારી
 રાસ્તી, નમનતાઇ તથા સાથી નેક મનસ્વીની
 મારફતે મારે માટે એવી મજબૂત સત્તા હું
 માંગુ છું કે જેની કુમકથી નારાસ્તીને અમે તોડી
 શકિયે.

[ગાથા બા માઝેન, સં ૩૩.

અમરદાદ મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ત વો -ને દધવાઇ સવો,
અપેમ્ વોદૂ મનંધ્વા ઉખ્ધા યાઈશ આમંધતિશ.

[ઇજ્જો, હા ૫૧, ક્રો ૨.

અર્થ.

અએ હોરંમજ્જદ ! અમારી રાસ્તી, બંદગી,
તથા નેક નૈયત, જેથી સંપૂર્ણ મનસ્ની હાંસેલ
થાયછે, તેને લીધે તું અમેને આઝાદી બખ્શ !

[યશત બા માઝેની, સં ૨૨૦.

અમરદાદ મહિનો—ખેરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

હત્તા ઉર્વાતા સપથા યા મજદાઓ દદાત,
મખ્યાઓંધૂહો !

ખીતિયા એનેઘતિ હત્યા દરેગેમ દ્રેગ્વો-
દેખ્યો રખો

સવચા અપવખ્યો અત અધપી તાધચ
અંધૂહધતી ઉસ્તા.

[ઈજ્જ, હા ૩૦, ૩૦ ૧૧.

અર્થ.

અએ માણસો ! તમે જાણો કે સુખ દુખ
ખાખેના જે નિયમો હોરમજદે મુકરર કીધાછે તે
આ છે કે દુષ્ટ માણસોને લાંબા વકત સુધી દુખ
ખમવું પડશે, અને રાસ્ત માણસોને તે ક્ષાયદા
મળશે કે જેમને લીધે તેઓને સુખ હાંસેલાં થાયછે.

[ગાથા બા માએની, સં ૩૨.

અમરદાદ મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

કદા વએદા યેજી ચલા ખપયથા
 મજદા અપા યેલા -મા આંધથિશ દુએથા
 એરેશ-મોષ એરેજૂયાંમ વંધુદેઉથ વહુશ મનંધુદો
 વીઘાત સઓપ્યાંસ. યથા હોષ અધિશ અંધુહત.

(ઇજો, હા ૪૮, ૩૦ ઇ.)

અર્થ.

અએ આખાદી કરનાર હોરમજદ ! અગ-
 રજો રાસ્તીને લીધે સર્વ પેદાયશો ઉપર તું સત્તા
 ભોગવે છે તો જે બાબતમાં મને શક છે તે બાબે
 હું ક્યારે જાણીતો થઈશ ? તું મને ખરું કહે કે
 નેક મનસ્વીથી રાસ્ત જીંદગી ગુજરનારાઓનું
 શેવટ કેવું આવશે ? જે એ બિના તારી દીનનો
 માર્ગ બતાવનાર જાણે તો તેથી તેને ક્ષાયદો
 હાંસેલ થાય.

(ગાથા બા માએની, સં ૧૭૭.)

અમરદાદ મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

ચેજ અદામશ અષા દુનેમ્ વેંવહધતી,
 હત આંસપુતા યા દધખિતાના ક્રઓખ્તા
 અમેરેતાધતી દએવાઠશ્યા મખ્યાઠશ્યા,
 અત તોઘ સવાધશ વહ્નમેમ વખ્ખત અહુરા.

[ઇમ્, હા ૪૮, ૧૦૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદા જ્યારે સદગુણી માણસ
 પોતાનાં પરોપકારી કામોથી તથા રાસ્ત વર્તણુકથી
 ઠગાધને મારશે, તથા જે ચીજને દેવોથી અને
 હુરા માણસોથી ઠગાધ તરીકે જાહેર થયલી છે
 તે જ્યારે પોતાના ખરા આકારમાં જાહેર આવશે
 ત્યારે તારી પરસ્તેશ તેથી ઉપજતા ક્ષાયદાઓ
 સાથે ફેલાવો પામશે.

[ગાથા બા માઝેની, સં ૧૭૦.

અમરદાદ મહિનો—આદર રોજ

અવસ્તા.

આથ્રે અહુરહે મજ્જદાઓ યઝેતુશ તેમાઈ.

[મંજૃ ૬૧ ૧, ૬૦ ૨.

ઉવોજિસ્તો દે ના યાતાયા; પઠતિ જમ્યાઓ
 આતરે મજ્જદાઓ અહુરહ્યા, ઉવોજિસ્તહ્યા
 ઉવોજ્યા નામિસ્તહ્યા નેમંદ્રહ્યા નાઓ; મજિ-
 સ્તાઈ યાઓંદ્રહ્યાં પઠતિ જમ્યાઓ.

[મોટી હસ્તન યાત, ૬૦ ૨, ૬૦ ૨.

અર્થ.

(આતશની મારફતે હોરમજ્જદને પહોંચનાર)
 માણસ પોતે એ શક્તિયાં ઘણાજ ખુશહાલ
 રહેછે. અય હોરમજ્જદના આતશ! એવા ઘણીજ
 ખુશહાલીવાળાની ખુશહાલીથી તથા ઘણાજ
 નામાંકિત બંદગી કરનારની બંદગીથી તું અમોને
 પહોંચ; કામોમાંનાં સાથી મોટાં સદાસિદ્ધ કામને
 માટે તું અમારો મદદગાર થા.

[મોટી અવ૦ બા માઝિની, સ૦ ૧૭૭-

અમરદાદ મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

યઓજ્જદાઓ મળ્યાઇ અધખી જાથેમ્ વહિસ્તાં.
હા યઓજ્જદાઓ...યા દએન માજ્જદયસ્તિશ, યો
ધ્વાંમ્ દએનાંમ્ યઓજ્જદાધતિ હુમતાઇસ્ય દૂખ્તા-
ઇસ્ય વૃસ્તાઇસ્ય.

[વંદી૦, પરગ૦ ૧૦, ૩૦ ૧૮.

અર્થ.

પવિત્રાઈ માણુસને માટે જન્મથીજ સૌથી
સરસ ચીજ છે...તે પવિત્રાઈ આ માજ્જદયસ્તી
દીન છે. કોઈખી શખ્સ પોતાનાં અંતઃકરણને
નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામથી પાક
કરી શકેછે.

[વંદીદાદનો તરજુઓ, સ૦ ૨૧૫.

અમરદાદ મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

વીરપાઓ, -સ્તોઈ હુજતયો યાઓ -જી આઓંધુદરે,
 યાઓસ્યા હેન્તી,
 યાઓસ્યા મજદા બવઈન્તી, ધવહી હીશ જઓષે
 આબખ્ષો વૃ
 વોદૂ ઉખ્ખ્યા મનંદુહા ખ્ખાથા અપાયા ઉસ્તા તનૂમ.

[૪૦૦ હા. ૩૩. ૩૦ ૧૦

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જીંદગીની તમામ સુખી
 હાલતો, જે આગળ ભોગવવામાં આવતી હતી,
 જે હાલમાં ભોગવવામાં આવેછે, તથા જે હવે
 પછી ભોગવવામાં આવશે તે (મારા તરફની)
 તારી મોહબતમાં ખચીત તું મને બખ્શ ! તથા
 નેક મનશ્ની, રાસ્તી, કુવત અને આબાદીથી
 મારાં તનને તું મજબૂત કરે !

[ગાથા બા માઝેની, સૌ ૭૯—૭૮.

અમરદાદ મહિનો—માહોર રોજ.

અવસ્તા.

ગવોષ વેરેજ્યાતાંમ તાંમ ને ખરેથાષ્ટ પ્રપુયો.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૪૮, ૩૦ પ.

હા-૭ ને હુષોઘથેમા, હા ને ઉતયૂષ્ટીમ
દ્યત તેવીપીમ, વંદ્રહેઉથ મનંદ્રહા ખેરેખ્ધે.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૪૮, ૩૦ ૬.

અર્થ.

ગાય ગોસ્પદોને માટે માણુમે મહેનત કરવી જોઈએ, કારણકે તે આપણા ખોરાકને માટે વધારો કરનારાં છે; તે આપણી કીમતી મતા છે, તથા નેક નૈયતની મુરાદમાં તે આપણને કુવત અને જોર બખ્શે છે.

[ગાથા બા માઝિનો, સં ૧૭૩—૧૭૪.

અમરદાદ મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

જદી ને મજદા અહુરા !

વંધુદેઉશ કદખ્ષતા મનંધુદો.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૩૧, રૂં ૧૭.

વોદ્દ દો ખ્ષ્યા અષેમ્

વયંધુદા બ્યઓયનાયા હસિ,

દો તોઈ મજદા અહુરા !

વાજિસ્તો અંધુદધતી અસ્તિથ.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૩૧, રૂં ૨૨

અર્થ.

અએ મહાજ્ઞાની સાહેબ ! તારાં ભલાં મનની
નિશાનીઓ અમને જાહેર કર.

[ગાથા બા માઝ્ઘની, સં ૪૬.

અએ હોરમજદા ! જે શખ્સ પોતાની નેક
શક્તિથી, વિચારથી, તથા ડામથી રાસ્તીને
સંભાળેછે, તે શખ્સ તારે માટે ઘણોજ મદદગાર
પુરૂષ ગણાય.

[ગાથા બા માઝ્ઘની, સં ૫૦

અમરદાદ મહિનો — મેશ રોજ.

અવસ્તા.

અત્યા યદા અએષામ્ કએના જમઈતી
 અએનંદ્વહામ્,
 અત્ મજ્જદા તઈબ્ધો ખપ્પથેમ્ વોહ્ મનંદ્વહા
 વોઈ વીદાઈતી.

[ઇજ્ઞ૦, હા ૩૦, ૬૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદ! જ્યારે ગુનેહગાર
 માણુસો ઉપર શિક્ષા આવી પહોંચશે ત્યારેજ
 તેઓ તને બલાં મનથી પાદશાહ તરીકે પીછાનશે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૩૦

અમરદાદ મહિનો—દેવમેહુર રોજ.

અવસ્તા.

.....યેહ્યા હિયાકિથ ના રપેન્તો
અત હોઈ દામાં મ્ થવ્હો આદાં મ્ અહુરા.

[ઈજ્ઞ૦. હા ૪૮, ૩૦ જ.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદ ! દુનિયાની ગિર્દેશથી દુઃખ
ખમતા તારા રાસ્ત માણસને બચાવવાને માટે
તારી સૃષ્ટિમાં હું તેને આત્રો આપીશ.

[ગાથા બા માઝેની, સ૦ ૧૭૫.

અમરદાદ મહિનો—મેહર રોજ.

અવસ્તા.

અર્ધાદ્વ...રાપયેંધહે દ્રેગ્વન્તેમ્ સવયો અપવનેમ્

[ઈગ્ગ હા ૫૧, ૬૦ ૯.

તૂમ્ અકો વહિસ્તસ્યા મિથ્ર અહિ દંધ્રુ-
હુખ્યો; તૂમ્ અકો વહિતસ્યા મિથ્ર અહિ મખ્યા-
કચ્છેમ્ખ્યો; તૂમ્ આખ્ખતોમ્શ અનાખ્ખતોમ્શચ

[મેહર ચરત, ૬૦ ૨૯.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જાને દુનિયામાં પાપીને
તું શિક્ષા કરેછે તથા નીતિવાનને તું સુખ આપેછે.

[ગાથા જા માઝિની, સં ૨૨૦.

અએ મેહર મજદ, તું દેશોને માટે જેમ
સખ્ત તેમ સાથી સારો છે; અએ મેહર મજદ,
તું માણસોને માટે જેમ સખ્ત તેમ સાથી સારો
છે; અએ મેહર મજદ, દેશોની સુલેહ તથા
કુસંપ ઉપર તું સત્તા ભોગવેછે.

[ચરત જા માઝિની, સં ૭૨.

અમરદાદ મહિનો.—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

દૂરાત્ હય અહ્વાત્ ન્માનાત્..... અધાઓ
 ધથ્યેન્નઓ વોધદ્વાઓ ચેધન્તિ, ચેધ્દહે ન્માન્ય
 સ્તઓપો અપ્યો વેરેથ્થન્નઓ, થાં ફેદ્ધો અસ્તિ પધતિ-
 ન્તો; નાંચ અપવ, ક્રાયો-હુમતો, ક્રાયો-હુપ્તો,
 ક્રાયો-વૃસ્તો.

[સરોશ ચક્ત વડી, કરદો ડ.

અર્થ.

જેનાં ધરમાં અશો, ફતેહમંદ અને તૃપ્ત
 થયેલો સરોશ ઇજ્જદ માન પામેલો હોયછે, તથા
 જે ધરમાં વધારે નેક મનસ્વીવાળો, વધારે નેક
 સખુન બોલનાર, તથા વધારે નેક કામ કરનાર
 અશો માણસ હોય છે, તે ધરમાંથી દુષ્ટ, નાશ-
 કારક અડચણો દૂર જાયછે.

[જારદેહ અવસ્તા બા માગ્યની, સં. ૨૪૪.

અમરદાદ મહિનો—રશ્મે રોજ.

અવસ્તા.

અવ પધ અવ જસ્તે અવ ઉપિ દારયધ્વેમ્
મજ્જદયસ્ન જરયુસ્ત્રયો ! દાધત્યનામ્ રથ્વ્યનામ્
સ્વર્સ્તનામ્ સ્યઓથ્નનામ્ વેરેજ્ઞધ પધરિ
અધાધત્યનામ્ અરથ્યનામ્ દુજ્જવસ્તનામ્
સ્વઓથ્નનામ્ વરેજ્ઞધ વેરેજ્ઞયતામ્ય ઇધ વોદ્
વાસ્ત્ર્ય ઉયમ્ન અનુયમ્નાઇશ દસ્ત.

[વીરપરદ, હા ૧૫, ક્રો ૧.

અર્થ.

અએ જરતોસ્તી માજ્જદયસ્નાનો ! લાયક,
વકતસરનાં, અને નેક કામો કરવાને માટે, પણ
નાલાયક, કવકતનાં અને બદકામો નહિ કરવાને
માટે, તમારા હાથ પગ તથા હુશિયારી ઉસ્તવાર
રાખો. અહીં (આ દુનિયામાં) તમે સારો ઉદ્યમ
કરો; તંગીમાં આવેલાંઓને તંગી વગરનાં કરો.

[ઈજ્ઞ તથા વીરપં નો તરજુમો, સં ૨૦૯.

અમરદાદ મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

યેંઝતૂ મજદા હદેમોઈ મીનથ અહુરા
તેંગ્ જાળયા વંધહેઉથ ઉખ્ધાઈથ મનંધ્ણો.

[ઇબ્ન, હા ૪૬, રૂ ૧૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જેઓને તેં (ખેહસ્તની)
મજલીસમાં બિરાજવાને લાયક ગણ્યાછે તેઓને
મારી નેક મનસ્વીના કલામોથી હું યાદ કરુંછું

[ગાથા બા માએની, ૧૫૫—૫૬

અમરદાદ મહિનો—બેહુરામ રોજ.

અવસ્તા.

નોઈત એરેશ-વચાઓ સરેમ દદાંસ દ્રેગ્વાતા.

[ઇજ્જ૦, હા ૪૯, ક૦ ૯.

અહુરેમ મજ્જદાંમ અપવનેમ અપહે રતુમ
યજ્ઞમધદે, હુધાઓંવ્રહેમ મજિસ્તેમ યજ્ઞતેમ
યિમ સેવિસ્તેમ ક્રાદત-ગચ્ચેમ, દાતારેમ
વોહુનાંમ દામનાંમ.

[ઇજ્જ૦, હા ૧૬, ક૦ ૧.

અર્થ.

સાચું બોલનારે દુષ્ટ માણસની જોડે કોઈ
પણ વાતની સરદારી લેવી નહિ.

[ગાથા બા માઝ્યની, સં ૧૮૭.

અશોઈનો સરદાર અશો હોરમજ્જદ, કે જે
સારાં ડહાપણવાળો અને સાથી ચઢને દરજ્જાનો
મજ્જદ છે, તથા જે ઘણોજ કાયદો કરનાર,
તથા ભલી પેદાયશોનો પેદા કરનાર છે, તેને
અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ઇજ્જ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સં ૮૨—૩.

અમરદાદ મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

રેદ્રાધ વોઉર અપાને દોઈપીમોઈ યા -વે અબિદ્રા
તા ખ્યથલા અહુરા યા વંધહેઉશ અપિશ મનંદ્રહો.

[ઈજ૦, હા ૩૩. ૧૦ ૧૩.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! મારી ખુશહાલીને માટે,
તથા પુરતી રીતે દીનનો એલમ હાંસેવ કરવા
માટે, ભલાં મનની તથા સાહેબીની ને આશીર્વાદ
પામેલી બખ્શેશો છે તે તું ખચીત મને આપ.

[ગાથા બા માએની, સં ૮૦.

અમરદાદ મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

અત્ર વે યઓજ નેવીસ્ત્યેંગ ઉર્વતો
 જ્યાઇશ પેરેથૂશ વલ્લિયા યૂમાકલ્યા
 મજદા અષા ઉગ્રેંગ વોદ્દ મનંધુદા
 યાઇશ અજ્ઞથા મહાઇ ખ્યાતા અવંધુદે.

[ઈજ્જ, હા ૫૦, કા ૭.

અર્થ

અએ હોરમજદા રાસ્તી તથા નેક મન-
 સ્ત્રીની મારફતે તારી બકિતના કાયદાકારક,
 મજબૂત, તથા ઉસ્તવાર માર્ગો તરફ પહોચીને
 હું તારી ઉપરજ મારું ચિત્ત લગાડું છું; એટલા
 માટે તું મારી રેહનુમાઇ કર અને મારો મદદ-
 ગાર થા.

[ગાથા બા માએની, સં ૧૫૫—૯૬

અમરદાદ મહિનો— દેવદીન રોજ.

અવસ્તા.

દાઘદી અત્નેરાંશ મજદા અહુરા, અપાઉનો
અપ-ચિનંધૂહો અધધૂશ વાસ્ત્રયેંગ, દરેગાધ ધજાઈ
ખેજવઈતે હમ્મધને, અહમધ્યાયા અહા રત્ન-
ધૂહો અથા ખએતૂશ, અથા વેરેજેના, અથા
હખેમાં ખ્યાત યાઈશ આપવનો એરેખ્યા,
ધપ્તેમ્ રાઈતી.

[ઈજ્જ૦, હા ૪૦, ૧૦ ૩-૪.

અર્થ.

અય હોરમજદ ! લાંખો વક્ત સુધી રહે તેવી આ-
ખાદીને માટે તથા સંગીન મિત્રાચારીને માટે અશોઈની
ખાહેશ રાખનારા ચાલાક તથા મહેનતુ રાસ્ત માણસો
અમોને તથા અમોને ખુશહાલ કરનારાઓને તું આપ.
વળી અમારા ખેસીઓને, ધ ધાદારીઓને તથા દોસ્તોને
ખી એજ પ્રમાણે થાઓ! અએ હોરમજદ, તારેથી અમો
માંગિયે છિયે કે અમો રાસ્ત અને ખાલેસ થઈયે, તથા
અમારી સખાવતની મારફતે તને પસંદ પડતા થઈયે.

(ઈજ્જ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સં ૧૧૯—૨૦.

અમરદાદ મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

દ્યેન માજદયસ્નિશ વીસ્પએણુ વંધુદુણુ
વીસ્પએણુ અપો-ચિત્રએણુ, હૃદય-દાતેમ્ અમ
દાતેમ્ જરથુસ્તિ.

[સરોશ યસ્ત હાદોખત, કરદો ૧]

અર્થ.

માજદયરની દીન તેમજ જરતોસ્તી કાયદે
તમામ ભલી ચીજોમાં, તમામ અશોધનાં તોખમ
વાળા પેદાયશોમાં, સચાઇને ધણોજ ટેકો આપે
નારાં છે.

[ખારદેહ અવસ્તા બા માગ્યની, સં ૨૨૧]

અમરદાદ મહિનો—અશીશવંધ રોજ.

અવસ્તા.

..... યા ફેધોઈ બીદાત

પદ્મ્યએયા વાસ્ત્યએધખ્યો અત્યા ખએતઓવે
અપાઉની અપવખ્યો, મનંધહો વંધહેઉશ ખેન્વત
હંધહુશ મે ખેએત ઉશ
મજદાઓ દદાત અહુરો દએનયાધ વંધહુયાધ યવોધ
વીસ્પાધ આ.

[ધજ્જ, હા ૫૩, ૬૦ ૪.

અર્થ.

જે છોડી અશો રહીને પોતાના ખાપ,
પોતાના ખાવંદ, પોતાના નોકરો, તેમજ પોતાના
ખેશીઓ અને રાસ્ત માણસો તર્ફ વફાદાર રહેશે,
તેની નેક નૈયતની મુરાંદ પુરતી રીતે પાર પડશે,
અને દાદાર હોરમજદ તેણીની સારી દિયાનતને લીધે
તેને હમેશનું ગરોયમાન બેહસ્ત બખ્શશે.

[ગાથા બા માએની, સં ૨૩૦.

અમરદાદ મહિનો—આસ્તાદ રોજી

અવસ્તા—પંચનાંમ અહિ, પંચનાંમ નોઘત
 અહિ:—હુમતહે અહિ, દુશ્મતહે નોઘત અહિ,
 દૂખ્તાહે અહિ, દુખ્તાહે નોઘત અહિ, દુસ્તહે
 અહિ, દુસ્તવસ્તહે નોઘત અહિ, સ્ત્રઓપહે અહિ,
 અસ્તુસ્તોઘય નોઘત અહિ, અપઓનો અહિ,
 દ્રવતો નોઘત અહિ. [ઈજ્ઞ ૬૧, ૬૦ ૧૬.

અર્થ—પાંચ બાબતો હું કબૂલ રાખું છું; પાંચ
 બાબતો હું કબૂલ રાખતો નથી:—૧—નેક વિચારને
 હું કબૂલ રાખું છું, બદ વિચારને હું કબૂલ
 રાખતો નથી. ૨—નેક સખુનને હું કબૂલ રાખું છું,
 બદ સખુનને હું કબૂલ રાખતો નથી. ૩—નેક
 કામને હું કબૂલ રાખું છું; બદ કામને હું કબૂલ
 રાખતો નથી. ૪—દીનની દરમાનખરદારીને
 હું કબૂલ રાખું છું; નાદરમાનખરદારીને હું કબૂલ
 રાખતો નથી. ૫—અશો માણસોને હું પસંદ
 કરું છું; દુર્વેદને હું પસંદ કરતો નથી.

[ઈજ્ઞ તથા વીરુપ ૦ નો તરજુમો, સં ૬૮.

અમરદાદ મહિનો—આસ્માન-રોજ.

અવસ્તા.

અત્યા વે મીઠ્ઠદેમ અંધૂંદત અહ્યા મગહ્યા,
યવત આગુશ જરમદિસ્તો બૂનોષ હપ્તયાઓ
પરયા મઓયાંસ અઓરાયા યથા મધ-યુશ
દ્રેગ્વતો અનાંસત પરા.

[ઈજો, હા ૫૩, ૧૦૭.

અવસ્તા.

અએ જરતોક્તીઓ ! તમારાં બાતેનનો
લોભ, જેણે દિલનાં તળિયાં સુધી જડ બાલેલી
છે તે, જ્યારે તદન બાહર નિકળી જશે, તથા
જ્યારે તમારા પાપી વિચારો તદન નાબુદ થઈ
જશે, ત્યારેજ એ તમારાં મોટાં કામનો બદલો
તમને મળશે.

[ગાથા બા માએની, સં ૨૩૪.

અમરદાદ મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

યત્ વા પછતિ ક્રએસ્તેમ્ કારયેછતિ...
યવનાંમ્ય વાસ્ત્રનાંમય ઉર્વરનાંમ્ય ખરેથો બર્ધ્યનાંમ
યત્ વા અનાપેમ્ આઘ આપેમ્ નઓછતિ યત્ વા
આપેમ્ આઘ અનાપેમ્ કેરેનઓછતિ.

[વંદી૦, પરમ૦ ૩, ૬૦ ૪.

અર્થ

ખચીત જે જમીન ઉપર માણસ
અનાજની તથા ઘાસ ચારાની તથા ખોરાક
આપનારાં ઝાડપાનોની સારી પેઠે ખેતી કરે, તથા
જે ઘણી તદ્દન પાણી વગરની જગાને પાણીવાળી
કરે, અથવા તો ઘણી પાણીવાળી જમીનને પાણી
વગરની કરે, તે જમીન ઘણીજ પુષ્કળ છે.

[વંદીદાદને તરજુમો, સં ૭૬.

અમરદાદ મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા—વીરપએય વાયો મજદો ફોખ્ત
 યજ્ઞમધદે, યોધ હેન્તિ દુસ્મતેમ્ જમ્હિસ્ત યોધ હેન્તિ
 દુશ્મુપ્તેમ્ જમ્હિસ્ત યોધ હેન્તિ દુક્કવસ્તેમ્ જમ્હિસ્ત
 ...યોધ અધપિ કેરેન્તેન્તિ વીરપેમ્ દુસ્મતેમ્ યોધ
 અધપિ કેરેન્તેન્તિ વીરપેમ્ દુશ્મુપ્તેમ્ યોધ અધપિ
 કેરેન્તેન્તિ વીરપેમ્ દુક્કવસ્તેમ્ વીરપનાંમ્ય
 અએતએષાંમ્ વયાંમ્ ઓજસ્ય વેરેએમ્ય ખરેનસ્ય
 જવરેય યજ્ઞમધદે. [૪૦૦, હા ૭૧, ૬૦ ૭—૮

અર્થ—હોરમજ્જદના કહેલા તમામ કલામોને
 અમો વખાણિયે છિયે, કે જેઓ બદ વિચારને, બદ
 સખુનને, અને બદ કામને નાખુદ કરનારા છે; જે
 કલામો બદ વિચારનો, બદ સખુનનો અને બદ કામનો
 તદન નાશ કરનારા છે; વળી જે કલામો
 બદ વિચારનો, બદ સખુનનો અને બદ કામનો
 જડમેખથી નાશ કરી નાખે છે. તે તમામ કલામો-
 ની ખુબી, ફતેહમંદી, ખોરહુ તથા અસરકારક
 શકિતને અમો વખાણિયે છિયે.

[૪૦૦ તથા વીરપં નો તરજુમો, સં ૧૭૩—૭૪

અમરદાદ મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

અત્રે માના મરેખપદતે અન્યાયા અહાત મજદા
ફે દામોદય દ્રુને દુનુથ તા દુજદાઓ યોધ હિન્તી.

[ઈજ્જ, હા ૫૧, ૨૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજદા ! જે માણસ રાસ્તીના
તરીકાથી ઉલટો જધને મને તુકસાન કરવા માંગે
છે તે પોતે જુઠાઈની પેદાયશનુ જયુ છે; એવા
માણસો ચંડાળ હોયછે.

[માયા બા માએની, સં ૨૧૦.

સોહરેવર મહિનો—હોરમજ્જદ રોજ.

અંવસ્તા.

દેહો જી અપા સ્પેન્તો ધરિખ્તેમ વીસ્પોધખ્યો
હારો મધન્યુ અદ્દમખીશ ઉર્વયો મજ્જદા.

[ઈન્ન૦ હા ૪૪, ૬. ૨.

અર્થ.

અઝે મીનો હોરમજ્જદ, ખચીત તું પોતે
રાસ્તીથી આખાદી કરનાર, તથા અમે સધળા-
ઓથી ખરાખીને દૂર કરનાર, તેમજ બંને
દુનિયામાં અમારો તું દોસ્ત છે.

[ગાથા બા માઝ્મીની, સ૦ ૧૧૪.

શહેરેવર મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

આ-માંમ આધૂમ વહિસ્તા આ ખએથ્યાચા
મજદા દરેપત્ય
અપા વોદૂ મનંધૂડા યા સુયે પરે મગાઉનો.

ઈજા હા ૩૩, ૩૦ ૭.

અર્થ.

અએ હોરમજદા તું પોતે મારી આગળ
આવ, અને ધર્મ ઉપર એતેકાદ રાખનારા
માણુસો નજદીક હું મારી રાસ્તી તથા નેક
મનસ્ત્રીને ક્ષીધે જાણીતો છું માટે મારા હકમાં
જે કાંઈ સૌથી સરસ હોય તે તું મને શિખવ.

[ત્રાયા બા માએની, સં ૭૪—૭૫.

શેહરેવર મહિનો—અર્ધબેહુશ રોજ.

અવસ્તા.

અસ્તા મન્તા પોહર્યો, રઝોચેખીશ રોષ્થેન ખાથા,
 ફો પ્રથવા દાંખીશ, અષેમ્ યા દારાયત વહિસ્તેમ
 મનો,
 તા મજદા મધન્યૂ ઉખ્યો યે આ નરેમ્ચીત
 અહુરા હામો.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૧, ક્ર૦ ૭.

અર્થ.

અઝે મીનો હોરમજદ! તું કેજે હમેશાં
 એકસરખો રહેનાર તથા સાથી પહેલો વિચાર
 કરનાર છે, જેનો ચળકાટ આસ્માનની બેહદ
 રોશનીઓ સાથ મળી ગયોછે, જે પોતે પોતાની
 હરવેસ્થ આધાહ અકલથી જગતનો પેદા
 કરનાર છે, અને જેનાથી રાસ્તીને તથા સર્વથી
 નેક મનસ્વીને ટેકો મળે છે,—તે તું, જેઓ
 રાસ્ત અને ઉત્તમ વીચાર ધરાવનારાઓ છે
 તેઓને આજ્ઞાદ કરેછે. [ગાથા બા માઝ્ઝની, સં ૩૮

શેહરેવર મહિનો—શેહરેવર રોજ.

અવસ્તા.

આહ અત્ પધતી અદાહ, મજ્જદા અહુર, મજ્જદાંમ્યા બૂધરિયા કેરેખા, રાધતી તોષ પ્રપધતી અહત્ હત્ અધબી, હત્ મીજ્જદેમ મુવએયેમ કદદાયા દએનાખ્યો, મજ્જદા અહુરા ! અહ્યા હો ને દાધદી, અહ્યાધયા અહુયે મનખ્યાધયા, તત્ અહ્યા યા તત્ ઉપા-જમ્યામા, તવયા હખેમા અપખ્યાયા વીરપાધ યવે. [ઈજ્જ ૬૩ ૪૦, ૬૦ ૧—૨ અર્થ.

અએ હોરમજ્જદ ! આ પેદાયશોમાં મોટું ડહા-પણુ તથા બરકત તું ઉત્પન્ન કર. અએ સાહેબ, તારી બખ્શેશથી મારા જેવા બીજા દીનદારોને જે બદલો તેં આપ્યો છે તેટલોજ બદલો, અય અક્કલના ખાખંદ ! આ તથા મીનોષ દુનિયાને માટે તું પોતે અમોનેબી આપ, કે જેથી કરીને હમેશ સુધી તારી તથા અશોધની દોસ્તીને અમે પહોંચિયે.

(ઈજ્જ તથા વીરપા ૦ નો તરજુમો, સં ૧૧૮)

શેહેરેવર મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

હુખમ્યો ખ્ખેન્તાંમ મા ને દુશ ખાપથા ખ્ખેન્તા,
વખ્હુયાઓ ચિસ્તોઇશ ખ્યઓથનાઇશ આર્મઇતે.

[ઈજ્જો હા ૪૮, ૨૦ પ.

અર્થ.

અએ સંપૂર્ણ મનસ્વી ! જીવું કરજે કે
જાણાં કહાપણનાં કામોથી સારા પાદશાહ અમારી
ઉપર રાજ્ય ચલાવે, પણ જુરા પાદશાહ અમારી
ઉપર રાજ્ય ચલાવે નહિ.

[માયા બા માએની, સં ૧૭૩.

શેહેરેવર મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

યા રાઓંધૂહયેન સ્વંધૂહા વહિસ્તાત પ્યઓથનાત
મરેતાનો,
અઓધખ્યો મજ્જદાઓ અકા મઓત, યોઈ ગેઉશ
મોરેન્દેન ઉર્વાખ્ય-ઉખ્તી જ્યોતૂમ
યાઇશ ગેરેલા અપાત વરતા કરપા ખ્યથ્રેમ્યા
ઇપનામ દુજેમ.

[ઈજ્જ, હા ૩૨, ૬૦ ૧૨.

અર્થ.

જેઓ ખુરી નસીહત દધને માણસોને સાથી
સરસ કામ કરવાથી અટકાવે છે, જેઓ ગાયદોર
ધરાવનાર ખેડુતોની જીંદગીને હા મરખરીમાં
હલાક કરેછે, જેઓ રાસ્તી છોડીને લુછાઇથી
મેળવેલા પૈસા પસંદ કરેછે, તથા જેઓ જરતોસ્તી
દીનનાં ફરમાનો નાકબૂલ રાખનાર કર્પનને તથા
જુઝાઇ એખિતયાર કરનારા દરજની સત્તાને ચલાનારા
છે, તેઓને હોરમજદ શ્રાપ દેછે.

[ગ્રાથા બા માઓની, સં ૬૩.

શેહેરેવર મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ જ મજદા વધરીમ્ અસ્તવધતે ઉસ્તાનાધ દાતા
 વંધહેઉશં પ્યઓથના મનંધ્રો યોધ જ ગેઉશ
 વેરેજેને અજ્યાઓ
 ખમાડાંમ્ હુચિસ્તીમ્ અહુરા પ્રતેઉશ અપા ક્રાદો
 વેરેજેના.

[ઈજો હા ૩૪, ૩૦ ૧૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જેઓ આ ફરતી દુનિયામાં
 નેક મનસ્વીનાં કામો કરવામાં મશગુલ થયલાં છે,
 તથા જેઓ રાસ્તીની મારફતે અકલનાં કામોનો
 વધારો કરનારાં છે, તેઓની આ શરીરી જીંદગીને
 તે ખચીત તાર નેક ડહાપણુ બખ્શ્યું છે.

[ગાથા બા માએની, સં ૬૩—૬૪

શેહેરેવર મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

યેજ્ઞ અથા સ્તા હધથીમ્ મજ્જદા અપા વોહ મનંધ્વદા
અત્ તત્ મોધ દખ્ષ્તેમ્ દાતા અહ્યા અંધ્વહેઉશ
વીરપા મએથા
યથા યાએ યજ્ઞેમ્નસ્યા ઉર્વાધધાએ સ્તવસ અએની
પધતી.

[ઈજ્ઞ ૬૩, ૩૦ ૬.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદા ! અગરજ્ઞે તું ખરેખર એ
પ્રમાણે રાસ્તી અને નેક મનસ્વીનું અલંકારિક
રૂપ છે તો આ દુનિયામાં મારી તમામ જીંદગી
ગુજારવા બાબે મને એવી બચારત કર કે જેથી
વધારે ભક્તિભાવથી તારી પરસ્તેશ કરનાર તથા
તારી કીર્તિ ગાનાર તરીકે હું તારી નજદીક પહોંચું.

[ગાથા બા માએની, સં ૮૬.

શેહરેવર મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

દાયાઓ મે આતર્થ પુશ્ર અહુરહે મજદાઓ,
આસુ ખાથ્રેમ, આસુ થાઈતીમ, આસુ જીતીમ,
પોઉર ખાથ્રેમ, પોઉર થાઈતીમ, પોઉર જીતીમ,
મસ્તીમ સ્પાનો, ખ્વવ્રેમ હિજવાંમ ઉરને ઉરિક,
ખતૂમ પરચએત, મસિત મજાઓન્ટેમ અપધરિ
આથ્રેમ નધ્યાંમ પરચએત, હાંમ વરેતીમ.

[ઈજો, હા ફર ફો, ડ.

અર્થ

હોરમજદની તર્ફના અએ પાક કરનાર
આતશ! શેતાબ સુખ, શેતાબ પોપણ, શેતાબ
જીંદગી; પુરતું સુખ, પુરતું પોપણ, પુરતી
તનહુરસ્તી; મોટાઈ, ડહાપણ, તેજ જબાન, જનને
માટે પ્રમાણમાં ધટતી નહિ પણ વધતી જાય
એવી હુશિયારી અને અકત, અને ત્યાર પછી
મદાંગીનું કુવત, એ સધળું તું મને બખ્શ.

[ઈજરને બા માએની, સૌ ૧૫૦.

શેહરેવર મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

ના નો દાત તા એરેજવાન.....યથ ઇન્દ્ર
વાચીમ્ નાષીમ, યથ વા સચ્ચોપ્યન્તો દપ્યુનાંમ્
સુયમ્ન વાચીમ્ ખરેન્તે, ખુયમ સચ્ચોપ્યન્તો, ખુયમ
વેરેથ્રાજનો, ખુયમ અહુરહે મજદાઓ ક્ષય
વાજિશ્ત અસ્તય.

[ઇજ્ઞ૦, હાં ૭૦, કાં ૨-૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદા! તે સત્યતા તું અમેને
આપ.....કે જોથી કરીને દીનના કલામોનો
ફાયદો મેળવી તેનો ફેલાવો કરનારા તથા કૃતેહમંદ
ફાયદો કરનારા અમે થઇએ, અને નેક વિચાર
વિચારનારા, નેક સખુન બોલનારા, તથા નેક
કામ કરનારા ગ્રસ્ત માણસોની માદકે તું
હોરમજદના પ્યારા તથા સાથી ચાલાક કાસદો
અમે બનિએ.

[ઇજ્ઞ૦ તથા વીરપાં નો તરજુમો, સં ૧૩૬—૭૦.

શેહેરેવર મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

આઅત્ર યત્ર દૂરે ઉગ્નુખ્ખ્યેષતિ ખવત્ર
જામ્ અહુર ધાતામ્ યઓઋદાથ્રેમ, આપેમ્
તચિન્તામ્ યઓઋદાથ્રેમ, આપેમ્ ખાન્યામ્
યઓઋદાથ્રેમ, આપેમ્ જ્યનામ્ યઓઋદાથ્રેમ,
આપેમ્ અર્મએશ્તામ્ યઓઋદાથ્રેમ, ખવત્ર દામ્
અપવ યઓઋદાથ્રેમ, યાઓ હેન્તિ સ્પેન્તહે
મધન્યેકશઃ : યેધિ જ દૂરે નોષત્ર ઉગ્નુખ્ખ્યેષતિ,
અધ દઝેવ વીસ્પાઓ મરેન્વિન્તિ, યાઓ હેન્તિ
હપ્તો-કર્ષવો દૈ

[ખોરશેદ નિયામ્શ.

અર્થ—જ્યારે ખોરશેદ ઉગે છે ત્યારે હોરમજદ-
ની પેદા કાઢેલી જમીનને, વહેતાં પાણીને, ઝરાનાં
પાણીને, દરિયાનાં પાણીને, સ્થિર પાણીને તથા
સપેનામીનોની અશો પેદાયશને પાક બનાવવાનો
તે સખખ થાય છેઃ કારણકે અગરજો ખોરશેદ
નહિ ઉગે તો અહીં હકૂતકેશ્વર દુનિયામાં જે
તમામ પેદાયશો છે તેઓનો દેવો નાશ કરે.

[ખોરશેદ અવસ્તા બા માઝેની, સૌ ૫૩—૫૪.

શહેરેવર મહિનો—મોહાર રોજ.

અવસ્તા.

યે અપાઉને વહિસ્તો, ખચેતૂ વા અત વા વેરેજે-યે
અધર્મના વા અહુરા વીદાંસ વા શ્વપ્ષાંધ્રહા ગવોધ
અત ક્ષો અપહ્યા અંધ્રહત વંધ્રહેઉશ્યા વાસ્ત્રે
મનંધ્રહા.

[ઈજા ૬૩, ૧૦ ૩.

અર્થ.

જે કોઈ સદગુણી માણસ સાથે ધણી
સારી ચાલ ચલાવે છે-પછી તે તેનો કોઈ સગો,
ધંધાદારી, કે તેનો તાબેદાર હોય-અને તે સદ-
ગુણી માણસનાં ગાય ઢોરનો ચાલાકીથી સંભાળ
રાખનારો બને છે, તે શ્વપ્ષ પોતે રાસ્તીનાં
તથા નેક મનસ્વીનાં કામમાં મશબુલ હોય છે.

[ગાથા બા માઝેની, સં ૭૦.

શેહરેવર મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તાઓ તિસ્ત્રે તર્વએધતિ, વીવાધતિ, હીચ જ્યંધૂત હચ વોહર-કપાત. આઅત મએવ ઉસ-કવાઓન્તે હુયાર્યાઓ આપો બરેન્તીશ, યા ફૂ ઉર્વાધતીશ અવાઓ પેરેથુ અધપિ વીજસાધ-તીશ અવો-ઉર્વાધતીશ હસ કર્પવાંન.

(તીર ચરત, ૬૦ ૪૦.)

અર્થ.

તેસ્તર સેતાસે તારાફી પરીઓને^૧ તોડે છે, તથા વોરકશ દરિયામાંથી પતન પુઝી તેઓને ઉરાડી દે છે. ત્યાર પછી સુકાળનાં વર-સનાં ખોરાકી તથા ફળફળાદિ ઉત્પન્ન કરનારાં પાણીનાં વાદળાં ઉચે એકઠાં થાય છે, જેમાંથી આબાદી કરનારાં તથા સુખાકારી લાવનારાં પુષ્કળ વરસાદનાં આપટાં હકૂત કેશ્વર જમીનમાં ચોતર્ફ ફેલાય છે.

(ખેર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૨૩૭.)

૧ ખરતા તારા—Asteroids, Leonids, વગેરે.

શહેરેવર મહિનો—ગાશ રોજ.

અવસ્તા.

યેદાત મનો વહો મજદા અધ્યસ્યા
 દ્વૈ દ્યૈનાંમ પ્યઓથનાયા વયંધ્રહાયા
 અહ્યા જઓષેંગ ઉસ્તિશ વરેનેંગ હયધતે
 અહી પ્રતાઓ અપેમેમ્ નના અંધહત.

(ઇજ્ઞ૦ હા, ૪૮, ૧૦ ૪.

અર્થ. •

અઓ હોરમજદા જે શખ્સ પોતાની મન-
 સ્તીને વધારે નેક અને વધારે પાક રાખે છે તે
 પોતે વચનથી તથા કામથી દીનનેખી તેવીજ
 વધારે નેક અને પાક રાખે છે; તેની ખાહેશ
 તેના એતેકાદ અને પ્રજા-ધર્મને અનુસરતી હોય
 છે; અને શેવટે તેનું રૂહ તારી સાથે એક થઈ
 જાય છે.

(માયા ખા માઝેની, સં ૧૭૨—૭૩.

શેહેરેવર મહિનો—દેપમેહેર રોજ.

અવસ્તા.

અત તૂ મોઘ દાઘશ અપેમ્ હાત મા
જઝોજઝોમી આર્મધતી હચિમ્નો ઇત આરેમ્.

[ઈજો, હા ૪૩, ૩૦ ૧૦.

અર્થ.

અઝે હોરમજદ ! તું મને રાસ્તી બખ્શ,
કારણ કે તે હું મારે માટે ખચીત માંગુ છું, કે
જેથી સંપૂર્ણ મનસ્વી મુજબ બરાબર ચાલનારો
હું થઈ શકું.

[ગાથા બા માએની, સં ૧૦૬.

શેહેરેવર મહિના—મેહેર રોજ.

અવસ્તા.

માંજા ખપથા વજ્રદંધુદા અવેમીરા.

[ધ્રુવ હા ૪૮, ૨૦ ૧૧.]

પ્રમાઓ પિતયો, ક્રજ્જનિ અનપિતાઓ
મએથન્યાઓ યાદ મિથો-દુઝે બેધનિ હધથીમ
અપવજનસ્ય દ્રવન્તો.

[મેહેર ચરત ૩૦ ૩૮.]

અર્થ ●

બદીના અધકારમાં ગિરફતાર થયલી સત્તાનો
નાશ થશે.

[ગાથા બા માએની, સં ૧૮૮.]

જે જગાઓમાં કોલ તોડનારા તથા અશો
માણસને દુઃખ દેનારા પુરા શખ્સો ખરેખર રહે
છે, તે મુકામો ધાસ્તી બરેલાં હોય છે તથા તે
કર્જન્દથી આબાદ હોતાં નથી.

[ચરત બા માએની, સં ૭૩.]

શેહેરેવર મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

સઘોષેમ અધીમ.....યજ્ઞમધદે, યો
દરેધઘોશ્ય દ્રીવયાઘોશ્ય અમવત ન્માનેમ
હામ-તાસ્ત.

[સરોશ ચરત વડી, કરદો ૪.

અર્થ.

અશો સરોશ.....ને અમો વખાણિયે
છિયે, કે જે મુદ્દલેસ માણસનાં તથા મુદ્દલેસ
બાયડીનાં મજબૂત બાંધેલાં ઘર સમાન છે.

[જોરદેહ અવસ્તા બા માગ્યેની, સૌ રજર.

શેહેરેવર મહિનો—૨૨ને રોજ.

અવસ્તા.

યવત્ ઇસાર્ધ તવાયા યવત્ ખસાર્ધ અઝ્મેને અપહ્યા.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૨૮, ૬૦ ૪.

અર્થ.

અઝ્મે હોરમજદ ! જ્યાં સુધી હું શક્તિ ધરાવું
હું અને કુવત રાખું છું ત્યાં સુધી રાસ્તીની
ખાહેશમાં રહેવાને ખીજાઝોને હું શિખવીશ.

[ગાથા બા માઝેની, સં ૬.

શેહરેવર મહિનો—ફરવરદીન રોજ

અવસ્તા.

જમ્યાંમ ઇશ્ર આપઓનાંમ વંધુહીશ સુરાઓ
સ્પેન્તાઓ ફવપયો અપોઇશ્ર બએપજ હયિમ્નાઓ
જેમ ફથંધુહ દાનું દ્રાજંધુહ ફૂરે ખેરેજંધુહ.

[ઈજ્જ૦ હા ૬૦, ૩૦]

અર્થ.

અશો લોકોનાં બલાં, ગાલેય, દુનિયાની
આખાદી કરનારોં ફરોહરો, જમીનની પહોળાઇ
જેટલા, નદીની લંબાઇ જેટલા, અને ખેરશેદની
ઉંચાઇ જેટલા અશોઇનાં ઇશ્રાજે પોતાની જોડે
લઇને આ મુકામમાં આવો !

[ઈજ્જ૦, તથા બીરપ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૪૬.]

શેહરેવર મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

તા દ્રેગ્યતો મરેદધતી દએના એરેજનકેશ હઈથીમ.
 ચેહ્યા ઉર્વા પ્રઓદધતી ચિન્વતો પેરેતાઓ આકાઓ
 ખાધશ વ્યઓથનાધશ લિજવસ્યા અપહ્યા નાં-
 સ્વાઓ પથો.

(ઈજા હા ૫૧, કા ૧૩)

અર્થ.

રાસ્ત માણસનો દીનનો તરીકો શેવટે દુટ
 માણસના તરીકાને બેશક કચડી નાખેછે, કે જે
 દુટ માણસનું રવાન જાણીતા ચિન્વત પુત્ર
 ઉપરથી બેહસ્તના માર્ગ તર્ફ પહોંચવાને ઇચ્છેછે,
 પણ તેમ બની શકતું નથી તેથી પોતાના
 કાંધેલાં બદ કામો અને બોલેલા બદ સખુવોને
 લીધે ધણું કચવાય છે અને પસ્તાવો કરે છે.

(ગાથા બા માઝિની, સં ૨૧૪.)

શેહેરેવર મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

કુંદા અષ્ટેમ વોહુયા મનો ખ્યથ્રેમ્મા અત મા અપા ?
યુજ્ઞેમ મજ્ઞદા ક્રખ્ખેતેતે મજ્ઞેધ મગાધ આ પધતી-
જ્ઞનતા

અહુરા નૂ-નાઓ અવરે એહા રાતોઈશ યુસ્માવ-
તાંમ.

[ઈજા ૬૩ ર૬, ક. ૧૧.]

અર્થ.

અએ હોરમજ્ઞદ ! રાસ્તી, નેક વિચાર અને
સત્તા મને ક્યારે મળશે ? (મજ્ઞદયસ્તી જરતોસ્તી
મજ્ઞહયના ફેલાવા માટેનાં) સહાસિક કામને
માટે હવે અમોને તું પુરેપુરી મદદ આપ; કારણકે
તું જેવા સાહેબની બખ્શેશનીજ અમોને જરૂર છે.

[ગાયા બા માએની, સ૦ ૨૨.]

શેહેરેવર મહિનો—ગાવાદ રોજ.

અવસ્તા.

તએચીત મા મોરેન્દેન જ્યોતમ્ યોધ દ્રેવતો
 મજીખીશ ચિકોધતેરેથ,
 અંધુહીસ્થા અધ્વસ્થા અપયેઈતી રએખેનાંધુહો
 વએદેમ્,
 યોધ વહિસ્તાત્ અપાઉનો મજદા રારેખ્યાં
 મનાંધુહો.

[ઈન્ન હા ૩૨. ૩૦ ૧૧.]

અર્થ.

અય સાહેબ ! જેઓ પુરાઓને તેમના
 બાહેરનાં ભપકાને લીધે માન આપેછે, જેઓ
 ખોતાના શેઠ અને શેઠાણીઓની દોલત દાખી બેસેછે,
 તથા જેઓ રાસ્ત માણસોનાં દિલમાં વસવસો
 ઉત્પન્ન કરી પુરા વિચારો પેદા કરેછે, તે શખ્સોજ
 ભલી જીંદગી ગુજારવા બાબેની મારી નેક
 રીતીઓને ખરાબ કરેછે.

[ગણા બા માએની, સપ ૩૨.]

શેહેરેવર મહિનો—દેવદીન રોજ.

અવસ્તા.

ચેથવત મજદા અસ્તુસ્તીમ્ અકેમ્યા મનો યગ્નધ
અપા,
અએતેઉશ્યા તરેમધતીમ્ વેરેજેનખ્યાયા નજદી-
સ્તામ્ દુજેમ્,
અધ્યમનસ્યા નદેન્તો ગેઉશ્યા વાસ્ત્રાત્, અચિ-
સ્તેમ્ મન્તૂમ્.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૩, ૬૦ ૪.

અર્થ

અએ હોરમજદ! નાફરમાનખરદારી તથા
બદ મનસ્વીને તારી આગળથી બંદગીની
મારફતે હું દૂર કરું; મારા ખેશીઓ સાથની
મારી તુંદી, સાથે કામ કરનારાઓ સાથની મારી
દગાઈ, તાખેદાર માણસો તફ્ફનો મારો તિરસ્કાર,
તથા ગાયદોરના ઘાસચારા બાબેની મારી ઘણીજ
ખેદરકારી,—(એ સર્વને), અએ હોરમજદ!
મારી બંદગીની મારફતે હું દૂર કરું, એવી તોણીક
તું મને બખ્શ! [ગાથા બા માએની, સ૦ ૭૧-૭૨.

શેહેરેવર મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

અત્યા અહ્યાય વરેનાય મજ્જદા નિદાતેમ અપેમ
સમવાઈ તકએપાઈ રાપયેંધૂહે દુખ્પ.

[ઈજ્જ, હા ૪૮, ૩૦ ૩.

નોઘત હે અપસ્તવાને વંધુદીમ્ દએનાંમ
માજ્જદયસ્નીનાંમ નોઘત અસ્તય નોઘત ઉસ્તાનેમ્ય
નોઘત બોધસ્ય વીઉર્વિસ્યાત.

[વંદીદાદ, પંરગરદ ૧૫, ૩૦ ૭.

અર્થ. -

અએ હોરમજ્જદ! દુનિયાનાં લોકોને કાયદો
કરવા માટે આ મારી દીનને સાઈ રાસ્તી
મુકરર. કીધેલી છે. [ગાયા બા માએની, સં ૧૮૨.

અગરજો મારાં હાડકાં, તથા જીવ, તથા
બુદ્ધિ જીદાં પડે, તોપણ તે સર્વને ખાતર ભલી
માજ્જદયસ્ની દીનને હું ધિકકારું નહિ.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સં ૩૦ ૩૫.

શેહેરેવર મહિનો—અશીશવંધ રોજ.

અવસ્તા.

યે માંથ્રા વાયેમ્ મજ્જદા ખરધંતી
 ઉર્વયો અપા નેમંધુલા જરથુસ્ત્રો
 દાતા અનેઉશ દિજ્જવો રધથીમ્ સ્તોઈ.
 મહ્યા રાજેંગ વોદ્ધ સાહીત્ મનંધુલા.

[દિજ્જ, હા ખા, રુપ દ.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદો! હું જરતોસ્ત, કે જે
 ડહાપણુ શિખવનાર તથા મારી જ્ઞાનને હમેશાં
 સીધે માર્ગે ચલાવનાર છું. તે તે માણુસનો દોસ્ત
 છું કે જે પવિત્ર માંથ્રવાણીને ખાલેસ દિલથી તથા
 તવાળેથી ઓચરે છે, તથા નેક મનસ્નીથી મારા
 ભેદો શિખવી શકેછે. [ગાથા ખા માઝ્મીની, સપ ૧૪૫.

શેહેરેવર મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા

મજદાઓ અકા મર્યોત.....

યા ખપાયા ગેરેહોનીયસત અચિસ્તલા દેમાને

મન ધૂહા,

અંદુહેઉશ મરેખતારો અલા, યએયા

મજદા જુગેરેજત કામે,

શ્વહો માંથાનો દૂતેમ્ યેષથ પાત

દરેસાત અપલા.

[ઈજ્જો, હા ૩૨, કો ૧૨-૧૩.

અર્થ

અએ હોરમજદ! જે કાઈ સૌથી દુષ્ટ
વિચારના તાબામાં રહીને પોતાની સત્તાની રૂએ
હરામના પૈસા મેળવવાની તકલ્પ કરેછે, તથા
જેઓ આ દુનિયાની આબાદાનીની ખરાબી
કરનારા છે, તથા જેઓ પોતાની મોરાદ મુજબ
મળેલું હોવા છતાં અસંતોષી રહેછે, અને જેઓ
તારી દીનના કલામેનો પેગામ પહોંચાડનારાઓને
રાસ્તીની નજર આગળથી પાછા હટાવે છે તેઓને
તું ખુરા ગણે છે.

[ગાથા બા માઝ્મીની, સં ૬૪.

શેહેરેવર મહિનો--આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

રફેદ્રાઇ વોઉર્યપાને દોઇપી

મોઇ યા -વે અબિકા

તા ખપથલા આહુરા યા

વંધકેશ અપિશ મનંદ્રહો.

[ઇજ્ઞા, હા ૩૩, રૂ ૧૩.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! મારી ખુશહાલીને માટે,
તથા પુરતી રીતે દીનનો એલમ હાંસેલ કરવાને
માટે, ભલાં મનની તથા સાહેબીની જે આશીર્વાદ
પામેલી બખ્શો છે તે બચીત કરીને તું મને
બખ્શ.

[ગાયા બા. માઝની, સં ૮૦.

શેહેરેવર મહિનો—જમ્યાઃ રોજ.

અવસ્તા.

યે -મોઘ અપાત્ હધથીમ હયા વરેપધતી
જરથુસ્ત્રાધ, હ્યત વસના ફરપોતેમેમ્
અહ્માધ મીજ્ઞદેમ્ હનેન્તે પરાદૂમ્,
મને-વિસ્તાધથ મત વીસ્પાધશ ગાવા અજ્ઞ;
તાચીત મોઘ સાંસ ત્વેમ્ મજ્ઞદા વએદિસ્તો.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૪૬ ૩૦ ૧૫]

અર્થ.

હું જરતોસ્તને માટે જે કોઈ જાહેર રીતે,
રાસ્તીથી, તથા પોતાનાં ખરાં દિલની ખાહેશથી
કામ કરશે, તે શખ્સને માટે આ ફરતી પૃથ્વા ઉપર
તમામ ધજતની દોલત સાથે વળી આવતી દુનિયાનું
ધનામ પણુ દાદાર હોરમજ્ઞદ લાયક ગણશે, એમ
અએ સર્વજ્ઞ સાહેબ ! તેં મને શિખવ્યુંછે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૬૦.

શેહેરેવર મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

અએપો જ અરિત બએપેજનાંમ બએપેજમે
તેમો યત માંથ્રેમ સ્પેન્તેમ બએપજ્યો, યો નર્સ
આપઓનો હય ઉરથ્વાન્ બએપજ્યાત.

[વંદી૦, પરગ૦ ૭. ક૦ ૪.

અર્થ.

વંદોમાં સૌથી ઘણીજ તનદુરસ્તી આપનારો
વંદ બચીત તે છે કે જે પવિત્ર માંથ્રવાણી જાણીને
સાફ કરેછે, કે જે વાણી અશો માણસને અંદર-
ખાનેથી તનદુરસ્તી આપેછે.

[વંદીદાદનો તરજુમા, સ૦ ૧૫૧.

શેહેરેવર મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્થા.

નિજઅયેમિ મેરેજુ પોઉવો ખધાતો યૂધધીસ્તો.

[વંદો ૦ પરમ ૦ ૧૯, ૨. ૪૨.

અહ્યા મન્યેઉશ ત્વેમ અહી તા રપેન્તો
 યે અહ્યાઈ ગાંમ રાન્યોરકેરેતીમ હેમ-તપત
 અત હોઈ વાસ્ત્રાઈ રામાદાઓ આમંધતીમ
 હત હેમ વોદ મજદા હેમે-કપૂતા મનંધહા.

[ઉચ્ચ ૦, હા ૪૭, ૩૦ ૩.

અર્થ.

પ્રાચિન વક્તથી પોતાના હેરવેલા માર્ગ
 પ્રમાણે કરનાર ઘણીજ ભપકાદાર આકાશ ગંગાને
 હું વખાણું છું.

[વંદુદાદનો તરજુમો, સ. ૩૨.

અએ હોરમજદ ! આખોદી કરનાર મીનો-
 નો પેદા કરનાર તું છે, કે જે રામસ્તી અખ્શ-
 નારે અમારા કાયદાને માટે પોતાની હરવીસ્થ
 આધાહ અકલથી તથા સંપૂર્ણ મનસ્તીની મારફતે
 આ ખુશહાલી ઉત્પન્ન કરનારી જગતને બનાવી છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૬૬.

મેહર મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ત્વા પેરેસા એરેશ-મોષ વચોઆ, અહુરા !
 કે દ્વા પાઓ રઓઆઓસ્યા દાત્ તેમાઓસ્યા
 કે દ્વા પાઓ ખૂતેમ્યા દાત્ જઓમાઆ ?
 કે યા ઉગઓ અરેમ્-પિથ્વા ખપપાઆ ?
 યાઓ મનોશ્રીશ ચજદાંગદ્વંતેમ્ અરેથલા.
 [ઈજો, હા ૪૪, ૩૦ પ.
 અર્થ.

અઓ હોરમજદ ! હું તને પુછું છું તેનો
 મને ખરો જવાબ દેજે. (અગરજો તે નહિ તે
 ખીજા) કયા કારીગરે રોશની તથા અધાર
 બનાવ્યું ? કયા કારીગરે ઉંધ અને જાગૃતી
 સર્જી ? કાણે સહવાર, બપોર અને રાત પેદા
 કરી ? કેજે દહાડાના ત્રણ ભાગ ધર્મગુરુને
 તેની ફર્જ બાબે યાદ આપેછે.

[ગાથા બા માઓની, સં ૧૧૬-૧૭.

મેહુર મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

અપાનો દરેગો—જ્યાઈતીમ્ આખપથેમ વંધૂહેફશ
મનંધૂહો

અપાત્ આ એરેન્નૂથ પથો યએપૂ મજદાઓ
અહુરો પએતી.

[ઇજો, હા ૩૩. ૩૦]

અર્થ.

અએ હોરમજદ! નેક મનસ્વીનાં રાજ્યમાં
અમેને તું લાંબી જીંદગી હાંસેલ કરાવ, તથા
રાસ્તીને લીધે નીતિના જે માંગોમાં તું રહેછે તે
તર્ફ તું અમેને પહોંચાડ.

[ગાથા બા માઝ્ઝીની, સં૦ ૭૨-૭૩.

મેહુર મહિનો—અહીં બેહેશ્ત રોજ.

અવસ્તા—હૃદયે દ્વએવાઓ હવત ધસોયા દ્રેગ્વાદતે
અત અપાકિતે રહેનો ખ્યેમ અઓળે ધૂવત.

[ઈન્ન૦, હા ૪૩, ક્ર૦ ૮.

વી દ્વએવાઈશ અધાઈશ, અવંધૂશ અનરેતાઈશ
અકો-દાખીશ સરેમ ઋયે; હાતાંમ દ્રઓગિશ્તાઈશ,
હાતાંમ પઓપિશ્તાઈશ, હાતાંમ અવંધૂ હુ તેમાઈશ.

[ઈન્ન૦, હા ૧૨, ક્ર૦ ૪.

અર્થ—અએ હોરમજદા હું એવું ધચ્છું છું કે
દુષ્ટ માણસને માટે જાહેર રીતે એક જોરાવર દુસ્મન,
અને રાસ્ત માણસને માટે એક જખરો ખુશહાલી
આપનાર હું થાઉં! [ગાથા બા માઝની, સં ૧૦૪.

ખરાખ, બલાઈ વગરના, સીધે રસ્તે નહિ
ચાલનારા, તથા ખરાખ જાણનારા દેવો (ખુરી
ખસલતના ધનસાનો), જેઓ હયાતી ભોગવનારા-
ઓમાં ઘણાજ જુદા, ઘણાજ બિગડેલા, ઘણાજ
ખુરા છે તેઓની સરદારીને હું કબૂલ રાખતો નથી.

[ઈન્ન૦ તથા વોસ૦ નો તરજુમો. સં ૭૬.

મેહુર મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

તત્ અત્ વધરીમધદે અહુરમજ્દા અપા
સ્ત્રીરા હત્ ધ મધનિમદિયા વએઓધમાયા
વરેજેમાયા, યા હાતાંમ પ્યઓથનનાંમ વહિસ્તા
ખ્યાત્ ઉઓધખ્યા અહુખ્યા

[ઈજા હા ૧૫, કા ૩.

અર્થ.

અએ અશો, સોહામણા હોરમજ્દ ! જાને
દુનિયાને માટે હયાત માણુસોનાં જે કામો સાર્યા
સરસ હોય તેમને અમો પસંદ કરિયે છિયે, તે
ઉપર અમારું મન લગાડિયે છિયે, અને તે પ્રમાણે
અમો ખેલિયે છિયે તથા કામ કરિયે છિયે.

[ઈજા તથા વીરુપા નો તરજુમો, સં ૧૧૦.

મેહુર મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ત મોઈ વીચિવાઈ વઝોઆ હત્ત મોઈ અપા
 દાતા વહો
 વીદુયે વોદ્દ મનંદૂહા મેન્યા દધવાઈ એહા મા
 એરેપિશ
 તાચીત્ત મજદા અહુરો યા નોઈત્ત વા અંદૂહત
 અંદૂહઈતી વા.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૩૧ ક૦ ૫.]

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદ! રાસ્તીની અને દીનના
 કાયદાની બાબતમાં પસંદ કરવાનું મારે માટે જે
 વંધારે નેક હોય તે તું મને કહે; કેમકે જે કાંઈ
 યશે યા નહિ યશે તે મારી નેક મનશ્તીને લીધે
 હું જે જાણું તો તેનો ફાયદો મને હાંસેલ થાય.

- [ગાથા બા માઝ્ઝની, સં ૩૭.]

મેહર મહિના—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા—હો માના સ્વપ્ના મોરેન્દત.....

.....યસ્યા દાયેજ દ્રેગ્વતો દદાત

યસ્યા વાસ્ત્રા વીવાપત્ત યસ્યા વદરે વોધજ્જદત્ત અષાઉને.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૨, ક૦ ૧૦.]

યે મધ્ય્યા યઓશ અહ્માધ અસ્યીત્ વહિસ્તા,

મધ્યાઓ ઇશ્તોધશ વોદ્ઘ યોધપેમ્ મનંધ્રહા;

આસ્તેજ અહ્માધ યે નાઓ આંસ્તાધ દધદીતા.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૪૬, ક૦ ૮.]

અર્થ—પેલો માના^૧ કેજે દુષ્ટ માણસોને મદદ આપેછે, ખેતરોને વેરાન કરી નાખે છે, તથા અશો માણસને દુખ દે છે તે મારા દીનના કલામોને ઉધા વાળે છે.

[ગાથા બા માઝ્ઝેની, સ૦ ૩૧.]

જે કોઇ હું જરતોશ્તની ખુશહાલીનું મૂળ છે તેને ઉત્તમ બખ્શેશ હાંસલ થશે, અને મારી ભલી મનસ્વીથી મને જે નિયામત મળશે તેના સરસ હિસ્સો હું તેને ખચીત આપીશ. પણ જે કોઇ અમોને દુખ દેશે તેના ઉપર દુખ આવી પડશે.

[ગાથા બા માઝ્ઝેની, સ૦ ૧૫૪.]

ઝેહર મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

હ્યત દએનાઓ વહિસ્તો યુજેન્ મીજ્જદે.

[ઈજ્જો હા ૪૯, સં ૬.

ગરોન્માનેમ અહુરહે દાયઓનેમ.

ગરોન્માનેમ નેરેયો અસ્તિ આપાવઓયો,
નએચિથ દ્રવતાંમ અયેને પછતિથ ગરોન્માનેમ,
રવોહુ અપાયઓનેમ ચિથ્રેમ અહુરેમ મજ્જદાંમ.

[અરદીખેહસ્ત યસ્ત, ૬૦ ૩—૪.

અર્થ.

દીનદાર માણસો સૌથી સરસ ખેહસ્તનું
ઇનામ મેળવી એકસરખે દરજ્જે પહોંચેછે.

[ગાથા બા માઝ્ઝેની, સં ૧૮૭.

ગરોથમાન ખેહસ્ત અશો માણસોને માટે
છે. ગરોથમાન ખેહસ્ત ને અશો લોકોનું મુકામ
છે તે તર્ફ, યાને કુશાદગીથી ઝહર રીતે દાદાર
હોરમજ્જદ તર્ફ, બદ માણસોમાંનો કોઇખી જઇ
શકતો નથી. [ખાર૦ અવ૦ બા માઝ્ઝેની, સં ૧૯૨.

મેહુર મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

અહુરાષ મજદાષ વંધૂહવે વોદૂ—મધદે, વિસ્પા
વોદૂ ચિનહી, અષાઉને, રએવધતે ખરેનંધૂહધતે
યા જી ચીચા વહિસ્તા ચેંધૂહે ગાઉશ, ચેંધૂહે અપ્રેમ,
ચેંધૂહે રઓઆઓ, ચેંધૂહે રઓએખીશ, રોધથવેન
ખાથા.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૧૨, ૬૦ ૧.

અર્થ.

દુનિયાની તમામ વસ્તુઓ જલા તથા જલી
દાનાધવાળા રાસ્ત, ખજાના તથા ખોરહેવાળા હોર-
મજદને હું લાગું પાડું છું; કારણકે જે કાંઈ સૌથી
સરસ છે તે બધું તેનુંજ છે. આ દુનિયા, અશોષ,
આકાશની તમામ રોશનીઓ, તથા તે રોશનીઓ-
માંથી નિકળતો ચળકાટ, એ બધું તેનુંજ છે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુઓ, સ૦ ૭૪—૭૫

મેહુર મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

પદતિ—જમ્યાઓ આતરે મજદાઓ અહુરહ્યા,
ઉર્વાજિસ્તહ્યા ઉર્વાજયા નાંમિસ્તહ્યા નેમંધ્રહાનાઓ;
મજિસ્તાઇ યાઓંધ્રહાંમ્ પદતિ જમ્યાઓ.

[મોટી હપ્તન ચરત, કં ૨.

અર્થ.

અએ હોરમજદના આતશ ! ઘણી
ખુશહાલીવાળાની ખુશહાલીથી અને ઘણીજ
નામાંકિત અંદગીથી તું અમેને પહોંચ; કામો-
માંનાં સૌથી મોટાં કામો જનવવા માટે તું
અમેને પહોંચ.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સ. ૧૩૨.

મેહુર મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

હત્ મીઠ્ઠદેમ જરથુસ્ત્રો મગવખ્યો ચોઈસ્ત પરા
ગરોદેમાને અહુરો મજદાઓ નસત પોડર્યો
તા વે વોહ મનંધ્રહા અપાધયા સવાઈશ ચિત્રીયી.

[ઇજ્ઞ૦, હા ૫૨, ૬૦ ૧૫.

અર્થ.

ગરોથમાન બેહસ્તનો જે વહલો જરનોસ્તે
રાસ્ત દીનદારોને માટે પહેલાંથી મુકરર કીધોછે,
અને જે ગરોથમાનમાં હોરમજ્દ સાથી પહેલાં
દાખલ થયો છે, તે બેહસ્તનો વહલો તમારી
નેક મનસ્વી અને રાસ્તીને લીધે, અએ મજ્દયસ્તી
જરનોસ્તીઓ, તમોનેખી આશીર્વાદ સાથે
આપવામાં આવશે.

[ગાથા બા માઝ્બેની, સ૦ ૨૧૫ ૧૬.

મેહર મહિના—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

એરેજેજીથ અપા પોઉરુ પૂરે -પિપ્પસુ
આકારતેંગ મા નિપાંસ્યા દાયેમ દા દ્વા.

[૭૦૦, હા ૫૦, ૩૦ ર.

અર્થ.

અશોધથી ખાલેસ જીંદગી ગુન્નરનારા તથા
ઇશ્વરી જ્ઞાનથી પ્રકાશિત થયલાઓ ખોરશેદના
પુજન ચળકાટ (યાને ખોરશેદપાયા બેહસ્ત)
માં જાયછે. અએ હોરમજદ ! મનેખી તેવી
અશોધની હાલતમાં લાવીને (ખોરશેદના ચળ-
કાટની) બખ્શેશ તું આપ.

[ગાથા ખા માઝેની, સૌ ૧૯૨.

મેહુર મહિના—મેહોર રોજ.

અવસ્તા.

મજદાઓ ખાયા વરેજ નાઓવાત અહુરો
પસૂથ વીરેંગ અહાકેંગ કદથાઇ આ,
વંધુકેઉથ અપા હઓગ્ગથવાત આ મનંધુહો.

[ઈજો હા ૪૫, ૬૦ પં.

અર્થ.

અમારા માણસો તથા ગાય દોરોને આ-
બાદ કરવા સાર, તથા અમારાં ભલાં મનનાં
સારાં ઉહાપણુ તેમજ અમારી રાસ્તીને લીધે,
દાદાર હોરમજદ પોતાની સત્તાની રૂએ અમને
જોઇતું કુવત બખ્શો !

[માયા બા માએની, સં ૧૩૫૮

મેહર મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંધુહન્તેમ્
યજ્ઞમધદે, યો વીસ્વાધશ નએનિજ્ઞધતિ સિમાઅ્યા
અપય, વજ્ઞેદ્રિશ ઉખ્યેધતિ વિસ્વાઅ્યો સેતાઅ્યા
દામાન્ અએષજ્યતિય સેવિસ્તો.

[તીર યજ્ઞ, ૬૦ ૪૩.

અર્થ.

ચળકાટવાળા તથા નૂરમંદ તેસ્તર^૧ સેતારાને
અમો યાદ કરિયે છિયે, કે જે પાણીમાંની તમામ
ધાસ્તીભરેલી ચીજોને સાફ કરી નાખેછે, તે
બળવાન તથા ધણોજ ફાયદો કરનાર તેસ્તર આ
તમામ પેદાયશને આબાદ તથા સજીવન કરેછે.

[ખેરો અથવા બા માચેની, સં ૨૩૮.

૧ Sirius તારો. સાંજે તેના ઉગવા માંડવા
પછી મધ્ય એશિયામાં ચોમાસું ખેસતું હતું.

મેહુર મહિનો—ગાશ રોજ.

અવસ્તા.

હદા વેસ્તા વહોંગ સેરઓષો રાદધહો
યે વીચિનઓત દાયેમ્યા અદાયેમ્યા
દયા મન્તૂ અપા મજદાઓ અહુરો.

[ઈન્નો હા ૪૬, કો ૧૭.

યઓપાંમ નોઇત વૈસ્તાઇથ વાંસ દુજવસ્તા,
તોઇ દઓવેંગ દાંન યા દ્રેગ્વતો દઓના.

[ઈન્નો હા ૪૯; કો ૪.

અર્થ.

જે કોઇ ખરેખરી તામેઝરીથી બકિત-
રૂપી ભેટો દાદાર હોરમજદને હમેશાં નજર કરે છે,
તથા ખરૂં ખોટું પીછાની શકે છે, તે ધણી
ઉપર તે સાહેબ પોતાની મર્વગાની અશોષથી
મોહ્યત રાખશે.

[ગાથા બા માઝ્મની, સં ૧૫૮.

જેઓની વળાણ સારાં કામો તરૂં નહિ
પણ ખરાબ કામો તરૂં હોયછે, તેઓ પોતાની
દુરવંદી દીનને લીધે ખરાબ માણસોને ટેકા આપેછે.

[ગાથા બા માઝ્મની, સં ૧૮૩-૮૪.

મેહુર મહિનો—૬૫મેહુર રોજ.

અવસ્તા.

થવા ચીચીથવા, સ્પેનીસ્તા મધન્યૂ મજદા !
 યા દાઓ અપાં વંધૂહેઉથ માયાઓ મનંધૂહો
 વીસ્પા અયારે દરેગો—જ્યાતોઇથ ઉર્વાદંધૂહા.

[ઈજો, હા ૪૩, ૬૦ ૨-

અર્થ.

અએ સૌથી આગાદી કરનાર મીનો હોર-
 મજદા ! તું તારો જાહેર દેખાવ દે, અને
 અમારી રાસ્તીને લીધે અમારી જાંદગીના
 બધા દહાડા મુખી નેક મનસ્વીની દોલત તું
 અમોને પ્યારથી બખ્શ !

[ગાથા બા બ્રાઝીલી, કા ૧૦૦.

મેહર મહિનો—મેહર રોજ.

અવસ્તા.

આયનો જમ્યાત અવંધૂહ, આયનો
જમ્યાત રવંધૂહ, આયનો જમ્યાત રફનંધૂહ,
આયનો જમ્યાત મર્જદિકાધ, આયનો જમ્યાત
બ્રમ્હેષજ્યાધ, આયનો જમ્યાત વેરેશ્વર્યાધ,
આયનો જમ્યાત હવંધૂહાધ, આયનો જમ્યાત
અષવસ્તાધ, ઉદ્યો, અર્ધવી-થૂરો.....મિથો !

[મેહર નિયામ્નેશ.

અર્થ.

જોરાવર, ગાલેબ મેહર ઈજદ અમારી
મદદને માટે આવો ! અમારી ખુશહાલીને માટે
આવો ! અમારી દયાને માટે આવો ! અમારી
તનદુસ્તીને માટે આવો ! અમારી કુતેહને માટે
આવો ! અમારા કુટુંબની વૃદ્ધિને માટે આવો !
અમારી પવિત્રાધને માટે આવો !

[ખોરદેહ અવસ્તા ૫૧ માઝેની, સં ૬૬.

મેહુર મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

આપા કત થવા દરેસાની.....સેરઓષેમ ?

[ઈબ્જો હા ૨૮, ૩૦ ૫.

ઉજેરેઘાઘ પરાણત મોઈ આ-જિમત
સેરઓષો અપી માંજી-રયા હચિમ્નો
યા વે અપીથ રાનોઘખ્યો સવોઘ વીદાયાત.

[ઈબ્જો હા ૪૩, ૩૦ ૧૨.

અર્થ.

અય રાસ્ત ! તારો પેગામ લાવનાર સરોશ-
ને હું ક્યારે જોઈશ ?

[ગાથા બા માઝિની, સ૦ ૭.

અએ હોરમજદ ! રાસ્તી મુજબ ચાલનારો
સરોશ બારી દખ્ખાથી મારી નજદીક તારો
પેગામ લઈને આવે તે આગમજ પેગામ્બરીનાં
કામને માટે હું તૈયાર થાઉં છું, જેથી કરીને
દીનને ખાતર લડનાસઓને બદલા દાખલ તારા
આશીર્વાદ હાંસેલ થાયા.

[ગાથા બા માઝિની, સ૦ ૧૦૮.

મેહુર મહિનો—૨૨ને રોજ.

અવસ્તા.

આઅત્ પઓધરીમ્ ક્રમઓમી નરેમ્ અષ-
વનેમ્, યેજિ પઓધરીમ્ ક્રમઓમી નરેમ્ અષ-
વનેમ્, ઇમત્ રખ્વો રજિશ્ત, ઇમત્ અમેષએ-
ધુખ્યો સ્પેન્તાએઈખ્યો, યો અસ્તિ મધન્યવનાંમ્
યજ્ઞતનાંમ્, નધ્યોનામનાઓ તાઓ ખૂજત નરેમ્
અષવનેમ્.

[ખેરદાદ યશ્ત, ૬૦ ૩.

અર્થ.

સૌથી પહેલાં રાસ્ત માણસને હું પસંદ
કરું છું. રાસ્ત માણસને હું એટલા માટે પસંદ
કરું છું કે તેને સૌથી સાચો રસ્તો ઇજદ,
અમશસ્પદો તથા મીનો ઇજદો મળ્યાં છે.

[ખેરદેહ અવસ્તા બા માએની, સં ૨૦૪

મેહુર મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

તેમ અષ્ટોનાંમ કવપીથ નરાંમ્યા નાધરિ-
નાંમ્યા યજ્ઞમધદે.

[મોટી હપ્તન ચરત, ફ૦ ૩

અહે નર્શ અશઝોનો કવપીમ યજ્ઞમધદે,
એ અસ્મો-ખન્વાઓ નામ.

[હોરમજદ ચરત, ફ૦ ૩૦.

અર્થ.

તે (દાદાર હોરમજદ)ને અને અશો નર
નારીઓનાં ફરોહરોને અમો યાદ કરિયે છિયે.

[ખારદેહ અવસ્તા ખા માઝેની સ૦ ૧૭૮

તે અશો માણસનાં ફરોહરને અમો યાદ
કરિયે છિયે, કે જે અસ્મોખન્વત^૧ નામનો હતો.

[ખાર૦ અવ૦ ખા માઝેની, સ૦ ૧૬૪.

૧ આ નામને બદલે ગમે તે અશોનુ
વાપરવું.

મેહર મહિના—મેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

દેગ્ગોદેખ્યો દેજીત -અરેતએધખ્યો
અનાધય આ મનહીમ અહમ મેરે-ગેદુયે.

[ઈજ્જો, હા ૫૩ કં ૬

.....અહી મજદા અનએપો;
.....આ-ધત અવએના અહુરા !

... ..
રેફ્રેમ ચગ્વાઓ લત ક્યો ક્યાંઈ દધદીત.

[ઈજ્જો, હા ૪૬, કં ૨.

અર્થ.

રાસ્તીની હાણી કરનારા ખુરા માણસોની
સંગતથી આવતા ભવની જીંદગી ખરાબ થાયછે.

[માયા બા માએની, સં ૨૩૩.

અય હોરમજદ ! હું નામુરાદ થયો છું,
.....આ મારી હાલત તર્ફ તું નેગાહ કર, અને
જેમ એક દોસ્ત બીજા દોસ્તને આપી શકે તેમ
તારેથી હું જે દિલાસો માંગું છું તે તું મને આપ.

[માયા બા માએની, સં ૧૪૩—૪૪.

મેહર મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

યેવાઓ મજદા અહુરા! પધરી-જસાઇ વોહૂ મનંધ્રહા.

[ઇજો, હા ૨૮, ૩૦ ૨.

તત્ત્વા પેરેસા એરેશ-મોઇ વઓચા, અહુરા!

કયા અંધહેઉથ વહિસ્તહા પઓઊર્વામ્

કાયે સૂર્ધધાઇ યે -ઇ પધતિષાત્.

[ઇજો, હા ૪૪, ૩૦ ૨.

અર્થ.

ઓ મહારાની સાહેબ! બહાં મનની
મારફતે હું તારી નજદીક પહોચું!

[ગાથા બા માએની, સં ૪.

અય હોરમજદ! જે તને હું પુછું તેનો તું
અરો જવાબ દેજે. સૌથી સરસ જીંદગીનું મૂળ
શામાં છે? જે કોઇ આ તેમજ મીનોઇ એ બંને
દુનિયાને કબૂલ રાખે તેને કેવી રીતે કાયદો
હાંસેલ થાય?

[ગાથા બા માએની, સં ૧૧૪.

મેહર મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

કુથા આરોધય આપ્સે રતુય કુથ મેરેકરદિકા
અખપતત ?

કુથા યસો ખ્યેન અપેમ ? કુ સ્પેન્તા આર્મિતીય ?

કુથા મને વહિસ્તેમ ? દુથા થવા ખ્યથા મજદાઓ ?

[ઈજો હા ૫૧, ૬૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! ભલાઈ કીધાથી તેને
બદલો ક્યાં મળેછે ? કેવાં કામો કીધાથી ગુનાહ-
ની માંરી મળે ? રાસ્તી અને સંપૂર્ણ મનસ્ની
જેવા સદગુણો કયો શખ્સ ધરાવેછે ? સૌથી
સરસ મનસ્ની શામાં છે ? તારી હકુમત કંઈ
તર્ફ છે ?

[ગાથા બા મહ્મની, સં ૨૦૫—૬.૨

૧ અહીં તરબુમાને બદલે તેની શરેહ મેં પસંદ કીધીછે.

મેહર મહિનો—દેવદીન રોજ.

અવસ્તા.

મજદાઈ અવત ખપથ્રેમ લત હોઈ વાહ વખપત
 મનંદ્રહા,
 યસ્તા મન્તા પોઉર્યો, રઓરેખીશ રોષ્થવેન ખાથ્રા;
 તો અથવા દાંમિથ, અપેમ યા દારયત વહિસ્તેમ
 મનો.

[ઈજા, હા ૩૧, કં ૬—૭.

અર્થ.

હોરમજદને માટે આ પાદશાહી તેની નેક
 મનસ્વીને લીધે આખાદ થઈ, કે જે સૌથી પહેલો
 વિચાર કરનાર છે; જેનો ચળકાટ આસ્માનની
 બેહદ રોશનીઓ સાથે મળી ગયો છે; જે પોતે
 પોતાની હરવેર આગાહ અકલથી તમામ
 ખલકતનો પેદા કરનાર છે, કે જે અકલથી તે રાસ્તી
 તથા ઉત્તમ વિચારને ટેકો આપે છે.

[ગાથા ખા માઝેની, સં ૩૯—૩૮.

મેહુર મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

તેમ ને સ્તઓતાઇથ નેમધૂહો આ વીવરેષો,
 ન - જીત ચખમધની બા દરેસેમ
 વંધુહેઉથ મન્યેઉથ બ્યઓથનહા ઉખખખ્યાયા
 વીદુથ અપા હોઇ વહોંથ દેમાને ગરો નિદામાં.

[ઇજો, હા ૪૫, ૩૦ ૭.

અર્થ.

બંદગીનાં ગાયનો મારફતે દાદાર હોરમજદની
 હું નિમકહલાલીથી ખિદમત કરુંછું; કારણકે રાસ્તીની
 મારફતે દીનની બાબતોથી બળ્લીતો થઇને તે નેક
 વિચારના, નેક સખુનના, અને નેક કામના મહા-
 જ્ઞાની સાહેબને હું હવે મારી નજરે નજર ખુલ્લી
 રીતે જોઉંછું. તેની કીર્તિનાં ગાયનો ગરોથમાન
 એહસ્તમાં પણ અમો ગાઇશું.

[ગાથા બા માઝિની, સં ૧૩૮.

મેહુર મહિનો—અરશીશંકર રોજ

અવસ્તા.

યા વરેનો અસ જરથુસ્ત્રો, યા વરેનો કવા
વીસ્તારપો, યા વરેના કૃષઓસ્ત્ર જામાસ્પ, યા
વરેનો કસ્ત્રીત સઓપ્યતાંમ હધ્યા વરેજામ
અપઓનાંમ તાવરેનાયા હઓપાયા.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૧૨, ૩૦ ૭.]

અર્થ.

જે તરીકા અને મજહબનો પેગામ્બર જર-
તોસ્ત હતો, જે તરીકા અને મજહબનો કઝે
ગુસ્તારપ હતો, જે તરીકા અને મજહબના ફરશો-
સ્તર અને જામાસ્પ હતા, તથા જે તરીકા અને
મજહબના અશો, રાસ્ત કામ કરનારા, અને
દુનિયાને ફાયદો કરનારા સઓપ્યતો હતા, તેજ
તરીકા અને મજહબનો હું પણ છું.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૭૭

એહર મહિનો—આરતાદ રોજ અવસ્તા.

સ્તઓમી અષેમ. [ખારશદ નિયામ્યશ
વહિસ્તેમ ય્વા વહિસ્તા ! યેમ
અપા વહિસ્તા હજ્જઓષેમ,
અહુરેમ યાસા વાઉનુશ નરોષ
ફરેષઓશ્ત્રાષ મજ્જ્યાયા;
યઓમજ્જ્યાયા ધત રાઓંધ્હંધ્હોષ
વીસ્પાષ યવે વંધ્હેઉશ મનંધ્હે.

અર્થ. [ધજ્જ, હા ૨૮, ૩૦ ૮.

રાસ્તીને હુ વખાણુ છુ

[ખાર. અવ. બા માઝેની, સ૦ ૪૬.

હે સર્વોત્તમ ! સૌથી સરસ પવિત્રાધની
મારફતે તું સૌથી ઉત્તમ દોસ્ત, કે જે તમામ
પેદાયશોનો સાહેબ છે, તેને હું મારે પોતાને માટે
તથા ફરશોસ્તર જેવા હિમતવાન નરને માટે
પ્યારથી તલબ કરું છું, એવી મતલબથી કે તું
અમેને બધાં મનની બખ્શેશ હમેશ સુધી આપશે.

[ગાથા બા માઝેની, સ૦ ૯

મેહુર મહિનો—આસ્માન રોજ. અવસ્તા.

તા વે ઉર્વાતા મરેન્તો.

અગુસ્તા વચાઓ સેંગહામહી.

અએધગ્યો યોધ ઉર્વાતાધશ દુન્ને

અપહ્યા ગએધાઓ વીમેરેન્યધતે ;

અત્યીત અએધગ્યો વહીસ્તા યોધ

જરજદાઓ અંધહેન મજદાધ.

[ઈજા, હા ૩૧, ૩૦ ૧.

અર્થ.

અએ ખાહેશમદો ! આ શિખામણના
સખુનો, કેળે કદી નહિ સાંભળેલા એવા
કલામો છે, તે તમોને અમે જાહેર કરિયે છિયે.
જેઓ જુઠાધની શિખવણીથી અશોધના મુલુકોને
ખરાખ કરેછે તેઓને માટે આ કલામો સારા છે,
પણ જેઓ હોરમજદને માટે ફિદા થયલા છે
તેઓને માટે તો એ શિખામણના કલામો ઉત્તમ છે.

[ગાથા ખા માએની, સં ૩૩-૩૪.

મેહર મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

ત્વેમ્ મજદા અહુરા ફ્રો-મા

શીષા ધ્વજ્ઞાત વઝોયધ્વહે

મન્યેઉથ હયા ધ્વા અઝેઆઝોધ્વહા

યાધથ આ અધ્વહુથ પોઉર્યો ખવત

[ઈજા હા ૨૮, ૩૦ ૧૧.

અવવધત્ય ખાંજસ્ય ફ્રથસ્ય...યથ ઇમ્ જાઝો.

[ઈજા હા ૭૧, ૩૦ ૧૫.

અર્થ.

અઝે હોરમજદ ! લોકોમાં જાહેર કરવા
માટે તું પોતે તારાં મીનોષ તખ્ત ઉપરથી તારે
મહોડે મને શિખવ કે આ દુનિયા પહેલાં કેમ
પેદા થઈ.

[ગાથા ખા માઝિની, સં ૧૨.

આ જમીન જટલી પહોળી તેટલી લાંબી છે. ૧

[ઈજા નથા વીસ્પં નો તરજુમો, સં ૧૭૬.

૧ આનો અર્થ જમીન ચોરસ છે એમ સમજવાનો નથી. અવસ્તાવાણીમાં જાળજ આવ્યું છે કે જમીન ફરતી અને ગોળ છે.

મેહર મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ

અવસ્તા.

અષ્ટેમ્ અષુષ્ઠેમ્ યજ્ઞમધદે ; અષ્ટેમ્
વીરપેમ્ માંથ્રેમ્ યજ્ઞમધદે ; જરથુસ્ત્રેમ્ હધ માંથ્રેમ્
યજ્ઞમધદે.

[વીરપરદ, હા ૧૩, ૬૦ ૧.

અર્થ.

સાચા કલામને પવિત્ર ગણીને અમે યાદ
કરિયે છિયે ; તમામ માંથ્રવાણીઓને પવિત્ર
ગણીને અમે યાદ કરિયે છિયે ; માંથ્રવાણીના
બનાવનાર જરતોસ્તને અમે યાદ કરિયે છિયે.

[ઈજ તથા વીરપંનો તરજુમો, સ૦, ૨૦૭.

મેહર મહિનો—અનરાન રોજ.

અવસ્તા—ધયા આઅંત યજ્ઞમધદે અહુરેમ્ મજ્ઞદાંમ્ યે ગાંમ્યા અષેમ્યા દાત્, અપસ્યા દાત્ ઉર્વરાઓસ્યા વંધુહીથ, રઓઆઓસ્યા દાત્ ખુમીમ્યા વીસ્પાયા વોહુ. અહ્યા ખપથ્રાયા મજેનાયા દ્વપંધ્હાઈસ્યા, તેમ્ અત્ અસ્નનાંમ્ પઉર્વતાતા યજ્ઞમધદે; યોઇ મેઉથ હયા શ્યેઈન્તી. તેમ્ અત્ આહૂઈયા નામેની મજ્ઞદા-વરા સ્પેન્તાતેમા યજ્ઞમધદે; તેમ્ અહ્યાકાઇથ અજદિખીસ્યા ઉસ્તાનાઇસ્યા યજ્ઞમધદે. [ઈજ્ઞ૦ હા ૩૭, ૧૦ ૧૩.

અર્થ—દાદાર હોરમજ્ઞદ, જેણે જનવર તથા આનાજ પેદા કીધાં, તથા પાણી અને સારાં ઝાડપાનો પેદા કીધાં, રોશનીઓ, અને જમીન તથા તમામ નિયામતો પેદા કીધી, તેને આ પ્રમાણે આ જગાએ અમો યાદ કરિયે છીયે. તે સાહેબની પાદચાહી, મોટાઇ અને ખુખીઓને લીધે સર્વથી શ્રદ્ધ ધજસ્તેયી અમો તેને આરાધિયે છીયે. સાહેબ, મહારાજાની અને ઘણોજ વૃદ્ધિ કરનાર એવાં નામોથી અમારાં શરીર તથા જનથી અમો તેને આરાધિયે છીયે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સં ૧૧૪—૧૫.

આવાં મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્થા પેરેસા એરેશ-મોધ વઓયા, અહુરા !

કરના જાંયા પતા અપહ્યા પોઉર્યો ?

કરના ખેંજ સ્તરેમ્યા દાત અદાનેમ્ ?

કે યા માઓ ઉખ્યેધતી નેરેસધતી થવત ?

[ઈર્જં, હા ૪૪, ૩૦ ૩.

અર્થ.

અઓ હોરમજદ ! હું તને પુછું તેનો તું
મને ખરો જવાબ દેજે કે-શરૂઆતમાં રાસ્તીનો
પેદા કરનાર તથા પિતા (તું નહિ તો બીજો)
કોણ ? તારા સિવાય બીજા કોણ સૂરજનો તથા
સેતારાઓનો માર્ગ મુકરર કીધો ? તારા સિવાય
બીજો કોણ છે કે જેનાથી માહતાબ વધે છે
તથા ઘટે છે ?

આવાં મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા,

અહુરા!.....

આખો વાંધેલો આવા ઇશ્તીમ મનંદો.

[ઈજા, હા ૪૬, ૩૦ ૨]

તત્ત્વા પેરેસા એરેસ-મોઘ વચોચા, અહુરા!

કયા મજદા જરેમ ચરાની હયા ખખત

આરકેતીમ ખખાકાંમ લત્યા મોઘ ખ્યાત

વાખ્ય અએપો.

[ઈજા. હા ૪૪, ૩૦ ૧૭.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! રાસ્તીની મારફતે બલાં

મનની દોલત મને શિખવ.

[માથા બા માએની, સં ૧૪૪.

હે મહાશાની ! જે તને પુછું તેનો તું

ખરો જવાબ દેજે. તારી તર્ફથી મોહબતનું આ-

કર્ષણ મારી તર્ફ કેવી રીતે હું એચું ? તારી સંપૂર્ણ-

તાને કેવી રીતે હું પહોંચું કે જેથી મારો સખુન

મોરાદ પામેલો થાય ?

[માથા બા માએની, સં ૧૨૭.

આવાં મહિનો—અર્દીએહરત રોજ.

અવસ્તા.

એરેળ્વા તૂ ઉખ્ધાધથ મજદા જરથુસ્ત્રાર્થ અઓ-
નેધવત રહેનો.

અહમખ્યાયા અકુરા યા દધખિખવતો દ્વએપાઓ
તઉર્વયામા.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૨૮, ૩૦ ૬.

અર્થ.

અઓ હોરમજદા ! સાચા સખુનોને લીધે
જરતોસ્તને તથા અમે (તેની દીનવાળાઓ) ને
ખચીત મોટી ખુશહાલી ઉપજે છે, કે જે સખુ-
નોની ખરકતથી દુષ્ટ માણસોની ખરાબીઓને અમે
તોડિયે છિયે.

[ગાથા બા માએની, સં ૭—૮.

આવાં મહિનો—શેહેરેવરં રોજ.

અવસ્થા.

દઝેના અષ્ટેમ્ સ્પેન્વત, વોહૂ ખ્પથ્રેમ્ મનંધહા,
મજ્જદા દદાત અહુરૌ, તેમ્ વંધુહીમ્, યાસા અગ્રીમ્.

[ઇ.જી. ૦, હા ૫૧, ર૦ ૨૧,

અર્થ.

દાદાર હોરમજ્જદ અશે. માણુસને તેની
દીનદારીને લીધે સુખ બખ્ષનારી રાસ્તી તથા
નેક નૈયતને લીધે સત્તા આપે છે. એ બધી બ-
ખ્ષેશ તે સાહેબ પાસેથી હુંબી માંગું છું.

[ગાથા બી માઝેનો, સં ૨૨૧.

આવાં મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

ખેંગ-દરેસોઘ ખપથોઘ ખ્યાત આર્મધતિથ
અધીમ ખ્યઓયનાઘથ વોદ્દ દધદીત્ મનંધ્રહા.

[ઈલ્લ, હા ૪૩, કં ૧૬-

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદ ! આફતાખના જેવી તારી
નૂરમંદ પાદશાહીમાં, સંપૂર્ણ મનસ્ની પોતાનું
મુકામ કરો, તથા બલાં મનની મારફતે માણસોનાં
કામ મુજબ તેઓને આશીર્વાદ બખ્શો !

[ગાથા બા માએનો, સં ૧૧૨.

આવાં મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

અરેથા વોખજધાધ કામલા તેમ મોધ દાતા
દરેગલા યાઉશ ચેમ વાઓ નએચીશ દારેસ્તખતે,
વધ્યાઓ સ્તોધશ યા ચવધી ખપથ્રોધ વાચી.

[ઈજો, હા ૪૩, ક્રો ૧૩.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! દુનિયાને પસંદ. પડતી
લાંખી જીદગી, કે જે તારી પાદશાહીમાં જાણીતી છે,
તેનો તે ભાગ તું મને બખ્શ, કેજે કોઇખી
જખ્સે આજ સુધી એ પ્રમાણે તારી કનેથી
મેળવ્યો નથી.

[ગાથા બા માએની, સં ૧૦૯.

આવાં મહિનો—અમરજાદ રોજ-

અવસ્તા.

દાતા વે અમેરેતાઓસ્થા ઉતયૂધતી હઉર્ક-
તાસ દ્રઓનો.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૩, ૧૦, ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! મારાં રૂડાં કામેની
સેટ તરીકે આ દુનિયાનાં સુખની તથા પેલી
દુનિયાની અમર્ગીની નાથુકની બખ્શેશ તું મને
આપ.

[માયા બા માએની, સ૦ ૭૬.

આવાં મહિનો—દેવાદર રોજ.

અવસ્તા.

મત્ વાઓ પદાધ્ય યા ક્રસૂતા ધજ્યાઓ
 પધરિ-જસાધ મજદા ઉસ્તાનજસ્તો
 અત્ વાઓ અપા અરેખ્યાયા નેમંધહા
 અત્ વાઓ વંધહેઉથ મનંધહો હુનરેવાતા.

[ઈજ્જ, હા ૫૦, ૩૦ ૮.

અર્થ.

મારાં દિલના ઉભરાનાં કવિતા રૂપી ગાયનો
 જે પુરતી રીતે જણાયલાં છે તે ગાયનો સાથે
 આજેશ્ચી બને હાયો ઉંચાં ધરીને, અએ હોર-
 મજદ, તને હું પહોચું ! રાસ્તીની મારફતે, તેમજ
 નેક મનસ્વીની ખુબીની મારફતે, અએ સાહેબ,
 તને અને તનેજ હું ખચીત પહોચું !

[ગાથા બા માએની, સં ૧૮૬.

આવાં મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા—આતશ વોઇ મજદાઓ અદુરલા
અહી, મધન્યેઉશ વોઇ અહા સ્પેનિસ્તો અહી.

[મોટી હુપનન યશત, ૩૦ ર.

તા દાઓ સ્પેન્તા મધન્યૂ મજદા અદુરા !

આથા વંદ્રહાઉ વીદાઇતે રાનોઇમ્યા

આર્મતોઇશ દેઆંજ્રંદ્રહા અપામ્યાયા

હા-જી પોઉરશ ઇપિન્તો વાઉ રાઇતે.

[ઈજા, હા ૪૭, ૬૦ ર.

અર્થ—અએ આતશ ! હોરમજદની તું એક
નિશાન છે-તે મીનો સાહેબની સાથી વૃદ્ધિ કરનારી
તું નિશાન છે. [ખિરદેહ અવસ્તા બા માએન, સં ૧૬૨.

અએ આપાદી કરનાર અણુદીઠ હોરમજદ !
આતશની મારફતે ખરં ખોડું નકી કરનારા
હરીફાનો વાજખી ઇનસાફ કરીને તેમની સંપૂર્ણ
મનસ્સની અને રાસ્તી મુજબનો સારો માફો બ-
દલો તું આપેછે, અને તારો એ વાજખી ચુકાદો
તે બંને ઉમેદવારોને પુરતી રીતે ખચીત પસંદ
પડેછે.

[માથા બા માએના, સં ૧૬૮—૬૯.

૧ બળતી ચેહમાં ચાલીને યા તાવેલી ધાતુ દિલપર રેડીને.

આવાં મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

યજ્ઞઘ આપેમ્ અર્ધામ્ સૂરામ્ અનાહિતામ્
પેરેશૂ-ક્રાકામ્, બએપજ્યામ્ વીદએવામ્ અહુરો-
તકએષામ્...આધૂ-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્ વાંધ્વો-
ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્, ગએથો-ક્રાધનામ્ અપ-
ઓનીમ્, ખપએતો-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્, દંધુ-
ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૬૫, ર૦ ૧.

અર્થ.

નિર્મળ, બહોળા વહેતી, તનદુરસ્તી આપ-
નારી, બદીથી દૂર, હોરમજ્જદના કાયદા મુજબ
ચાલનારી,...જંદગીનો, ટોળાનો, માલમિલકતનો
વધારો કરનારી અશો, દુનિયાને અને દેશોને
આબાદ કરનારી અશો અદ્વીસૂર નદીને હું
વંખાણું છું.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીરૂપ૦ નો તરજુમો, સં ૧૫૪.

આવાં મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

ક્રાધતિય અપહે ગએથાઓ, ક્રાધતિય
અપહે તનુયે, ક્રાધતિય દૂરે યત અમેષેમ્ રએમ્
અઉર્વત-અરપેમ્.

અત્યા તોષ વએમ્ ખ્યામાં યોષ ધમ્ ફેરપેમ્
ફેરેનાઉન્ અહૂમ્.
[ખોરશેદ નિઘાચશ.
[ધ્ન૦, હા ૩૦, ૩૦ ૯

અર્થ.

અમર, નૂરમંદ, તેજ ઘોડાવાળો ખોરશેદ
વૃદ્ધિ કરે છે—અશોધની જેહાનની વૃદ્ધિ કરે છે,
અશોધનાં તનની વૃદ્ધિ કરે છે.

[ખોરશેદ અવસ્તા બા માએની, મ૦ ૫૨.
અએ સાહેબ! જેઓએ આ દુનિયાને
આખાદ કીધી તેઓના જેવા અમેાખી ખચીત
થઈયે, એવું અમેા ઇછિયે છિયે.

[માયા બા માએની, મ૦ ૩૦.

આવાં મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

...વીરપાઓ આ-ખ્ખથોઇ યાઓ વોદ્દ થઓસ્તા
મનંધોહો

[ઇજ્જો, હા ૩૪, ૬૦ ૩.

અર્થ.

અઓ હોરમજ્જદ ! તારાં રાજ્યમાં તમામ જીવ
જંતુઓ નેક મનસ્વીને લીધે રક્ષણ થયલાં છે.

[માધા બા માઓની, સં ૮૪.

આવાં મહિનો—તીર રોજ

અવસ્તા.

તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રઘ્યેવન્તેમ્ ખરેનંદ્રુહન્તેમ્
યજ્ઞમધદે, ધિમ્ રતૂમ્ પઠતિ-દઘ્યેમ્ય વીરપઘ્યેપાંમ્
સ્તારાંમ્ ક્રુદ્યત અહુરો મજ્ઞદાઘ્યો યથ નરાંમ્
જરથુસ્ત્રેમ્.

[તીર ચસ્ત ૬૦ ૪૪

અર્થ.

ચળકાટવાળા તથા નૂરમંદ તેસ્તર સેતારાન
અમે યાદ કરિયે છિયે. જેમ દાદાર હોરમજ્ઞદે
પેગામ્પર જરતોસ્તને માણુસોનો સરદાર તથા
નેગેહ્યાની રાખનાર ઠેરવ્યો તેમ તેસ્તરને તમામ
સેતારાઓના સરદાર તથા નેગેહ્યાન તરીકે મુક-
રર કીધો છે.

[ખિર૦ અવ૦ બા માઘિની, સ૦ ૨૩૯.

આવાં મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

ક્રો-મોષ ક્રવો ઇશદ્વમ્ અરેથા તા યા વોહ પવાઇ
 મનંધુહ-
 યસ્નેમ્ મજદા ખખ્માવતો અત વા અષા સ્તા
 ઓમ્યા વયાઓ.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૩, ક૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! ધર્મ ઉપર એતેકાદ
 રાખવાની મૂળ મતલબ શી છે તે તું મને જણાવ,
 કે જેથી કરીને નેક નૈયતથી તારી આરાધના
 તેમજ તારી કીર્તિના સખુનો હું અંતઃકરણથી
 જારી રાખું.

[માયા બા માએની, સં ૭૫—૭૬.

આવાં મહિનો—દેપમેહર રોજ.

અવસ્તા.

ગૂસ્તા યે મન્તા અપેમ્ અહૂમ્બિશ વિદ્વાઓ, અહુરા !
એરેજુખ્વાઇ વચંઘ્રહામ્ ખ્ષયમ્નો હિજ્જવો—વસો;
શ્વા આથ્રા સુષ્રા મજ્જદા વંઘ્રહા ઉવીદાતા રાંનયાઓ.

[ઈજ્ઞ૦. હા ૩૧, ૬૦ ૧૯

અર્થ.

અઓ હોરમજ્જદ ! જે વિદ્વાન બંને દુનિયાના
ક્ષયદાને માટે રાસ્તીના સખુનો સાંભળે તથા તે
ઉપર વિચાર કરે તે વિદ્વાન સાચા સખુનો ઉપર
સાહેબી ભોગવનાર તથા પોતાની જખાનને તાબામાં
રાખનાર હોયછે, તથા તારા રોશન આતશની
મારફતે જીંદગીના ભલા સંસારમાં મશબુલ થાયછે.

[ગાથા બા માઝિની, સ૦ ૪૮.

આવાં મહિનો—મેહર રોજ.

અવસ્તા.

મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓઈતીમ્ યજ્ઞમદદે
.....યો નોષત કહ્લાઈ મિથ્રો-દુળ્લમ્ મપ્યાનાંમ્
અઓળ્લે દધાઈતિ, નોષત જાવરે; યો નોષત
કહ્લાઈ મિથ્રો-દુળ્લમ્ મપ્યાનાંમ્ ખરેનો દધાઈતિ,
નોષત મિજ્જદેમ્.

[મેહર યજ્ઞ, ૩૦ ૬૧—૬૨.

અર્થ.

સૃષ્ટિની હકુમત ધરાવનાર મેહર ઇજ્જદને
અમો યાદ કરિયે છિયે.....કેળે કોલ તોડનારાં
માણુસોમાંનાં કોઈનેખી કુવત અથવા જાર આપતો
નથી; કેળે વંચન તોડનારાં માણુસોમાંના કોઈનેખી
ખોરેહ અથવા બદલો આપતો નથી.

[યજ્ઞ બા માઝિની, સં ૯૩.

આવાં મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

નિઝબયોમ સઝોપેમ અપીમ હુરઝોધેમ
સ્નઘથિશ જસ્તયો ડજિમ્નેમ કમેરેધે પઘતિ
દઝોવનાંમ

[વંદીદાદ, પરગ૦ ૧૮, ૩૦ ૧૫.

અર્થ.

અશો સરોશ ઇજદ જે સારાં કદનો,
તથા હાથમાં હથિયાર પકડીને દેવોનાં માથાંની
ઉપર મારનારો છે, તેની હું તારીફ કરું છું.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૩૦૮.

આવાં મહિનો—૨૨ને રોજ.

અવસ્તા.

હાથ દાઝો પ્યઝોથના મીઝદવાંન યાયા ઉપ્પા
અકેમ અકાધ વંધુહીમ અપ્રીમ વંધુહોવે
થવા હુનરા દામોઈશ ઉર્વએસે અપેમે.

[ઈજો, હા ૪૩, ૬૦ પ.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદ ! પેદાયશના સૌથી શેવટના
અંત સુધી તારી ધનસાફવાળી રીતી મુજબ
દુનિયાનાં લોકોને તેઓનાં કર્તુક તેમજ વચન
પ્રમાણે તું બદલો આપશે, તે એવી રીતે કે
સલાતે ભલા આશીર્વાદ અને પુરાતે પુરા.

[ગાથા બા માએની, સં ૧૦.

આવાં મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

આ હાતાંમ્ય અંધુપાંમ્ય જાતનાંમ્ય અજાત-
નાંમ્ય અપઓનાંમ્ ઈધ જસેન્તુ કવપયો, યોઈ
હીશ બવરે પઈત્યાપેમ્, નજિદસ્તયાત્ અપત્ હય.

[અદિમુર નિયામિશ: 'આ હાતાંમ્ય' નો હા.

અર્થ.

જન્મ પામીને હાલ જીંદગી ગુજરતા તથાં
આગળ થઇ ગયલા, અને હવે પછી જન્મ પામ-
નારા અશો લોકોમાંના જેઓએ (અર્ધીસૂરની)
સૌથી નજીદીકની નદીમાંથી તે પાણીઓને (ખેતીના
આબાદીને માટે) આગળ વહેતાં કીધાં હોય, તેઓને
ફરોહરો અહીં આવો!

[ખેરો અવો બા માએની, સં ૮૫.

આવાં મહિનો—બેહુરામ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ત્વા પેરેસા એરેશ-મોઈ વચ્ચોચા, અહુરા!
કથા ફુજેમ્ નીશ અહત આ નીશ-નાષામા
તેંગ-આ અવા યોઈ અસ્તોઈથ પેરેનાઓંદ્રહો
નોઈત અપહ્યા આદીવ્યેઈન્તી હચેમ્ના
નોઈત કસયા વંદ્રહેઉથ ચાખ્નરે મનંદ્રહો.

[ઈજ્જ, હા ૪૪, ક૦ ૧૩.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદ! જે હું તને પુછું તેનો
તું મને ખરો જવાબ આપજે કે—જુઠાઈને,
અને જેઓ દીનનાં ફરમાનો ઉપર મુળગું ધ્યાન
આપનારા નથી તેઓને, તથા જેઓ રાસ્તીની
પુઠે ચાલનારા થવાને રાજી નથી તેઓને, અને
જેઓ નીતિના વધારામાં પુશી થતા નથી તેઓને
અમારી આગળથી અમે કેવી રીતે હટાવી
કહાડયે.

[ગાથા બા.માએની, સ૦ ૧૨૩—૨૪.

આવાં મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

દાઢદી અપા તામ્ અપીમ્ વંધુદેઉશ આયસ્ત
મનંધુહો.

[ઈજા, હા ૨૮, ૩૦ ૭.

અથ.

અએ રાસ્ત ! તે આશીર્વાદ, કેન્ને ભલાં
મનનું ફળ છે, તે તું મને બખ્શ !

[ગાથા બા માઝેની, સૌ ૮.

આવાં મહિના—ગાવાદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્થા પેરેસા એરેથ-મોઇ વઝોયા અહુરા !

... ...

કે ઉજેમેમ ચોરેત વ્યાનયા પુથ્રેમ પિથ્રે !

[ઈજા, હા ૪૪, ૩૦ ૭.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! હું તને પુછું તેનો તું
મને ખરો જવાબ દેજે કે...જે તેં નહિ તો કાણે
પોતાની દૂરઅદેશીથી બાપને દીકરો પ્યારો કીધો ?

[ગાથા બા માઝેની, સપ ૧૮૮.

આવાં મહિનો—દેવદીન રોજ.

અવસ્તા.

નિવચ્છેધયેમિ હંકારયેમિ દ્યુશો અહુરહે
મજદાઓ રચેવતો ખરેનંધુહતો. મજિસ્તહેય,
વહિસ્તહેય, સચેસ્તહેય, અઓજ્જિસ્તહેય, અધ્વિ-
સ્તહેય, હુકરેપ્તેમહેય, અપાત અપનોતેમહેય
હુધાઓમનો વઓહર રજનંધુહો યો નો દધ યો
તતપ યો તુથુયે યો મધન્યુશ સ્પેન્તોતેમો.

[ઈજ્ઞ હા ૧, ૬૦ ૧.

અર્થ.

નૂરમંદ, ખોરેહવાળા, સૌથી ચઢતે દરજ્જે-
ના, સર્વોત્તમ, સૌથી સોહામણા, ધણીજ હિમત
આપનાર, ધણાજ અકલમંદ, ધણાજ સવાબકાર,
તથા અશોધમાં સૌથી ઉપર, ધણાજ ડહાપણવાળા,
અને બહોળી ખુશહાલી આપનાર દાદાર હોરમજદ,
જેણે આપણને પેદા કીધાં, જેણે આપણને હસ્તીમાં
આણ્યાં, જે આપણું રક્ષણ કર્યો જાયછે, તથા જે
ધણીજ વૃદ્ધિ કરનાર મીનો છે, તે સાહેબને હું ઇ-
શ્વન કહું અને આ મંજલેસમાં આદરમાન
આપું છું.

[ઈજ્ઞને બા માઝેની, સૌ ૧.

આવાં મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

થોઈ દૂતાઓંધહો આઓંધહામા; તેંજ
દારયો થોઈ વાઓ દધખિનેતી.

[ઈશ્વર હા ૩૨. કૃ ૧.

અર્થ.

અઓ હોરમજદ! અમો તારી દીનનો
પેગામ પહોચાડનારા થઈયે તથા જોઓ તને
અ જે દેહ કરેછે તેઓને હટાવી કહાડનારા થઈયે,
એવું અમો ઇછિયે છિયે.

[ગાથા બા માએની, સં ૫૨.

આચં મહિનો-અશીશવંધ રોજ.

અવસ્તા.

અપીમ રાસેન્તીમ દરેથો વારેથ્મનેમ્ મીપાયિમ્
 દ્વે અધવિપાયિમ્ મીપાયિમ્ આદ્રસધ્વહધતીમ્
 બરેન્તીમ્ વીસ્પાઓ બએપજ્ઞઓ અપાંમ્ય ગવાંમ્ય
 ઉર્વરનાંમ્ય તઉર્વયેધન્તીમ્ વીસ્પાઓ ત્વએપાઓ
 દએવનાંમ્ મળ્યાનાંમ્ય અરેખ્યન્તામ્ અહ્લાધય
 ન્માનાધ અહ્લાધય ન્માનહે ન્માનો પતેએ.

[ઇજ્ઞ૦, હા ૫૨ ૩૦. ૧-૨.

અર્થ.

અશીશવંધ જે મદદે પહોંચનારી લાંબા વકત
 સુધી રક્ષણ કરનારી, નેક માણસની દોસ્ત, તેની
 જોડે પોતે ખુશીથી ચાલનારી તથા તેને શિખામણ
 આપનારી સાથી, પાણી, ગાય દોર, તથા ઝાડપાનને
 લમતા તમામ તનદુરસ્તીના ઉપાયો રાખનારી અને
 આ મારાં ધરને તથા એ ધરના હું ધર ધણીને દુખ
 દેનારા દેવો તથા માણસોની ખરાબીઓને તોડનારી
 છે, તેને હું વખાણું છું.

[ઇજ્ઞ૦ તથા વસ્પ૦ નો તરજુઓ, સં ૧૨૪.

આવાં મહિનો—આસ્તાદ રોજ. અવસ્તા.

અર્ક્તાતેમ ક્રાદત ગએથાંમ વરેદત ગએ-
થાંમ યજ્ઞમધદે.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૬, ૩૦ ૬.]

મજ્ઞદયસ્નો અહિ મજ્ઞદયસ્નો જરથુસ્ત્રિશ
ક્રવરાને આસ્તૂ તસ્યા, ક્રવરે તસ્યા. આસ્તુયે
હુમતેમ મનો, આસ્તુયે હુપ્તેમ વયો, આસ્તુયે
વૈર્ષ્તેમ ખ્યઓષ્તેમ.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૧૨, ૩૦ ૮.]

અર્થ.

દુનિયાની આબાદી કરનાર તથા દુનિયાની
વૃદ્ધિ કરનાર આસ્તાદ ઈજ્ઞદને અમે યાદ કરિયે
છિયે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સં ૩૭]

હું માજ્ઞદયસ્ની છું; માજ્ઞદયસ્ની જરતો-
સ્તી તરીકે દીનની વખાણ કરનાર તથા તેની
પર એકીન લાવનાર થવાને હું પસંદ કરું છું.
નેક વિચારેલા વિચારને, નેક બોલેલા સંપ્રદાનને,
અને નેક કીધેલાં કામને હું વખાણું છું.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સં ૭૭.]

આવાં મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

સાદ્રા મોઘ સાંસ મળ્યએપૂ જરજદાધતિશ
તત વેરેજ્યેધધાધ લત મોઘ અઓતા વહિસ્તેમ

[ઇજો, હા ૪૩, ૬૦ ૧૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જે કાંધ તેં શિખવ્યું છે
તેનો આદમીઓમાં ફેલાવો કરવો જોકે મુશ્કેલ છે,
તોપણ તેમ હું કરીશ; કારણ કે તેં જે કાંધ
મને કહ્યું છે તે સર્વોત્તમ છે.

[ગાથા બા માએની, સં ૧૦૭.

આવાં મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

દાતરે ! કત અસ્તિ દ્યએનયાઓ માજદયસ્નોધજ
ઉરથ્વરે ? યત ઉદ્ધેમ પધતિ યોદસ્તિ.

[વંદીદાદ, પરગા ૩, ક્ર ૩૦.

અર્થ.

અએ દાદાર ! માજદયસ્ની દીનની વૃદ્ધિ શી
છે ? સારી પેડે અનાજની ખેતી.

[વંદીદાદનો તરજુઓ, સં ૮૩.

આવાં મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ત થવા પેરેસા એરેશ-મોધ વઝોયા અહુરા !
કે વેરેથ્રેમ્-જા થવા પોધ સેંધા પોધ હેન્તી ?

[ઈજ્જો, હા ૪૪, રૂં ૧૬.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદ ! જે હું તને પુછું તેને
તું મને ખરો જવાબ આપજે, કે—તારા કલામ
કે જે પાસ્યાની કરનારા છે તેમની બરકતથી કયો
શખ્સ દુશ્મનને મારનાર છે ?

[ગાયા બા માએની, સં ૧૨૬.

આવાં મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

તા ત્વા પેરેસા અહુરા ! યા જ આધતી જેન્ધતિયા,
યાઓ ઇપુદો દદેન્તે દાથ્રનાંમ હયા આપાઉનો,
યાઓસ્યા મજ્દા દ્રેગ્વોદેખ્યો યથાતાઓ અંધહેનૂ
હેન્કેરેતા હિત.

[ઈજો, હા ૩૧, ૬૦ ૧૪.

અર્થ.

અએ હોરમજ્દ ! જે કાંઈ હમણા બનેછે
અને હવે પછી બનશે તે બાબે, તથા અશો માણસને
સારાં કામોનો જે બહોળો આપવામાં આવેછે અને
પાંપી માણસોને માટે જે શેવટ મુકરર કીધેલું
છે તે બાબે, હું તને પુછું છું તે તું મને કહે.

[ગાથા બા માઝેની, સં ૪૪.

આદર મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્થા પેરેસા એરેશ મોઇ વઓઆ, અહુરા !
કરના દેરેતા જામ્યા અદે નખાઓસ્યા
અવપસ્તોઇશ ? કે અપો ઉર્વરાઓસ્યા ?
કે વાતાઇ દાંન્મઇખ્યસ્યા યઓગેત આસુ ?
કરના વંધુહેઉશ મજદા દાંમિશ મનંધુહો ?

[ઈજો, હા ૪૪, ૩૦ ૪.

અર્થ

અએ હોરમજદ ! હું તને પુછું તેનો તું
મને ખરો જવાબ આપજે કે—દ્રમીન તથા
આસ્માનને નીચે પડી જવાથી તું સિવાય ખીજે
કોણુ ટેકાવી રાખનાર છે ? પાણી તથા ઓરવરો
તેં નહિ તો ખીજા કોણુ બનાવ્યાં ? પવન તથા
વાદળાંને તું વિના ખીજા કોણુ ઝડપ બખ્શી ? તું
નહિ તો ખીજે કોણુ, અએ હોરમજદ ! બલાં
મનનો પેદા કરનાર છે ?

[ગાથા બા મ ઓની, સો ૧૧૫—૧૬.

આદર મહિનો--બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

મા શ્રયામ્ વહિસ્તનામ્ અધવિધ્યો ખુયત
હુમતહેય મનંધ્રહો દુખ્તહેય વયંધ્રહો દ્વર્સ્તહેય
શ્યઓદનહે. શ્રયામ્ હચિસ્તનામ્ અધવિધ્યો ખુયત
દુશ્મતહેય મનંધ્રહો દુષ્ટપ્તહેય વયંધ્રહો દુશ્-
વર્સ્તહેય શ્યઓદનહે.

[વંદી૦, પરમ૦ ૧૮, ક૦ ૨૫.

અર્થ

સૌથી સરસ ત્રણ ચીજ છે:—સારો વિચારેલો
વિચાર, સારો બોલેલો બોલ, સારું કીધેલું કામ.
એ ત્રણથી તમે દૂર થતા ના.

સૌથી ખરાબ ત્રણ ચીજ છે:—ખરાબ
વિચારેલો વિચાર, ખરાબ બોલેલો બોલ, ખરાબ
કીધેલું કામ. એ ત્રણથી તમે દૂર રહેજો.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૨૮૭.

આદર મહિનો—અર્ધબેહુશ રોજ.

આવસ્તા.

યે સિપતામેમ્ જરયુસ્ત્રેમ્ રાવંધ્રહા
મરેતએમ્ ખળ્નાકિશ દ્વૌ -ના ફરસ્પધ્વાધ એરેધ્વો
અત્ હોધ મજ્જદાઓ અદ્મ દદાત્ અહુરો
અહ્માધ ગએથાઓ વોદ્ ક્રાદત્ મનંધ્રહા
તેમ્ વે અપા મેહ્મતદી દુશ્-હખાધમ્.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૪૬, ૧૦ ૧૩-

અર્થ

અય રાસ્ત! માણસોમાંના તે માણસને
અમો તારો ખરો દોસ્ત ગણિયે છિયે, કે નહીં
રુપેતમાન જરતોસ્તને મેહરખાનીથી ખુશહાલ
કરશે; તે માણસ પોતે દીનતાં ફરમાનો બાહર
કરવાને લાયક થશે; તે માણસને દાદાર હોરમજ્દ
બેહુશ બખ્શશે, તથા તેની નેક મનસ્વીને લીધે
તેનાં બધાં છોકરાં તથા પશુ દોરોને આપાદ કરશે.

[અથા બા માગ્ની સ્૦ ૧૫૪—૫૫.

આદર મહિનો—શેહેરેવર રોજ

અવસ્તા.

હ્યંત્ થ્વા ખ્યયાંસ અએપેમ્ ઘાત એમવન્તેમ.

[ગ્રન્થ, હા ૪૩, ક્રો ૧૦.

સીધા નાઓ અપા પથો વંધુદેઉથ ખએતેંગ
મનંધુહો.

[ધ્ર્વન્થ, હા ૩૪, ક્રો ૧૨.

અર્થ

અએ હોરમજદ! તારી કુમકને લીધે કોઇખી
રાજકર્તા પોતાનું ધારેલું મહાભારત કામ ટેકાવી
રાખી શકે છે.

[ગાથા બા માએની, સં ૧૦૬.

અએ મહારાણી! રાસ્તીની મારફતે બલતં
મનના ખાસ માર્ગો તું અમેને શિખવ.

[ગાથા બા માએની, સં ૯૨.

આદર મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્ત્વ ત્વા ગેરેસા એરેશ—મોઘ વંચોઆ, અહુરા!
કે બેરેખ્ધાંમ્ તાસ્ત ખ્ષથા મત્ આર્મધતીમ્?

[ઈજો, હા ૪૪, ૧૦ ૭.

અર્થ

અએ હોરમજદ! હું તને પુછું તેનો તું
મને રાસ્ત ઉત્તર દેજે, કે—પસંદ પડતી સંપૂર્ણ
મનસ્વીને અગરજો તેં નહિ તો કોણે તેના
બુલંદ દરજ્જા સાથે બનાવી?

[ગાથા બા માએની, સં ૧૧૮.

આદર મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

યે આયત્ અપવનેમ દિવમ્નેમ હોષ અપરેમ ખ્વયો
દરેગેમ આયુ તેમધ્વહો દુશ ખરેયેમ અવએતાસ
વયો.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૧, ૧૦ ૨૦.

અર્થ

જે કોઈ અશો માણસને હજે તેનું મકાન
પાછત્રથી લાંબા વકત સુધીના અધકારમાં થાય છે,
તેનો ખોરાક અને તેનો પ્રોશાક શોકકારક હોય છે.

[ગાથા બા માઝિનો, સ૦ ૪૮.

આદર મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

વંધુહય વંધુહયાઓસ્ય આફ્રીનામિ વીરપ-
યાઓ અપઓનો સ્તોષશ હૃષ્ટ્યાધય બવાંધૃથ્યાધય
બૃષ્યાંધૃથ્યાધય.

[ઈજ૦, હા ૫૨, ક્ર૦ ૧.

અર્થ

અશો હોરમજદની તમામ પેદાયશના નેક
મદો તથા નેક ઓરતો જેઓ હમાણા છે, જેઓ
આગળ થઈ ગયાં, અને જેઓ હવે પછી થશે,
તેઓને હું વખાણું છું.

[ઈજ૦ તથા વીરપ૦ નો તરજુઓ, સ૦ ૧૨૪.

આંદર મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

નેમહી રકયામા અહુર મજદા, નેમહી ઉસે-
મહી, નેમધહે વીસામધદે, નેમધહે આવએદયા
મધદે, ગએથાઓસ્યા તન્વસ્યા.

[૪૦૦, હા ૫૮, ૬૦ ૩.

અર્થ

અએ હોરમજદ! બંદગી કરવામાં અમે
મોજ લઈએ છિયે; બંદગીનો અમે શોક રાખિ-
એ છિયે; બંદગીમાં અમે મશબુલ થઈએ છિયે;
બંદગીને ખાતર અમારાં તન તથા માલમતા
અમે અર્પણ કરિએ છિયે.

[ઈન્દ્ર તથા વીરપં નો તરજુમો, સં ૧૪૦-

આદર મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

અત્ તોઈ આતરેમ્ અહુરા અઓળેધ્વંતેમ્
 આપા હસેમહી
 અસીસ્તેમ્ એમવન્તેમ્ સ્તોઈ-રપેન્તેમ્ ચિથ્રા-
 અવધ્વંતેમ્
 અત્ મજ્જદા દધખિખ્યન્તે જશ્તા-ઈશ્તાઈસ દેરેસ્તા
 અએનધ્વંતેમ્.

[ઈજા હા ૨૪, ૩૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદા! અમે તારા જોરાવર,
 સૌથી તેજવાળા, હિમત આપનાર, હમેશાં ખુશી
 કરનાર, ઘણી રીતે મદદ કરનાર આતશને
 અશોધની મારફતે પસંદ કરિયે છિયે. અએ
 સાહેબ! આતશ પોતાનાં પુરતાં કુવતે કરીને
 દુશ્મની તથા કીનો રાખનાર શખ્સને સખ્ત શિક્ષા
 કરનારો છે.

[ગાથા બા માએની, સૌ ૮૪—૮૫.

આદર મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

નેમંદ્રહો આ યથા નેમે ખમાવતો
મજ્જદા ક્યાઈ શ્વાવાંસ સખ્યાત મવદતે
અત ને અપા ક્યા દજવાઈ હાકુરેના,
યથા ને આ વોદ જિમત મનંદ્રહા.

[ઈજ્જ, હા, ૪૪ કં ૧.

અર્થ.

અય હોરમજ્જદ! જ્યારે તું જેવા સાહેબની
બંદગીની જરૂર છે ત્યારે તારા જેવો એક દોસ્ત
મારા જેવા એક દોસ્તને હર વકતે મદદગાર થઈ
પડવા માટે તે બંદગી બાબે શિખવે તો સાહે,
કે જે નેમાજની બરકતથી તારો પેગામ લાવનાર
સરોશ બલાં મનથી તારી મદદની બશારત દેવ
માટે અમારી નજદીક આવે.

[ગાથા બા માઝિની, સદે ૧૧૩.

આદર મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

આઅત્ત યત્ત દ્વિરે રઓખ્ખનિ તાપયેધતિ,
આઅત્ત યત્ત દ્વિરે-રઓયો તાપયેધતિ, હિસ્તેન્તિ
મધન્યવાઓંધ્રોડો યજ્ઞતાઓંધ્રોડો સતૈમ્ય હજ્ઞદ્વેમ્ય
તત્ત ખરેનોં હામખારયેધન્તિ, તત્ત ખરેનો નિપારયે-
ધન્તિ, તત્ત ખરેનો બખ્ખેન્તિ, જામ્ પધતિ
અહુરધાતાંમ્.

[ખોરશેદ નિયામ્મશ.

અર્થ.

જ્યારે ખોરશેદની રોશની તપેછે, જ્યારે
ખોરશેદની રોશની પ્રકાશે છે, ત્યારે સેંકડો તથા
હજારો મીનો ઇજ્જદો ઉભા રહેછે, તે રોશનીને
એકલી કરેછે, તે રોશનીને નીચે મોકલેછે, અને
તેને હોરમજ્જદની જમીન ઉપર વહેંચી નાખેછે.

[ખોરશેદ અવસ્તા બા માગ્મની, સં ૫૨.

આદર મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

હૃદય ને મજદા પઓઉર્વીમ્ ગએથાઓસ્થા તપો
 દએનાઓસ્થા,
 યા મનઃધ્રુવા પ્રતૂસ્થા હૃદય અસ્તવન્તેમ દદાઓ
 ઉસ્તનેમ્,
 હૃદય વ્યઓથનાયા સેંધ્રુસંસ્થા, યથા વરેનેંજ-
 વસાઓ દાયતે.

[૭૦૦ હા. ૩૧, ૧૦ ૧૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! જ્યારે પહેલાં તે તારી
 વિચાર શક્તિથી તમામ જનદાર ઝીંજે તથા તેઓને
 માટેના કાયદા બનાવ્યા, ત્યારે અમેને તે હાડમંદ
 જીંદગી તથા અકલ બખ્શી, અને કામ કરવાની
 શક્તિ તથા ધર્મનાં કરમાનો આપ્યાં, એવી નેમથી
 કે જેઓ તરફ અમારી ખાહેશ તથા પસંદગી હોય
 તે પાર પાડવામાં આવે.

[ગાથા બા માએની, સૌ ૪૧.

આદર મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રિમ્ સ્તારેમ રઝેવ-તેમ ખરેનંધુહ-તેમ
યજ્ઞમઠદે, યજ્ઞાઈ હજ્ઞદ્વેમ યજ્ઞોખ્ખતિનાંમ
ક્રદ્યત અહુરો મજ્ઞદાઓ અક્ર્થ ચિથ્રએખ્વ સેવિ-
સ્તાઈ.

[તીર યજ્ઞ, ૬૦ ૪૫.

અર્થ.

ચલકાટવાળા તથા નૂરમંદ તેસ્તર સેતારાને
અમે યાદ કરિયે છિયે, કે જે સાથી મોટા કાયદો
કરનારને દાદાર હોરમજ્ઞદે પાણીનાં તોખમ રાખ-
નારા સર્વ સેતારાઓમાં હજ્જરગણું કુવત આપ્યું છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૨૪૦.

આઃદર મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

ની અએમેમો ની-ધાતાંમ પધતી રેમેમ પધતી
 સ્યોદ્દમ

ચોઇ આ વંદ્રહેઉથ મનંદ્રહો દીદ્રદ્રજેદુયે

આપા વ્યાંમ

[ઇજ્ઞ૦, હા ૪૮, ૩૦ ૭-

અર્થ.

તમે જોઓ નેક વિચારના માર્ગને રાસતીની
 મારફતે મજબૂત પકડવાને ઈછતા હો તેઓ ગુસ્સા-
 ના દેવને દાખેલો રાખો. તથા દ્વેષભાવને કાપી
 નાખો.

[ગાથા બા માએની, સં ૧૭૪—૭૫.

આહર મહિનો—દેવમેહર રોજ.

અવસ્તા.

યા ષ્યઞ્ચેના યા વયંધ્વા યા યસ્ના અમેરેતતાતેમ
અંશમ્યા તચ્ચેઽશ્વે દાઞ્ચેધ્વા મજ્જદા ષ્યથેમ્યા
હૃદિવતાતો
અએષાંમ તોષ અહુરા એહા પોઊરેતેમાઈશ દસ્તે.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૪, ૧૦ ૧.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદા! જે કામ, જે સખુન અને
બકિતને લીધે અમેને આવતા બવનું સુખ,
રાસ્તી, હકુમત તથા સુખાકારી મળે છે તે, સાથી
પહેલાં તને હું અર્પણ કરું છું.

[ગાથા બા માઞ્ચેની, સં ૮૨.

આદર મહિનો—મેહર રોજ.

અવસ્તા.

મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે,
અર્શવયધેહમ, વ્યાખનેમ, હજંધ-ગઓષેમ,
હુતાસ્તેમ, બએવરે ચખનેમ, બેરેજ-ન્ટેમ,
પેરેથુ-વએધયનેમ, સૂરેમ, અખપ્નેમ, જઘા-
ઉવોઓંધહેમ.

[મેહર નિયામશ.

અર્થ.

સૃષ્ટિની હકુમત ધરાવનાર મેહર ઈજદ, કે જે
સાચા વચન બોલનાર, અન્નુમનમાં બેસનાર,
હજાર કાનવાળો, સારા ધાતનો, દશ હજાર આંખ-
વાળો, બુલંદ દરજ્જાનો, પહોળા ખુર્જ ઉપર ઉભો
રહીને ચોકાસી કરનાર, શૂરો, ઉંધ વગરનો અને
બગૃત છે, તેને અમે વખાણીએ છીએ.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માએની, સં ૪૮.

આદર મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

હુરઓધેમ્ વેરેથાજનેમ્ બવાહિ યથ
સ્રઓધેમ્ અધીમ્.

[આક્રીને પેગાખર જરતોશન.

ક્રા અધ વઓધખ્ય અહુખ્ય, વઓધખ્ય નો
અહુખ્ય નિપયાઓ, આઈ સ્રઓપ અખ્ય હુરઓધ.

[સરોશ ચરત વડી, કરદો ૧૦, ૬૦ રપ.

અર્થ.

અશેા સરોશ ઇજદના જેવા ખુબસુર્ત
તથા ફરોહમંદ થજો !

[ખાર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૩૩૧.

અય ખુબસુર્ત અશેા સરોજ ઇજદ ! અહીં
બંને જીંદગીમાં—ખેંડ દુનિયામાં—તું અમારી
પાસખાની કરજો.

[વેજ, સફે ૨૮૮.

આદર મહિનો—૨૨ને રોજ.

અવસ્તા.

હાતા-મરાને અહુરા વહિસ્તા વોધસ્તા મનંધુદા
ચ્વહિ વી મજદા ખ્વથ્રોધ અષાધયા સેંધુહો વીદાંમ.

[ઇજા, હા ૩૨, ૩૦ ૬.

મખ્યાઓ ચિસ્તોધંથ શ્વા ધસ્તીથ ઉસેન્ મજદા !

[ઇજા, હા. ૪૪, ૩૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! માણસોનાં કર્તુકોનો
હિસાબ લેવાને તારી સર્વોત્તમ મનશક્તિથી તું
જાણે છે. તારી પાદશાહીમાં રાસ્તી ફેલાવો પામે
તેને માટે તારી મોકલેલી દીનનાં ફરમાનો કાયમ
કરે એવું હું ઇચ્છું.

(ગાથા બા. માઝ્મીની, સં ૫૭-૫૮.

અએ મહારાણી ! મારાં ડહાપણની તમામ
મુરોદો તારી તર્ફનીજ ખાહેશ રાખેછે.

[ગાથા બા. માઝ્મીની, સં ૧૨૧.

આદર મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

જરથુસ્ત્રહે સ્પિતામહે ઇધ અપઝોનો
અપીમ્ય ફ્રવપીમ્ય યજમધદે.

[ખોટી હોમ ચસ્ત, કં ૨.]

અર્થ.

સપેતમાન અશો. જરતોસ્તની અશોધને
તથા તેનાં ફરોહરને આ જગાએ અમે માન-
સહિત યાદ કરિયે છિયે.^૧

[ખોર૦ અવ૦ આ માઝની, સં ૩૦૯.]

૧ અહીં ખીન ગમે તે અશોનું નામ લઈ શકાયે.

આદર મહિનો—બેહુરામ રોજ.

અવસ્તા.

નધર્યાંમ હાંમ વરેતીમ યજ્ઞમધદે, ક્રમેન
નરાંમ ક્રમેન નરો વીરાંમ, યા આસઞ્ઞોત આ-
સ્યયાઞ્ઞો યા તપ્મોતાંબ્યયાઞ્ઞો, યા દિમ જસધંતિ
બધોબપ્તેમ્નિયત્, યા નરાંમ વીગેરેમાચિત તન્વો
બઞ્ઞોપ્તારેમ દધાધતિ.

[વીરપરદ, કરદો ૭, ૬૦ ૩.

અર્થ

મદ્દાન્ગીનાં કુવતને અમો વખાણિયે છિયે,
કે જે મદ્દોને તથા નર પેહલવાનોને પસંદ પડતું
છે, તથા જે શેતાબના કરતાં વધારે શેતાબ અને
જોરાવરના કરતાં વધારે જોરાવર છે, તથા જેને
બાગ્યશાળી નરને મળે છે કે જે માણસોનાં ગિરફ-
તાર થયલાં બદનોને છુટકારો કરનાર મેળવી આપે છે.

[ઈન્ન૦ તથા વીરપ૦ નો તરજુમો, સં ૧૯૫.

આદર મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

કા -તોય વંધુહેઉથ. મજદા ખપથલ્યા ઇસ્તિશ
કા -તોય અપોઈશિ યવખ્યાઓ મધખ્યો, અહુરાઈ

[ઈજો હા ૪૮, ૩૦ ૮.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! તારી આદેલ પાદશાહીની
મૂળ નેમ શી છે ? મારાં રવાનને તારો પવિત્ર
બદલો તથા આશીર્વાદ મળે તેને સારું અસરકારક
બંદગી કય છે ?

[ગાથા બા માએની, સદે ૧૭૬.

આદર મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવસ્તા.

કદા મળદા અથા મત આર્મધતિશ
 નિમત્ત ખપથા હુપેધતિશ વાસ્ત્રવધતી
 કોઇ દ્રેવોદેખીશ ખૂરાઇશ રામાંમ્ દાઓન્તે
 કેંગ્ આ વંધહેઉથ નિમત્ત મનંધ્હે વિસ્તિશ.

[ઈજ્જ, હા ૪૮, ૩૦ ૧૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! રાસ્તી સાયની સંપૂર્ણ
 મનસ્ની અમને ક્યારે મળશે ? આખાદીવાળું
 ખુસ્તુમા મુકામ સંપત્તિ સાથ અમને ક્યારે હાંસેલ
 થશે ? દુષ્ટ ધાતકી માણસોથી અમને કોણ સુખ-
 શાંતિ આપશે ? ભલાં મનનું ડહાપણ કોણની તરફ
 રહેશે ?

[માયા બા માએની, સર્કે ૧૭૮—૭૯.

આદર મહિનો—દેવદીન રોજ.

અવસ્તા.

ચોઇ સ્પેન્તાંમ આમંછતીમ ધ્વજા મજદા બેરેખ્યાંમ
 વીદુષો,
 દુશ-ખ્યઓયના અવજજત વંધૂહેઉશં એવિસ્તી
 મનંધહે,
 અએધખ્યો મશ આપા સ્યજદત યવત અલ્લ
 અઉરના ખજા.

[ઈજા હા ૩૬, ૩૦ ૫-

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! સંપૂર્ણ મનસ્વીને તારી
 માનીતી તરીકે જાણવા છતાં જેઓ નેક મન-
 સ્વીથી ગાફેલ રહીને દુષ્ટ કામ કરનાર તરીકે
 જાહેરી ગુજારે છે, તેવા શખ્સો આગળથી રાસ્તી
 તદ્દન નાસી જાયછે—જે મિસાલે કે જંગલી ખર-
 ફસ્તરો અમારી આગળથી દૂર જતાં રહેછે તેમ.

[ગાથા બા માએની, સં ૮૫—૯૦.

આદર મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

.....અહુરા !

તાંમ્ દઝેનાંમ્ યા હાતાંમ્ વહિસ્તા
યા-મોષ ગઝેથાઝો આયા ફાદોષત્ હઝેમ્ના
આર્મતોધશ ઉખ્ધાર્ધશ ણયઝોથના ઝેરેશ દધધત્.

[ઈજા હા.૪૪, ૩૦ ૧૦.

અર્થ.

અઝે હોરમજદ ! આ દીન કે જે હાલની
સર્વ મોઝુદ દીનોમાં સર્વોત્તમ છે, તથા જે દીન
રાસ્તીની પુકે ચાલવાને લીધે મારી મિલકતને
આપ્પાદ કરી શકે છે, તથા જે દીન સંપૂર્ણ મન-
સ્તીના કલામેને લીધે મારાં કામેને સદાચારી કરી
શકે છે, તે દીન મારી છે.

[માયા બા માઝ્ઝની. સં ૧૨૧.

આદર મહિનો—અશીશવંધ રોજ.

અવસ્તા.

ઉપાંમ સ્ત્રીરાંમ યજ્ઞમધદેઃ ઉપાઓંધહેમ
યજ્ઞમધદે, ખ્ખોધસ્ત્રીમ રઐવત્-અસ્પાંમ ક્રમેન્-
નરાંમ, ક્રમેન્-નરો-વીરાંમ-.....યા સનત્-અવિ
હસ્તો-કર્ણધરીમ જાંમ.

[ઉશહેન ગેહ-

અર્થ.

સોહામણી બામદાદને અમો વખાણિયે
છિયે; નૂરમંદ, અળકતા ધોડાવાળા માણસોને
પસંદ પડતી તથા નર પેહલવાનેને પસંદ પડતી.
સહવારની રોશની.....જે હકત કેશ્વર જમીન
ઉપર પંથરાયલી છે તેને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખેર૦. અવ૦ બા માએની, સ૦ ૧૨૨—૨૩.

આદર મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

વીરપય અરેન હચિમ્ન નધરે અપઓને
અર્પિ-મનંધુહ અર્પિ-વચંધુહ અર્પિ-સ્યઓથન, રતુશ-
મરેત દ્યેનોસાય એંધુહ પ્યઓથનાઇશ ગઓથાઓ
અપ ક્રાદેન્તે.

[ઈજ્જો હા ૧૯, ૨૦-૧૭.

અર્થ.

જે રાસ્ત માણસ બધી બાબતમાં પોતાની
નેક મનસ્વી, નેક ગવસ્વી અને નેક કુનસ્વીતે
લીધે દીનના સરદારને માન આપેછે, તથા દીનનો
એલમ શિખેછે, તથા જેનાં કામોથી દુનિયા અશો-
ધથી આગ્રાદ થાય છે, તે માણસની પુઠે ગોયા
કીર્તિ ચાલે છે.

[ઈજ્જો તથા વીરપય નો તરજુમો સં ૯૩.

આદર મહિનો—આસ્માન રોજ

અવસ્તા.

ઉદ્વેગ્ય થાપેમ્ ખધાતેમ્. [મેહર ચસ્ત, ૬૦ ૬૬-
તત્ થવા પેરેસા એરેશ-મોઈ વચોચા, અહુરા!
કે આપવા યાદશ પેરેસાઈ દ્રેગ્વાઓ? વા
કતારેમ્ આ અંગ્રો? વા દ્વા વા અંગ્રો?
યે મા દ્રેગ્વાઓ થવા સવા પઈતી-એરેતે
અયંદત દ્વા નોઈત અયેમ્ અંગ્રો મન્યેતે?

[ઈન્નો હા ૪૪, ૬૦ ૧૨.

અર્થ—પોતાના ઠરાવેલા માર્ગ પ્રમાણે ફરનાર
અળવંત આસ્માન. [ચશત બા માઝિની, સ૦ ૯૫.

અય હોરમજદ! જે તને હું પુછું તેનો તું
ખરો જવાબ દેજો. જેઓ સાથે હું વાતચીત
કરું છું તેઓમાં રાસ્ત કોણ છે અને દુષ્ટ કોણ છે?
તે બેમાંથી કોની તફ ગનામીનો છે? તે બેમાંનો
કયો સખ્સ પોતેજ ગનામીનો જેવો છે? જે બદ
માણસ મને તેમજ તારી નિયામતોને વગોવે છે તે
પોતે શા માટે ગનામીનોને લગતો ગણાતો નથી?

[ગાથા બા માઝિની, સ૦ ૧૨૨—૨૩.

આદર મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

યો યોમ કારયેઘતિ હો અપેમ કારયેઘતિ
હો દ્યેનાંમ માજદયસ્નીમ ક્રવાજ વજઘતિ હો
ધમાંમ દ્યેનાંમ માજદયસ્નીમ ક્રપિનઓઘતિ
સતેમ પઘતિસ્તનાંમ હજઘેમ પઘતિ દરનાંમ
બ્યએવરે પઘતિ યસ્નો કેરેઘતિનાંમ.

[વંદી૦, પરગ૦ ૩, ૬૦ ૩૧.

અર્થ.

જે શખ્સ અનાજની ખેતી કરેછે તે રા-
સ્તીની ખેતી કરેછે; તે માજદયસ્ની દીનને વધા-
રાએ કરીને વધારે છે; તે માજદયસ્ની દીનને
આબરૂઓમાંની એકશો ગણી આબરૂથી, જતનો-
માંની એક હજાર ગણી જતનથી, અને આરા-
ધનાનાં કામોમાંનાં દસ હજાર ગણાં કામોથી
આભાદ કરેછે.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૮૩.

આદર મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

દાઓસ્તૂ મજદા ખપયાયા યા વે માંથ્રા સ્ત્રેવીમા
રાદાઓ.

[ઈજ્ઞ૦, હા૦ ૨૮, ૩૦ ૭.

અર્થ.

અએ મોદુ' જ્ઞાન ધરાવનાર તથા હકુમત
કરનાર સાહેબ! તું એવી બખ્શીશ કર કે જેથી
અમે તારા કીમતી માંથ્રવાણીના સખુનો ઉપર
ધ્યાન આપિએ.

[માષા બા માએની, સ૦ ૮.

આદર મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્થા

મજદા વહિસ્તેમ તત ને નૂચીત વરેપાને.

[ધજ૦, હા, ૫૧, ૩૦ ૧.

અર્થ.

અએ હોંરમજદા ! અમારે માટે જે કાંઈ
સૌથી સરસ હોય તે હવે અમેા કરીશું,

[માધા બા માએની, સ૦ ૨૦૩.

દાંએ મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

થોઈ અસ આમિષતીશ થવે આ ગેઉશ તપા અસ
 પ્રતૂશ
 મધન્યુશ મજદા અહુરા, હાત અખ્યાઇ દદાઓ
 પયાંમ,
 વારુયાત વા આઇતે, યે વા નોઈત અંધુહત
 વારુયો.

[ઈજા, હા ૩૧, ૩૦ ૮]

અર્થ.

સંપૂર્ણ ડહાપણ, અંએ હોરમજદ! તારું
 છે; દુનિયાને બનાવવાની ગેબી અકલ તારી છે.
 જે શખ્સ ઉદ્યોગથી પોતાની જીંદગી ગુજારે,
 અથવા જે શખ્સ ઉદ્યોગી નહિ હોય, તેને માટે
 થટતો બદલો આપવાનો માગ તેં મુકરર કીધો છે.

[ગાથા બા માએની, સં ૩૬—૪૦.]

દ્વયે મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

વોદ્ધ મનો વહિસ્તેમ્ .

[ઈજ્ઞ૦, હા ૬૯, ૩૦ ૧.

કદા મજ્જદા યોષ ઉખ્ખાતો અસ્તાંમ્ ,
અંધહેઉશ દરેથાષ ક્રો અપહ્યા કારેન્તે,
વેરેજ્જદાષથ સેંગહાષથ સચ્ચોપ્યન્તાંમ્ અતવોઃ
કચ્ચેધખ્ખ્યો ઉથાષ વોદ્ધ જિમત્ત મનંધહા.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૪૬, ૩૦ ૩.

અર્થ.

નેક મનસ્વી ઉત્તમ છે.

[ઈજ્ઞ૦ અને વીરૂપ૦ નો તરજુમો, સં ૧૬૮.

અય હોરમજ્જદ ! અશોષની દુનિયાની
આખાદાનીને માટે સોચ્યન્તો^૧ ની ઉત્તમ બુદ્ધિ,
કે જે કેયામતના દહાડાને પ્રકાશ આપનારી છે,
તે એજમતી આકાશવાણી સાથે મને ક્યારે મ-
ળશે ? બલી મનસ્વીવાળા કયા શખ્સને તે મદદ
આપશે ?

[ગાથા બા માગ્ગેની, સં ૧૪૪—૪૫.

૧ જરતોશ્તની આગમજના દીનદાર લોકો.

દયે મહિનો—અર્ધબેહુશ રોજ.

અવસ્તા.

આ -વે ગેડવા હેમ્યન્તૂ, યોઈ વે બ્યઓથનાઈશ
સારેન્તે,
અહુરો અપા દિજવા ઉખ્યાઈશ વંઝહેડિશ મનંઝહે
યએપાંમ તૂ પોઉર્યો મજદા ફદખ્તા અહી.

[ઈજ્ઞ, હા ૫૧, ૧૦ ૩.

અર્થ.

અએ હોરમજદા! જેઓ પોતાનાં નેક કામે-
થી, રાસ્ત સખુનોથી, તથા ખરાં અંતઃકરણથી
કીધેલી બંદગીથી તને સરદાર તરીકે ગણે છે,
તથા જેઓને સાથી પહેલો રેહનુમા તું છે, તેઓ
પોતાની પ્રસિદ્ધતાને લીધે આખેરે તારાં નૂરમાં
મલી જશે.

[ગાથા બા માએની, સર્ગ ૨૦૪--૫.

દમ્બે મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

વોહ્ ખપ્પચ્ચેમ્ વધરીમ્ બાગેમ્ અર્ધબી-બર્ધરિસ્તેમ્ ,
વીદીપેન્નાર્ધશ ઇજ્જચીત્ અપા અન્તરે-ચરધતી
બ્યચ્ચોચનાધશ.

[ઇજ્જ હા ૫૧, ૩૦ ૧.

અર્થ.

સારી સત્તા, કે જે પસંદ કરવાબ્નેગ તથા
ઘણીજ મદદ આપનારી દોલત છે, તે રાસ્તીને
લીધે તેમજ પવિત્ર કામોને લીધે આ દુનિયામાં
આબાદી, સુખ ઇત્યાદિ પાંચરેછે.

[ગાથા બા માચ્ચેની, સં. ૨૦૩.

દાએ મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

મજદા અત મોઈ વહિસ્તા સવાઓસ્યા ખ્યઓ-
થનાયા વઓઆ
તા -તૂ વોદૂ મનંદહા અપાયા ઇપુદેમ્ રતૂનો,
ખમાકા ખપથ અહુરા ફેરપેમ વસ્ના હધથ્યેમ્ દાએ
અદૂમ્.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૪: ૩૦ ૧૫.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! તું મને સર્વોત્તમ દીનના
કલામો તથા કામો વિશે કહે, કે તેથી ખચીત
નેક મનસ્વી તથા રાસ્તીથી તારી કીર્તિનાં ગાયનનું
કર્જ હું અદા કરું, કે જેના અવેજમાં તારી સ-
ત્તાની રાએ તથા તારી મજ્જ મુજબ મારી જીંદગીને
તું ખરેખર તાજગી બખશે.

[ગાથા બા માએની, સં ૯૪-૯૫.

દવ્યે મહિનો—ખેરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

કાંમ નેમોઈ જાંમ ? કુથા નેમોઈ અયેની
પધરી ખએતેઉશ અધર્યમનસ્યા દદઈતી ?
નોઈત મા ખખ્નાઉશ યા વેરેજેના હેચા
નએદા દખ્યેઉશ ચોઈ સાસ્તારે દ્રેગ્યન્તો.
કુથા શ્વા મજદા ખખ્નઓપાઈ અહુરા ?

[ઈજ્ઞ૦, હા ૪૬, ક્ર૦ ૧.

.....તુખ્ના મઈતિશ વહિસ્તા.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૪૩, ક્ર૦ ૧૫.

અર્થ—અએ હોરમજદ ! મારા ખેશીઓ તથા
ફરમાંખરદારો મને છોડી ગયા છે, માટે હવે કંઈ
જગાએ હું વળાણુ લઉં ? અને કંઈ તર્ફ જાઉં ?
દેશના ધંધાદારીઓ કે પાપી જુદમગારો, એ ખેમાંના
કોઈખી મને રાજી રાખતા નથી. એમ છે, માટે
અય સાહેબ, હવે હું તને કેવી રીતે ખુશહાલ
કરીશ ?

[ગાથા બા માએની, સં ૧૪૨-૪૩.

એક સંતોષી વિચાર સૌથી સરસ ચીજ છે.

[ગાથા બા માએની, સં ૧૧૨.

દાંએ મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

આરોધ જી ખૂબા મજદા અપા અહુરા !
 સ્વત્ત યૂખાકાઈ માંથાને વચોરા જયા
 અધખી—દેરેસ્તા આપીખ્યા અવધહા
 જસ્તાઇસ્તા યા નાઓ ખાથે દાયાત.

[ઈજ્જત, હા. પા. ૩૦ પ.

અર્થ.

અએ અશે હોરમજદ ! તારી દીનને
 કલામ આસ્કારા કરનારને મજબૂત તથા જાહેર
 મદદ આપીને પુરતી રીતે તું ખચીત ખુશહાલ
 કર, કે જેથી પુર કુવતવાળો થઇને તે શખ્સ
 અમેને સુખ આપે.

[ગાથા ખા માઝેની, સં ૧૮૪-

દયે મહિનો—દયાદર રોજ.

અવસ્તા.

ઉત્ત-મોહ ઉજ્જરેણ્યા અહુરા આર્મધતી તેવીપીમ
દરવા,
રૂપેનિસ્તા મધન્યૂ મજદા વંધુહ્યા જવો-આદા,
અપા હળો એમવત વોહૂ મનંદ્રહા ફેસેરતૂમ.

[ધજ૦, હા ૩૩, ૩૧૨-

અર્થ.

અએ ઘણીજ વૃદ્ધિ કરનાર તથા બંદગીનો
બદલો. બહી નિયામંતમાં આપનાર મીનો હોર-
મજદા! મને તું પવિત્ર કર, મારી સભ્યતાને
લીધે મને તું કુવત બંખશ, મારી અશોધને
લીધે હિમતવાળું જોર બંખશ, તથા મારી નેક
મનસ્કનીને લીધે મને સરદારી બંખશ!

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૭૬-૮૦

દયે મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

અત્ આ શ્વેતાઘ આથે રાતાંમ્ નેમંત્રુહો
અપહ્યા મા યવત્ ઇસાઘ મન્યાઘ.

[ઇજ્ઞ૦, હા ૪૩, ૩૦. ૯.

અર્થ.

અયે હોરમજ્જદ ! જ્યાં સુધી મારામાં તાકત
રહેશે ત્યાં સુધી તારા આતશને માટે નમાજની
તથા રાસ્તીની બેટ ખચીત હું કીમતી ગણીશ.

[માયા બા માઝેની, સફે ૧૦૬.

દમ્ભે મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

હમેમ્ તત્ વહિસ્તા ચીત્તે ઉષુર્યે સ્પર્ચીત દલિલા
ખપ્યાંસ મજદા અહુરા યેલા-યા આધિચ્ચીત્
દમ્ભેયા,

હત્ અમ્બેનંધહે દ્રેગ્વતો અમ્બેઆન્ ઇખ્યેંગ્ અંધ્રુલા
[ઇન્ ૦, હા ૩૨, કં ૧૬.

અર્થ.

અમ્બે સર્વ વિપર હકુમત કરનાર હોરમ-
જદ! જે બાબતનો મને શક હોય તેનો અંત
લાવવા માટે ધણી હુશિયારીથી આપેલી દીનદાર
માણસની ધર્મ સંબંધી કેળવણી બંધી રીતે
સૌથી સરસ ઇલાજ છે, કારણ કે દીન ફેલાવ-
વાની ખાહેશ રાખનારને તેનો ઘટતો બદલો મળશે,
પણ પાપી માણસને તો શિક્ષા ખમવાની છે.

[ગાથા બા માઝેની, સં ૬૬-૬૭.

દસ્યે મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવરતા.

આઅત્ર યત કુરે ઉત્તુખ્ખ્યેષ્ઠિ, ખવત્ર
જ્ઞાંમ અહુરધાતાંમ યઓજ્જદાથ્રેમ, આપેમ તચિ-
ન્તાંમ યઓજ્જદાથ્રેમ, આપેમ ખાંન્યાંમ યઓજ્જ-
દાથ્રેમ, આપેમ જૂયનાંમ યઓજ્જદાથ્રેમ, આપેમ
અર્મએસ્તાંમ યઓજ્જદાથ્રેમ ખવત્ર દાંમ અપવ
યઓજ્જદાથ્રેમ, યાઓ હેન્તિ સપેન્તહે મધન્યેઉથ.

[ખોરશેદ નિયાએશ, ૬૦ ૧૨-

અર્થ.

જ્યારે ખોરશેદ ઉગે છે ત્યારે તે હોરમજ્જદ-
ની પેદા કીધેલી જમીનને, તેમજ વહેતાં, ઝરાનાં,
દરિયાનાં અને થમ પાણીઓને, તથા અશો પેદા-
યશ કે જે સપેનામીનોની છે તેને, પાકીજગી
આપવાનો સખખ થાય છે.

[ખોરો અવ૦ બા માએતી, ૬૦ ૩૫-

દમ્બે મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

કે-મોષ પસેઉશ કે મે ના ધ્રાતા વિસ્તો.

અન્યો અપાત થવત્યા, મજદા અહુરા !

[ઈજો હા ૫૦, ૩૦ ૧.

અર્થ.

અમ્બે હોરમજદ ! તું તથા રાસ્તી તથા
સાથી નેક મનસ્વી સિવાય મારાં પશુઓનો બચાવ
કરનાર કોણ છે ? .

[ગાથા બા માઝેની, સં ૧૯૧.

દસ્યે મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રસ્યેવન્તેમ્ ખરનંધુહન્તેમ્
યજ્ઞમધદે, યિમ્ વીસ્પાધશ પધતિ-શ્મરેન્તે યાધશ
સ્પેન્તહ્ને મધન્યેઉશ દામાંન્ અધધરિ-જ્ઞેમાધશ્ય,
ઉપધરિ-જ્ઞેમાધશ્ય, યાય ઉપાપ, યાય ઉપસ્ય,
યાય ક્રપ્તેરેજ્ઞાન્, યાય રવસ્યરાન્, યાય ઉપ-
ધરિ તાઓ અકરન અનધ અપઓનો સિતશ
આધધિ.

[તીર ચક્ત, ક્ર૦ ૪૮.

અર્થ.

ચળકાટવાળા તથા નૂરમંદ તેસ્તર સેતા-
રાને અમે યાદ કરિયે છિયે, જેને સપેનામીનોની
તમામ પેદાયશ, જેમકે જમીનની અંદર રહેનારાં,
જમીનની ઉપર રહેનારાં, પાણીમાં રહેનારાં,
જમીનથી ઉપર રહેનારા, ઉડનારાં, લાંબી ફલંખ
મારનારાં, તથા એ ઉપરાંત અશોની ખીજ ખેશુમાર
અને ખેહદ પેદાયશ, આતુરતાથી યાદ કરે છે.

[ખેર૦ અવ૦ ખા માએની, સ૦ ૨૪૧—૪૨.

દાંએ મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

અત્ત યા વરેષા યાયા પછરી આધશ બ્યઓયન,
વાયા વોદ્દ ચખ્માં અરેજત મનદ્ધલા.

[ઈજ્જ, હા ૫૦, ૩૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદ ! જે જે સારાં કામે હું
એકેક પછી કરીશ તે મારી નેક મનસ્વીને લીધે
તારી નજરમાં માનને લાયક ગણાશે.

[ગાથા બા માએનો, સં ૧૯૮.

દયે મહિનો — દેવમેહોર રોજ અવસ્તા.

હવે ના ક્રયાઈ વએદમ્નો ઇસ્વા દધદીત
મઠખ્યો મજદા તવા રેડેનો ક્રાખ્ખનેનેમ્
હવે થવા ખ્ખથા આપાત હયા ક્રાખ્ખતા
ઉજેરેધધાઈ અજેમ્ સરેદનાઓ સેંગહલા
મત તાઈથ વીસ્પાઈથ યોઈતોઈ માંથાઓ મરેન્તી.
[ઈજ્જ૦ હા ૪૩, ૧૦ ૧૪.]

અર્થ.

અય હોરમજ્જદ! દાનેશમંદ તથા તાકતવાળો
શખ્સ હું દોસ્તને તારેથી મળતી તે ખુશહાલી
પુરતી રીતે આપી શકશે, કે જે તારી સર્વશક્તિ
તથા અશોષને લીધે તે ફરમાવેલી છે. શિખામણુ-
નાં સરદારોને, તથા ખીજ તમામ જેઓ તારા
માંથ યાદ કરે છે તેઓને તારી દીન ફેલાવવાનાં
મારાં કામમાં હું હસ્તકેરીશ.

[માયા બા માઝિની, સ૦ ૧૧૦.

દમ્બે મહિનો—મેહુર રોજ.

અવસ્તા.

હવે આ બૂસ્તીશ વસસે ખપથાલા ઘા
યવત આ યા મજદા સ્તાઉમી ઉડ્યાયા.

[ઈજા, હા ૪૩, કં ૮.

અર્થ.

અમે હોરમજદા! હું એવું ઇચ્છું કે
જ્યાં સુધી હું તને વખાણું તથા તારી કીર્તિનાં
ગાયન ગાઉં ત્યાં સુધી તારી પાદશાહીને શોભા
આપવામાં તથા તેમ કરવાની ખાહેશમાં હું મશ-
બુલ રહું.

[ગાથા બા માએની, સં ૧૦૫.

દવ્યે મહિનો—સરોશ રોજ

અવસ્તા.

સ્પેન્ટેમ્ અત્ થ્વા મજદા મેંગહી અહુરા
 સ્વત મા વોહ પધરી-જસત્ મનંધહા
 સ્વત ખખ્મા ઉખ્ધાઇશ દીદઈંધ્રહે પચ્ચોઉર્વામ્

[ઈજ્ઞ૦ હા ૪૩, ૩૦ ૧૧.

અર્થ.

અચ્ચે હોરમજદૌ જ્યારે તારો કાસદ
 બલાં મનની મારફતે મારી પાસે આવ્યો, તથા
 જ્યારે સૌથી પહેલાં તારા કલામેની બરકતથી
 હું દાના થયો, ત્યારે મેં તને ખચીત આપ્નાદી
 કરનાર ગણ્યો.

[ગાથા બા માઝેની, સં ૧૦૭

હચે મહિનો—રશને રોજ.

અવસ્તા.

વચ્ચોચા-મોઘ, યા ત્વેમ્ વીઢાઓ, અહુરા !

... ..

કત અપવા મજદા વેંધહત દ્રેગ્વન્તેમ્ ?

હા - જ અધહેઉથ વંધુહી વિસ્તા આકેરેતિશ.

[ઈજો, હા ૪૮, કં ૨.]

અર્થ.

અએ હોરમજદા ! તું મને કહે, કારણકે તું
સર્વ જાણનારો છે, કે શું રાસ્ત માણસ દુષ્ટ માણસ
ઉપર આપદેહ ફાવશે ?—અચીત ફાવશે, કેમકે
આ દુનિયાનો એ એક ખુખીવાળો જાણીતો
બનાવ છે.

[માથા બા માએની, સદે ૧૭૧.]

ઢંએ મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

યજ્ઞમધદે ક્વયીમ અવામ્ યામ્ અહુરદે
મજ્ઞદાઓ મજિસ્તાંમ્ય વહિસ્તાંમ્ય સ્ત્રએસ્તાંમ્ય
અઓજ્ઞદિસ્તાંમ્ય અથિવસ્તાંમ્ય હુકરેપ્તેમાંમ્ય
અપાત્ અપનો તેમાંમ્ય.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૨૬, ૩૦ ૨.

અર્થ.

હોરમજ્ઞદતું ફરોહર, કેને સૌથી મોટું,
તથા સૌથી સરસ, તથા સૌથી સોહામણું, તથા
ધણીજ હિમત આપનાર, તથા ધણુંજ અકલમંદ,
તથા ધણુંજ સવાબકાર, તથા અસોષમાં સૌથી
ત્રેષ્ટ છે, તેને અમે આરાધિયે છિયે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સં ૧૦૬.

દાએ મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

દુશમધન્યુ-જયેન્તેમ્ બવાહિ યથ વેરેશ્વરેમ્
અહુરધાતેમ્ ?

[આક્રીને પેગાખર જરતોશ્ત.

નોઇત મજદા અવાસ્યો દવાંસિયના હુમેરે-
તોઇશ બખ્ષતા.

[ઇજો, હા ૩૧, ૬૦ ૧૦.

અર્થ.

હોરમજદના પેદા કીધેલા બેહરામ ઇજદના
જેવા દુશ્મનને મારનાર થજો !

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માગ્ગેની, સં ૩૩૧.

અએ હોરમજદ ! ઠગાર્ધ કરનાર આજસુ
માણસ દીનના સારા કાનુનનો કાયદો મેળવનાર
હોતો નથી.

[ગાથા બા માગ્ગેની, સં ૪૧.

દાંતે મહિનો—રામ રોજ.

અવરતા.

કાંદવોઈ અપા આકાઓ અરેદ્રેંગ ઇળ્યા
વાંધુડેઉથ મન્યેઉથ બ્યઓથનનાંમ્ જવરો ?

[ઇજ્જ૦, હા ૪૮, ક૦ ૮]

અર્થ.

અએ હોરમજદા ! નેક મનસ્તીના કામેને
આમળ વધારનારા તારા ઠેરવેલા જાહેર મદદ-
ગારોને રાસ્તીની મારફતે હું કેમ મેળવું ?

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૭૬]

કચ્છે મહિનો—એવાદ રોજ.

અવસ્તા.

વધનીત અલ્પિ ન્માને સ્ત્રઓષો અસ્તુસ્તીમ્,
આપ્ષતિથ અનાપ્ષતીમ્, રાષ્ઠતિથ અરાષ્ઠતીમ્,
આર્મધતીથ તરોમધતીમ્, અર્ધુષ્ધોવાપ્ષ મિથ-
ઓપ્ષતેમ્, વાયિમ્ અપ દુજેમ્.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૬૦, ૩૦ પ.]

અર્થ.

આ ધરમાંથી તાએદારી નાફરમાનીને મારી
કહાડજો ! સલાહ સંપજ કજ્યા કંકાશને ટાળજો
સખાવત બખીલીને મારી હટાડજો ! સબ્યતા
મમરૂરીને દૂર કરજો ! સાચો બોલેલો સખુન
રાસ્તીને તોડનારા જુઠા બોલેલા બોલને દે
કરજો !

[ઈજ્ઞ૦, હા ૬૦, ૩૦ પ.]

હઝે મહિનો—દેવદીન રોજ.

અવસ્તા.

કત્ત વે ખ્ખચ્ચેમ્ કા ઇક્કતિથ્થ પ્પચ્ચોચનાઈથ્થ મજ્જદા
 યથા વાચ્ચો હપ્પમી
 આપા વોદ્ધ મનંવુદ્ધા થાચોષધાષ્ઠ દ્વિગૂમ્ યૂખ્ખાકેમ્.

[ઈજ્જ૦, હા ૩૪, ૬૦ પ.

અર્થ.

અચ્ચે હોરમજ્જદ! તારી પાદશાહી શાની
 ઉપર રચેલી છે, તથા તારી ખાહેશ શી છે, તે
 તું મને કહે, કે જેથી કરીને મારાં નેક કામોની
 મારફતે તારી દોસ્તીમાં રહીને રાસ્તીથી તથા નેક
 નૈયતથી તારા ખરા ગરીબોનું હું પોષણ કરું.

[માયા ખા માચ્ચેની, સં ૮૫

દયે મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

દુશ-સસ્તિથ સ્વપ્ના મોરેન્દત દ્વો જ્યાતેઉથ
 સેધ્ધનાઈથ પ્રતૂમ
 અપો મા ઇસ્તીમ અપયન્તા બેરેખ્ધામ હાઇતીમ
 વંધહેઉથ મનંધહો
 તા ઉખ્ધા મન્યેઉથ મહ્યા મજ્જદા અપાઇયા યૂખમ-
 ઇખ્યા ગેરેજે.

[ઈજ્જ, હા ૩૨, ૩૦ ૬

અર્થ.

અય્યે મોટાં જ્ઞાનવાળા અને રાસ્ત ! ખોટો
 ધર્મ સમજવનાર દીનના કલામો ઉઘટાવી નાખે છે,
 અને તે ખુરી શિખવણીઓથી માણસની અકલને
 ગુમરાઈ કરે છે, તથા મારી કનેથી મારી નેક
 નૈયતની ખાહેશ અને ખરી મુરાદ છીનવી લેછે, માટે
 મારી ખાતેનની બંદગીથી હું તને કરગરીને અરજ
 કરું છું કે તેઓને તું રોકસ્ત આપજે !

[શાયા બા માએની, સં ૫૬—૬૦.

દ્વયે મહિનો—અશીશવંધ રોજ.

અવસ્તા.

વીદ્યાઓ વીદુસે અઓતૂ; મા એવીદ્યાઓ અધી-
દેખાવયત.

[૪૦૦, હા ૩૧, ૩૦ ૭.

અર્થ.

વિદ્વાન માણસને વિદ્વાનેજ દીનની ખુશીઓ
શિખવવી; પણ જાહેલ માણસને એ કામ સોંપવું
નહિ.

[ગ્રાથા બા માઝીની, સ૦ ૪૬.

દ્રવ્યે મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

તા વે મજ્જદા પચ્ચોઉર્વામ્ અહુરા અપાઠ યેચા.
[ઈજ્ઞ૦, હા ૫૧, ૩૦ ૨.
અયાઓ મનિવાઓ વરતા યે
દ્રેગ્વાઓ અચિસ્તા -વેરેજયો,
અષેમ્ મધન્યુથ સ્પેનિસ્તો, યે
પ્રઓ જ્ઞદિસ્તેંગ અસેનો વસ્તે;
યઓચા પ્પનઓષેન અહુરેમ્ હધથ્યાઇશ
બ્યઓથનાઇશ કઓરેત મજ્જદામ્.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૦, ૩૦ ૫.

અર્થ—અઓ હોરમજ્જદ! રાસ્તીને લીધે તને
સૌથી પહેલા દરજ્જાનો હું ગણું છું.

[ગાથા બા માઝેની, સ૦ ૨૦૩—૪.

એ જોડિયા મીનોમાંનો એક કે જે ખુરો છે
તેણે સૌથી દુષ્ટ કામ પસંદ કરીધું છે, પણ સૌથી
આબાદી કરનાર મીનો જે સૌથી ખુશંદ આસ્માન
તરફ રહે છે તેણે રાસ્તી પસંદ કરીધી છે; અને
જેઓ દીનપર એતેકાદ રાખીને નેક કામોથી દાદર
હોરમજ્જદને ખુશહાલ કરે છે તેઓએખી રાસ્તી
પસંદ કરીધી છે.

[ગાથા બા માઝેની, સ૦ ૨૦.

દયે મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

અહુરા!.....તદ્યજ્યો ઋષ્યેમ વોદ્ધ ચિનસ મનંધલા.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૪૪, ૩૦ ૬.

અત્યા હિત તા હેમ મધન્યુ જસએતેમ પઓઉર્વીમ

દશદે

ગએમ્યા અજ્યાધતીમ્યા, યથયા અંધદત અપે-

મેમ અંધહેઉથ,

અચિસ્તો દ્રેગ્વતાંમ અત અપાઉને વહિસ્તેમ મનો

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૦, ૩૦ ૪.

અર્થ—અએ હોરમજ્જદ !.....તારું રાજ્ય નેક

મનસ્ની ઉપર સ્થાપ્યું છે. ત્રિયા બા માએની, સ૦ ૧૧૭.

જ્યારે પેલા એ મીનો^૧ પહેલાં સાથે મલ્યા

ત્યારે પુરાઓ માટે જે ઘણોજ બદ મનસ્નીવાળો

મીનો છે તેણે નાશ, અને અશોને માટે જે

સાથી સારી મનસ્નીવાળો મીનો છે તેણે જીંદગી

પેદા કરીધાં; અને જ્યાં સુધી દુનિયા આખેર થશે

ત્યાં સુધી એ પ્રમાણે ચાલ્યા કરશે.

[ત્રિયા બા માએની, સ૦ ૨૬—૨૭.

૧ હોરમજ્જદની જોડ શક્તિઓ : સપેનામીનો અને મનામીનો.

દયે મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

અહુરા !.....કયેધખ્યો અજમ રાન્યો-સ્કરેતીમ
ગાંમ્ તપો ?

[ઈજ૦, હા ૪૪, ૩૦ ૬-

અર્થ.

અયે હોરમજદ ! કોણને માટે આ ખુશ-
હાલી ઉપજવનારી કરતી દુનિયા તેં પેદા કરીધી ?

[માયા બા માએની, સ૦ ૧૧૭—૧૮.

દયે મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

મા.ચિશ. અત્ વે દ્રેગ્વતો

માંથ્રાસ્યા ગૂસ્તા સાસ્નાઓસ્યા,
આજ્ઞ દેમાનેમ્ વીસેમ્ વા
બોધથેમ્ વા દપ્યૂમ્ વા આદાત
દુષિતાયા મરક્યેયા.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૭ ૩૦, ૧૮.

અર્થ.

અય જરતોસ્તીઓ ! તમારામાંનો કોઈપણ
શપ્સ દુષ્ટ માણસનાં માંથ્ર તથા તેની શિખામણો
સાંભળતો મા, કારણ કે તે વચનો અને શિખા-
મણો ઘેરને, મહોદ્ધાને, શહેરને, તથા દેશને
સંકટમાં તથા પિડામાં નાખશે.

[માથા બા માએની, સં ૪૭.

દાએ મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

યે-વે સ્તઓતાઇથ મજદા ફ્રીનાઇ, અહુરા !
અવત્ યાસાંસ હવ્ત વે ઇસ્તા વહિસ્તેમ્.

[ઈબ્ન૦, હા ૪૯, ક્ર૦ ૧૨.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! તારી મર્જ મુજબ યાસીને
જે કાંઇ સૌથી સરસ છે તેનો તલબ કરનારો
થઇ, તારી કીર્તિનાં ગાયનોથી હું તને વખાણીશ.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૯૦.

અહમન મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

યે જાઓતા અપા એરેજૂશ હો મન્યેકથ આ
વહિસ્તાત કયા
અહાત અવા મનંધહા યા વેરેજ્યેધધાધ મન્તા
વાસ્ત્યા.

તા તોધ ધજ્યા અહુરા મજદા દરતોધર્યા હેજ
પસ્તોધર્યા.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૩, ૨૦ ૬-

અર્થ.

અએ હોરમજદ! ખાલેસ પરસ્તેશ કર-
નાર તરીકે રાસ્તીની મારફતે, તથા ઘણીજ નેક
નૈયતથી તને હું પોતે હરદમ યાદ કરું છું, કે
જેથી કરીને મારી મુરાદ મુજબનું ધારેલું કામ
હું પાર પાડું. અએ સાહેબ! તારેથી અ
એ ચીજ હું માંગું છું:—તારાં દર્શન, અને દીન
આખે તારી સાથે વાતચીત.

[ગાથા બા માઝેની, સં ૭૩—૭૪.

બહુમન મહિનો—બહુમન રોજ

અવસ્તા.

અત વએદેમ્નાઇ વહિસ્તા સાસ્તનામ્
 યામ્ હુદાઓ સાસ્તી અપા અહુરો,
 રપેન્તો વીદાઓ યએચીત ગૂળા સેંધ્લાઓંનાહો
 શ્વાવાંસ મજદા વંધ્હેઉશ પ્રથ્વા મનંધ્હે.

[ઈજો, હા ૪૮, ૩૦ ૩.

અર્થ.

સારી નિયામત બખ્શનાર, આખ્રાદી કર-
 નાર, તથા સર્વશ હોરમજદ પોતાની ઉત્તમ
 શિખામણ કે જે ભેદ બરેલા કલામો છે તે સમજી
 માણુસને તેની રાસ્તીને લીધે શિખવેછે, કે જે
 નાણુસ, અએ હોરમજદ ! બલાં મનની અકલ-
 થી તારી નજદીકનો થઇ શકે છે.

[ગાયા બા માએની, સ૦ ૧૭૨.

બહુમન મહિનો—અર્ધબહેરત રોજ.

અવસ્તા.

વેહ ગઇદી મનંદા દાઇદી અપા દાઓ દરેગાય.
 [મજા હા ૨૮ ૩૦ ૬.
 આદિમ ક્રમઓમિ અપેમ વહિસ્તેમ.....વિમ્
 પાઇતિ મજદાઓ હુમતાઇશ, ઇમ્ પાઇતિ મજ-
 દાઓ હુમતાઇશ, ઇમ્ પાઇતિ મજદાઓ કૃમ્તાઇશ.
 દ્રઓધો-વાખ્ખુ-દ્રઓજિસ્ત જઇન્તિ.

[અર્ધ બહેરત ચકત, ૩૦ ૩, અને ૧૨.

અર્થ.

રાસ્તીને માટે બખ્શેશ કરનાર હે સાહેબ !
 તું અમારી મદદે આવ, અને બધાં મનની માર-
 ફતે અમેને લાંબી જીંદગી બખ્શ !

[ગાયા બા માએની, સ૦ ૭.

સર્વથી સરસ રાસ્તી હું પસંદ કરું છું....
 જેનું દાદાર હોરમજદ નેક વિચારોથી, નેક સખુ-
 નોથી અને નેક કામોથી પોષણ કરેછે.

તે (યાને સૌથી ઉત્તમ સચાઇ) જુઠા સખુન
 બોલનારા ઘણાજ જુઠાને મારે છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૧૯૧. ૧૯૬.

અહમન મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

રદ્દેદ્રાઇ વોઉરયપાને દોઇધી-મોઇ યા-વે અબિકા,
તા ખપથલ્લ. અહુરા યા વંધહેઉથ અપિથ મનંવહે.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૩૩, ૧૦ ૧૩.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! મારી ખુશહાલીને માટે,
તથા પુરતી રીતે દીનનો એલમ હાંસેલ કરવાને
માટે, હકુમતની તથા બલાં મનની જે આશીર્વાદ
પામેલી બખ્શેશો છે તે ખચીત કરીને તું
અને આપ.

[માયા બા મોઝિની, સં૦ ૮૦-

અહમન મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા.

.....મોઘ દાઓ આર્મધતી
રાયો અધિથ વંધુહુકથ ગએમ મનંધુહો.

[ઇબ્ન, હા ૪૩, ૩૦ ૧.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! મારી સંપૂર્ણ મનસ્નીને
લીધે તું મને સંપત્તિ, નેક આશિર્વાદ તથા ભલાં
મનની જીંદગી બખ્શ !

[ગાથા બા માએની, સૌ ૯૮.

બહુમન મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

વંધુહી આદા ગંધદી મોષ આ-ઓષ અરપા.

[ઇજો, હા ૪૯, ૩૦૧-

જસ મે અવંધુહે મજદ !

જસ મે અવંધુહે મજદ !

જસ મે અવંધુહે મજદ !

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! મારાં સંકટની વેળા મને
મદદ આપવા થકી તારી બંલી બખ્શેશ સાથે
તું આવ.

[માયા બા માએની, સૌ ૧૮૧.

અએ સર્વજ્ઞાની સાહેબ ! તું મારી મદદે
આવી પહોંચ !

[જોઠ અવ૦ બા માએની, સૌ ૧૯.

બહુમન મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તાચા સ્પેન્ટા મઈન્યૂ મજદા અહુરા.
અપાઉને ઓધથ યા -૭ ચીચા વહિસ્તા;
હનરે થ્વહાત જઓપાત દ્રેગ્વાઓ બખ્ષધતી,
અહા બ્યઓથનાધથ અકાત આખ્યાંસ મનંધ્હો.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૪૭, ૨૦ પ.

અર્થ.

અમે આબાદી કરનાર અણુદીઠ હોર-
મજદ ! રાસ્ત માણસને માટે જે કાંઈ સર્વોત્તમ છે
તે (યાને આ દુનિયાનું સુખ તથા પેલી દુનિ-
યાનું બહેસ્ત) તું અચીત આપે છે; પણ પાપી
માણસ પોતાનાં દુષ્ટ કામોને લીધે તારા પ્યારથી
દૂર રહીને પોતાનો હિસ્સો (યાને કરણીનું ફળ)
મેળવે છે, તથા ખુરી મનસ્વીની સાથે રહેનારો
થાય છે.

[ગાથા બા માએની, સ૦ ૧૬૮.

બહુમન મહિનો—દેખાદર રોજ.

અવસ્તા.

અત્યા ઇ-તોઇ મનંધૂહા મઇન્યુથ

વંધૂહુથ વીરપાદાતા

સ્પેન્તાખ્યાયા નેરેશ ખ્યઓથના

એલા ઉર્વા અપા હયઇતે.

[ઇજ્જ૦, હા ૩૪, ૩૦ ર..

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જે સધળું અંતઃકરણથી
તને અર્પણ કરવામાં આવ્યું છે તે, દુનિયાની
આખાદી કરનાર માણસ કે જેનું રવાન રાસતીની
પુટે ચાલે છે, તેનાં નેક વિચાર અને નેક કામો છે.

[ગાથા બા માએની, સં ૮૩.

બહુમન મહિનો—આદર રોજ.

અવસ્તા.

ચવલા ગરેમા આશ્રો અપા-અઓજંધોડો
હાત ઓધ વંધોડેકથ હજે જિમત મનંધોડો,

[ઈજો, હા ૪૩. ૬૦ ટ.

અર્થ

અએ હોરમજદ ! અશોઈતું કુવત રાખ-
નારા તારા આતશના પ્રતાપથી બલાં મનતું કુવત
મને મળો !

[ગાથા બા માએની, સં ૧૦૧.

બહુમન મહિનો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

હમેમ્ હત વહિસ્તા ચીત્ત ચે ઉપુરચે સ્પરચીત્ત
દલિલા.

[[ઈજા, હા ૩૨, ૫૦ ૧૬.

અર્થ.

ધણી હુશિયારીયાં આપેલી દીનદાર માણ-
સની ધર્મ સંબંધી કેળવણી બધી રીતે સાચી
સરસ ચીજ છે.

[માયા બા માએની, સં ૬૭

બહુમન મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

પેરેસા અવત્ર યથા દ્વો ચે હુદાનુથ દે મનલ્લ
 ખપ્પથ્રેમ્
 ખ્ખોધથ્થલા વા દપ્પથ્રેલ્લ વા અપા ક્કથાધ
 અરપેરેજ્જતા
 ચ્ચાવાંસ મજ્જદા અહુરા યદા દ્વો અંધ્રહત યા
 ખ્ખ્યોથનસ્યા.

[ઈન્દ્ર ૬૩ ૩૧, ૩૦ ૧૬.

અર્થ.

અએ હોરમજ્જદા ! જે સારી દાનેશવાળા
 શખ્સે રાસ્ત કામોથી પોતાનાં ઘેરની, શેહેરની
 અથવા દેશની સત્તાને વધારવાને માટે કોશેશ
 કીધી હોય, તે પોતે કેવો ગણાય, તે પોતે
 તારી સંકનો ક્યારે થાય, તથા તેનાં કામો કેવાં
 હોવાં જોઈએ, તે બાબે હું તને પુછું છું તેનો
 તું મને જોલાસો કર.

[માયા બા માએની, સં ૪૫-૪૬.

બહુમન મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

આઅત્ યત્ માઝોંધહે રઝોખિષ્ત તાપ-
ચેધંતિ મિશ્તિ ઉર્વરનાંમ્ જઘરિ-ગઝોનનાંમ્
જરેમઝેમ્ પધંતિ જે માત્ ઉગ્ગુખ્ધેધતિ.

[માહબોખતાર નિયાઝશ.

અર્થ.

જ્યારે માહતાજની રોશની પ્રકાશેછે ત્યારે
લીલા રંગના ઝાડોના પીલા જમીન ઉપર દવની
મારફતે ફુટે છે.

[ખોરદેહ અવસ્તા બા માઝેની, સં૦ ૭૭.

બહુમન મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંધુહન્તેમ્
યજ્ઞમધદે, થમનંધુહન્તેમ્ વરેયંધુહન્તેમ્, યઓ-
ષ્પિતવન્તેમ્, ખપ્યમ્તેમ્, ઇસાનેમ્, હજ્ઞંદ્રાહ
અયમ્સનાંમ્ યો દધાર્ષતિ કુષ્ખન્વાનાહ, પોહિરંશ
અયમ્સાઓ જધધ્યન્તાર્ષ અજધ્યમ્નાહ મપ્યાહ.

[તીર ચરત, ૩૦ ૪૮.

અર્થ.

ચળકાઠવાળા, ખોરહેવાળા, તનદુરસ્તી
આપનાર, દમદખાવાળા, જોરેમંદ, હકુમત ચલાવ-
નાર, તથા હજાર બખ્શોશની ઉપર સાહેબી ભોગ-
વનાર તેસ્તર સેતારાને અમે યાદ કરિયે છિયે, કે
જે પોતાને ખુશી કરનાર શખ્સને તે માંગે યા
નહિ માંગે તોપણ પુખ્કા બખ્શોશ આપેછે.

[ખોર• અવ• બા માગ્ગની, સ• ૨૪૨.

બહુમન મહિનો—ગોશ રોજ.

અવસ્તા.

તા વધહેઉશ સરે ઇજ્યા મનંધહો,
અંતરે વીર્યેંગ દ્રેગ્વતો હપ્મેંગ અંતરે-મૂયે.

[ઈજ્યો, હા ૪૯, રૂં ૩.

અર્થ.

બહાં મનની સરદારીને હું પસદ કરું છું;
ચુરા માણસના તમામ સોહબતીઓને ધિકારીને
હું રદ કરું છું.

[ગાથા બા માએની, સદે ૧૮૩.

બહુમન મહિનો—દેવમેહર રોજ.

અવસ્તા.

આપ વહિસ્ત આપ સ્ત્રએસ્ત દરેસામ ટ્વા
પધરિ ટ્વા જમ્યામ હમેમ ટ્વા હપ્પમ.

[ધજ૦. હા ૬૦, ૩૦ ૧૨.

અર્થ.

અએ હોરમજદ! સૌથી સરસ અશોધની
મારફતે તથા શ્રેષ્ઠ રાસ્તીની મારફતે અમો તને
જોઈએ, તારી આસપાસ આવિયે, અને તારી
હમેશની દોસ્તીને પહોંચિયે!

[ધજ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૪૬.

બહુમન મહિનો—મેહર રોજ.

અવસ્તા.

મિત્રેમ વોઉર-ગચ્ચોયચોધતીમ્ યજ્ઞમધદે...
હકત્ વીરપાચો અધપિ-કેરેન્તધતિ, યો હકત્
અસ્તેસ્ય વરેસેસ્ય મસ્તરેદ્વસ્ય વોહુનિસ્ય જ્ઞેમાધ
હાંમ-રચેથ્વગેધતિ મિત્રો-દુળાંમ્ મપ્યાનાંમ્.

[મેહર યશત, ૩૦ ૭૦, ૭૨.

અર્થ.

સૃષ્ટિની હકુમત ધરાવનાર મેહર ઇજદને
અમો યાદ કરિયે છિયે કેજે કોલ તોડનારાં
માણસોના તમામ અવયવોને એકદમ કાપી નાખેછે,
અને તેઓનાં હાડકાં, બાલ, લેળાં તથા લોહીને
જમીનની ધૂળ સાથે મેળવી દે છે.

[યશત બા માચ્ચેની, સ૦ ૯૯.

બહુમન મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

અપાનો દરેગો—જ્યાઇતીમ્ આખ્યશ્રેમ વંધ્હેઉથ
 મનંધ્હે
 અપાત્ આ એરેજ્જુશ પયો યએધુ મજ્જદાએ
 અહુરો વએતી.

[ઈજ્જો, હા ૩૩, ૩૦ ૫.

અર્થ.

અએ સાહેબ ! નેક મનસ્વીનાં રાજ્યમાં
 લાંબી જીંદગી તું અમેને હાંસેલ કરાવ, અને
 જે રાસ્ત માર્ગમાં તું હોરમજ્જદ રહે છે તે તર્ફ
 અમારી રાસ્તીને લીધે તું અમેને પહોંચાડ.

[ગાથા બા માએની, સં૦ ૭૨-૯૩.

બહુમનં મહિનો—રશને રોજ.

અવસ્તા.

પૂપ્પમાઓ અસ્તી અષવ વેરેથળઓ વહિસ્તો...
 હુયાના ક્ષૂપ્પમાઓ નિશંબ્ધરેતૂ હે અધ્ધ્યાપ્પ-
 યતૂ હદા અષાયા વાસ્ત્રાયા કારાધતિયા વીદિષ્યાય
 અધનિતિય આથાય અહુરહે મજ્જદાઓ.

[ઈન્ન૦, હા ૫૮, ૩૦ ૪.

અર્થ.

રાસ્ત માણસ દુનિયાની આખાદી કરનાર,
 કૃતેહમંદ અને સર્વોત્તમ છે.....વળી તે માણસ
 અશોઈથી, હલોગથી, સખાવતથી, જ્ઞાનથી તથા
 હોરમજ્જદના આતશથી આખાદીનો હમેશાં બચાવ
 તથા સંભાળ કરશે.

[ઈન્ન૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૪૦.

બહુમન મહિનો—ફરવરદીન રોજ

અવરતા.

આદ્યુનાંમ્ય અપઓનાંમ્ ફવપયો યજ્ઞ-
મધદે; ઉદ્યુનાંમ્ય અપઓનાંમ્ ફવપયો!
યજ્ઞમધદે; નરાંમ્ય અપઓનાંમ્ ફવપયો યજ્ઞ-
મધદે; નાઈરિનાંમ્ય અપઓનિનાંમ્ ફવપયો!
યજ્ઞમધદે.

[વીત્પરદ, હા ૧૬, ૩૦ ૨.]

અર્થ.

આ દેશનાં અશો લોકોનાં ફરોહરોને અમે!
યાદ કરિયે છિયે; પારકા દેશનાં અશો લોકોનાં
ફરોહરોને અમે યાદ કરિયે છિયે. અશો મદોનાં
ફરોહરોને અમે યાદ કરિયે છિયે; અશો આર-
તોનાં ફરોહરોને અમે યાદ કરિયે છિયે.

[ઈજો તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૧૧.]

બહુમન મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

દાતા અંધહેઉથ અરેદત્ વોહ મનંબૂહા
હૃધ્યાવરેશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફેરષોતેમેમ્.

[૪૦૦, હા ૫૦, ક્રો ૧૧.

અર્થ.

રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની ખાહેશ જે
સૌથી ચઢતે દરજ્જેની હોય છે તે દુનિયાનો પેદા
કરનાર તે ખાહેશ કરનારાઓની નેક મનસ્વીને
લીધે પાર પાડે છે.

[ગાથા બા માગ્ગિની, સં ૧૯૪૮.

બહુમન મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

નિપાયોષ્ઠ મરીમ્ ઉર્વયેમ્ યવએતાઘને
જરયુસ્ત્ર! અઉર્વથાત્ પરો દુશ્મન્યએત્; મા
તેમ્ ઉર્વયેમ્ દ્વાયવયોષ્ઠ સ્નથાઈ; મા દુશ્મને-
તેએ જ્યાનામ્ અપયતેએ; મા યસોષ્ઠ અએમ્
નરેમ્ દાદતીમ્.

[હિરમન્દ યસ્ત, ૩૦ ૨૪.

અર્થ.

અએ જરતોસ્ત! તારી સાથે દોસ્તી
ધરાવનાર માણસને ખરાબ વિચારવાળા દુશ્મનથી
તારે હમેશાં બંધાવવો બેધએ. તે દોસ્તને તેના
દુશ્મનની ખરાબીમાં તું વધારે વાર રહેવા દેતો ના;
તેને નુકસાન થવા દેતો ના, તેને ખરાબી પહોં-
ચવા દેતો ના; દીનદાર માણસને તું દુઃખમાં
લાવતો ના.

[ખિર૦ અવ૦ બા માએની, સ૦ ૧૬૦.

બહુમન મહિનો—ગાવાદ રોજ.

અવસ્તા.

યાંમ્ આપવ વંધુલિમ અપ્યાંમ્ વચ્ચે, તાંમ્
દ્રવાઓ; એવીધવાઓ મા અપચેમ પર્વાવયોદત
મા મનંધહ મા વચંધહ મા વ્યઓદન મા અધ
કથચિન પર્ષતિ જિમે.

[વીરપરદ, ૩૦ ૨૨, ૩૦ ૨.

અર્થ.

રાસ્ત માણસ બલી અશોધ બાળે સમજેછે,
પણ દુષ્ટ માણસ તેથી બેખબર હોયછે. અમે
તે દુષ્ટ માણસની સંગત કરીશું નહિ; અને
તે બદ પોતાના વિચારથી, સખુનથી, કામથી
અથવા ચાલચલણથી કોઈબી રીતે અમારી
ઉપર સરસાધ ભોગવશે નહિ.

[૬૯૦ તથા વીરપ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૧૭.

બહુમન મહિનો—દેવદીન રોજ.

અવસ્તા—યે વે સ્તઓતાઇશ મજ્જદા ફિનાઇ,
અહુરા ! અવત્ત યાસાંસ. હવત્ત વે ઇસ્તાં વહિસ્તેમ્.

(ઈબ્નો, હા ૪૫, ૩૦ ૧૨.

તા નો દાતા તા એરેજવાન ક્રવઓયામ
ક્રવવઓ.....સઓપ્યન્તો ખુયમ વેરેથ્રાજનો,
ખુયમ અહુરહે મજ્જદાઓ ક્રવ વાજિસ્ત અસ્તયો યોઇ
નરો અપવનો હુમતાઇશ મઈનિમ્ન હુમ્તાઇશ અવતો
ત્વસ્તાઇશ વેરેજ્યંતો. [ઈબ્નો, હા ૭૦, ૩૦ ૨ તથા ૪.

અર્થ—અઓ હોરમજ્જદા તારી મજ્જ મુજબ
ચાલીને જે કાંઇ સૌથી સરસ છે તેનો હું તલબગાર
થઇશ; અને કીર્તિનાં ગાયનોથી તને વખાણીશ.

(ગાથા બા માઝ્ઝેની, સં ૧૫૦.

અય સાહેબ ! અમો જાહેર કરિયે છિયે,
તથા હું પોતે પણ જાહેર કરું છું કે તમારી તે સચાઇ
અમોને આપો.....કે જેથી કરીને ફતેહમંદ
દુનિયાને ફાયદો કરનારા અમો થઇયે, અને નેક વિ-
ચાર વિચારનારા, નેક સખુન બોલનારા તથા નેક કામ
કરનારા રાસ્ત માણસોની માફક તું હોરમજ્જદના
પ્યારા અને સૌથી ચાલાક જીંદગી ગુજારનારા અમો
થઇયે. [ઈબ્નો તથા વીરુપો નો તરજુમો, સં ૧૬૫-૭૦,

બહુમન મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

હો તત્ ના અહ્યાઈ દશદે,
દએનયા વએદેમ્નો, યે અહમ્ ઇષસાંસ અઈખી
મજદાઓ દાતા અઓત્ ગયેલા પ્યઓયનાઈશ વહો.

[ઈજો હા ૫૧, ૨૦ ૧૩.

અર્થ.

જે કોઈ દીનની મારફતે ભણેલો થઈને,
દુનિયાના લોકો ઉપર પોતાની મોહબત બતલાવીને,
તથા પોતાની જીંદગીનાં કામોથી વધારે નેકીવાળો
થઈને હોરમજદના કાયદાને જાહેર કરેછે, તે શખ્સ
પોતે અમારી સંકનો અને અમારા કામનો મદદગાર
ગણાયછે.

[ગાથા બા માએની, સૌ ૨૧૬.

બહુમન મહિનો—અશીશવંધ રોજ.

અવસ્તા.

હથા મનાઓ બવત્ યથા ચિસ્તિશ્ચ અંધૃહત્ મએથા

[ઈજ્ઞ૦ હા ૩૦ ૩૦ ૬.

દામીમ્ યજ્ઞમધદે યામ્ આર્મિધતીમ્ રપે-
ન્તામ્ યેહે દાથ્રે અપહેય, અપઓનામ્ અપ-પઓ-
ધર્યનામ્ચ દામનામ્.

[હોરમજ્ઞદ યસ્ત, ૩૦ ૩૨.

અર્થ.

જે તર્ફ ઉહાપણુ પોતાનો મુકામ કરે તે તર્ફ
સારી મનસ્નીવાળો દાનેશમંદ શખ્સ હોયછે.

[ગાથા બા માઝ્મીની, સં૦ ૩૭-

ઉહાપણુ, કે જે આબાદી કરનાર સંપૂર્ણ
મનસ્ની છે, તેને અમો વખાણિયે છિયે, જેની
ઉત્પત્તિ અશોધની અને અશો લોકો જેઓ રાસ્તીમાં
સૌથી સરસ છે તેઓની પેદાયશની છે.

[ખોર૦ અવે૦ બા માઝ્મીની, સં૦ ૧૬૪.

અહમન મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

સ્તવસ્ અથા યે હુદાઓ યોધહેન્તિ.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૫૨, ક્ર૦ ૪.

અલા વંધુહેઉશ મનંધુહો ધ્યઓથના વઓચત.

ગરેખાંમ્ હુપ્પતુથ.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૩૪, ક્ર૦ ૧૦.

અર્થ

જેઓ સારી દાનેશવાળા છે તેઓ રાસ્તીને
વખાણુનારા છે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુઓ, સ. ૧૨૫.

સારી દાનેશવાળો શખ્સ નેક મનસ્વીનાં
કામે એખિતયાર કરવાને કહેછે.

[માયા બા માએની, સ૦ ૯૦.

બહુમન મહિનો—આસ્માન રોજ.

અવસ્તા.

કથ દુજેમ નીશ અહિત આ નીશ-નાપામ
નીશ-નાપામ સઓપ્યન્તો દુજેમ ? કથ નીશ-ના-
પામ યથ હીમ જનામ ખપયમ્ન અખપયમ્નામ-
વીસ્પાધશ હય કર્પવાંન યાધશ હમ હમિસ્તેએ નિજ
એરેતેએ વીસ્પયાઓ દ્રવતો સ્તોધશ ? સ્તવન્ન અપા-
યે હુદાઓ યોધ હેન્તી. [ઈજ્જો, હા ૬૧, ૬૦ પ.

અર્થ.

અય દાદારં ! દુનિયાને કાયદો કરનારા થઈને
અમો કેવી રીતે અહીંથી દરજ યાને જુદાઈનો
તદન નાશ કરિયે ? જે પ્રમાણે શક્તિવાળા માણ-
સો વગર શક્તિવાળા ઉપર કાવે તે પ્રમાણે
દુરવંદની દરેક પેદાયશની સામે થવા તથા તેને
બાહર કહાડી નાખવા માટે તમામ હકૂત કેશ્વર
જમીન ઉપરથી તે જુદાઈનો અમો કેમ નાશ
કરિયે અને તેને કેવી રીતે મારી નાખિયે ? જેઓ
સારી દાનેશવાળા છે તેઓ તો રાસ્તીને વખાણનારા
હોય છે. [ઈજ્જો તથા વીસ્પો નો તરજુઓ, સં ૧૪૮-૪૯

બહુમન મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા.

દ્વિતીય સ્પેન્ત આર્મધતે દ્વિતીય પવ વીચ
નેમંદુહ બરેથે પસ્વાંમ્ય સ્તઓરનાંમ્ય મખ્યાનાંમ્ય

[વંદી૦, પરમ૦ ૨, ક્ર૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ પશુઓની, તથા ઢોરોની, તથા
માણસોની માતા ! અએ તું પ્યારી, આખાદી
કરનારી જમીન ! મારી નમાજની લંબાઇમાં
અને પહોળાઇમાં તું વધ !

[વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૬૫.

અહમન મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

તત્થવા પેરેસા એરેશ-મેાઈ વચ્ચોચા, અહુરા !
કથા અપાઈ દુજેમ્ ઘાંત જસ્તયો,
ની હીમ્ મેરાંજઘાઈ અવહા માંથ્રાઈશ મેંગહલા,
એમવઈતીમ્ સિનાંમ્ દાવોઈ દ્રેગ્વસુ,
આઈશ દ્રષ્ટેંગ મજદા અનાશે આંસ્તાંસ્થા ?

[ઈજ્ઞ૦ હા ૪૪, ર૦ ૧૪.]

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! જે હું તને પુછું તેનો
તું મને ખરો જવાબ દેજે કે—તારા કલામનાં
મંત્રાથી જુદાઈને તોડવા માટે, દુષ્ટ માણસોમાં
મોટી પાયેમાલી કરવા માટે, તેઓમાં કાવત્રાં
અને દગાબાજીને નહિ ફેળાવા દેવા માટે, સચા-
ઈના હાથમાં જુદાઈને હું કેવી રીતે આપું ?

[ગાથા બા માઝ્ઝેની, સ્ત૦ ૧૨૪—૨૫.]

બહુમન મહિનો—અનેરાન રોજ

અવસ્તા.

આર્મતોષ્ય ના અપન્તો દેા ચિસ્તી ઉખ્ધા-
ધશ પ્યઓયના. [ઇબ્ન હા ૫૧, ૬૦ ૨૧.

ઉસ્ત, નરેમ્ અપવનેમ્ યજ્ઞમધદે !.....
ઉસ્તતાતેમ્ય નધરે અપઓને યજ્ઞમધદે !.....
ઉસ્તતાધત્યય વીરપેમ્ અપવનેમ્ હેન્તેમ્ય બવ-
ન્તેમ્ય બુધ્યન્તેમ્ય. [વીરપરદ, ૬૦ ૧૮, ૬૦ ૧૨.

અર્થ.

સંપૂર્ણ મનસ્વીનો માણસ પોતે પોતાનાં
ડહાપણ, સારા સખુન તથા નેક કામથી દુનિ-
યાની આખાદી કરે છે. [ગાથા બા માઝેની, સં ૨૨૧.

ધન્ય ! અશો નરને અમો યાદ કરિયે
છિયે... અશો નરને માટે અમો સુખાકાસી ઇછિયે
છિયે..... જે અશો માણસ હમણા હયાત છે,
જે આગળ હયાત હતો, તથા જે હવે પછી
હયાતી ભોગવશે તે દરેકને બહેસ્તાનું સુખ અમો
ઇછિયે છિયે. [ઇબ્ન તથા વીરપં નો તરજુમો, સં ૨૧૨.

અરુપંદાદ મહિનો—હોરમજદ રોજ.

અવસ્તા.

વીરપાઓ-સ્તોઇ હુજીતયો યાઓ -૭

આઓંધુહરે યાઓસ્ત્યા હેન્તી,

યાઓસ્ત્યા મજદા બવધન્તી,

થવહી હીથ જઓષે આબખ્ષોદ્ધા;

વોદ્ધ ઉખ્ષ્યા મનંધુહા ખ્ષયા

અપાયા ઉસ્તા તનૂમ.

[ઈજા હા ૩૩, ૩૦ ૧૦.

અર્થ.

જીંદગીની તમામ સુખી હાલતો, જે આગળ
ભોગવવામાં આવી હતી, તથા જે હાલ ભોગ-
વવામાં આવે છે, અને જે હવે પછી ભોગવવામાં
આવશે તે, અએ હોરમજદ! મારાં તર્ફની તારી
મોહબત દાખલ ખચીત તું મને બખ્શ; તથા
નેક મનસ્વી, રાસ્તી, કુવત અને આખાદાનીથી
મારાં તનને તું મજબૂત કર.

[મિથા બા માએની, સં ૭૭—૭૮.

અસ્પંદાદ મહિનો—બહુમન રોજ.

અવસ્તા.

તાઘથ વાઝો યસ્નાઘથ પઘતી સ્તવસ અયેની,
મજદા અપા વંધ્હેડથ ધ્યઝોયનાઘથ મનંધ્હેડા.

[ઈજા ૯૧ ૫૦, ૬. ૯]

અર્થ.

અઝે હોરમજદ ! હું તારી સ્તુતિ ગાનાર,
આ આરાધનાની મારફતે, રાસ્તીની મારફતે,
તથા નેક મનસ્વીનાં કામોની મારફતે તને પહોંચું !

[ગાથા બા માઝેની, સં ૧૬૭.

અસ્પંદાદ મહિનો—અર્ધબેહુશત રોજ.
અવસ્તા.

હાથ્યા નરો અથા જોનયા,
દુજો હયા રાયેમો યે મે સ્પયુથા ક્રાધદીમ્ ;
દુજો આયેસે હોધયા તન્વો પરા.

[ઈજ્જ ૦ હા ૫૩, ૩૦ ૬.

કુત્ત આપવ મજ્જદ ! વનત્ત દ્વન્તેમ્ ?

આપવ વનત્ત દુજિમ્, આપવ વનત્ત દ્વન્તેમ્.

[હોરમજ્જદ યશત, ૩૦ ૨૮.

અર્થ.

અએ નર તથા નારીઓ ! જુઠાઈના
માર્ગને તથા તેના વધારાને ખુદી રીતે તમે
બંધ કરજો; જુઠાઈની સંગતથી તમારાં તનનો
સંબંધ છોડવજો.

[ગાથા બા માઝિની, સ૦ ૨૩૩.

અય હોરમજ્જદ ! શું રાસ્ત માણુસ પાપી
માણુસને જોર કરશે ?

હા; સાચો માણુસ જુઠાને મારશે; અશો
માણુસ પાપીને જોર કરશે.

[ખારદેહ અવસ્તા બા માઝિની, સ૦ ૧૬૨.

અસ્પંદાદ મહિનો—શેહેરેવર રોજ.

અવસ્તા.

યૂજેમ અએમખ્યો અહુરા અઓગો દાતા અપા
ખપચેમ્યા

અવત વોદ મનંધ્રહા યા હુશેષ્ઠીથ રામાંમ્યા દાત.
અજેમચીત અહ્યા મજદા ધ્વાંમ મેંધ્રહી પઓઉ-
ર્વાંમ વએદેમ.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૨૯, ૩૦ ૧૦.

અર્થ.

અએ રાસ્ત સાહેબ ! જેઓ મારા મદદગારો
છે તેઓને તું કુવત તથા સત્તા આપ, કે જેથી
તેઓ નેક વિચારની મારફતે દુનિયાનાં લોકોને
ખુશહાલી તથા સુખ આપે.

અએ હોરમજદ ! તે ખુશહાલી તથા
સુખનો પહેલો રાખનાર હું. તને ગણું છું.

[માયા બા માએનો, સ૦ ૨૧.

અસ્પંદાદ મહિનો—અસ્પંદાદ રોજ.

અવસ્તા—અષ્ટમ પ્યઓથનાઇથ દેખાજીધતી
આર્મધતીથ [ઈજ્જો, હા ૪૪, ૩૦ ૬.

અધચ ઉધતિ નાઇરિવધતે જ તે અહ્માત
પોઉરમ્ ક્રમ્ઓમિ...યથ મગવો ક્રવાખ્પોધત,
વીસાને અહ્માત યથ એવીસાઇ, પુથાને અહ્માત
યથ અપુથાઇ, પએતવતો અહ્માત યથ અપએ-
તાઇ. હાઉથ અયાઓ નરાઓ વોહુ મનો જામેરે-
પુસ્તરો અંધહત યો ગેઉથ ઉરેથ્વરે હાંમ-પાકાઇતિ
યથ હાઉ યો નોઇત. [વંદીદાદ, પરમરદ ૪, ૩૦ ૪૭, ૪૮.

અર્થ—સંપૂર્ણ મનસ્વી બલાં કામેને લીધે
અશોધને વધારે છે. [ગાથા બા માએની, સં ૧૧૭.

મગવ (કુમારા)ની જીંદગી કરતાં પરણે-
લાની જીંદગી હું ખચીત વધારે પસંદ કરું છું;
કુટુંબ વગરના કરતાં કુટુંબવાળાને હું વધારે
પસંદ કરું છું; ફર્જન્દ વગરનાં કરતાં ફર્જન્દવાળાને
હું વધારે પસંદ કરું છું; ફરાખી વગરના કરતાં
ફરાખીવાળાને હું વધારે પસંદ કરું છું; કારણ કે
આ એમાંનો બીજો માણસ જનવરોની વૃદ્ધિ સારી
રીતે બરપુર કરેછે, તે બધી મનસ્વી સંઘી લેવાને વ-
ધારે શક્તિવાન હોય છે. [વંદીદાદનો તરજુમો, સર્ક ૧૦૨-૩.

અંરૂપંદાદ મહિનો—ખોરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

તેમ વાઓ અહમ દ્રેગ્વન્તો પ્યઓથનાઈશ.
આઈશ દએના નએપત.

[ઈજ૦ હા ૩૧, ૩૦ ૨૦.

...હઉર્વત અમેરેતાત...સ્તો મિજ્જદેમ્ અપાઉ-
નાંમ્ પરો અસ્તિ જસેન્તાંમ્.

[હોરમજ્જદ યસ્ત, ૩૦ ૨૫.

અર્થ.

ઓ પાપી માણસો ! તમારી બદ દિયાનત
તમારાં પોતાનાં કામોને લીધે તમોને તે અંધારી
દુનિયામાં લઇ જશે,

[ગાથા બા માઝેની, સ૦ ૪૯.

ખોરદાદ તથા અમરદાદ (યાને સુખ તથા
અમર્ગી) બીજી હયાતીમાં જનારા અસો લોકોનો
બદલો છે.

[ખોર૦ અવ૦ બા માઝેની, સ૦ ૧૬૧.

અસ્પંદાદ મહિનો—અમરદાદ રોજ.

અવસ્તા.

નોદત્ત ના પોઉરશ દ્રેગ્વતો ખ્યાત ચિખ્ખનુશો
અત્ તોઈ વીસ્પેંજ અંગ્રેંજ અપાઉનો આદરે.

[ઈશ્વર હા ૪૩, ૬૦ ૧૫૮]

અર્થ.

એક સાચો માણસ પાપી માણસોને રાજી
રાખનારો નહિજ થાય, કારણકે તે પાપીઓ
સઘળા રાસ્તા માણસોને નહારા ગણતા આવેલા છે.

[માયા બા માએની, સપ્ ૧૧૧.]

અસ્પદાદ મહિનો—દેપાદર રોજ.

અવસ્તા.

કુથા તોઇ અરેદા મજદા યોઇ વંધહેકુશ
 દએદેના મનધ્રેહો
 સેંધહુશ રએખેનાઓ અસ્પેન્ગીત સાદ્રાન્ગીત
 અપ્રયો ઉપેકર ?
 [ઈજા હા ૩૪, ૩. ૭.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! કયાં છે તારી પરસ્તેશ
 કરનારા, કે જેઓ નેક મનસ્વીને હેડે ધરીને
 દીનનાં કરમાનોને ખરી દોલત તરીકે ગણે અને
 તે કરમાનોને સુખ દુખમાં પુરતી હુશિયારીથી
 બળ લાવે ?

[ગાયા બા માએની, સં ૮૭.

અરુપંદાદ મહિનો—આદર રોજ

અવસ્તા.

સઝોચે જુએ અહય ન્માને, મત્ સઝોચે
જુએ અહય ન્માને, રઝોચહિ જુએ અહય ન્માને,
વખપચે જુએ અહય ન્માને, દરેધેમ ચિત્, અધપિ
જૂવાનેમ, ઉપ સૂરાંમ કપો—કેરેધતીમ હધ સૂરયાઓ
વંધ હયાઓ કપો—કેરેતોધત.

[ઈજા ૬૧ ૬૨, ૬૦ ૩૦]

અર્થ.

અઝે આતશ! લાંબા વકત સુધી, શર
આપનાર રસ્તાખેજના વકત સુધી, તથા હિમત
આપનાર બધા કેયામતના વકત સુધી, આ ધરમાં
તું બળતો રહેજે! આ ધરમાં તું હમેશાં બળતો
રહેજે! આ ધરમાં તું વધારામાં રહેજે!

[ઈજા ૭૦ તથા બીરુપનો તરજુમો, સં ૧૪૬-૫૦.]

અસ્પંદાદ મહિમો—આવાં રોજ.

અવસ્તા.

માધ નો અલ્પિ ક્રાધાદતિ આપો વંધુહીશ
વહિસ્તાઓ મજદધાતાઓ અપઓનીશ, યોનો
અઈરીરિચિનાંમ્ ધરીરિખ્યાદતિ ગએથનાંમ્,...
...યોનો અધરીરિચિનાંમ્ ધરીરિખ્યાદતી તનૂનાંમ્.

[આ હાતાંમ્યનો હા અસ્પંદીસુર નિયામ્યશ.

અર્થ.

હોરમજદનાં પેદા કીધેલાં અમારાં ખુશી-
વાળાં સાથી સરસ નિર્મળ પાણી તે માણસને
ફાયદો કરનારાં મા હોતાં, કે જે અમારા ભર-
પૂર માલ મિલકતને ખાલી કરવા ઇછે છે,.....
કે જે અમારાં તનદુશ્ત તનને ખાલી કરવા
ઈછે છે.

[ખિરો અવો બા માએની, સો ૮૫

અસ્પંદાદ મહિનો—ખોરશેદ રોજ.

અવસ્તા.

ધૂરેય ખાએતહે અકર્વત અસ્પહે દોઘથહે અહુ.
રહે મજદાઓ.

[ઈજ્જ, કા ૧, ૬૦ ૧૧.

ધૂરે રઓયો યજમહદે; ધૂરે-ખરેજિસ્તેમ
ખરેજિમનાંમ યજમહદે.

[વીરપ૦, ૬૦ ૧૯, ૬૦ ૨.

અર્થ.

તેજ ઘોડાવાળો ખોરશેદ હોરમજદની
આંખ છે.

[ઈજ્જ, તથા વીરપ૦ નો તરબુમે, સ૦ ૧૪.

ખોરશેદની રોસનીને અમે વખાણિયે છિયે;
ખોરશેદ જે ખુલંદમાં સૌથી ખુલંદ છે તેને અમે-
વખાણિયે છિયે.

[તેજ, સ૦ ૨૧૩.

અસ્પંદાદ મહિનો—મોહોર રોજ.

અવસ્તા.

રઝોચિનવન્તેમ્ ખવાહિ યથં માઝોંધુડેમ્.

[આફરીને પમાખર જરતોમ્ત.

અનાઇશ. આ હુજ્જવરેખનધુહો દરખ્યા હેન્તૂ
જખ્યાઆ વીરપાઝોંધુહો પ્રઝોસેન્તાંમ કપા
હુખ્ષથાઇશ જેનેરાંમ્ ખૂનહાંમ્યા રાખાંમ્યા
આઇશ દદાતૂ ખ્યેઇતિખ્યો વીજિખ્યો

ઇરતૂઇશ દરખો હો દેરેજ

મેરેથ્યાઇશ મજિસ્તો મોખુયા અસ્તૂ

અર્થ.

[ઈજ્જ હા પઠ, ૩૦ ૮.

માહતાખના જેવા રોશનીવાળા થજ્જે !

[ખાર૦ અવ૦ ખા માઝેની, સ૦ ૩૮૩.

ખુરાં કામ કરનારા શિકસ્ત પામેલા થજ્જે !

તેઝો સધળા ધિકાર સાથે હસી કહાડેલા તથા
વીળાપ કરતા થજ્જે ! સારી હકુમત ધરાવનારાઓથી
તેઝો હુખ અને જખમ પામજ્જે ! માણસોનાં રેહા-
ણોમાંથી તથા કુટુંબોમાંથી તેજો ન્યાત બાહર થયલા
હોજ્જે ! પોતે જે ફાંસાવાળા (હાથે પગે બેડી નખા-
યલા) થઇને તે બેડીઓને હલાવજ્જે ! સાથી મોટી
મઠી તેમની ઉપર જલદીથી આવી પડજ્જે !

[માયા ખા માઝેની, સ૦ ૧૩૫—૩૬.

અસ્પંદાદ મહિનો—તીર રોજ.

અવસ્તા.

તિસ્ત્રયો જ રચેવાઓ ખરેનંદુહાઓ અવાંમ્
પદરિકાંમ્ આદરેજયેષ્ટિ, બિષ્દાઈશ્ય, શ્રિષ્દાઈશ્ય
અવનેમ્નાઈશ્ય વીસ્પષ્દાઈશ્ય, માંનયેન્ અહે યથ
હજંદ્રેમ્ નરાંમ્ ઓઈમ્ નરેમ્ આદરેજયોઈત્
યોઈ લ્યાન્ અસ્તિ અઓળંધુહ અઓળસ્ત.

[તીર ચક્ત, ૬૦ મ્મ.

અર્થ,

જે મિસાલે કુવતમાં ઘણાજ ગ્જેરેમંદ હોય
એવા હજાર માણસો એક માણસને બાંધી શકે
તે મિસાલે ચળકાટવાળો તથા નૂરમદ તેશ્તર
૬૪૬ દુજ્જયાઈય^૧ નામની પરીને બેવડી અને
ત્રેવડી બેડીથી, તથા ફાવી નહિ શકે એવી તમામ
બેડીઓથી બાંધે છે.

[ખોરત અવ૦ બા માચ્ચેની, સત ૨૪૪.

૧ દુકાળ અથવા દીપાળીનું વરસ.

અસ્પંદાદ મહિનો—ગ્રાશ રોજ.

અવસ્તા.

ક્રસ્તુયે હુમતોઘખ્યસ્યા દુખ્તોઘખ્યસ્યા
 વૃસ્તોઘખ્યસ્યા માંધવોઘખ્યસ્યા વખેધવોઘખ્યસ્યા
 વસ્ત્વોઘખ્યસ્યા; અધગ્નિ ગદ્યો દધથે વીરપા હુમ-
 તાયા દુખ્તાયા વૃક્તોયા; પદતિરિચ્યા દધથે વીરપા
 દુસ્મતાયા દુજ્જપ્તાયા દુજ્જવસ્તોયા.

[ઈજ્ઞ૦, હા ૧૧, ૩૦ ૧૭-

અર્થ.

તમામ નેક વમાસણ, નેક વાણી અને નેક
 કરણીને મારી મનસ્વી, ગવસ્વી અને કુનસ્વીથી
 હું વખાણું છું; સધળા નેક વિચારો, નેક સખુતો
 અને નેક કામોને હું એખિતયાર કરું છું; સધળા
 બદ વિચારો, બદ સખુતો અને બદ કામોને હું
 છોડી દઉં છું.

[ઈજ્ઞ૦ અને વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૯૪.

અસ્પંદાદ મહિનો—દપમેહુર રોજ.

અવરતા.

યજ્ઞેન્નાઓંદિહો નેમંધહા મજદાઓ
રફેમેન્ અમેદો.

[ઈજ્જન, હા. ૫૧, ૬૦ વગ.

અર્થ.

દાદાર હોરમજદની ખુશહાલીને આતુરતાથી
જોધનારા તથા નમ્રતાથી યાદ કરનારા અમે
થઈએ !

[ગાથા બા માઝિની, સં. ૨૨૦.

અસ્પંદાદ મહિનો—મેહર રોજ.

અવસ્તા.

તૂમ્ મએથનહે પાત નિપાત અહિ અદુ-
જનમ્ ; તૂમ્ વરેજનહે પછતિ નિશ-હરેત અહિ
અદુજનમ્.....યહિ સોધરે મિથો-કુળે અદિ
વીધિશિ જત પહર્વ મખ્યાકાઓંધહો.

[મેહર ચરત, ૩૦ ૮૦]

અર્થ.

અય મેહર ઇજ્જદ! જુહું નહિ બોલનારા-
ઓનાં મુકામનો તું રક્ષણ કર્તા તથા પાસ્યાની
કરનાર છે; જુહું નહિ બોલનારાઓનાં કારખાનાં-
ઓનો તું સંભાળ રાખનાર છે.....તારી હજુરમાં
ધુપી રીતે કોલ તોડનારા ધણા માણસો શેકરત
પામેલા પડેલા છે.

[ચરત બા માઝની. સૌ ૧૦૪-૫.]

અસ્પંદાદ મહિનો—સરોશ રોજ.

અવસ્તા.

વીર્ય ન્માન સ્ત્રોગો પાત યજ્ઞમધદે,
ચેંગાધ સ્ત્રોગો અપ્યો કૂયો ક્રિતો પદતિ જન્તો.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૫૭, ૬૦ ૩૫]

અર્થ.

સરોશ ઇજ્ઞદ્યી પાસ્થાની ચયલાં તમામ
ધરોને અમે વખાણિયે છિયે, કે જ્યાં અશે
સરોશ મિત્રાચારી બરેલો, ચહવાયલો. તથા માન
પામેલો હોયછે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૬૩૮.

અસ્પંદાદ મહિનો—રશને રોજ.

અવસ્તા.

ઋત્રઝોમિ નરેમ્ અપવનેમ્ અર્ચ-વર્સઝેમ્.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૩૦

હુમતનાંમ્ હુપ્તનાંમ્ હૃસ્તનાંમ્, યદ્યા અન્ય-
દ્યા, વેરેજ્યમ્નાંમ્યા, વાવેરેજ્યનાંમ્યા, મહી અધ-
ખી-જરેતારો નઝેનઝેસ્તારો, યથના વોહુનાંમ્ મહી.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૩૫, ૩૦ ર.

અર્થ.

સાચું કામ કરનારને અશો નર તરીકે
હું પસંદ કરું છું.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીર્યપ૦ નો તરજુમો, સ૦

અઝો સાહેબ ! જેમ અમો સારાં
માણુસોની વખાણુ ગાનારા તથા તે વિશે
વિચાર કરનારા છિયે, તેમ અમો આ દુનિયાને
માટે તથા પેઢી દુનિયાને માટે નેક વિચાર, નેક
સખુન તથા નેક કામ કરનારાઓની અને કરી
જનારાઓની વખાણુ ગાનારા તથા તે વિશે
વિચાર કરનારા છિયે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીર્યપ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૧૦.

અસ્પંદાદ મહિનો—ફરવરદીન રોજ.

અવસ્તા.

ફાંમ્ ફવરીમ્ યજ્ઞમધદે. [ખારશંદ નિયાઝેશ.

પઓધયનાંમ્ તકએષનાંમ્ પઓધયનાંમ્
સાસ્તો—ગૂપાંમ્, ધધ આપઓનાંમ્ આપઓનિનાંમ્
અદમ્ય દએનામ્ય બઓધસ્ય ઉર્વાનેમ્ય ફવીમ્
યજ્ઞમધદે, યોધ આપાધ વઓનરે. [ખારદેહ અવસ્તા.

અર્થ.

પોતાનાં ફરોહરને અમો વખાણિયે છિયે.

[ખારદેહ અવસ્તા બા માઝિની, સં ૫૭.

પહેલી દીનવાળા (પોર્ષેદકેશી)ઓમાંનાં

તથા પહેલા દીન કપૂત કરનારાઓમાંના અશે
મદો તથા ઓરતો, જેઓ રાસ્તીને માટે ફતેહથી
લડ્યાં હતાં, તેઓના જનને, અતઃકરણને, બુદ્ધિને
રવાનને તથા ફરોહરને આ જગાએ માન સાથે
યાદ કરિયે છિયે.

[તેજ, સં ૩૬૨-૬૩.

અસ્પંદાદ મહિનો—બેહરામ રોજ.

અવસ્તા.

આત્ર વે સ્તઓતા, અઓગ્ગધ મજદા આઓંત્રહાચ,
ચાત્ર અપા તવાચા ઇસાઈયા.

[ઈજ્જ૦, હા, ૫૦, ૩૦ ૧૧.

અર્થ

અઓ હોરમજદા ! જ્યાં સુધી રાસ્તીની
મારફતે હું શકિત ધરાવું છું તથા તાકત રાખું
છું ત્યાં સુધી જેમ પહેલાંથી હું થતો આવેલો
છું તેમ તારી કીર્તિ ગાનાર તરીકે હું જાણીતો
થઈશ.

[માયા બા માઝિની, સ૦ ૧૯૯.

અસ્પંદાદ મહિનો—રામ રોજ.

અવસ્તા.

પેનકર ખાત્રેમ ખવાહિ યથ રામનો ખાસ્ત્રહે.

[આફરીન પેગામ્બર જરથોસ્ત.

રામ ખાસ્તરેમ અંધુલાઓ દંધુલંકિશ આફ્રી-
નામિ. દસરે ખએપજેમ આફ્રીનામિ યુમાકેમ દહ્મ-
નાંમ નરાંમ અપઓનાંમ. વીરપે આફ્રીનામિ કે
અસ્તિ વોહુ અપવ અંતરે જાંમ અસ્મનેમ્ય.
હજાએમ ખએપજનાંમ ખએવરે ખએપજનાંમ.

[દંજ ૦ હા ૬૮, ૬૦ ૧૧૫.

અર્થ.

મીનો રામ હજાદના જેવા પુર સુખવાળા થજો !

[ખારદેહ અવ૦ ખા માએની, સ૦ ૩૩૧.

આ દેશના રામખાસ્તરને હું વખાણું છું. તમે
ભક્ષા તથા અશો નરોની સુખાકારી અને તનદુસ્તી
ઉપર આફ્રીન કરું છું. જમીન તથા આસ્માનમાં જે
સઘળું ભલું અને અશો છે તે ઉપર આફ્રીન કરું છું.
તનદુસ્તીઓમાંની દશ હજારગણી તનદુસ્તીઓ
તેઓને હોજો ! [દંજ તથા વીરપ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૧૬૬.

અસ્પંદાદ મહિનો—ગોવાદ રોજ.

અવરતા.

.....ગત તોષ વસેમી
અપેમ દેરેધાધ તત.

[ઈજ્જ, હા ૪૩, ૬૦ ૧.

અર્થ.

અઝે હોરમજ્જદ ! રાસ્તી પકડી રાખવા
માટે તનદુરસ્તી તથા સુખ તારી પાસેથી હું
ખચીત માંગુંધું.

[ગાથા બા માઝેની, સપ્ત ૪૫૮

અસ્પંદાદ મહિનો—દેપદીન રોજ

અવરતા.

વીચિરો અહુરો; અથા ને અંદુહત યથા
દે વસત.

[૪૦૦ હા, રા, ૧૦ ૪.

અર્થ.

હોરમજદ પોતે સારાં નરસાંનો ઇનસાફ
કરનાર છે; જેમ તે પોતે ઇછે તેમજ અમોને
થાળે !

[ગાથા આ માગ્મિની, સપ ૧૬.

અસ્પંદાઃ મહિનો—દીન રોજ.

અવસ્તા.

માનયેન્ આ સિપતમ જરથુસ્ત્ર ! અએતેમ દાતેમ યિમ્ વીદોયૂમ્ જરથુસ્ત્ર ઉપધરિ અન્યાઇશ સ્ત્રવાઇશ મસનય વંધૂહનય સ્ત્રયનય યથ જયો વોઊરકષેમ્ ઉપધરિ અન્યાએ આપો;.....માનયેન્ આસિપતમ જરથુસ્ત્ર ! અએતેમ દાતેમ યિમ્ વીદોયૂમ્ જરથુસ્ત્ર ઉપધરિ અન્યાઇશ સ્ત્રવાઇશ મસનય વંધૂહનય સ્ત્રયનય યથ ઇમાંમ્ જામ્ આય પદ-રિય બવાવ.

[વંદી૦. પરગ૦ ૫, ૬૦ ૨૩—૨૫.

અર્થ.

અએ જરતોસ્ત ! જે પ્રમાણે વોરકપ દરિયો બીજા દરયાઓ કરતાં વધારે મોટો છે,.....જે પ્રમાણે આસ્માન આ જમીનને આસપાસથી ઘેરી લે છે, તેજ પ્રમાણે બીજા દીનોના કરતાં આ દુરવંદીથી વેગળી જરતોસ્તી દીન મોટાઇમાં, ખુબીમાં તથા શોભામાં ખચીત વધારે છે. [વંદીદાદનો તરજુમો, સ૦ ૧૧૨—૧૩.

અસ્પંદાદ મહિનો—અશીશવંધ રોજ.

અવસ્તા.

સ્પેન્તાંમ વંધુહીમ વરેને હા મોઘ અસ્તૂ.

[ઈજ્ઞ૦ હા ૧૨, ૩૦ ૧.

દામીમ યજ્ઞમઘદે યાંમ આર્મઘતીમ સ્પેન્તાંમ
યેહે દાઘે અપહુય અપઝોનાંમ અપ-પઝોધ્યનાંમ્ય
હામનાંમ.

[વીસ્પરદ, ૩૦ ૧૬, ૩૦ ૨.

અર્થ.

ભત્તાં અને આઝાદી વધારનારાં ડહાપણુને હું
પસંદ કરું છું, અને તે ડહાપણુ મેળવવાની ઇછા
રાખું છું. [ઈજ્ઞ૦ તથા વીસ૦ નો તરજુમો, સ૦

ડહાપણુને તથા ભત્તા આઝાદી કરનાર
વિચારને અમો વખાણિયે છિયે, જેની ઉત્પત્તિ
રાસ્તીની, તથા અશો લોઘો જેઓ રાસ્તીમાં
સૌથી સરસ છે તેઓની પેદાયશની છે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીસ્પ૦ નો તરજુમો, સ૦ ૨૩૭.

અસ્પંદાદ મહિનો—આસ્તાદ રોજ.

અવસ્તા.

વોદ્ધ ઇધ જરથુસ્ત્ર ! દ્વિસ્તેમ પ્યગ્ચોયનેમ
વેરેજિમ્નેમ. [વંદી, પરમ ૩, ૩૦ ૪૨.

યો નધરે નેમંધ્રહેન્તે નોધત નેમો પધતિ.
બરધતિ. તાયુથ નેમંધ્રહો બવધતિ હજંધ્રહ
નેમો—અરહે. યત્ વા કસ્વિકાંમિયન. અએપામિયત
ઇથ વા અસ્તિ ઇથ વા ખપકને મએથેમ્નહે ખાધ
પધરિ ગેઉર્વયેધતે. [વંદીદાદ, પરમ ૪, ૩૦ ૧.

અર્થ.

અએ જરતોસ્ત ! અહીં આ દુનિયામાં નેક
કામ કીધેલુંજ બલું. [વંદીદાદનો તરજુમો, સં ૮૯.

જે કોઇ પોતાની ફર્જ જેના તર્ફ અદા
કરવી જોઇયે, (પછી તે ગમે એવો કમીનો હોય.)
તેના તર્ફ તે નહિ અદા કરે તો, તે ધણી તે
ફર્જ ગોયા તેની કનેથી છીનવી લે છે, અને પોતે
ફર્જનો ચોર થાય છે. માણસે રાત દહાડો પોતાની
ફર્જ અદા કરવાના કામને વળગી રહેવું જોઇયે.

[વંદીદાદનો તરજુમો, સં ૮૯

૧ ભણનાર અહીં પોતાનું નામ દે તો લાયક છે.

અસ્પંદાદ મહિનો—આસ્માન રોજ
અવસ્તા.

ધેરેસા અવત્ત યા મહનિશ યે દ્રેગ્વાધને પ્રપથમ
દુશ પ્રયોગનાધ અહુરા યે નોઈત જ્યોતૂમસ્તનરે
વીનસ્તી
વારુયેલા અગ્નેનાંદ્રહો પસંઉશ વીરાઅત્યા અદુ-
ન્યન્તો.

[ઇજા, હા ૩૧. ૬૦ ૧૫.

અર્થ.

અગ્ને હોરમજ્દ ! જે શપ્સ દુષ્ટ કામ
કરનાર પાપીના હાથમાં સત્તા આપેછે, તથા
જે શપ્સ ખેડુતને અને તેનાં ગાય દોરને તેમજ
કદીળી જુડું નહિ ખોલનાર માણસને દુઃખી
કરતો હોવાથી જીવવાને લાયક હોતો નથી,
તેવા શપ્સની શિક્ષા બાબે હું તને પુછું છું કે
તેને તે કેવી થવી જોઈયે ?

[માયા બા માગ્ની, સ૦ ૪૪-૪૫.

અસ્પંદાદ મહિનો—જમ્યાદ રોજ.

અવસ્તા—અંધાઓ જેમો યત્ પથનયાઓ સ્કરે-
નયાઓ દૂરએ પારયાઓ.

[વંદી૦. ૫૨૫૦ ૧૯. ૩૦ ૪.

સ્પેન્તેમ અત ધ્વા મજદા મેંઝી અહુરા
હત મા વોદ પધરી-જસત મનંધ્રદા
પેરેસત્યા મા; ચિશ અહી? કહ્યા અહી?
કયા અચારે દખ્ખારા ફેરસયાધ દીપા
અધખી ધ્વાદ ગએથાદ તનુપિયા.

[ઈજા, હા ૪૩, ૩૦ ૭.

અર્થ—આ જમીન કેજે પહોળી, ગોળ અને પાર
કરવાને દૂર પડે તેવી છે. [વંદી૦ નો તર૦, સ૦ ૩૦૩.

અએ હોરમજદ! જ્યારે તારો પેગામ લાવ-
નાર સરોશ ઇજદ બહી મનસ્તીની મારફતે મારી
પાસે આવ્યો અને મને પુછ્યું કે 'તું કોણ છે? તથા
કોણની સફનો તું છે?' ત્યારે અય આહેમ! મેં તને
ખચીત આજ્ઞાદી કરનાર ગણ્યો. દીનનો એકમ
શિખવાને માટે, અય દાદાર! તારા મુલકનાં
માણસોનાં દિલમાં જોઇતું અજવાળું તથા તેને
લગતી નિશાનીઓ હું કેમ દેખાડીશ?

[માયા બા માએની, સ૦ ૧૦૩ -૪.

અસ્પંદાદ મહિનો—મારેસ્પંદ રોજ.

અવસ્તા.

ચેંધહે ઉર્વ માંથો રપેન્તો. [વંદી૦ પરમ૦ ૧૯, ૩૦ ૧૪.
અત્ ૭ તોષ વખ્ખ્યા મજ્જદા વીદુષે ૭-ના મુયાત
સ્થત અકોયા દ્રેગ્વાધતે ઉસ્તા યે અપેમ દાદ્રે.

ધ્રો ૭ માંથા ખ્યાતો યે વીદુષે અવધતી

[ગ્રન્થ, હા ૫૧, ૩૦ ૮.

અર્થ.

દૃઢિ કરનાર માંથ હોરમજ્જદનું રવાન છે.

[વંદી૦ નો તરજુમો, સ૦

અએ હોરમજ્જદ! તારા માંથ લોકોમાં હું
ખચીત જાહેર કરીશ, કારણકે દીનદાર માણસ
સમજી શખ્સને જણાવવું જોઈએ કે શેવટે પુરાને
માટે શિક્ષા છે, તથા જે કોઈ રાસ્તીને ટેકો
આપે છે તેને સુખાકારી છે. વળી જે કોઈ ડાહ્યા
માણસને માંથાવાણીની ખુબીઓ સમજાવે છે તે
પોતે ખચીત ખુશહાલ હોય છે.

[ગાથા ખા માએની સ૦ ૨૦૮—૯.

અસ્પંદાદ મહિનો—અનેરાન રોજ.

અવસ્તા.

અત્ તૂ મોઈ દાદશ અપેમ્ હત મા જ ઓઘ ઓમી
આમંઈતી હચિમ્નો ઇત આરેમ્.

[ઈજા, હા ૪૩ ૬૦ ૧૦.

ખ્યાત્ યાદશ હિસ્ચમઈદે અથા વે ઉતા
અયામા મજદા અહુરા ! અપવનો ઓરેખ્યા ઇ-
સ્તેમ્ રાઈતી.

[ઈજા, હા, ૪૦, ૬૦ ૪.

અર્થ.

અએ હોરમજદ ! તું મને રાસ્તી બખ્શ,
હારણ કે તે હું મારે માટે ખચીત માંગુ છું, કે
જોથી સંપૂર્ણ મનસ્વી મુજબ બરાબર ચાલ-
નારો હું થાઉં. [ગાથા બા માઝ્મીની, સં ૧૦૬.

અએ મહાશાની ! તારેથી અમે આ માંગિયે
હિયે કે અમે રાસ્ત અને ખાલેસ થઈયે, તથા અમારી
સખાવતની મારફતે તને પસંદ પડતા થઈયે.

[ઈજા તથા વીરપાં નો તરબુમો, સં ૧૧૯-૨૦.

ગાથા—અહુનવદ.

અવરના.

અએતત્ય અએપાંમ્ ઉખ્ધનાંમ્ ઉખ્ધોતેમેમ્
 યાદશ યવ ક્રય વઓએ ક્રય ઋગે ક્રય વખ્ખ્યેધતે.
 અસ્તિ છ અન અવવત ઉખ્ધત યથ યત દિત
 વીરપો અંધુદૃશ અસ્ત્યાઓ આસખ્યત સસ્કાંસ
 દદરાનો ની પધરિ દરિયાંસ્તાનત હરધને.

[ઈજ્જ૦, હા ૧૯, ૬૦ ૧૦.]

અહુનેમ્ વધરીમ તનૂમ પાધતિ. [સરોશ ખાજ.

અર્થ.

જે બંદગીઓ મેં કદી પણ પ્રાધી હોય, જે હું
 હમણા કરું છું, અને જે હવે પછી કરીશ, તે તમામ
 બંદગીઓમાં હોનવરની (યાને યથા અહુવદ્યોની)
 બંદગી ધણીજ સરસ છે; કારણ કે જેટલી તમામ
 હાડમદ દુનિયા છે તેટલી એ હોનવરના કલામની
 તારીફની લિયાકત છે. શિખનાર જે ખાતી રહીને
 એ બંદગીનો કલામ શિખે તે મોતથી બચે છે.

[ઈજ્જ૦, તથા વીરપાઠ નો તરજુમો, સં ૬૧.]

હોનવર તનને બંધાવે છે.

[ખોર૦ અવ૦ ખા માએની, સં ૧૭]

ગાથા—ઉશ્તવદ્.

અવસ્તા.

અએતત્ય નો વયો ક્રાવઓએ સખ્ખેમ્ય
હિસ્માધરીમ્ય યથન કહમાધયિત હાતાંમ અપાત્
હ્ય યત્ વહિસ્તાત્..

[ઈજ્ઞ૦, હા ૧૯, ૬૦ ૧૧.

અહુનોવધ્યો વયાંમ્ વેરેશ્વજ્ઞસ્તેમો. અર્ધુ-
ખ્યો વાખ્ખ્ યાહિ વેરેશ્વજ્ઞસ્તેમો.

[સરોશ હાદોખત, ૬૦ ૩:

અર્થ.

હોનવરનો કલામ તેની ઉત્તમ અશોધને
લીધે હયાતી ભોગવનારાઓમાંના કોઇનેખી શિખવા
તથા યાદ કરવા માટે અમેને જાહેર કરવામાં
આવ્યો છે.

[ઈજ્ઞ૦ તથા વીરપ્પ૦ નો તરજુમો, સં ૬૧.

બધી બંદગીઓમાં હોનવરની બંદગી સૌથી
ફતેહ આપનારી છે, એ સાચો અને અસરકારક
વચન સૌથી સરસ ફતેહ બખ્શનાર છે.

[ખાર૦ અવ૦ બા માએની, સં ૨૬૫.

ગાથા—સ્પેન્તોમદ.

અવસ્તા.

યસ્ય જરથુસ્ત્ર ! ઇમત્ ઉષ્ધેમ વચો
 દ્રવ્યોચાત, ના વા નાઈરી વા, અપ-સર
 મનંધ્રહ, અપ-સર વચધ્રહ, અપ-સર પ્યગોથન
નોષત દિમ યવ અંધહે અયાંન,
 નોષત અંધ્રહાઓ ખપપો, દ્રવાઓ જરેતો
 જરનું મનો જજરાનો, અપિખ્ય અવ-સ્પસ્તિચિન
 અપિ અવ -સ્પન્નઓત ; નોષત ગધહે વળ્ને-
 વાંથ્વેહે ત્પએપો ક્રાસ્તિચિન ક્રાપ્તુયાત.

[સરોશ હાલોખત, ૧૦ ૪.

અર્થ—અગે જરતોસ્ત ! જે કાંઈ મદ યા ઓરત
 હોનવરતી બંધગીનો કલામ, અતિપય અશોષવાળાં
 મને કરીને ભણે.....તો તેને તે દલાહે યા તે રાતે
 કોઈખી દુરવન્દ, જુલમગાર, દુઃખ દેનાર કે ઇજા
 કરનાર પોતાની બંને આંખોથી નજરે જોઈ શકે
 નહિ; તેમજ જોરાવર ટોળકીવાળા લૂટારાની ખ-
 રાખી આગળ વધીને તે ભણનારને પાંદોંચી શકે નહિ.

[ખારગ અવ૦ બા મ.એતી, ૨૦ ૨૬૫—૬૬.

ગાથા—વૌહુ ખપધ.

અવસ્તા.

ઈમત્ય, જરથુસ્ત્ર ! ઈમત ઉખ્ધેમ વચો
 ઋત્રુયાઓ, યત આજસાત કેરેસસ્ય ગધોતુસ્ય,
ન્યાઓન્યો દઝેવ, ન્યાઓન્યો દઝેવ-
 યાઝ્ને, જહરે અવ-ગેઊર્વયાન્ અથ રારેખ્યન્તો.

[સરેશ હારોખા, ૩૦ ૬.

અર્થ.

અઝે જરતોશ્ત ! આ હોનવર, બંદખીનો ઝેઃ
 હલામ, તુંએ ભાણુવો જોઈયે, કે જેથી કરીને ન્યારે
 દીન દુશ્મનો તથા ચોરોનું ટાળું આવી પહોંચે
ત્યારે ખુરા માણુસો (દેવો) નારા પામનારા
 થાયછે, દેવપરસ્તો નારા પામનારા થાયછે, અને એ
 પ્રમાણે જખમ કરનારાઓના મહોડાં બંધ થઈ જાયછે.

[ખિરો અવત બા માઝેની ૨૦ ૨૬૭.

માથા—વહિરતોઇરત.

અવસ્તા.

યેજિ િવા દિ઼એપ યેજિ મનંધ્હ યેજિ
વયંધ્હ યેજિ ળ્યઓન યેજિ જઓપ યેજિ
અજઓપ આ તે અધ્હે કય સ્તુયે ની તે વએ-
ધયેમિ યેજિ તે અધ્હે અવા-ઉરઓધ યત યસ્ત-
હેય વલ્લહેય.

[ઇન્નો, હા ૧, ૧૦ ૨૧.

અર્થ.

અએ દાદાર ! અગરજે મેં મારા વિચાર, વચન
અને કામ મારફતે મારી રાજપુશીથી અથવા મારી
નામજીથી મેં તારો ગુનાહ કાઢ્યા હોય, અથવા જે
તારી બંદગી કરવામાં અને સ્તુતિ ગાવામાં મેં કસુર
રાખી હોય, તો તે ગુનાહ અને કસુર કખૂલ કરીને
અને તે માટે પસ્તાવો કરીને હું તારી ભક્તિ કરું છું.

[ઇન્નો તથા વીસ્થો નો તાગુમો, સં ૧૭૧.

૧ ઈજારતમાં કેટલોક ફેરફાર કરવાની અહીં મેં છુટ લીધી છે.

જશન—અવરદાદસાલ ગાહ.

અવસ્તા.

અપણા યાસા અપીમ્ યામ્ ઈપ્યામ્ અહુરે
મસતા મજદાઓ.

[વંદી૦, પરમ૦ ૨૦, ક૦ ૧૧.

અતૂમ વીરપો-વીધ્વાઓંધ્રેમ્ યજ્ઞમધદે,
યિમ્ અહુરેમ્ મજદામ્.

[વીરપરદ, ક૦ ૧૨, ક૦ ૧

અર્થ.

સચાઈની સચાઈ યાને સંપૂર્ણ રાસ્તીને હું
જોધુંહું, કે જે પસંદ પડતી નેકીને દાદાર હોરમજદે
મોટી ગણેલીછે.

[વંદીદાદનો તાજુઓ, સ૦ ૩૨૭.

તમામ જાણનારી અકલ જે હોરમજદ પોતે
છે તેને અમે યાદ કરિયે છિયે.

[ઈજ૦ તથા વીરપાનો નો તરજુનો, ૨૦ ૨૧૩.

